

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til Den europeiske
unions tidende

Nr. 6

21. årgang

30.1.2014

I EØS-ORGANER

1. EØS-komiteen

2014/EØS/6/01	Kommisjonsforordning (EF) nr. 688/2006 av 4. mai 2006 om endring av vedlegg III og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til overvåking av typer overførbare spongiform encefalopati og spesifisert risikomateriale hos storfe i Sverige.....	1
2014/EØS/6/02	Kommisjonsforordning (EF) nr. 722/2007 av 25. juni 2007 om endring av vedlegg II, V, VI, VIII, IX og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati.....	2
2014/EØS/6/03	Kommisjonsforordning (EF) nr. 727/2007 av 26. juni 2007 om endring av vedlegg I, III, VII og X til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati.....	19
2014/EØS/6/04	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1275/2007 av 29. oktober 2007 om endring av vedlegg IX til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati.....	32
2014/EØS/6/05	Kommisjonsvedtak av 15. oktober 2007 om løyve til å nytte dyr av storfe som er utsette for fare, fram til slutten på det produktive livet deira i Tyskland etter at forekomst av BSE er offisielt stadfesta (2007/667/EF).....	35
2014/EØS/6/06	Fortolkende kommisjonsmelding om framgangsmåter for registrering av motorvogner med opprinnelse i en annen medlemsstat	37
2014/EØS/6/07	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/2/EF av 15. januar 2008 om synsfelt og vindusviskere for jordbruks- og skogbrukstraktorer med hjul	47
2014/EØS/6/08	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 109/2008 av 15. januar 2008 om endring av forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler	56
2014/EØS/6/09	Kommisjonsdirektiv 2008/17/EF av 19. februar 2008 om endring av visse vedlegg til rådsdirektiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF med hensyn til grenseverdier for restmengder av acefat, acetamiprid, acibenzolar-s-metyl, aldrin, benalaksyl, benomyl, karbendazim, klormekvat, klortalonil, klorpyrifos, klotentezin, cyflutrin, cypermetrin, cyromazin, dieldrin, dimetoat, ditiokarbamater, esfenvalerat, famoksadon, fenheksamid, fenitroton, fenvalerat, glyfosat, indoksakarb, lambdacyhalotrin, mepanipyrim, metalaksyl-m, metidation, metoksyfenozid, pymetrozin, pyraklostrobin, pyrimetanil, spiroksamin, tiaklopid, tiofanatmetyl og trifloksystrobin	58

2014/EØS/6/10	Kommisjonsforordning (EF) nr. 61/2008 av 24. januar 2008 om endring av vedlegg II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med omsyn til dinoprostion.....	92
2014/EØS/6/11	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1238/2007 av 23. oktober 2007 om fastsettelse av regler for kvalifikasjonene til medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans.....	94
2014/EØS/6/12	Rådsforordning (EF) nr. 1354/2007 av 15. november 2007 om tilpasning av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) som følge av Bulgarias og Romanias tiltredelse	95
2014/EØS/6/13	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1775/2005 av 28. september 2005 om vilkår for tilgang til overføringsnett for naturgass.....	97
2014/EØS/6/14	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 647/2005 av 13. april 2005 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet og (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71	110
2014/EØS/6/15	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 629/2006 av 5. april 2006 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71.....	122
2014/EØS/6/16	Beslutning nr. 207 av 7. april 2006 om fortolkning av artikkel 76 og 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikkel 10 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 når det gjelder sammenfall av rett til familieytelser eller barnetrygd (2006/442/EF)	130
2014/EØS/6/17	Kommisjonsforordning (EF) nr. 715/2008 av 24. juli 2008 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet	133
2014/EØS/6/18	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/30/EF av 20. juni 2007 om endring av rådsdirektiv 89/391/EØF, dets særdirektiver og rådsdirektiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF med sikte på å forenkle og rasjonalisere rapportene om den praktiske gjennomføringen.....	149
2014/EØS/6/19	Kommisjonsvedtak av 17. mars 2008 om endring av vedtak 2005/338/EF med sikte på lenging av det tidsrommet som miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasstenester, skal gjelde for (2008/276/EF)	153
2014/EØS/6/20	Kommisjonsvedtak av 26. mars 2008 om endring av vedtak 2001/405/EF med sikte på lenging av det tidsrommet som miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til mjukpapirprodukt, skal gjelde for (2008/277/EF)	155
2014/EØS/6/21	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 177/2008 av 20. februar 2008 om fastsettelse av en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 2186/93	156
2014/EØS/6/22	Kommisjonsforordning (EF) nr. 364/2008 av 23. april 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 716/2007 med hensyn til det tekniske formatet for oversending av statistikk over utenlandske datterforetak og unntak som gis til medlemsstatene	167
2014/EØS/6/23	Kommisjonsvedtak av 12. desember 2007 om gjennomføring av informasjonssystemet for det indre marked (IMI) med hensyn til vern av personopplysninger (2008/49/EF)	175

II EFTA-ORGANER

- 1. EFTA-statenes faste komité**
- 2. EFTAs overvåkningsorgan**
- 3. EFTA-domstolen**

III EU-ORGANER

- 2. Kommisjonen**

EØS-ORGANER

2014/EØS/6/01

EØS-KOMITEEN

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 688/2006

av 4. mai 2006

om endring av vedlegg III og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 med hensyn til overvåking av typer overførbar spongiform encefalopati og spesifisert risikomateriale hos storfe i Sverige(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbar spongiform encefalopati⁽¹⁾, særlig artikkel 23 første ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt regler for overvåking av typer overførbar spongiform encefalopati (TSE) hos storfe, sauer og geiter.
- 2) I sin uttalelse av 6. juli 2000 konkluderte Europakommisjonens styringskomité for vitenskapelige spørsmål (SSC) med at forekomst av typer bovin spongiform encefalopati (BSE) hos storfe hjemmehørende i Sverige var usannsynlig, men ikke utelukket. På grunnlag av nevnte uttalelse fastsetter forordning (EF) nr. 999/2001 et unntak for Sverige om å undersøke bare et tilfeldig utvalg av friskt slaktet storfe som er født og oppdrettet på dets territorium. I sin ajourførte uttalelse om den geografiske BSE-risikoen i Sverige, som ble vedtatt i juli 2004, sluttet Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet seg til denne uttalelsen og klassifiserte Sverige i GBR-kategori II, det vil si at det er usannsynlig, men ikke utelukket, at storfe som er hjemmehørende i staten, er smittet med BSE-agens. Sverige kunne dessuten benytte seg av et unntak som gjør

det mulig å tillate bruk av virvelsøylen og nerveknutene i ryggmargen fra storfe på visse vilkår. Sverige benyttet seg imidlertid ikke av dette unntaket.

- 3) Fellesskapsreferanselaboratoriet for TSE bekreftet 3. mars 2006 det første tilfellet av BSE i Sverige. Ettersom forekomsten av BSE hos storfe hjemmehørende i den aktuelle staten ikke lenger kan anses som usannsynlig, bør Sverige ikke lenger omfattes av unntak med hensyn til overvåking av friskt slaktet storfe og til aldersgrensen for fjerning av virvelsøylen fra storfe.
- 4) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
- 5) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I vedleggene til forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 2.3 i vedlegg III del I kapittel A oppheves.
- b) I vedlegg XI del A skal nr. 2 annet ledd lyde:

«Medlemsstatene kan søke om et slikt unntak ved å framlegge for Kommisjonen underbyggende bevis med hensyn til bokstav a) eller b).»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 4. mai 2006.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 120 av 5.5.2006, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 657/2006 (EUT L 116 av 29.4.2006, s. 9).

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 722/2007**2014/EØS/6/02****av 25. juni 2007**

om endring av vedlegg II, V, VI, VIII, IX og XI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

framgangsmåte for klassifisering av stater ut fra deres
BSE-risiko på grunnlag av tre kategorier.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning
(EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler
for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare
spongiform encefalopati(1), særlig artikkel 23, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes regler for
å forebygge, bekjempe og utrydde typer overførbare
encefalopati (TSE) hos dyr. Den får anvendelse på
produksjon og omsetning av levende dyr og produkter
av animalsk opprinnelse og i visse særlige tilfeller på
eksport av disse.
- 2) I artikkel 5 i forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt
at status i medlemsstatene eller tredjestater eller i deres
regioner (heretter kalt «stater eller regioner») med hensyn
til bovin spongiform encefalopati (BSE) skal bestemmes
ved klassifisering i én av tre kategorier. I vedlegg II til
nevnte forordning er det fastsatt regler for bestemmelse
av BSE-status i stater eller regioner. I artikkel 5 i samme
forordning er det fastsatt at det skal foretas en ny
vurdering av Fellesskapets klassifisering av stater etter
at Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) har fastsatt en
framgangsmåte for å klassifisere stater i kategorier.
- 3) I vedlegg V til forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes
regler for innsamling og disponering av spesifisert
risikomateriale, og i vedlegg IX til samme forordning
fastsettes regler for import til Fellesskapet av levende
dyr, embryoer, egg og produkter av animalsk opprinnelse.
- 4) På sin generalforsamling i mai 2005 vedtok Verdens
dyrehelseorganisasjon (OIE) en ny forenklet

- 5) Forordning (EF) Nr. 999/2001 ble endret ved forordning
(EF) nr. 1923/2006 for å innarbeide det nye, forenklete
kategoriseringssystemet i Fellesskapets regelverk. Som
følge av denne endringen bør vedlegg II, V og IX til
forordning (EF) nr. 999/2001 endres for å ta hensyn til
det nye kategoriseringssystemet.

- 6) I fravær av et vedtak om klassifisering av stater i samsvar
med artikkel 5 nr. 2 eller 4 i forordning (EF) nr. 999/2001
fikk ikke bestemmelsene i artikkel 9 og vedlegg VI
anvendelse. Ettersom det nye kategoriseringssystemet får
anvendelse fra 1. juli 2007, og for å tilpasse nevnte vedlegg
til de regler som gjelder i henhold til overgangstiltakene,
som bygger på vitenskapelige bevis, samt til endringene
av artiklene, bør vedlegg VI endres.

- 7) I vedlegg VIII til forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes
vilkår for omsetning og eksport av levende dyr, deres sæd,
embryoer, egg og produkter av animalsk opprinnelse. I
kapittel C i nevnte vedlegg fastsettes vilkårene for handel
innenfor Fellesskapet med visse produkter av animalsk
opprinnelse. Disse vilkårene bør endres for å ta hensyn
til det nye kategoriseringssystemet.

- 8) I del D nr. 5 i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001
fastsettes tiltak for handel innenfor Fellesskapet med
storfe født eller oppdrettet i Det forente kongerike
før 1. august 1996, og for import til Fellesskapet av
kjøttprodukter fra hjortedyr. Av hensyn til vern av
menneskers og dyrs helse bør disse tiltakene fortsette å
gjelde etter 1. juli 2007.

- 9) Av hensyn til klarhet og konsekvens bør bestemmelsene
om handel innenfor Fellesskapet og eksport til tredjestater
av storfe som er født eller oppdrettet i Det forente
kongerike før 1. august 1996, fastsettes i vedlegg VIII, og
bestemmelsene om import av kjøttprodukter fra hjortedyr
bør fastsettes i vedlegg IX.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 164 av 26.6.2007, s. 7,
er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2008 av 26. september
2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære
forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70,
20.11.2008, s. 1.

(1) EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF)
nr. 1923/2006 (EUT L 404 av 30.12.2006, s. 1).

- 10) Overgangstiltakene for spesifisert risikomateriale fastsatt i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 999/2001 bør opphøre å gjelde for hver stat eller region umiddelbart etter datoen for vedtak om klassifisering av nevnte stat eller region. Vedlegg XI bør derfor oppheves.
- 11) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
- 12) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg II, V, VI, VIII, IX og XI til forordning (EF) nr. 999/2001/EØF endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 25. juni 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I vedlegg II, V, VI, VIII, IX og XI til forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

- 1) Vedlegg II til forordning (EF) nr. 999/2001 skal lyde:

«VEDLEGG II

BESTEMMELSE AV BSE-STATUS

KAPITTEL A

Kriterier

BSE-status i medlemsstater, tredjestater eller deres regioner (heretter kalt «stater eller regioner») skal bestemmes på grunnlag av kriteriene fastsatt i bokstav a)–e):

I staten eller regionen

- a) gjennomføres en risikoanalyse i samsvar med bestemmelsene i kapittel B, der alle potensielle faktorer med hensyn til forekomsten av BSE og deres historiske perspektiv i staten eller regionen kartlegges,
- b) er det innført et system for kontinuerlig overvåking av og kontroll med BSE, særlig med hensyn til risikoene beskrevet i kapittel B, og som oppfyller minstekravene til overvåking fastsatt i kapittel D,
- c) er det innført et fortløpende holdningsprogram for veterinærer, gårdbrukere og arbeidstakere som arbeider med transport, omsetning og slakting av storfe, med henblikk på å oppnå rapportering av alle tilfeller av kliniske tegn på BSE hos delpopulasjoner som er målgruppe, som definert i kapittel D i dette vedlegg,
- d) er det innført plikt til å gi melding om og undersøke alt storfe som viser kliniske tegn på BSE,
- e) gjennomføres undersøkelse av hjerne eller annet vev som er innsamlet innenfor rammen av overvåkings- og kontrollprogrammet nevnt i bokstav b) i et godkjent laboratorium.

KAPITTEL B

Risikoanalyse

1. Risikoanalysens struktur

Risikoanalysene skal omfatte en utslippsvurdering og en eksponeringsvurdering.

2. Utslippsvurdering (ekstern trussel)

- 2.1. Utslippsvurderingen skal omfatte en vurdering av sannsynligheten for at BSE-agensen er blitt innført i staten eller regionen gjennom varer som kan være kontaminert med BSE-agensen, eller at den allerede forekommer i staten eller regionen.

Det skal tas hensyn til følgende risikofaktorer:

- a) Forekomst eller fravær av BSE-agensen i staten eller regionen, og dersom agensen forekommer, dens prevalens på grunnlag av resultatene av overvåkingsvirksomheten.
- b) Produksjonen av kjøttbeinmel og fettgrever fra den stedege drøvtyggerpopulasjonen.
- c) Importert kjøttbeinmel eller fettgrever.

- d) Storfe, sauer og geiter som er importert.
 - e) Fôr og fôringredienser som er importert.
 - f) Importerte produkter av drøvtyggeropprinnelse og beregnet på konsum, som kan ha inneholdt vev oppført i nr. 1 i vedlegg V og som kan ha vært brukt som storfefôr.
 - g) Importerte produkter av drøvtyggeropprinnelse til bruk in vivo hos storfe.
- 2.2. Ved utslippsvurderingen skal det tas hensyn til særlige utryddelsestiltak, overvåking og andre epidemiologiske undersøkelser (særlig overvåking av BSE hos storfepopulasjonen) som er relevante for risikofaktorene oppført i nr. 2.1.
3. **Eksponeringsvurdering**
- Eksponeringsvurderingen skal omfatte en vurdering av sannsynligheten for at storfe eksponeres for BSE-agensen, der følgende tas i betraktning:
- a) Resirkulering og spredning av BSE-agensen gjennom storfes konsum av kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere, eller annet fôr eller fôringredienser som er kontaminert med disse.
 - b) Bruk av skrotter av drøvtyggere (herunder skrotter av selvdøde dyr), biprodukter og slakteriavfall, parametrene for smelteprosessene og metodene for fôrproduksjon.
 - c) Fôring av eller unnlatelse av å fôre drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere, herunder tiltak for å forhindre krysskontaminering av fôr.
 - d) Omfanget av den overvåkingen av storfepopulasjonen med hensyn til BSE som hittil er foretatt samt resultatene av overvåkingen.

KAPITTEL C

Definisjon av kategorier

I. STAT ELLER REGION MED EN UBETYDELIG BSE-RISIKO

En stat eller en region

- 1) der det er foretatt en risikoanalyse i samsvar med kapittel B for å kartlegge de historiske og eksisterende risikofaktorene,
- 2) som har dokumentert at det er truffet hensiktsmessige, bestemte tiltak i det relevante tidsrommet som er angitt under, for å håndtere hver risiko som er påvist,
- 3) som har dokumentert at overvåking av type B i samsvar med bestemmelsene i kapittel D gjennomføres, og at den relevante målverdi, uttrykt i poeng, i henhold til tabell 2 i nevnte kapittel er oppnådd, og
- 4) som er
 - a) enten i følgende situasjon:
 - i) det har ikke vært noe tilfelle av BSE i staten eller regionen, eller det er dokumentert at eventuelle tilfeller av BSE er påvist å være importert og fullstendig destruert,
 - ii) kriteriene angitt i kapittel A bokstav c), d) og e) i dette vedlegg har vært oppfylt i minst sju år,
 - iii) det er påvist, gjennom et hensiktsmessig kontroll- og revisjonsnivå, at drøvtyggere ikke er blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere på minst åtte år,

b) eller i følgende situasjon:

- i) det har vært minst ett nasjonalt tilfelle av BSE i staten eller regionen, men hvert berørt dyr ble født for mer enn 11 år siden,
- ii) kriteriene angitt i kapittel A bokstav c), d) og e) har vært oppfylt i minst sju år,
- iii) det er påvist, gjennom et hensiktsmessig kontroll- og revisjonsnivå, at drøvtyggere ikke er blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere på minst åtte år,
- iv) følgende dyr, dersom de ennå er i live i staten eller regionen, identifiseres ved merking, deres forflytninger kontrolleres strengt, og når dyrene er slaktet eller døde, destrueres de fullstendig:
 - alle tilfeller av BSE,
 - alt storfe som i løpet av sitt første leveår ble oppdrettet sammen med syke dyr i sitt første leveår, og som i dette tidsrommet i henhold til undersøkelsen konsumerte det samme potensielt kontaminerte føret, eller
 - dersom resultatene av undersøkelsen nevnt i annet strekpunkt er usikre, alt storfe født i den samme besetningen som dyrene med BSE tolv måneder før eller etter dyrene med BSE ble født.

II. STAT ELLER REGION MED EN KONTROLLERT BSE-RISIKO

En stat eller en region

- 1) der det er foretatt en risikoanalyse på grunnlag av opplysningene fastsatt i kapittel B for å kartlegge de historiske og eksisterende risikofaktorene,
- 2) som har dokumentert at det er truffet hensiktsmessige tiltak for å håndtere alle risikoer som er påvist, men disse tiltakene er ikke truffet i det relevante tidsrommet,
- 3) som har dokumentert at overvåking av type A i samsvar med bestemmelsene i kapittel D gjennomføres, og at den relevante målverdi, uttrykt i poeng, i henhold til tabell 2 i nevnte kapittel er oppnådd. Overvåking av type B kan erstatte overvåking av type A så snart den relevante målverdien er oppnådd, og
- 4) som er

a) enten i følgende situasjon:

- i) det har ikke vært noe tilfelle av BSE i staten eller regionen, eller det er dokumentert at alle tilfeller av BSE har vært importert og er fullstendig destruert, kriteriene angitt i bokstav c), d) og e) i kapittel A er oppfylt, og det kan dokumenteres, ved et hensiktsmessig kontroll- og revisjonsnivå, at drøvtyggere ikke er blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere,
- ii) kriteriene angitt i kapittel A bokstav c), d) og e) har vært oppfylt i mindre enn sju år, og/eller
- iii) det kan ikke dokumenteres at det i åtte år er ført kontroll med at drøvtyggere ikke er føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere,

b) eller i følgende situasjon:

- i) det har vært et nasjonalt tilfelle av BSE i staten eller regionen, kriteriene angitt i bokstav c), d) og e) i kapittel A er oppfylt og det kan dokumenteres, ved et hensiktsmessig kontroll- og revisjonsnivå, at drøvtyggere ikke er føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere,

- ii) kriteriene angitt i kapittel A bokstav c)–e) i dette vedlegg har vært oppfylt i mindre enn sju år, og/eller
- iii) det kan ikke dokumenteres at det i minst åtte år er ført kontroll med at drøvtyggere ikke er føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere,
- iv) følgende dyr, dersom de ennå er i live i staten eller regionen, identifiseres ved merking, deres forflytninger kontrolleres strengt, og når dyrene er slaktet eller døde, destrueres de fullstendig:
 - alle tilfeller av BSE, og
 - alt storfe som i løpet av sitt første leveår ble oppdrettet sammen med syke dyr i sitt første leveår, og som i dette tidsrommet i henhold til undersøkelsen konsumerte det samme potensielt kontaminerte føret, eller
 - dersom resultatene av undersøkelsen nevnt i annet strekpunkt er usikre, alt storfe født i den samme besetningen som dyrene med BSE tolv måneder før eller etter dyrene med BSE ble født.

III. STAT ELLER REGION MED IKKE-FASTSATT BSE-RISIKO

En stat eller region der fastsettelsen av BSE-status ikke er avsluttet, eller som ikke oppfyller de vilkår som staten eller regionen må oppfylle for å klassifiseres i en av de andre kategoriene.

KAPITTEL D

Minstekrav til overvåking

1. Overvåkingstyper

I dette vedlegg menes med:

a) Overvåking av type A

Gjennom overvåking av type A skal det være mulig å påvise en antatt prevalens av BSE⁽¹⁾ på minst ett tilfelle per 100 000 hos den voksne storfepopulasjonen i den berørte staten eller regionen, med et konfidensintervall på 95 %.

b) Overvåking av type B

Gjennom overvåking av type B skal det være mulig å påvise en antatt prevalens av BSE på minst ett tilfelle per 50 000 hos den voksne storfepopulasjonen i den berørte staten eller regionen, med et konfidensintervall på 95 %.

Type B-overvåking kan foretas i stater eller regioner med en ubetydelig BSE-risiko for å bekrefte konklusjonene i risikoanalysen, for eksempel ved å dokumentere effektiviteten av tiltakene for å redusere eventuelle påviste risikofaktorer gjennom målrettet overvåking for å gjøre sannsynligheten for å påvise mangler ved slike tiltak så stor som mulig.

Overvåking av type B kan også foretas i stater eller regioner med en kontrollert BSE-risiko etter at den relevante målverdi er oppnådd ved hjelp av overvåking av type A, for å opprettholde tilliten til den kunnskap som er oppnådd med overvåking av type A.

I dette vedlegg forekommer, for overvåkingsformål, følgende fire delpopulasjoner av storfe:

a) storfe over 30 måneder som viser atferdsmessige eller kliniske tegn på BSE (kliniske tilfeller under mistanke),

⁽¹⁾ Antatt prevalens brukes for å bestemme størrelsen på et kartleggingsundersøkelse uttrykt som målverdi (poeng). Dersom den faktiske prevalensen er større enn den antatte prevalensen som er valgt, vil undersøkelsen med stor sannsynlighet påvise sykdom.

- b) storfe over 30 måneder som ikke kan røre seg, som ligger, som ikke kan reise seg eller gå uten hjelp; storfe over 30 måneder som er sendt til nødslakting eller som erklæres uegnet ved undersøkelse ante mortem (nødslakting),
- c) storfe over 30 måneder som er døde eller avlivet ved driftsenheten, under transport eller i et slakteri (selvdøde dyr),
- d) storfe over 36 måneder ved vanlig slakting.

2. Overvåkningsstrategi

- 2.1. Overvåkningsstrategien skal slik utformes at det sikres at prøvene er representative for besetningen i staten eller regionen, og den skal ta hensyn til demografiske faktorer som produksjonstype og geografisk beliggenhet samt mulig påvirkning fra lokal oppdrettspraksis. Den anvendte framgangsmåte og de antakelser som er gjort, skal dokumenteres, og dokumentasjonen skal oppbevares i sju år.
- 2.2. For å gjennomføre overvåkningsstrategien for BSE skal en stat bruke dokumenterte opplysninger eller pålitelige overslag over aldersfordelingen i populasjonen av voksent storfe og over antallet storfe som er undersøkt for BSE, stratifisert etter alder og delpopulasjon innenfor staten eller regionen.

3. Punktverdier og målverdier

Prøvene tatt i tilknytning til overvåkingen må oppnå målverdiene nevnt i tabell 2 på grunnlag av punktverdiene fastsatt i tabell 1. Alle kliniske tilfeller under mistanke skal undersøkes, uavhengig av antall punkter som er oppnådd. En stat skal ta prøver av minst tre av fire delpopulasjoner. Det samlede antallet punkter for prøver som er tatt, skal legges sammen i et tidsrom på høyst sju år på rad for å oppnå målverdien. Det samlede antallet poeng skal med jevne mellomrom sammenlignes med målverdien for vedkommende stat eller region.

Tabell 1

Overvåkingspunktverdier for prøver fra dyr i en gitt delpopulasjon og alderskategori

Overvåket delpopulasjon			
Vanlig slakting ⁽¹⁾	Selvdøde dyr ⁽²⁾	Nødslakting ⁽³⁾	Tilfelle under klinisk mistanke ⁽⁴⁾
Alder ≥ 1 år og < 2 år			
0,01	0,2	0,4	Ikke relevant
Alder ≥ 2 år og < 4 år (ungt voksent dyr)			
0,1	0,2	0,4	260
Alder ≥ 4 år og < 7 år (middels voksent dyr)			
0,2	0,9	1,6	750
Alder ≥ 7 år og < 9 år (eldre voksent dyr)			
0,1	0,4	0,7	220
Alder ≥ 9 år (gammelt dyr)			
0,0	0,1	0,2	45

⁽¹⁾ Storfe over 36 måneder ved vanlig slakting.

⁽²⁾ Storfe over 30 måneder som er døde eller avlivet ved driftsenheten, under transport eller i et slakteri (selvdøde dyr).

⁽³⁾ Storfe over 30 måneder som ikke kan røre seg, som ligger, som ikke kan reise seg eller gå uten hjelp; storfe over 30 måneder som er sendt til nødslakting eller som erklæres uegnet ved undersøkelse ante mortem (nødslakting).

⁽⁴⁾ Storfe over 30 måneder som viser atferdsmessige eller kliniske tegn på BSE (kliniske tilfeller under mistanke).

Tabell 2

Målverdier for ulike populasjonsstørrelser av voksent storfe i en stat eller region

Målverdier for stater eller regioner		
Størrelse på populasjonen av voksent storfe (over 24 måneder)	Overvåking av type A	Overvåking av type B
$\geq 1\,000\,000$	300 000	150 000
800 000-1 000 000	240 000	120 000
600 000-800 000	180 000	90 000
400 000-600 000	120 000	60 000
200 000-400 000	60 000	30 000
100 000-200 000	30 000	15 000
50 000-100 000	15 000	7 500
25 000-50 000	7 500	3 750

4. Fastsettelse av bestemte målgrupper

Innenfor hver av de ovennevnte delpopulasjoner i en stat eller region kan en stat rette overvåkingen mot storfe som kan identifiseres som importert fra stater eller regioner der BSE er påvist, og mot storfe som har konsumert mulig kontaminerte fôrvarer fra stater eller regioner der BSE er påvist.

5. Overvåkingsmodell for BSE

En stat kan velge å bruke den komplette BsurvE-modellen, eller en alternativ metode som bygger på BsurvE-modellen, for å beregne forekomst/prevalens av BSE i staten.

6. Langsiktig overvåking

Når målverdien er oppnådd, og for at overvåkingen skal bestemme om en stat eller region fortsatt skal ha status som en med en kontrollert eller ubetydelig BSE-risiko, kan den reduseres til overvåking av type B (forutsatt at alle andre indikatorer fortsatt er positive). For fortsatt samsvar med kravene fastsatt i dette kapittel må imidlertid en kontinuerlig årlig overvåking fortsatt omfatte minst tre av de fire fastsatte delpopulasjoner. I tillegg skal alt storfe som er mistenkt klinisk for å være smittet med BSE, undersøkes uavhengig av antall punkter som er samlet. Den årlige overvåkingen i en stat eller region skal, etter at den påkrevde målverdien er oppnådd, ikke være mindre enn den mengde som kreves for å nå en sjudel av dens samlede målverdi for overvåking av type B.»

2) Vedlegg V skal lyde:**«VEDLEGG V****SPESIFISERT RISIKOMATERIALE****1. Definisjon av spesifisert risikomateriale**

Følgende vev skal betegnes som spesifisert risikomateriale dersom det kommer fra dyr med opprinnelse i en medlemsstat eller tredjestat eller en av deres regioner med en kontrollert eller ikke-fastsatt BSE-risiko:

a) Når det gjelder storfe:

- i) kraniet, herunder hjernen og øynene men unntatt mandibelen, samt ryggmargen fra dyr som er eldre enn tolv måneder,
- ii) virvelsøylen, herunder nerveknuten i ryggmargen, unntatt halevirvelen, halsvirvlenes, brystvirvlenes og lendeirvlenes tværr- og ryggapper, den mediale korsbeinskammens og korsbeinets vinger, fra dyr som er eldre enn 24 måneder, og

iii) mandlene, tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen og mesenteriet fra dyr uansett alder.

b) Når det gjelder sauer og geiter:

i) kraniet, herunder hjernen og øynene, mandlene og ryggmargen fra dyr som er eldre enn tolv måneder eller som har en frambrutt blivende fortann samt

ii) milt og ileum fra dyr uansett alder.

2. Unntak for medlemsstater

Som unntak fra nr. 1 skal vev oppført i nevnte nummer som har opprinnelse i medlemsstater med en ubetydelig BSE-risiko, fortsatt anses som spesifisert risikomateriale.

3. Merking og disponering

Spesifisert risikomateriale skal farges med et fargestoff eller eventuelt merkes på annen måte umiddelbart etter at det er fjernet, og disponeres i samsvar med bestemmelsene fastsatt i forordning (EF) nr. 1774/2002, særlig artikkel 4 nr. 2.

4. Fjerning av spesifisert risikomateriale

4.1. Spesifisert risikomateriale skal fjernes

a) i slakterier eller eventuelt andre slaktesteder,

b) i nedskjæringsanlegg når det er snakk om virvelsøylen hos storfe,

c) eventuelt ved mellombehandlingsanlegg nevnt i artikkel 10 i forordning (EF) nr. 1774/2002 eller av brukere og på innsamlingsentraler som er godkjent og registrert i henhold til artikkel 23 nr. 2 bokstav c) iv), vi) og vii) i forordning (EF) nr. 1774/2002.

4.2. Som unntak fra nr. 4.1 kan bruk av en test som alternativ til å fjerne det spesifiserte risikomaterialet godkjennes på følgende vilkår:

a) testene på alle dyr som det skal fjernes spesifisert risikomateriale fra, skal foretas i slakterier,

b) ingen produkter av storfe, sauer eller geiter som er beregnet på konsum eller fôrvarer, kan fjernes fra slakteriet før vedkommende myndighet har mottatt og godkjent resultatene av testene på alle slaktede dyr som kan være kontaminert, dersom BSE bekreftes hos ett av dem,

c) når en alternativ test gir positivt resultat, skal alt materiale fra storfe, sauer og geiter som kan være kontaminert i slakteriet, destrueres i samsvar med nr. 3, med mindre alle deler av kroppen av det berørte dyret, herunder huden, kan identifiseres og holdes atskilt.

4.3. Medlemsstatene kan som unntak fra nr. 4.1 beslutte å tillate

a) fjerning av ryggmargen fra sauer og geiter i nedskjæringsanlegg som er særskilt godkjent for dette formål,

b) fjerning av virvelsøylen fra skrotter eller deler av skrotter fra storfe hos slaktere som er særskilt godkjent, kontrollert og registrert for dette formål,

c) uttak av hodekjøtt fra storfe i nedskjæringsanlegg som har særskilt godkjenning for dette i samsvar med bestemmelsene i nr. 9.

4.4. Reglene for fjerning av spesifisert risikomateriale fastsatt i dette kapittel får ikke anvendelse på kategori 1-materiale som definert i forordning (EF) nr. 1774/2002 som brukes under tilsyn av vedkommende myndigheter til føring av utryddelsestruede eller vernede arter av åtsselfugler.

5. Tiltak som gjelder mekanisk utbeinet kjøtt

Uten hensyn til de individuelle vedtakene nevnt i artikkel 5 nr. 2, og som unntak fra artikkel 9 nr. 3, skal det i alle medlemsstater være forbudt å bruke bein eller ikke-utbeinede stykningsdeler fra storfe, sauer og geiter til produksjon av mekanisk utbeinet kjøtt.

6. Tiltak som gjelder ødeleggelse av vev

Uten hensyn til de individuelle vedtakene nevnt i artikkel 5 nr. 2, og som unntak fra artikkel 8 nr. 3, skal det i alle medlemsstater, inntil alle medlemsstater er klassifisert som stater med en ubetydelig BSE-risiko, være forbudt å ødelegge sentralnervevev ved at et avlangt stavformet instrument etter bedøving føres inn i kraniehulen på storfe, sauer og geiter hvis kjøtt er beregnet på konsum eller för.

7. Uttak av tunger fra storfe

Tunger fra storfe uansett alder, beregnet på konsum eller för, skal tas ut i slakteriet ved et tverrsnitt rostralt for tungebeinets framspring.

8. Uttak av hodekjøtt fra storfe

8.1. Hodekjøtt fra storfe eldre enn 12 måneder skal tas ut i slakterier i henhold til et kontrollsystem som er godkjent av vedkommende myndighet, for å unngå en eventuell kontaminering av hodekjøtt med sentralnervevev. Systemet skal omfatte minst følgende bestemmelser:

- a) Uttaket skal foregå på et område tiltenkt for formålet, fysisk atskilt fra andre deler av slaktelinjen,
- b) Når hodene fjernes fra transportøren eller krokene før kjøttet tas ut, skal skuddhullet i pannen og foramen magnum forsegles med en tett og holdbar propp. Når det tas prøver av hjernestammen for laboratorieundersøkelse for BSE, skal foramen magnum forsegles umiddelbart etter prøvetakingen.
- c) Hodekjøtt skal ikke tas ut fra hoder når øynene er skadd eller er tapt umiddelbart før eller etter slaktning, eller som på annen måte har skader som kan føre til at hodet kontamineres med sentralnervevev.
- d) Hodekjøtt skal ikke tas ut fra hoder som ikke er korrekt forseglet i samsvar med bokstav b).
- e) Uten at de generelle hygienereglene berøres skal det finnes særlige arbeidsinstrukser med henblikk på å hindre at hodekjøtt kontamineres ved uttakingen, særlig dersom forseglingen nevnt i bokstav b) er gått tapt eller øynene er skadet under håndteringen.
- f) En prøvetakingsplan som gjør bruk av en hensiktsmessig laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev, skal iverksettes for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering gjennomføres korrekt.

8.2. Som unntak fra kravene i nr. 8.1 kan medlemsstatene beslutte å benytte et alternativt kontrollsystem i slakteriene for uttak av hodekjøtt fra storfe, som fører til en tilsvarende reduksjon i nivået av kontaminering av hodekjøtt med sentralnervevev. En prøvetakingsplan som gjør bruk av en hensiktsmessig laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev, skal iverksettes for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering gjennomføres korrekt. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene innenfor rammen av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen om sitt kontrollsystem og om resultatene av prøvetakingen.

8.3. Dersom uttaket foretas uten å fjerne storfehodet fra transportøren eller krokene, får ikke nr. 8.1 og 8.2 anvendelse.

9. Uttak av hodekjøtt fra storfe i godkjente nedskjæringsanlegg

Som unntak fra nr. 8 kan medlemsstatene beslutte å tillate uttak av hodekjøtt fra storfe i nedskjæringsanlegg som er særskilt godkjent for dette formål, forutsatt at følgende vilkår oppfylles:

- a) Hodene som er bestemt for transport til nedskjæringsanlegget, skal henges på et stativ under lagringen og transporten fra slakteriet til nedskjæringsanlegget.

- b) Skuddhullet i pannen og foramen magnum skal være korrekt forseglet med en tett og holdbar propp for hodene flyttes fra transportøren eller krokene til stativene. Når det tas prøver av hjernestammen for laboratorieundersøkelse for BSE, skal foramen magnum forsegles umiddelbart etter prøvetakingen.
- c) Hoder som ikke er korrekt forseglet i samsvar med bokstav b), der øynene er skadd eller er tapt umiddelbart før eller etter slakting, eller som på annen måte har skader som kan føre til at hodekjøtt kontamineres med sentralnervevev, skal utelukkes fra transport til de særskilt godkjente nedskjæringsanleggene.
- d) En prøvetakingsplan for slakteriet som gjør bruk av en hensiktsmessig laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev skal iverksettes for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering gjennomføres korrekt.
- e) Uttak av hodekjøtt skal foretas i samsvar med et kontrollsystem som er godkjent av vedkommende myndighet, for å unngå mulig kontaminering av hodekjøtt. Systemet skal omfatte minst følgende:
 - i) Alle hoder skal kontrolleres visuelt for tegn på kontaminering eller skade samt korrekt forsegling før uttak av hodekjøtt begynnes.
 - ii) Hodekjøtt skal ikke tas ut fra hoder som ikke er korrekt forseglet, der øynene er skadd eller på annen måte har skader som kan føre til at hodekjøttet kontamineres med sentralnervevev. Hodekjøtt skal heller ikke tas ut fra hoder der det foreligger mistanke om slik kontaminering.
 - iii) Uten at de generelle hygienereglene berøres skal det finnes særlige arbeidsinstrukser med henblikk på å hindre at hodekjøtt kontamineres under transport eller uttaking, særlig når forseglingen er gått tapt eller øynene er skadet under håndteringen.
- f) En prøvetakingsplan for nedskjæringsanlegget som gjør bruk av en hensiktsmessig laboratorieundersøkelse for å påvise sentralnervevev, skal iverksettes for å kontrollere at tiltakene for å redusere kontaminering gjennomføres korrekt.

10. Regler for handel og eksport

- 10.1. Medlemsstatene kan tillate at hoder eller udelte skrotter som inneholder spesifisert risikomateriale, sendes til en annen medlemsstat bare dersom den andre medlemsstaten godtar både å motta materialet og vilkårene som gjelder for slike forsendelser og for transport.
- 10.2. Som unntak fra nr. 10.1 kan skrotter, halve skrotter eller halve skrotter som er oppdelt i høyst tre stykker for engrossalg samt kvarte skrotter som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggraden, sendes fra en medlemsstat til en annen uten sistnevntes forhåndstillatelse.
- 10.3. Eksport fra Fellesskapet av hoder og ferskt kjøtt av storfe, sauer og geiter som inneholder spesifiserte risikomaterialer, skal være forbudt.

11. Kontroller

- 11.1. Medlemsstatene skal foreta hyppige offentlige kontroller for å forsikre seg om at dette vedlegget brukes korrekt, og de skal sikre at det treffes tiltak for å unngå kontaminering, særlig i slakterier, nedskjæringsanlegg eller andre steder der spesifisert risikomateriale fjernes, for eksempel hos slaktere eller virksomheter nevnt i nr. 4.1 bokstav c).
- 11.2. Medlemsstatene skal særlig opprette et system for å sikre og kontrollere at spesifisert risikomateriale håndteres og disponeres i samsvar med forordning (EF) nr. 999/2001 og forordning (EF) nr. 1774/2002.
- 11.3. Det skal opprettes et kontrollsystem for fjerning av virvelsøylen som angitt i nr. 1 bokstav a). Systemet skal omfatte minst følgende tiltak:
 - a) Dersom det ikke kreves at virvelsøylen fjernes, skal skrotter av storfe, eller stykker av skrotter for engrossalg, som inneholder virvelsøylen, identifiseres ved hjelp av en godt synlig blå stripe på etiketten som nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000.

- b) En særskilt angivelse av antallet skrotter av storfe eller antallet skrotter av storfe oppdelt i stykker for engrossalg, der det kreves at virvelsøylen fjernes samt antallet skrotter der det ikke kreves at virvelsøylen fjernes, skal tilføyes handelsdokumentet knyttet til forsendelser av kjøtt. Når det er relevant, skal denne særskilte angivelsen tilføyes dokumentet nevnt i artikkel 2 nr. 1 i kommisjonsforordning (EF) nr. 136/2004(*), når det gjelder import.

- c) Slakterier skal oppbevare handelsdokumentene nevnt i bokstav b) i minst et år.

(*) EUT L 21 av 28.1.2004, s. 11.»

- 3) Vedlegg VI skal lyde:

«VEDLEGG VI

PRODUKTER AV ANIMALSK OPPRINNELSE SOM ER FRAMSTILT AV ELLER INNEHOLDER MATERIALE FRA DRØVTYGGERE, SOM NEVNT I ARTIKKEL 9 NR. 1»

- 4) I vedlegg VIII gjøres følgende endringer:

- a) I kapittel A gjøres følgende endringer:

- i) Overskriften i del I skal lyde:

«I. Vilkår som gjelder for sauer og geiter samt sæd og embryoer fra disse».

- ii) Del II skal lyde:

«II. Vilkår som gjelder for storfe

Det forente kongerike skal sørge for at storfe født eller oppdrettet på dets territorium før 1. august 1996 ikke sendes fra dets territorium til andre medlemsstater eller til tredjestater.»

- b) Kapittel C skal lyde:

«KAPITTEL C

Vilkår for handel innenfor Fellesskapet med visse produkter av animalsk opprinnelse

AVSNITT A

Produkter

Følgende produkter av animalsk opprinnelse er unntatt fra forbudet nevnt i artikkel 16 nr. 3, forutsatt at de er framstilt av storfe, sauer og geiter som oppfyller kravene i avsnitt B:

- ferskt kjøtt,
- kvernet kjøtt,
- bearbeidet kjøtt,
- kjøttprodukter.

AVSNITT B

Krav

Produktene nevnt i avsnitt A skal oppfylle følgende krav:

- a) Dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter kommer fra, er ikke blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere, og har gjennomgått en kontroll ante mortem og post mortem med positivt resultat.

- b) Dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter kommer fra, er ikke slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniehulen eller avlivet med samme metode, og er heller ikke slaktet etter bedøving ved ødeleggelse av sentralnervevev ved at et avlangt stavformet instrument føres inn i kraniehulen.
 - c) Produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter kommer ikke fra
 - i) spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V,
 - ii) nerve- eller lymfevev som eksponeres under utbeiningen, og
 - iii) mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter.»
- 5) I vedlegg IX gjøres følgende endringer:
- a) Kapittel A oppheves.
 - b) Kapittel B, C og D skal lyde:

«KAPITTEL B

Import av storfe

AVSNITT A

Import fra en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko

Ved import av storfe fra en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko skal det framlegges et helsesertifikat som attesterer at

- a) dyrene ble født og oppdrettet utelukkende i en stat eller region som er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 999/2001 som en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko,
- b) dyrene er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og ikke er blitt eksponert for storfe som beskrevet i vedlegg II kapittel C del I nr. 4 bokstav b) iv), og
- c) dersom det har vært nasjonale tilfeller av BSE i den berørte staten, ble dyrene født etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere faktisk var iverksatt, eller etter datoen da det siste nasjonale tilfellet av BSE ble født, dersom det ble født etter datoen for føringsforbudet.

AVSNITT B

Import fra stater eller regioner med en kontrollert BSE-risiko

Ved import av storfe fra en stat eller region med en kontrollert BSE-risiko skal det framlegges et helsesertifikat som attesterer at

- a) staten eller regionen er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 999/2001 som en stat eller region med en kontrollert BSE-risiko,
- b) dyrene er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og ikke er blitt eksponert for storfe som beskrevet i vedlegg II kapittel C del II nr. 4 bokstav b) iv), og
- c) dyrene ble født etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere faktisk var iverksatt, eller etter datoen da det siste nasjonale tilfellet av BSE ble født, dersom det ble født etter datoen for føringsforbudet.

AVSNITT C

Import fra stater eller regioner med en ikke-fastsatt BSE-risiko

Ved import av storfe fra en stat eller region med en ikke-fastsatt BSE-risiko skal det framlegges et helsesertifikat som attesterer at

- a) staten eller regionen ikke er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 999/2001, eller er klassifisert som en stat eller region med en ikke-fastsatt BSE-risiko,
- b) dyrene er identifisert ved hjelp av et permanent identifikasjonssystem som gjør det mulig å spore dem tilbake til mordyret og opprinnelsesbesetningen, og ikke er blitt eksponert for storfe som beskrevet i vedlegg II kapittel C del II nr. 4 bokstav b) iv), og
- c) dyrene ble født minst to år etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere faktisk var iverksatt, eller etter datoen da det siste nasjonale tilfellet av BSE ble født, dersom det ble født etter datoen for føringsforbudet.

KAPITTEL C

Import av produkter av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer eller geiter

AVSNITT A

Produkter

Følgende produkter av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004⁽¹⁾ skal være underlagt vilkårene fastsatt i avsnitt B, C og D, avhengig av BSE-risikokategorien i opprinnelsesstaten:

- ferskt kjøtt,
- kvernet kjøtt og mekanisk utbeinet kjøtt,
- kjøttprodukter,
- smeltet animalsk fett,
- fettgrever og
- gelatin.

AVSNITT B

Import fra en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko

Ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter nevnt i avsnitt A fra en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko, skal det framlegges et hygiesertifikat som attesterer at

- a) staten eller regionen er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 999/2001 som en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko,
- b) dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter kommer fra, ble født, oppdrettet utelukkende og slaktet i en stat med en ubetydelig BSE-risiko, og har gjennomgått en kontroll ante mortem og post mortem med positivt resultat,
- c) og dersom det har vært nasjonale tilfeller av BSE i staten eller regionen,
 - i) dyrene ble født etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med proteiner fra kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere var iverksatt, eller

⁽¹⁾ EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55, rettet ved EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22.

- ii) produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer eller geiter verken inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V til forordning (EF) nr. 999/2001, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter.

AVSNITT C

Import fra stater eller regioner med en kontrollert BSE-risiko

1. Ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter nevnt i avsnitt A fra en stat eller region med en kontrollert BSE-risiko, skal det framlegges et hygiesertifikat som attesterer at
 - a) staten eller regioner er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 999/2001 som en stat eller region med en kontrollert BSE-risiko,
 - b) dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter kommer fra, har gjennomgått en kontroll ante mortem og post mortem med positivt resultat,
 - c) dyrene som produktene fra storfe, sauer eller geiter kommer fra, som er beregnet på eksport, ikke er slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniehulen eller avlivet med samme metode, og heller ikke er slaktet etter bedøving ved ødeleggelse av sentralnervevev ved at et avlangt stavformet instrument føres inn i kraniehulen,
 - d) produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter verken inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V til forordning (EF) nr. 999/2001, eller mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav d) kan skrotter, halve skrotter eller halve skrotter oppdelt i høyst tre deler for engrossalg samt firedeler som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggraden, importeres.
3. Dersom det ikke kreves at virvelsøylen fjernes, skal skrotter av storfe, eller stykker av skrotter for engrossalg, som inneholder virvelsøyle, identifiseres ved hjelp av en godt synlig blå stripe på etiketten nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000.
4. Når det gjelder import, skal antallet skrotter av storfe, eller stykker av skrotter for engrossalg, der det kreves at virvelsøylen fjernes, samt antallet skrotter der det ikke kreves at virvelsøylen fjernes, tilføyes dokumentet nevnt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EF) nr. 136/2004.

AVSNITT D

Import fra stater eller regioner med en ikke-fastsatt BSE-risiko

1. Ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter nevnt i avsnitt A fra en stat eller region med en ikke-fastsatt BSE-risiko, skal det framlegges et hygiesertifikat som attesterer at
 - a) dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter kommer fra, ikke er blitt føret med kjøttbeinmel eller fettgrever fra drøvtyggere, og har gjennomgått en kontroll ante mortem og post mortem med positivt resultat,
 - b) dyrene som produktene framstilt av storfe, sauer og geiter kommer fra, ikke er slaktet etter bedøving ved innsprøyting av gass i kraniehulen eller avlivet med samme metode, og heller ikke er slaktet etter bedøving ved ødeleggelse av sentralnervevev ved at et avlangt stavformet instrument føres inn i kraniehulen,
 - c) produktene framstilt av storfe, sauer og geiter ikke kommer fra
 - i) spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V,
 - ii) nerve- eller lymfevev som eksponeres under utbeiningen, eller
 - iii) mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter.

2. Som unntak fra nr. 1 bokstav c) kan skrotter, halve skrotter eller halve skrotter oppdelt i høyst tre deler for engrossalg samt firedeler som ikke inneholder annet spesifisert risikomateriale enn virvelsøylen, herunder nerveknutene i ryggraden, importeres.
3. Dersom det ikke kreves at virvelsøylen fjernes, skal skrotter av storfe, eller stykker av skrotter for engrossalg, som inneholder virvelsøylen, identifiseres ved hjelp av en godt synlig blå stripe på etiketten som nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000.
4. Når det gjelder import, skal en særskilt angivelse av antallet skrotter av storfe, eller antallet stykker skrotter for engrossalg, der det kreves at virvelsøylen fjernes samt antallet skrotter der det ikke kreves at virvelsøylen fjernes, tilføyes dokumentet nevnt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EF) nr. 136/2004.

KAPITTEL D

Import av animalske biprodukter fra storfe, sauer og geiter samt bearbeidede produkter framstilt av slike biprodukter

AVSNITT A

Animalske biprodukter

Dette kapittel skal gjelde for følgende animalske biprodukter fra storfe, sauer og geiter samt bearbeidede produkter framstilt av slike biprodukter, som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002:

- smeltet fett,
- fôr til kjæledyr,
- blodprodukter,
- bearbeidet animalsk protein,
- bein og beinprodukter,
- kategori 3-materiale og
- gelatin.

AVSNITT B

Ved import av animalske biprodukter fra storfe, sauer og geiter samt bearbeidede produkter framstilt av slike biprodukter, nevnt i avsnitt A, skal det framlegges et hygienesertifikat som attesterer at

- a) de animalske biproduktene verken inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale som definert i vedlegg V, eller av mekanisk utbeinet kjøtt fra bein fra storfe, sauer eller geiter,
- b) dyrene som de animalske biproduktene er framstilt av, ikke er slaktet etter bedøving ved innsprøytning av gass i kraniehulen eller avlivet med samme metode, og heller ikke er slaktet etter bedøving ved ødeleggelse av sentralnervevev ved at et avlangt stavformet instrument føres inn i kraniehulen,

eller
- c) at de animalske biproduktene verken inneholder eller er framstilt av andre materialer fra storfe, sauer og geiter enn de som kommer fra dyr som er født, oppdrettet utelukkende og slaktet i en stat eller region som i samsvar med artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 999/2001 er klassifisert som en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko.»

c) Kapittel F skal lyde:

«KAPITTEL F

Import av animalske produkter fra oppdrettshjortedyr og viltlevende hjortedyr

1. Ved import til Fellesskapet fra Canada eller De forente stater av ferskt kjøtt, kvernet kjøtt, bearbeidet kjøtt og kjøttprodukter som definert i forordning (EF) nr. 853/2004, framstilt av oppdrettshjortedyr, skal hygienesertifikatene ledsages av en erklæring underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:

«Dette produktet inneholder eller er utelukkende framstilt av kjøtt, men ikke slakteavfall og ryggmarg, fra oppdrettshjortedyr som med negativt resultat er undersøkt for chronic wasting disease med en histopatologisk eller immunohistokjemisk metode, eller en annen diagnostisk metode som er anerkjent av vedkommende myndighet, og produktet er heller ikke framstilt av dyr fra en besetning der det er bekreftet forekomst av chronic wasting disease eller der det foreligger offisiell mistanke om sykdommen.»

2. Ved import til Fellesskapet fra Canada eller De forente stater av ferskt kjøtt, kvernet kjøtt, bearbeidet kjøtt og kjøttprodukter som definert i forordning (EF) nr. 853/2004, framstilt av viltlevende hjortedyr, skal hygienesertifikatene ledsages av følgende erklæring underskrevet av vedkommende myndighet i produksjonsstaten, med følgende ordlyd:

«Dette produktet inneholder eller er utelukkende framstilt av kjøtt, men ikke slakteavfall og ryggmarg, fra viltlevende hjortedyr som med negativt resultat er undersøkt for chronic wasting disease med en histopatologisk eller immunohistokjemisk metode, eller en annen diagnostisk metode som er anerkjent av vedkommende myndighet, og produktet er heller ikke framstilt av dyr fra et område der det de tre siste årene er bekreftet forekomst av chronic wasting disease eller der det foreligger offisiell mistanke om sykdommen.»

d) Kapittel G oppheves.

6) Vedlegg XI oppheves.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 727/2007**2014/EØS/6/03****av 26. juni 2007****om endring av vedlegg I, III, VII og X til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati(1), særlig artikkel 6a nr. 2 og artikkel 23, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes regler for overvåking av typer overførbare spongiform encefalopati hos storfe, sauer og geiter, og for utryddelsestiltak som skal iverksettes ved bekreftet forekomst av overførbare spongiform encefalopati (TSE) hos sauer og geiter.
- 2) I oktober 2005 vedtok Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (EFSA) en uttalelse om klassifisering av tilfeller av atypisk TSE hos småfe. I sin uttalelse konkluderer EFSA med at det er mulig å fastsette en anvendelig definisjon av atypisk skrapesyke, og presenterer elementer for en klassifisering av tilfeller av skrapesyke. EFSA anbefaler dessuten bruk av overvåkingsprogrammer, herunder kombinerte undersøkelser og prøvetaking, for å kunne påvise alle former for TSE hos småfe.
- 3) Det bør derfor fastsettes definisjoner av TSE hos småfe, tilfeller av skrapesyke, tilfeller av klassisk skrapesyke og tilfeller av atypisk skrapesyke.
- 4) Når et dyr som er slaktet med henblikk på konsum, er påvist å være positivt i en hurtigprøve etter gjeldende regler, det vil si vedlegg III til forordning (EF) nr. 999/2001, skal i tillegg til skroten som er påvist å være positiv, minst skroten umiddelbart foran og to skrotter umiddelbart etter skroten med positivt prøveresultat på den samme slaktelinjen destrueres.

- 5) Fullstendig destruksjon av de tre skrotenne umiddelbart foran og etter skroten med positiv prøveresultat på den samme slaktelinjen står ikke i forhold til risikoen. Disse skrotenne bør destrueres bare dersom det foreligger et positivt eller usikkert resultat av en hurtigprøve etter en undersøkelse med referansemåtehodene.
- 6) I forordning (EF) nr. 999/2001, som endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 214/2005⁽²⁾ og (EF) nr. 1041/2006⁽³⁾, er det fastsatt skjerpede overvåkingsprogrammer for sauer og geiter, etter at det ble påvist bovin spongiform encefalopati (BSE) hos en geit i 2005 samt tre uvanlige TSE-tilfeller hos sauer, der BSE ikke kunne utelukkes. Overvåkingsprogrammene bør gjennomgås i lys av resultatene fra to års intensiverte undersøkelser som ikke har ført til påvisning av ytterligere tilfeller av BSE hos sauer eller geiter. For å sikre effektiv gjennomføring av programmene bør de reviderte overvåkingskravene få anvendelse fra 1. juli 2007.
- 7) Overvåkingsprogrammene for sauer og geiter bør vurderes og gjennomgås på bakgrunn av nye vitenskapelige opplysninger.
- 8) Med tanke på resultatene av den skjerpede overvåkingen av sauer og geiter synes den gjeldende, strenge politikken for slaktning og gjeninnsetting i besetninger angrepet av TSE ute av proporsjoner. I tillegg er det flere vanskeligheter, særlig når det gjelder gjeninnsetting i infiserte besetninger, som hindrer effektiv gjennomføring av tiltak som er truffet etter at det er påvist TSE i en besetning.
- 9) EFSA vedtok 8. mars 2007 en uttalelse om visse aspekter knyttet til risikoen for TSE hos sauer og geiter. I uttalelsen sier EFSA at det ikke finnes noe bevis på noen epidemiologisk eller molekylær forbindelse mellom klassisk og/eller atypisk skrapesyke og TSE hos mennesker, og at BSE-agensen er den eneste TSE-agensen som er identifisert som zoonotisk. EFSA mener dessuten at eksisterende skjelneprøver som i henhold til Fellesskapets regelverk skal brukes for å skille mellom skrapesyke og BSE, er pålitelige når det gjelder å skille mellom BSE og klassisk og atypisk skrapesyke.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 165 av 27.6.2007, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 1.

(1) EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1923/2006 (EUT L 404 av 30.12.2006, s. 1).

(2) EUT L 37 av 10.2.2005, s. 9.

(3) EUT L 187 av 8.7.2006, s. 10.

- 10) Andre faktorer som bekrefter behovet for en revurdering av tiltakene for utryddelse av TSE hos småfe, omfatter manglende vitenskapelige bevis på at skrapesyke kan overføres til mennesker, utelukkelse av BSE i tilfeller av TSE hos småfe og påvisning av tilfeller av atypisk TSE som sprer seg i bare begrenset omfang i en besetning, men som også forekommer hos sauer med genotyper som anses som resistente mot BSE og klassisk skrapesyke.
- 11) Strukturen i saue- og geitesektoren varierer som kjent sterkt i Fellesskapet, og medlemsstatene bør derfor ha mulighet til å anvende alternative tiltak, forutsatt at det fastsettes harmoniserte regler.
- 12) I Kommisjonens veikart for TSE, som ble vedtatt 15. juli 2005, er et av de strategiske målene å revidere utryddelsestiltakene som gjelder småfe, idet det tas hensyn til nye diagnostiske verktøy, samtidig som det eksisterende nivået for forbrukervern opprettholdes.
- 13) EFSA vedtok 13. juli 2006 en uttalelse om avlsprogrammene med henblikk på TSE-resistens hos sauer. I sin uttalelse konkluderer EFSA med at avlsprogrammene gjør sauebestandene mer motstandsdyktige mot kjente typer TSE og dermed bidrar til både bedre dyrehelse og bedre forbrukervern. EFSA har dessuten framlagt anbefalinger om bestemmelse av prionproteingentypen.
- 14) I artikkel 6a i forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsatt at medlemsstatene kan innføre avlsprogrammer med sikte på utvelging av TSE-resistens i deres sauebestander. Det må innføres harmoniserte minstekrav til disse avlsprogrammene.
- 15) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
- 16) Kommisjonsvedtak 2003/100/EF av 13. februar 2003 om fastsettelse av minstekrav til avlsprogrammer for resistens mot overførbart spongiform encefalopati hos sau⁽¹⁾ er ikke lenger relevant, ettersom bestemmelsene i nevnte vedtak skal erstattes med bestemmelsene fastsatt i denne forordning. Av hensyn til klarheten og rettsikkerheten bør nevnte vedtak oppheves.
- 17) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I, III, VII og X til forordning (EF) nr. 999/2001 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Vedtak 2003/100/EF oppheves.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Nummer 2 bokstav b) i vedlegget til denne forordning får anvendelse fra 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 26. juni 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

⁽¹⁾ EUT L 41 av 14.2.2003, s. 41.

VEDLEGG

I vedlegg I, III, VII og X til forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

1) I vedlegg I skal nr. 2 lyde:

«2. I denne forordning menes med:

- a) «nasjonalt tilfelle av BSE» et tilfelle av bovin spongiform encefalopati som det ikke er entydig påvist at direkte skyldes en infeksjon før levende dyr ble importert,
- b) «oppsamlet tilfeldig fettvev» indre og ytre kroppsfett som fjernes i slakte- og nedskjæringsprosessen, særlig ferskt fett fra hjerte, oment og nyrer fra storfe og fett fra nedskjæringsrom,
- c) «kohort» en gruppe storfe som omfatter både
 - i) dyr født i samme besetning som det angrepne dyret, innen tolv måneder før eller etter at det angrepne dyret ble født, og
 - ii) dyr som når som helst i løpet av sitt første leveår ble oppdrettet sammen med det angrepne dyret i løpet av dettes første leveår,
- d) «indekstilfelle» det første dyret med bekreftet TSE-infeksjon i en driftsenhet eller epidemiologisk definert gruppe,
- e) «TSE hos småfe» et tilfelle av overførbart spongiform encefalopati som er påvist hos en sau eller geit etter en bekreftende prøve for abnormt PrP-protein,
- f) «tilfelle av skrapesyke» et bekreftet tilfelle av overførbart spongiform encefalopati hos en sau eller geit, der diagnosen BSE er utelukket i samsvar med kriteriene fastsatt i Fellesskapets referanselaboratoriums tekniske håndbok om karakterisering av TSE-stammer hos småfe(*),
- g) «tilfelle av klassisk skrapesyke» et bekreftet tilfelle av skrapesyke som er klassifisert som klassisk i samsvar med kriteriene fastsatt i Fellesskapets referanselaboratoriums tekniske håndbok om karakterisering av TSE-stammer hos småfe,
- h) «tilfelle av atypisk skrapesyke» et bekreftet tilfelle av skrapesyke som kan skilles fra klassisk skrapesyke i samsvar med kriteriene fastsatt i Fellesskapets referanselaboratoriums tekniske håndbok om karakterisering av TSE-stammer hos småfe,

(*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-rl-confirm.htm>

2) I vedlegg III kapittel A gjøres følgende endringer:

a) I del I skal nr. 6.4 og 6.5 lyde:

«6.4. «Alle kroppsdeler, herunder huden, til et dyr med et positivt eller usikkert resultat i hurtigprøven, skal disponeres i samsvar med artikkel 4 nr. 2 bokstav a) og b) i forordning (EF) nr. 1774/2002, bortsett fra materiale som skal beholdes i forbindelse med registrene fastsatt i kapittel B del III).

6.5. Dersom et dyr som er slaktet for konsum, er påvist å ha et positivt eller usikkert resultat i hurtigprøven, skal minst skroten umiddelbart foran og de to skrottene umiddelbart etter dyret med et positivt eller usikkert resultat, på den samme slaktelinjen, destrueres i samsvar med nr. 6.4. Som unntak kan medlemsstatene beslutte å destruere nevnte skrotter bare dersom resultatet av hurtigprøven bekreftes som positivt eller usikkert i de bekreftende undersøkelsene nevnt i vedlegg X kapittel C nr. 3.1 bokstav b).»

b) Del II skal lyde:

«II. OVERVÅKING AV SAUER OG GEITER

1. Generelt

Overvåking av sauer og geiter skal gjennomføres i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b).

2. Overvåking av sauer og geiter slaktet for konsum

- a) I medlemsstater med en bestand av søyer og bedekkede søyelam som overstiger 750 000 dyr, skal det i samsvar med prøvetakingsreglene fastsatt i nr. 4 årlig tas prøve av minst 10 000 sauer slaktet for konsum,
- b) I medlemsstater med en bestand av geiter som har fått kje og bedekkede geiter som overstiger 750 000 dyr, skal det i samsvar med prøvetakingsreglene fastsatt i nr. 4 årlig tas prøve av minst 10 000 geiter slaktet for konsum,
- c) Dersom en medlemsstat har vanskeligheter med å samle inn et tilstrekkelig antall friske slaktede sauer eller geiter til å nå det laveste prøveantallet fastsatt i bokstav a) og b), kan den velge å erstatte høyst 50 % av det laveste prøveantallet ved å ta prøver av døde sauer eller geiter som er eldre enn 18 måneder, i forholdet en til en og i tillegg til det laveste prøveantallet fastsatt i nr. 3. Medlemsstaten kan dessuten velge å erstatte høyst 10 % av det laveste prøveantallet ved å ta prøver av sauer eller geiter eldre enn 18 måneder som er avlivet i tilknytning til en kampanje for utryddelse av sykdommer, i forholdet en til en.

3. Overvåking av sauer og geiter som ikke er slaktet for konsum

Medlemsstatene skal ta prøver i samsvar med prøvetakingsreglene fastsatt i nr. 4 og de laveste prøveantallene angitt i tabell A og B, av sauer og geiter som er selvdøde eller avlivet, men som ikke

- ble avlivet i tilknytning til en kampanje for utryddelse av sykdommer, eller
- ble slaktet for konsum.

Tabell A

Medlemsstatens bestand av søyer og bedekkede søyelam	Laveste prøveantall for døde sauer(1)
> 750 000	10 000
100 000-750 000	1 500
40 000-100 000	100 % opptil 500
< 40 000	100 % opptil 100

(1) Det laveste prøveantallet er fastsatt slik at det tar hensyn til størrelsen på bestanden av sauer i de enkelte medlemsstater, for at de skal være oppnåelige mål.

Tabell B

Medlemsstatens bestand av geiter som har fått kje, og bedekkede geiter	Laveste prøveantall for døde geiter(1)
> 750 000	10 000
250 000-750 000	1 500
40 000-250 000	100 % opptil 500
< 40 000	100 % opptil 100

(1) Det laveste prøveantallet er fastsatt slik at det tar hensyn til størrelsen på bestanden av geiter i de enkelte medlemsstater, for at de skal være oppnåelige mål.

4. Prøvetakingsregler for dyrene nevnt i nr. 2 og 3

Dyrene skal være eldre enn 18 måneder eller ha flere enn to frambrutte blivende fortenner.

Dyrenes alder skal beregnes på grunnlag av tannstilling, synlige tegn på modenhet eller andre pålitelige opplysninger.

Prøveutvalget skal være utformet med henblikk på å unngå overrepresentasjon av en gruppe når det gjelder opprinnelse, alder, rase, produksjonstype eller andre kjennetegn.

Prøvene skal være representative for hver region og for årstiden. Det skal om mulig unngås å ta flere prøver fra samme besetning. Medlemsstatene skal ha som mål for overvåkingsprogrammene at alle offentlig registrerte driftsenheter med mer enn 100 dyr der det aldri har vært påvist tilfeller av TSE, om mulig undersøkes for TSE i påfølgende prøvetakingsår.

Medlemsstatene skal innføre en ordning for målrettede kontroller eller andre kontroller slik at dyr ikke unntas fra prøvetakingen.

Medlemsstatene kan imidlertid beslutte å unnta fra prøvetakingen fjerntliggende områder med lav dyretetthet og der det ikke er organisert noen innsamling av døde dyr. Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen om dette, og oversende en liste over de fjerntliggende områdene som er omfattet av unntaket. Unntaket skal ikke omfatte mer enn 10 % av saue- og geitebestanden i den berørte medlemsstaten.

5. Overvåking av angrepne besetninger

Dyr som er eldre enn 18 måneder, eller som har flere enn to frambrutte blivende fortenner, og som er avlivet for destruering i samsvar med vedlegg VII nr. 2.3 bokstav b) i) eller ii) eller nr. 5 bokstav a), skal undersøkes på grunnlag av en enkelt, tilfeldig utvalgt prøve i samsvar med prøveantallet angitt i følgende tabell.

Antall dyr i besetningen som er eldre enn 18 måneder, eller som har flere enn to frambrutte blivende fortenner, som er avlivet for destruksjon	Laveste prøveantall
70 eller færre	Alle dyr som oppfyller vilkårene
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 eller flere	150

6. Overvåking av andre dyr

I tillegg til overvåkingsprogrammene fastsatt i nr. 2, 3 og 4 kan medlemsstatene på frivillig grunnlag overvåke andre dyr, særlig

- dyr som brukes til melkeproduksjon,
- dyr med opprinnelse i stater med nasjonale tilfeller av TSE,
- dyr som har inntatt fôr som kan være kontaminert,
- dyr som er født av eller stammer fra mordyr som er angrepet av TSE.

7. Tiltak etter undersøkelse av sauer og geiter

7.1. Når en sau eller geit som er slaktet for konsum, er valgt ut til undersøkelse for TSE i samsvar med nr. 2, skal ikke skroten påsettes stempelmerket fastsatt i del I kapittel III i vedlegg I til forordning (EF) nr. 854/2004 før det foreligger et negativt resultat av hurtigprøven.

7.2. Medlemsstatene kan fravike nr. 7.1 dersom det i slakteriet er etablert et system som er godkjent av vedkommende myndighet, som sikrer at alle deler av et dyr kan spores, og at ingen deler av de undersøkte dyrene som er stempelmerket, forlater slakteriet før det foreligger et negativt resultat på hurtigprøven.

7.3. Alle kroppsdeler, herunder huden, av et dyr som er undersøkt, skal holdes under offentlig tilsyn til det foreligger et negativt resultat i hurtigprøven, unntatt animalske biprodukter som disponeres direkte i samsvar med artikkel 4 nr. 2 bokstav a), b) eller e) i forordning (EF) nr. 1774/2002.

7.4. Alle kroppsdeler, herunder huden, av et dyr med et positivt resultat i hurtigprøven skal disponeres direkte i samsvar med artikkel 4 nr. 2 bokstav a), b) eller e) i forordning (EF) nr. 1774/2002, bortsett fra materiale som skal holdes tilbake for registrering i samsvar med kapittel B del III i dette vedlegg.

8. Bestemmelse av genotype

8.1. Prionproteingenotypen for kodon 136, 154 og 171 skal bestemmes for hvert positivt tilfelle av TSE hos sauer. Tilfeller av TSE hos sauer med genotyper som koder for alanin på begge alleler i kodon 136, arginin på begge alleler i kodon 154 og arginin på begge alleler i kodon 171, skal umiddelbart meldes til Kommisjonen. Når det positive TSE-tilfellet er et tilfelle av atypisk skrapesyke, skal prionproteingenotypen for kodon 141 bestemmes.

8.2. I tillegg til dyr som får genotypen bestemt i samsvar med nr. 8.1, skal prionproteingenotypen for kodon 136, 141, 154 og 171 bestemmes for et minste utvalg av sauer. I medlemsstater med en sauebestand på mer enn 750 000 voksne dyr skal dette minsteutvalget omfatte minst 600 dyr. I andre medlemsstater skal minsteutvalget omfatte minst 100 dyr. Disse utvalgene kan omfatte dyr som er slaktet for konsum, selvdøde dyr og levende dyr. Utvalget bør være representativt for hele sauebestanden.»

3) Vedlegg VII skal lyde:

«VEDLEGG VII

UTRYDDELSE AV OVERFØRBAR SPONGIFORM ENCEFALOPATI

KAPITTEL A

Tiltak ved bekreftet forekomst av TSE

1. I undersøkelsen nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav b) skal følgende identifiseres:

- a) for storfe:
 - alle andre drøvtyggere i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
 - når sykdommen er bekreftet hos et hunndyr, avkom som er født innen to år før eller etter sykdommens kliniske utbrudd,

- alle dyr i den kohorten som dyret som sykdommen er bekreftet hos, tilhører,
- sykdommens mulige opprinnelse,
- andre dyr i driftsenheten der dyret som sykdommen ble bekreftet hos, oppholder seg, eller dyr i andre driftsenheter, som kan ha blitt angrepet av TSE-agensen eller utsatt for samme fôr eller kontamineringskilde,
- forflytning av fôr eller annet materiale som kan være kontaminert, eller enhver annen form for overføring som kan ha gjort at TSE-agensen er blitt overført til eller fra den berørte driftsenheten,

b) for sauer og geiter:

- alle andre drøvtyggere enn sauer og geiter i den driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg,
- i den grad de kan identifiseres, foreldrene til, og for hunndyr, alle embryoer, egg og siste avkom av hunndyret som sykdommen er bekreftet hos,
- alle andre sauer og geiter i driftsenheten der dyret som sykdommen er bekreftet hos, oppholder seg, i tillegg til dyrene nevnt i annet strekpunkt,
- sykdommens mulige opprinnelse og andre driftsenheter der det finnes dyr, embryoer eller egg som være angrepet av TSE-agensen eller eksponert for samme fôr eller kontamineringskilde,
- forflytning av fôr eller annet materiale som kan være kontaminert, eller enhver annen form for overføring som kan ha gjort at TSE-agensen er blitt overført til eller fra den berørte driftsenheten.

2. Tiltakene fastsatt i artikkel 13 nr. 1 bokstav c) skal minst omfatte følgende:

2.1. Dersom BSE bekreftes hos et storfe, avlving og fullstendig destruksjon av storfe som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav a) annet og tredje strekpunkt. Medlemsstaten kan imidlertid beslutte å

- ikke avlive og destruere dyr i kohorten nevnt i nr. 1 bokstav a) tredje strekpunkt dersom det foreligger bevis på at disse dyrene ikke hadde tilgang til det samme fôret som det angrepne dyret,
- utsette avlving og destruksjon av dyr i kohorten nevnt i nr. 1 bokstav a) tredje strekpunkt til slutten av deres produktive liv, forutsatt at det er okser som uavbrutt holdes på en sædstasjon, og at det kan garanteres at de destrueres fullstendig når de er døde.

2.2. Dersom det er mistanke om forekomst av TSE hos en sau eller geit i en driftsenhet i en medlemsstat, skal det innføres offentlige restriksjoner på forflytning av alle andre sauer og geiter i denne driftsenheten til resultatene av undersøkelsen foreligger. Dersom det kan dokumenteres at det ikke er sannsynlig at driftsenheten der dyret oppholdt seg da det oppstod mistanke om forekomst av TSE, er driftsenheten der dyret kan ha blitt utsatt for TSE, kan vedkommende myndighet beslutte at andre driftsenheter eller bare den utsatte driftsenheten skal settes under offentlig tilsyn, avhengig av de epidemiologiske opplysninger som foreligger.

2.3. Når TSE bekreftes hos en sau eller geit:

- a) dersom BSE ikke kan utelukkes på grunnlag av resultatene fra en ringtest foretatt i samsvar med framgangsmåten fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav c), avlving og fullstendig destruksjon av alle dyr, embryoer og egg identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet til femte strekpunkt,
- b) dersom BSE utelukkes i samsvar med framgangsmåten fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav c), i henhold til vedkommende myndighets beslutning:

enten

- i) avlving og fullstendig destruksjon av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt. Villkårene fastsatt i nr. 3 får anvendelse på driftsenheten,

eller

- ii) avliving og fullstendig destruksjon av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt, unntatt

- avlsværer med genotypen ARR/ARR,
- avlssøyer med minst ett ARR-allel og intet VRQ-allel, og dersom disse avlssøylene er drektige når undersøkelsen finner sted, lammene som senere fødes, dersom deres genotype etterkommer kravene i dette ledd,
- sauer med minst ett ARR-allel som utelukkende er beregnet på slakting,
- sauer og geiter som er yngre enn tre måneder, og som utelukkende er beregnet på slakting, dersom vedkommende myndighet bestemmer det.

Vilkårene fastsatt i nr. 3 får anvendelse på driftsenheten,

eller

- iii) en medlemsstat kan beslutte å ikke avlive og destruere dyrene identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt når det er vanskelig å finne erstatningssauer med en kjent genotype, eller når forekomsten av ARR-allelet innenfor rasen eller i driftsenheten er lav, eller når det anses som nødvendig for å unngå innavl, eller basert på en grunnlagt vurdering av samtlige epidemiologiske faktorer. Vilkårene fastsatt i nr. 4 får anvendelse på driftsenheten,

- c) som unntak fra tiltakene fastsatt i bokstav b), og bare når TSE-tilfellet som er bekreftet i en driftsenhet, er et tilfelle av atypisk skrapesyke, kan medlemsstaten beslutte å anvende tiltakene fastsatt i nr. 5.

- d) Medlemsstatene kan beslutte å

- i) erstatte avliving og fullstendig destruksjon av alle dyr nevnt i bokstav b i) med slakting for konsum,
- ii) erstatte avliving og fullstendig destruksjon av dyr nevnt i bokstav b ii) med slakting for konsum,

forutsatt at

- dyrene slaktes på den berørte medlemsstats territorium,
- alle dyr som er eldre enn 18 måneder, eller som har flere enn to frambrutte blivende fortenner, og som er slaktet for konsum, skal undersøkes for TSE etter laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b),

- e) prionproteingenotypen hos høyst 50 sauer som er avlivet og destruert eller slaktet for konsum i samsvar med bokstav b) i) og iii) skal bestemmes.

2.4. Dersom det angrepne dyret kommer fra en annen driftsenhet, kan medlemsstaten, på bakgrunn av sykehistorien, beslutte å gjennomføre utryddelsestiltak i den opprinnelige driftsenheten i tillegg til eller i stedet for i den driftsenheten der angrepet ble bekreftet. I tilfeller der et fellesbeite brukes av flere enn én besetning, kan medlemsstatene beslutte å begrense gjennomføringen av tiltakene til en enkelt besetning, etter en begrunnet vurdering av alle epidemiologiske faktorer. I tilfeller der flere enn én besetning oppholder seg i en driftsenhet, kan medlemsstatene beslutte å begrense gjennomføringen av tiltakene til den besetningen der TSE er bekreftet, forutsatt at det er bekreftet at besetningene har oppholdt seg atskilt fra hverandre, og at det er lite sannsynlig at infeksjonen har spredt seg mellom besetningene ved direkte eller indirekte kontakt.

3. Etter at tiltakene nevnt i nr. 2.3 bokstav a) og b) i) og ii) er gjennomført i en driftsenhet, gjelder følgende:

3.1. Bare følgende dyr kan innføres i driftsenheten(e):

- a) hanndyr av sau med genotype ARR/ARR,
- b) hunndyr av sau med minst ett ARR-allel og intet VRQ-allel,
- c) geiter, forutsatt at
 - i) ingen avlsdyr av sau med andre genotyper enn dem nevnt i bokstav a) og b) oppholder seg i driftsenheten,
 - ii) en grundig rengjøring og desinfeksjon av alle husdyrlokaler i driftsenheten er gjennomført etter avviklingen av besetningen.

3.2. Bare følgende formeringsmateriale fra sau kan brukes i driftsenheten(e):

- a) sæd fra værer med genotype ARR/ARR,
- b) embryoer med minst ett ARR-allel og intet VRQ-allel.

3.3. Forflytning av dyrene fra driftsenheten skal være underlagt følgende vilkår:

- a) Sauer med genotype ARR/ARR kan forflyttes fra driftsenheten,
- b) sauer med bare ett ARR-allel kan forflyttes fra driftsenheten bare for å sendes direkte til slakting for konsum eller med henblikk på destruksjon, men
 - søyer med ett ARR-allel og intet VRQ-allel kan forflyttes til andre driftsenheter som er underlagt restriksjon etter gjennomføringen av tiltakene i samsvar med nr. 2.3 bokstav b) ii) eller nr. 4,
 - dersom vedkommende myndighet beslutter det, kan lam og kje forflyttes til en annen driftsenhet utelukkende for oppføring før slakting. På bestemmelsesstedet skal det ikke finnes andre sauer eller geiter enn dem som er til oppføring før slakting, og ingen levende sauer og geiter skal sendes til andre driftsenheter, unntatt dem som sendes direkte til slakting,
- c) geiter kan forflyttes forutsatt at driftsenheten er underlagt skjerpet overvåking for TSE, herunder undersøkelse av alle geiter som er eldre enn 18 måneder, og
 - i) er slaktet for konsum ved slutten av sitt produktive liv, eller
 - ii) er selvdøde eller avlivet i driftsenheten og oppfyller vilkårene fastsatt i vedlegg III kapittel A del II nr. 3.
- d) dersom medlemsstaten beslutter det, kan lam og kje som er yngre enn tre måneder, forflyttes direkte fra driftsenheten til slakting for konsum.

3.4. Begrensningene omhandlet i nr. 3.1, 3.2 og 3.3 skal fortsatt få anvendelse på driftsenheten i et tidsrom på to år fra

- a) den datoen da det er bare sauer med genotype ARR/ARR i driftsenheten, eller
- b) den siste datoen da sauer eller geiter oppholdt seg i driftsenheten, eller
- c) den datoen da den skjerpede overvåkingen for TSE omhandlet i nr. 3.3 bokstav c) begynte, eller

- d) den datoen da alle avlsværer i driftsenheten har genotype ARR/ARR, og alle avlssøyer har minst ett ARR-allel og intet VRQ-allel, forutsatt at følgende dyr som er eldre enn 18 måneder, har hatt negative resultater i undersøkelser for TSE i løpet av disse to årene:
- et årlig utvalg av sauer som er slaktet for konsum ved slutten av sitt produktive liv i samsvar med prøveantallet nevnt i tabellen i vedlegg III kapittel A del II nr. 5, og
 - alle sauer nevnt i vedlegg III kapittel A del II nr. 3 som er selvdøde eller er blitt avlivet i driftsenheten.
4. Etter at tiltakene omhandlet i nr. 2.3 bokstav b) iii) er gjennomført i en driftsenhet, gjelder følgende i et tidsrom på to avlsår etter at det siste TSE-tilfellet ble påvist:
- a) alle sauer og geiter i driftsenheten skal identifiseres,
 - b) alle sauer og geiter i driftsenheten kan forflyttes bare innenfor den berørte medlemsstats territorium, for å slaktes for konsum eller med henblikk på destruksjon. Alle dyr som er eldre enn 18 måneder som er slaktet for konsum, skal undersøkes for TSE i samsvar med laboratoriemetodene fastsatt i vedlegg X kapittel C nr. 3.2 bokstav b),
 - c) vedkommende myndighet skal sikre at embryoer og egg ikke sendes fra driftsenheten,
 - d) bare sæd fra værer med genotype ARR/ARR og embryoer med minst ett ARR-allel og intet VRQ-allel kan brukes i driftsenheten,
 - e) alle sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder og som er selvdøde eller er avlivet i driftsenheten, skal undersøkes for TSE,
 - f) bare hanndyr av sau med genotype ARR/ARR og hunndyr av sau fra driftsenheter der det ikke er påvist tilfeller av TSE eller fra besetninger som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 3.4, kan innføres i driftsenheten,
 - g) bare geiter fra driftsenheter hvor det ikke er påvist TSE eller fra besetninger som oppfyller vilkårene fastsatt i nr. 3.4 kan innføres i driftsenheten,
 - h) alle sauer og geiter i driftsenheten skal være underlagt restriksjoner på fellesbeiting, som skal fastsettes av vedkommende myndighet etter en begrunnet vurdering av alle epidemiologiske faktorer,
 - i) som unntak fra bokstav b) kan lam og kje forflyttes til en annen driftsenhet innenfor den samme medlemsstaten utelukkende for oppføring før slakting dersom vedkommende myndighet beslutter det. På bestemmelsesstedet skal det ikke finnes andre sauer eller geiter enn dem som er til oppføring før slakting, og ingen levende sauer og geiter skal sendes til andre driftsenheter, unntatt dem som sendes direkte til slakting.
5. Etter at unntaket fastsatt i nr. 2.3 bokstav c) får anvendelse, gjelder følgende tiltak:
- a) avliving og fullstendig destruksjon av alle dyr, embryoer og egg som er identifisert i undersøkelsen nevnt i nr. 1 bokstav b) annet og tredje strekpunkt. Medlemsstatene kan beslutte å bestemme prionproteingenotypen hos sauer som er blitt avlivet og destruert,
 - b) eller, i et tidsrom på to avlsår etter at den siste forekomsten av TSE ble påvist, minst følgende tiltak:
 - i) alle sauer og geiter i driftsenheten skal identifiseres,
 - ii) driftsenheten må underlegges skjerpet overvåking for TSE i et tidsrom på to år, herunder undersøkelser av alle sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder, og som er slaktet for konsum, og alle sauer og geiter som er eldre enn 18 måneder og som er selvdøde eller er avlivet i driftsenheten,
 - iii) vedkommende myndighet skal sikre at levende sauer og geiter og embryoer og egg fra driftsenheten ikke sendes til andre medlemsstater eller tredjestater.

6. Medlemsstater som anvender tiltakene fastsatt i nr. 2.3 bokstav b) iii) eller unntakene fastsatt i nr. 2.3 bokstav c) og d), skal oversende Kommisjonen en oversikt over vilkårene og kriteriene for å anvende dem. Når det påvises flere tilfeller av TSE i besetninger som er omfattet av unntak, skal vilkårene for å innvilge slike unntak vurderes på nytt.

KAPITTEL B

Minstekrav til et avlsprogram for resistens mot TSE hos sauer i samsvar med artikkel 6a

DEL 1

Generelle krav

1. Avlsprogrammet skal konsentreres om besetninger med høy avlsverdi.
2. Det skal opprettes en database som minst skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) identitet, rase og antall dyr i alle besetninger som deltar i avlsprogrammet,
 - b) identifikasjon av de enkelte dyr det er tatt prøver av som ledd i avlsprogrammet,
 - c) resultatene av alle genotypebestemmelsene.
3. Det skal opprettes en ordning med ensartet sertifisering der genotypen til hvert dyr som det tas prøver av i forbindelse med avlsprogrammet, sertifiseres med henvisning til dyrets individuelle identifikasjonsnummer.
4. Det skal opprettes et system for identifikasjon av dyr og prøver, behandling av prøver og levering av resultater som gjør muligheten for menneskelige feil så liten som mulig. Systemets effektivitet skal kontrolleres ved regelmessige stikkprøver.
5. Bestemmelse av genotype av blod eller annet vev som er innsamlet i forbindelse med avlsprogrammet, skal utføres i laboratorier som er godkjent innenfor rammen av programmet.
6. Vedkommende myndighet i medlemsstaten kan bistå avslag med å opprette genbanker for sæd, egg og/eller embryoer som er representative for de prionproteingenotypene som trolig vil bli sjeldne som følge av avlsprogrammet.
7. Det skal opprettes avlsprogrammer for hver rase, idet det tas hensyn til
 - a) hvor hyppig de forskjellige allelene forekommer hos rasen,
 - b) hvor sjelden rasen er,
 - c) unngåelse av innavl eller genetisk drift.

DEL 2

Særskilte regler for besetningene som deltar

1. Formålet med avlsprogrammet skal være å øke hyppigheten av ARR-allelet i sauebesetningen og samtidig redusere forekomsten av de allelene som det er påvist bidrar til mottakelighet for TSE.
2. Følgende minstekrav gjelder for besetningene som deltar:
 - a) alle dyr i besetningen som det skal bestemmes genotype for, skal identifiseres individuelt ved hjelp av sikre midler,
 - b) genotypen for alle værer som er beregnet på avl i besetningen, skal bestemmes før de brukes til avl,
 - c) alle hanndyr som bærer VRQ-allelet, skal slaktes eller kastreres innen seks måneder etter genotypebestemmelsen. Dyret skal ikke forlate driftsenheten, unntatt for å slaktes,

- d) hunddyr som man vet bærer VRQ-allelet, skal ikke forlate driftsenheten, unntatt for å slaktes,
 - e) bare hunddyr som er sertifisert i forbindelse med avlsprogrammet, herunder sædgivere som brukes til kunstig sædovertføring, skal brukes til avl innen besetningen.
- 3. Medlemsstatene kan beslutte å innvilge unntak fra kravene fastsatt i nr. 2 bokstav c) og d) med henblikk på å beskytte raser og produksjonsegenskaper.
 - 4. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om unntak som er innvilget i henhold til nr. 3, og om hvilke kriterier som er lagt til grunn.

DEL 3

Rammevilkår for godkjenning av sauebesetningers status som TSE-resistente

- 1. Etter rammevilkårene skal status som TSE-resistent godkjennes for sauebesetninger når de som følge av sin deltakelse i avlsprogrammet som fastsatt i artikkel 6a, oppfyller kriteriene i programmet.

Denne godkjenningen skal gis på følgende to nivåer:

- a) nivå-I-besetninger er besetninger som består utelukkende av sauer med genotype ARR/ARR,
- b) nivå-II-besetninger er besetninger der avkommet nedstammer utelukkende fra værer med genotype ARR/ARR.

Medlemsstatene kan beslutte å godkjenne ytterligere nivåer for å oppfylle nasjonale krav.

- 2. Det skal tas regelmessige stikkprøver av sauer fra TSE-resistente besetninger
 - a) i driftsenheten eller på slakteriet for å verifisere genotypen,
 - b) for nivå-I-besetninger, av dyr eldre enn 18 måneder i slakteriet, med henblikk på undersøkelser for TSE i samsvar med vedlegg III.

DEL 4

Rapporter som medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen

Medlemsstater som innfører nasjonale avlsprogrammer med henblikk på utvelgelse av TSE-resistens hos sauebestanden, skal underrette Kommisjonen om kravene til programmene og framlegge en årlig framdriftsrapport. Rapporten for hvert kalenderår skal framlegges senest 31. mars det følgende år.»

- 4) I vedlegg X kapittel C gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Prøvetaking

Alle prøver som skal undersøkes for forekomst av TSE, skal tas ved hjelp av metodene og protokollene fastsatt i den seneste utgaven av «Manual for diagnostic tests and vaccines for Terrestrial Animals» fra Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) (heretter kalt «håndboken»). I tillegg til eller i mangel av OIEs metoder og protokoller, og for å sikre tilstrekkelig tilgjengelig materiale, skal vedkommende myndighet sikre at det brukes metoder og protokoller for prøvetaking som er i samsvar med retningslinjene utstedt av Fellesskapets referanselaboratorium. Vedkommende myndighet skal særlig ta prøver av vev som i henhold til tilgjengelige vitenskapelige uttalelser og retningslinjene fra Fellesskapets referanselaboratoriums er relevante, for å sikre at alle kjente TSE-stammer hos småfe påvises. Minst halvparten av vevet som det tas prøver av, skal oppbevares kjølig, men ikke fryst, til det foreligger et negativt resultat av hurtigprøven. Når resultatet er positivt eller usikkert, skal restvevet behandles i samsvar med retningslinjene fra Fellesskapets referanselaboratorium.

Prøvene skal merkes korrekt slik at dyret som prøven er tatt fra, kan identifiseres.»

b) Nr. 3.2 bokstav b) skal lyde:

«b) Overvåking av TSE

Prøver av sauer og geiter som sendes til laboratorieundersøkelse i henhold til bestemmelsene i vedlegg III kapittel A del II (Overvåking av sauer og geiter), skal undersøkes ved hjelp av en hurtigprøve foretatt etter de metoder og protokoller som i henhold til tilgjengelige vitenskapelig uttalelser og retningslinjene fra Fellesskapets referanselaboratorium er relevante, for å sikre at alle kjente TSE-stammer påvises.

Når resultatet av hurtigtesten er usikkert eller positivt, skal vevet det er tatt prøve av umiddelbart sendes til et offentlig laboratorium for bekreftende undersøkelser ved hjelp av immunocytokjemi, immunoblot-metode eller påvisning av karakteristiske fibriller med elektronmikroskopi, som nevnt i bokstav a). Dersom resultatet av den bekreftende undersøkelsen er negativt eller usikkert, skal det foretas ytterligere bekreftende prøver i samsvar med retningslinjene fra Fellesskapets referanselaboratorium.

Dersom resultatet av en av de bekreftende undersøkelsene er positivt, skal dyret anses som et positivt tilfelle av TSE.»

c) I nr. 3.2 bokstav c) ii) skal tredje ledd lyde:

«Ytterligere undersøkelser av positive TSE-prøver påvist i angrepne besetninger i den samme driftsenheten skal utføres minst på de to første positive tilfellene av TSE som påvises hvert år etter indekstilfellet.»

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1275/2007**2014/EØS/6/04****av 29. oktober 2007****om endring av vedlegg IX til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati(1), særlig artikkel 23, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati (BSE) hos dyr. Forordningen gjelder produksjon og omsetning av levende dyr og produkter av animalsk opprinnelse.
- 2) I vedlegg IX til forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes regler for import til Fellesskapet av levende dyr, embryoer, egg og produkter av animalsk opprinnelse. Fjerning av spesifisert risikomateriale fra produkter som er beregnet på næringsmidler og fôr, er det viktigste tiltaket for vern av folkehelsen.
- 3) I artikkel 5 i forordning (EF) nr. 999/2001 fastsettes det at BSE-statusen i medlemsstater, tredjestater eller deres regioner skal bestemmes ved klassifisering i tre kategorier: ubetydelig BSE-risiko, kontrollert BSE-risiko og ikke-fastsatt BSE-risiko. I samme artikkel er det fastsatt at det skal foretas en ny vurdering av Fellesskapets kategorisering av stater etter at Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) har innført en framgangsmåte for å klassifisere stater etter kategori.
- 4) Inntil det er truffet avgjørelse om BSE-statusen i medlemsstater og tredjestater får overgangstiltakene

fastsatt i forordning (EF) nr. 999/2001 anvendelse fram til 1. juli 2007. I henhold til overgangstiltakene som gjelder BSE, omfattet restriksjonene på import til Fellesskapet fra tredjestater med en BSE-risiko kjøttprodukter som definert i rådsdirektiv 77/99/EØF⁽²⁾, herunder behandlede tarmar (dyretarmer). Det ble dessuten åpnet for trepartshandel, der tredjestater med en BSE-risiko kunne eksportere behandlede tarmar med opprinnelse i stater der forekomst av BSE var ansett som svært lite sannsynlig.

- 5) Forordning (EF) nr. 999/2001 ble 25. juni 2007 endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 722/2007⁽³⁾. Ved den endrede forordning (EF) nr. 999/2001 ble det innført et fellesskapssystem for kategorisering av stater i henhold til deres BSE-risiko, tilsvarende OIEs system. Dette innebar ikke bare at alle stater ble oppført i en av tre kategorier: ubetydelig BSE-risiko, kontrollert BSE-risiko og ikke-fastsatt BSE-risiko, men også at det ble fastsatt handelsbestemmelser for hver risikokategori.
- 6) Importreglene for det nye kategoriseringssystemet viste til kjøttprodukter som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽⁴⁾, som ikke omfattet behandlede tarmar. I samsvar med de vilkår som gjaldt før 1. juli 2007, og for å sikre et ensartet nivå for forbrukervern, bør behandlede tarmar oppføres på listen over produkter som omfattes av BSE-relaterte importregler i forordning (EF) nr. 999/2001. Vedlegg IX til nevnte forordning bør derfor endres.
- 7) For tredjestater med en ubetydelig BSE-risiko gjelder ingen BSE-relaterte importvilkår. Det er nødvendig å klargjøre importvilkårene i de tilfeller der tarmar har opprinnelse i en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko og behandles i en tredjestat som tilhører en annen BSE-risikokategori. Av konsekvenshensyn bør muligheten for trepartshandel gjeninnføres under de nye bestemmelsene.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 284 av 30.10.2007, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 1.

(1) EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 727/2007 (EUT L 165 av 27.6.2007, s. 8).

(2) EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 av 16.5.2003, s. 36).

(3) EUT L 164 av 26.6.2007, s. 7.

(4) EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55. Rettet i EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

- 8) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor endres.
- 9) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg IX til forordning (EF) nr. 999/2001 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 29. oktober 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I kapittel C i vedlegg IX til forordning (EF) nr. 999/2001 gjøres følgende endringer:

a) Avsnitt A skal lyde:

«AVSNITT A

Produkter

Følgende produkter av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter, som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004(*), skal være underlagt vilkårene fastsatt i del B, C og D, avhengig av opprinnelsesstatens BSE-risikokategori:

- ferskt kjøtt,
- kvernet kjøtt og bearbeidet kjøtt,
- kjøttprodukter,
- behandlede tarmar,
- smeltet animalsk fett,
- fettgrever og
- gelatin.»

(*) EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55, rettet ved EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22.

b) I avsnitt C skal nytt nr. 5 lyde:

«5. For tarmar som har opprinnelse i en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko, skal det ved import av behandlede tarmar framlegges et hygienesertifikat som attesterer:

- a) at staten eller regionen er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 som en stat eller region med en kontrollert BSE-risiko,
- b) at dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter er framstilt av, ble født, oppdrettet utelukkende og slaktet i en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko, og har gjennomgått en kontroll ante mortem og post mortem,
- c) at dersom tarmene har opprinnelse i en stat eller region der det har vært nasjonale tilfeller av BSE:
 - i) at dyrene ble født etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere trådte i kraft, eller
 - ii) at produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer eller geiter ikke inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale nevnt i vedlegg V.»

c) I avsnitt D skal nytt nr. 5 lyde:

«5. For tarmar som har opprinnelse i en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko, skal det ved import av behandlede tarmar framlegges et hygienesertifikat som attesterer:

- a) at staten eller regionen er klassifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2 som en stat eller region med en ikke-fastsatt BSE-risiko,
- b) at dyrene som produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer og geiter er framstilt av, ble født, oppdrettet utelukkende og slaktet i en stat eller region med en ubetydelig BSE-risiko, og har gjennomgått en kontroll ante mortem og post mortem,
- c) at dersom tarmene har opprinnelse i en stat eller region der det har vært nasjonale tilfeller av BSE:
 - i) at dyrene ble født etter datoen da forbudet mot føring av drøvtyggere med kjøttbeinmel og fettgrever fra drøvtyggere trådte i kraft, eller
 - ii) at produktene av animalsk opprinnelse fra storfe, sauer eller geiter ikke inneholder eller er framstilt av spesifisert risikomateriale nevnt i vedlegg V.»

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/6/05

av 15. oktober 2007

om løyve til å nytte dyr av storfe som er utsette for fare, fram til slutten på det produktive livet deira i Tyskland etter at forekomst av BSE er offisielt stadfesta

[meldt under nummeret K(2007) 4648]

(Berre den tyske teksta er gyldig)

(2007/667/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati(1), særleg artikkel 13 nr. 1, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) I forordning (EF) nr. 999/2001 er det fastsett reglar for å forebyggje, motkjempe og utrydde spongiform encefalopati som kan overførast (TSE) hjå dyr. I artikkel 13 nr. 1 første leddet i den nemnde forordninga er det fastsett utryddingstiltak som skal nyttast når forekomst av TSE er offisielt stadfesta. Desse tiltaka omfattar særleg nedslakting og fullstendig destruksjon av dei dyra og produkta av animalsk opphav som er identifiserte som utsette for fare (heretter kalla «storfe som er utsett for fare»), på grunn av eit epidemiologisk samband med dei dyra som er smitta.
- 2) Tyskland har, som eit unntak frå artikkel 13 nr. 1 første leddet bokstav c) i forordning (EF) nr. 999/2001, lagt fram for Kommisjonen ein søknad om løyve til å nytte dyr av storfe som er utsett for fare, fram til slutten på det produktive livet deira.
- 3) Dei kontrolltiltaka som Tyskland har lagt fram, omfattar strenge restriksjonar på flytting og sporing av storfe, slik at det noverande vernnivået for menneske- og dyrehelse ikkje vert sett i fare.
- 4) På grunnlag av ei positiv risikovurdering bør Tyskland difor, såframt visse vilkår vert oppfylte, få løyve til å nytte dyr av storfe som er utsette for fare, fram til slutten på det produktive livet deira.

- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelse —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

1. Som eit unntak frå artikkel 13 nr. 1 første leddet bokstav c) i forordning (EF) nr. 999/2001 kan Tyskland, på dei vilkåra som er fastsette i nr. 2, 3 og 4 i denne artikkelen, nytte dyr av storfe som nemnt i andre og tredje strekpunktet i nr. 1 bokstav a) i vedlegg VII til den nemnde forordninga, fram til slutten på det produktive livet deira.
2. Tyskland skal sikre at dyr av storfe som er nemnde i nr. 1,
 - a) til kvar tid kan sporast i den elektroniske databasen som er fastsett i artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000⁽²⁾,
 - b) berre vert flytte frå driftseininga si under offentlig kontroll og med sikte på destruksjon,
 - c) ikkje vert sende til andre medlemsstatar eller eksporterte til tredjestatar.
3. Tyskland skal utføre jamlege kontrollar for å sikre at dette vedtaket vert gjennomført på korrekt måte.
4. Tyskland skal, gjennom Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelse, melde frå til Kommisjonen og dei andre medlemsstatane om bruken av dyr av storfe som er nemnde i nr. 1.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 271 av 16.10.2007, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 95/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 1.

(1) TEF L 147 av 31.5.2001, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 727/2007 (TEU L 165 av 27.6.2007, s. 8).

Tyskland skal òg leggje fram relevante opplysningar i den årlege rapporten som er fastsett i artikkel 6 nr. 4 i forordning (EF) nr. 999/2001.

(2) TEF L 204 av 11.8.2000, s. 1.

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til Sambandsrepublikken Tyskland.

Utferda i Brussel, 15. oktober 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

**Fortolkende kommisjonsmelding om framgangsmåter for
registrering av motorvogner med opprinnelse i en annen medlemsstat(*)**

2014/EØS/6/06

1. INNLEDNING

Det er i dag mye enklere enn for noen få år siden å kjøpe en motorvogn i en annen medlemsstat eller å innføre en motorvogn til en annen medlemsstat, hovedsakelig på grunn av tre viktige forhold.

- a) De ulike nasjonale typegodkjenningssystemene er blitt erstattet med systemet for EF-typegodkjenning av hele kjøretøyer⁽¹⁾, som har vært lovpliktig for de fleste personbiler og motorsykler siden henholdsvis januar 1998 og juni 2003. Disse kategoriene av motorvogner må derfor oppfylle kravene i alle relevante direktiver om EF-typegodkjenning for å kunne bringes i omsetning, og medlemsstatene kan ikke nekte salg, registrering eller ibruktaking av slike kjøretøyer. Et forslag til nytt rammedirektiv⁽²⁾ er for tiden til behandling i Europaparlamentet og Rådet. Når det er vedtatt, vil alle nyttekjøretøyer (busser og turvogner, varebiler og lastebiler) omfattes av systemet for EF-typegodkjenning av hele kjøretøyer. En ensartet EF-typegodkjenning i hele Den europeiske union fører til raskere og enklere registrering i alle medlemsstater.
- b) Den nye gruppeunntaksforordningen om anvendelse av konkurransereglene på salg av og service på motorvogner⁽³⁾ har ytterligere forbedret europeiske forbrukeres muligheter til å utnytte det felles marked i praksis, ved at de fullt ut kan dra fordel av prisforskjellene mellom de ulike medlemsstatene. For eksempel kan forbrukerne nå fritt benytte seg av mellommenn eller representanter for å kjøpe en motorvogn der det passer dem. Distributørene har større frihet til å drive virksomhet utenfor sitt nasjonale territorium og selge kjøretøyer til forbrukere i andre medlemsstater (såkalte aktive salg, i tillegg til passive salg, der forbrukerne henvender seg til distributøren).
- c) Det europeiske fellesskap (EF) har innført et harmonisert vognkort for motorvogner⁽⁴⁾. Hovedformålet med dette er å sikre at kjøretøyer som er registrert i en medlemsstat, har fri bevegelse på veiene i de andre medlemsstatene, og at kjøretøyer som tidligere har vært registrert i en annen medlemsstat, kan tas i bruk på nytt.

En rekke borgere og foretak unnlater likevel fortsatt å kjøpe motorvogn i en annen medlemsstat, av frykt for unødvendig papirarbeid og tilleggskostnader i hjemstaten. Innførsel av motorvogner til en annen medlemsstat er dessuten fortsatt en kilde til klager, særlig på grunn av tyngende ordninger for typegodkjenning og registrering. Hele 20 % av de pågående sakene om overtredelse av EF-traktatens artikkel 28–30 og 7 % av SOLVIT-sakene gjelder registrering av motorvogner⁽⁵⁾.

Målet med denne meldingen er å gi en omfattende og ajourført oversikt over de fellesskapsrettslige prinsippene som gjelder for registrering av motorvogner i en annen medlemsstat enn den der motorvognen er kjøpt, og for overføring av registrering mellom medlemsstater, på bakgrunn av den seneste utviklingen i Fellesskapets regelverk og Domstolens rettspraksis. Denne meldingen gir imidlertid ingen oversikt over de fellesskapsrettslige prinsippene som gjelder for registreringsavgifter og veiavgifter⁽⁶⁾, som for tiden

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT C 68 av 24.3.2007, s. 15, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 96/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 3.

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere (EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF (EUT L 161 av 14.6.2006, s. 12).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere (EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF (EUT L 161 av 14.6.2006, s. 12).

⁽³⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1400/2002 av 31. juli 2002 om anvendelsen av traktatens artikkel 81 nr. 3 på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden i motorvognsektoren (EFT L 203 av 1.8.2002, s. 30). Forordningen endret ved tiltredelsesakten av 2003.

⁽⁴⁾ Rådsdirektiv 1999/37/EF av 29. april 1999 om registreringsdokumenter for kjøretøyer (EFT L 138 av 1.6.1999, s. 57). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2006/103/EF (EFT L 363 av 20.12.2006, s. 344).

⁽⁵⁾ http://europa.eu.int/solvit/site/statistics/index_en.htm

⁽⁶⁾ De gjeldende fellesskapsrettslige prinsippene for registreringsavgifter og veiavgifter er beskrevet i et opplysningsdokument fra Kommisjonen om europeiske borgers rettigheter og plikter ved beskatning av innførsel av biler innenfor Fellesskapet eller bruk av biler på tvers av landegrensene, som er offentliggjort på http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/passenger_car/index_en.htm

reguleres av EF-traktatens artikkel 25 eller 90⁽¹⁾.

Denne meldingen erstatter i sin helhet den fortolkende kommisjonsmelding om framgangsmåter for typegodkjenning og registrering av kjøretøyer som tidligere er registrert i en annen medlemsstat⁽²⁾. Det bør imidlertid påpekes at bare EF-domstolen kan treffe endelig beslutning om tolkningen av fellesskapsretten.

Denne meldingen er av særlig interesse for de myndighetene i medlemsstatene som godkjenner og registrerer motorvogner, og den vil hjelpe dem med å gjennomføre fellesskapsretten på riktig måte. Kommisjonen vil utarbeide en veiledning til forbrukerne der innførsel og registrering av kjøretøyer innenfor EU vil bli forklart.

Under alle omstendigheter vil Kommisjonen fortsatt nøye overvåke at de fellesskapsrettslige prinsippene for registrering og innførsel av motorvogner gjennomføres korrekt.

2. TERMINOLOGI

Denne meldingen omfatter den første registreringen av motorvogner og registrering av motorvogner som tidligere har vært registrert i en annen medlemsstat, uansett om de er nye eller brukte.

I denne melding menes med «motorvogn»

- ethvert motordrevet kjøretøy, enten det er ferdigoppbygd eller delvis oppbygd, som er bestemt for bruk på vei, og som har minst fire hjul og en høyeste konstruksjonshastighet på over 25 kilometer i timen, og deres tilhengere, unntatt kjøretøyer som går på skinner, landbruks- og skogbrukstraktorer, mobile maskiner og tunge nyttekjøretøyer⁽³⁾, eller
- ethvert motordrevet kjøretøy med to eller tre hjul, med eller uten tvillinghjul, som er beregnet på å kjøres på vei⁽⁴⁾.

En motorvogn er «tidligere registrert i en annen medlemsstat» når det er gitt administrativ tillatelse til at den tas i bruk i veitrafikk, som omfatter identifikasjon av motorvognen og tildeling av et registreringsnummer. Denne meldingen gjelder derfor også motorvogner som har vært midlertidig registrert eller kortidsregistrert, og motorvogner med prøvekjennemerker.

Hvor lenge et kjøretøy har vært registrert i en medlemsstat før det innføres til en annen, har ingen betydning.

3. REGISTRERING AV EN MOTORVOGN I BOSTEDSSTATEN

3.1. Hva anses som bostedsstat ved registreringen?

I henhold til Domstolen er registreringen en naturlig følge av utøvelsen av beskatningsmyndigheten i forbindelse med motorvogner. Registreringen letter kontrollen både for registreringsmedlemsstaten og andre medlemsstater, ettersom registrering i en medlemsstat utgjør bevis på at motorvognavgift er betalt i den medlemsstaten⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Kommisjonen har vedtatt et forslag om avgifter på personbiler (COM(2005)261 av 5.7.2006). Forslaget omfatter en gradvis avskaffelse av registreringsavgiften i en overgangsperiode på fem til ti år og innføring av en ordning for tilbakebetaling av den resterende registreringsavgiften når en bil som er registrert i en medlemsstat, flyttes varig til en annen medlemsstat og registreres der.

⁽²⁾ EFT C 143 av 15.5.1996, s. 4.

⁽³⁾ Se artikkel 1 i direktiv 70/156/EØF.

⁽⁴⁾ Det vil si enhver motorsykkel som omfattes av virkeområdet for europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/24/EF om typegodkjenning av motorvogner med to eller tre hjul, og om oppheving av rådsdirektiv 92/61/EØF (EFT L 124 av 9.5.2002, s. 1), som fastsatt i direktivets artikkel 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2005/30/EF (EUT L 106 av 27.4.2005, s. 17).

⁽⁵⁾ Domstolens dom av 21. mars 2002, Cura Anlagen GmbH mot Auto Service Leasing GmbH (ASL), sak C-451/99, samling 2002, s. I-03193 (<http://curia.europa.eu/en/content/juris/index.htm>)

Eieren av et kjøretøy må registrere kjøretøyet i den medlemsstaten der han har fast bosted. I artikkel 7 i direktiv 83/182/EØF⁽¹⁾ og artikkel 6 i direktiv 83/183/EØF⁽²⁾ er det fastsatt nøyaktige regler for hvordan vanlig bosted skal bestemmes når en person midlertidig eller varig bor og kjører i en annen medlemsstat enn sin egen. I henhold til Domstolens rettspraksis kan ikke det kvantitative kriteriet fastsatt i nevnte artikler (dvs. at man må bo minst 185 dager per år på et bestemt sted) gjelde som hovedkriterium dersom det finnes andre avgjørende faktorer.

Når en person har både personlig og yrkesmessig tilknytning til to medlemsstater, er personens vanlige bosted, som skal bestemmes på grunnlag av en helhetsvurdering av alle relevante faktorer, ifølge Domstolen det stedet der vedkommende har etablert et varig midtpunkt for sine interesser. Dersom denne helhetsvurderingen ikke danner grunnlag for å foreta en slik lokalisering, skal personlig tilknytning gis forrang⁽³⁾.

3.2. De ulike trinnene i registreringen av en motorvogn

I henhold til medlemsstatenes nåværende nasjonale lovgivning omfatter registreringen av en motorvogn i bestemmelsesmedlemsstaten høyst tre trinn:

- **Godkjenning av motorvognens tekniske egenskaper**, som i mange tilfeller vil bestå av EF-typegodkjenningen. Visse motorvogner omfattes imidlertid fortsatt av nasjonale framgangsmåter for godkjenning.
- **Teknisk kontroll av brukte motorvogner**, som har som formål å kontrollere at motorvognen faktisk er i god stand når den registreres, med sikte på å verne menneskers liv og helse.
- **Registrering av motorvognen**, dvs. den administrative tillatelsen til å ta motorvognen i bruk i veitrafikk, som omfatter identifikasjon av motorvognen og tildeling av et registreringsnummer.

3.3. Godkjenning av motorvognens tekniske egenskaper

3.3.1. EF-typegodkjenning

Alle serieproduserte personbiler som er godkjent siden 1996, motorsykler som er godkjent siden mai 2003 og traktorer som er godkjent siden 2005, har i prinsippet vært omfattet av EF-typegodkjenning. Ved denne framgangsmåten attesterer en medlemsstat at en kjøretøytype oppfyller alle gjeldende europeiske sikkerhets- og miljøvernkrav. EF-typegodkjenningen er gyldig i alle medlemsstater.

Når motorvognprodusenten i samsvar med direktiv 70/156/EØF framlegger sin **søknad om EF-typegodkjenning** for en medlemsstats godkjenningsmyndighet, som gir kjøretøyet EF-typegodkjenning dersom det oppfyller alle kravene i de relevante direktiver⁽⁴⁾, sender denne medlemsstatens godkjenningsmyndighet en kopi av typegodkjenningsdokumentet for hvert kjøretøy som den har typegodkjent, nektet å typegodkjenne eller tilbakekalt typegodkjenningen av, til godkjenningsmyndighetene i de andre medlemsstatene.

Som innehaver av EF-typegodkjenning utsteder produsenten et **EF-samsvarssertifikat** som viser at kjøretøyet er produsert i samsvar med den godkjente kjøretøytypen. EF-samsvarssertifikatet skal følge hvert nytt EF-typegodkjent kjøretøy. I henhold til gjeldende EF-konkurranseregler skal dessuten produsentene utstede EF-samsvarssertifikater uten forskjellsbehandling og i god tid, uavhengig av kjøretøyet bestemmelsessted og/eller opprinnelse (dvs. uansett om kjøretøyet er solgt til en forbruker i en annen medlemsstat eller kjøpt av forhandleren fra en distributør i en annen medlemsstat).

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 83/182/EØF av 28. mars 1983 om avgiftsfritak innen Fellesskapet ved midlertidig innførsel av visse transportmidler (EFT L 105 av 23.4.1983, s. 59). Direktivet sist endret ved direktiv 2006/98/EF (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 129).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 83/183/EØF av 28. mars 1983 om avgiftsfritak ved innførsel fra en medlemsstat av privatpersoners personlige eiendeler (EFT L 105 av 23.4.1983, s. 64). Direktivet sist endret ved direktiv 92/12/EØF (EFT L 76 av 23.3.1992, s. 1).

⁽³⁾ Domstolens dom av 12. juli 2001, Paraskevas Louloudakis mot Elliniko Dimosio, sak C-262/99, samling 2001, s. I-05547.

⁽⁴⁾ De gjeldende direktivene er oppført i del I i vedlegg IV til direktiv 70/156/EØF.

Medlemsstatene kan, når det gjelder konstruksjon og funksjon, bare registrere og tillate salg eller ibruktaking av nye EF-typegodkjente kjøretøyer dersom de følges av et gyldig EF-samsvarssertifikat.

I henhold til europeisk regelverk er det ikke påkrevd at samsvarssertifikatet følger kjøretøyet etter registrering. I de fleste medlemsstater oppbevares EF-samsvarssertifikatet hos myndighetene når kjøretøyet er registrert.

Nye EF-typegodkjente kjøretøyer som følges av et gyldig samsvarssertifikat, behøver ikke gjennomgå ny godkjenning av sine tekniske egenskaper eller oppfylle ytterligere tekniske krav til konstruksjon og funksjon med mindre det er åpenbart at de er endret etter at de forlot produsentens fabrikk. Nasjonale bestemmelser der det fastsettes at motorvogner som har gyldige EF-typegodkjenningsdokumenter, ikke kan registreres med mindre det framlegges et nasjonalt sertifikat som viser at de oppfyller nasjonale krav, for eksempel med hensyn til eksosutslipp, er dermed ikke tillatt⁽¹⁾.

3.3.2. Nasjonal godkjenning

I henhold til gjeldende fellesskapsrett omfattes følgende grupper av motorvogner ikke av EF-typegodkjenning:

- nyttekjøretøyer (busser, turvogner, varebiler og lastebiler) og tilhengere,
- kjøretøyer produsert i små serier,
- kjøretøyer med individuell godkjenning.

For en ny motorvogn som ikke er EF-typegodkjent, kan det kreves nasjonal godkjenning i bestemmelsesmedlemsstaten før den kan registreres. Dersom det gis nasjonal godkjenning, utstedes det et nasjonalt samsvarssertifikat som blant annet brukes ved registrering av motorvognen.

Den nasjonale godkjenningen kan være enten en nasjonal typegodkjenning eller en nasjonal individuell godkjenning:

- **Nasjonal typegodkjenning** og nasjonal typegodkjenning av små serier er beregnet på å sikre at kjøretøytypen oppfyller alle gjeldende nasjonale tekniske krav. Dersom det gis slik godkjenning, utsteder produsenten et nasjonalt sertifikat for typesamsvar, der det bekreftes at kjøretøyet er produsert i samsvar med den godkjente kjøretøytypen,
- **Nasjonal individuell godkjenning** er en attestering av at et bestemt kjøretøy (uansett om det er unikt eller ikke) oppfyller relevante nasjonale krav. Denne framgangsmåten gjelder både for kjøretøyer som importeres enkeltvis fra tredjestater, og som ikke oppfyller europeiske typegodkjenningskrav, og for unike kjøretøyer.

Framgangsmåtene for nasjonal typegodkjenning og nasjonal individuell godkjenning av motorvogner som skal tas i bruk eller registreres for første gang i EU, omfattes vanligvis ikke av fellesskapsretten.

Framgangsmåtene for nasjonal godkjenning av motorvogner som allerede er godkjent i en annen medlemsstat, og av motorvogner som allerede har vært registrert i en annen medlemsstat, må imidlertid være i samsvar med EF-traktatens artikkel 28 og 30. I henhold til Domstolens rettspraksis er forekomsten av slike nasjonale framgangsmåter ikke nødvendigvis i strid med nevnte artikler.

Disse godkjenningene må imidlertid minst oppfylle følgende saksbehandlingskrav for å være i samsvar med EF-traktatens artikkel 28 og 30⁽²⁾:

- a) De nasjonale framgangsmåtene for godkjenning må under alle omstendigheter bygge på **objektive kriterier som ikke innebærer forskjellsbehandling**, og som er kjent på forhånd, slik at de nasjonale myndighetenes skjønnsutøvelse avgrenses og ikke brukes vilkårlig.

⁽¹⁾ Domstolens dom av 29. mai 1997, forvaltningssak innledet av VAG Sverige AB, sak C-329/95, samling 1997, s. I-02675.

⁽²⁾ Domstolens dom av 22. januar 2002, Canal Satélite Digital SL mot Administración General del Estado, med deltakelse av Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), sak C-390/99, samling 2002, s. I-00607.

- b) Slike framgangsmåter **kan ikke innebære gjentakelse** av kontroller som allerede er foretatt innenfor rammen av en annen framgangsmåte, enten i samme medlemsstat eller en annen medlemsstat. Det følger av dette at nasjonale myndigheter ikke har rett til å kreve at det foretas tekniske prøvinger dersom de samme prøvingene allerede er gjennomført i en annen medlemsstat, og dersom resultatene av disse er tilgjengelige for myndighetene eller på anmodning kan stilles til rådighet for dem. Dette krever en aktiv holdning hos det nasjonale organet som mottar en søknad om godkjenning av en motorvogn eller om anerkjennelse i denne forbindelse av likeverdigheten av et sertifikat utstedt av et godkjenningsorgan i en annen medlemsstat. En slik aktiv holdning bør eventuelt også inntas av sistnevnte organ, og i denne sammenheng påhviler det medlemsstatene å sikre at vedkommende godkjenningsorganer samarbeider med hverandre med sikte på å forenkle de framgangsmåtene som skal følges for å få adgang til det nasjonale markedet i importmedlemsstaten⁽¹⁾.
- c) Framgangsmåten må være lett tilgjengelig og kunne fullføres innen rimelig tid, og dersom den fører til et avslag, må avslaget kunne bringes inn for domstolene. Framgangsmåten må være uttrykkelig fastsatt i en alminnelig rettsakt som er bindende for de nasjonale myndigheter. En nasjonal framgangsmåte for godkjenning er dessuten ikke forenlig med grunnprinsippet om fritt varebytte dersom den tar så lang tid og medfører så uforholdsmessig høye kostnader at eieren avskrekkes fra å søke om godkjenning av motorvognen.

De tekniske kravene i bestemmelsesstaten skal ikke omfatte unødige krav om endring av motorvognen. Det faktum at motorvognen allerede har vært registrert i en annen medlemsstat, innebærer at vedkommende myndigheter i den medlemsstaten anså at motorvognen oppfylte de gjeldende tekniske kravene der. En motorvogn som allerede er godkjent i en annen medlemsstat, uansett om den allerede har vært registrert eller ikke, kan derfor bare nektes godkjent av vedkommende nasjonale myndigheter dersom motorvognen utgjør en faktisk risiko for menneskers helse. I henhold til Domstolens rettspraksis må medlemsstatene ved utøvelsen av sitt skjønn når det gjelder vern av menneskers helse, overholde forholdsmessighetsprinsippet. De tiltak de velger å treffe, må derfor være begrenset til det som er faktisk nødvendig for å sikre vern av menneskers helse eller for å oppfylle ufravikelige krav til for eksempel trafiksikkerhet, og de må stå i forhold til det målet som etterstrebes, som ikke kunne vært nådd med tiltak med mindre restriktiv virkning på handelen innenfor Fellesskapet⁽²⁾. Ettersom EF-traktatens artikkel 30 er et unntak, som skal tolkes restriktivt⁽³⁾, fra regelen om fritt varebytte innenfor Fellesskapet, påhviler det de nasjonale myndighetene som påberoper seg dette unntaket, å vise i hvert enkelt tilfelle at deres regler er nødvendige for å sikre effektivt vern av interessene nevnt i EF-traktatens artikkel 30, og særlig at godkjenningen av den berørte motorvognen utgjør en faktisk risiko for menneskers helse eller for trafiksikkerheten.

Det at et kjøretøy er godkjent i samsvar med reglene i en annen medlemsstat og muligens (men ikke nødvendigvis) har visse tekniske egenskaper som avviker fra dem som er fastsatt i bestemmelsesmedlemsstatens lovgivning, eller fra dem som gjelder for den tilsvarende typegodkjenningen i den staten, kan ikke i seg selv rimelig hevdes å utgjøre en alvorlig risiko for menneskers helse eller for miljøet.

I praksis innebærer det at vedkommende myndigheter i bestemmelsesmedlemsstaten må treffe følgende tiltak:

- a) De tekniske egenskapene til en motorvogn som tidligere er godkjent og registrert i en annen medlemsstat, bør først vurderes på bakgrunn av de gjeldende tekniske reglene i bestemmelsesmedlemsstaten. Vurderingen bør imidlertid ikke bygge på de någjeldende reglene, men på de reglene som gjaldt (i bestemmelsesmedlemsstaten) da motorvognen ble godkjent i opprinnelsesstaten.
- b) Vedkommende myndigheter må ta hensyn til prøvinger foretatt og sertifikater utstedt av vedkommende myndigheter i andre medlemsstater og av produsenten⁽⁴⁾. Det kan bare kreves ytterligere prøvinger dersom de er nødvendige for å gi vedkommende myndigheter opplysninger som mangler på sertifikatene.
- c) På grunnlag av dette avgjør vedkommende myndigheter på hvilke punkter motorvognen ikke er i samsvar med de tekniske kravene som gjaldt i bestemmelsesmedlemsstaten da kjøretøyet første gang ble godkjent i EU.

⁽¹⁾ Domstolens dom av 10. november 2005, Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Portugal, sak C-432/03, samling 2005, s. I-09665.

⁽²⁾ Domstolens dom av 5. februar 2004, Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Frankrike, sak C-24/00. Samling 2004, s. I-01277.

⁽³⁾ Domstolens dom av 5. februar 2004, straffesak mot John Greenham og Léonard Abel, sak C-95/01. Samling 2003, s. I-01333.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av 16. oktober 2003, Kommisjonen for De europeiske fellesskap mot Republikken Italia, sak C-455/01, samling 2003, s. I-12023.

- d) Vedkommende myndigheter kan deretter bare anvende nasjonale tekniske regler som er forholdsmessige i lys av et av de tvingende hensyn som Domstolen har anerkjent som obligatoriske krav, eller som er nevnt i EF-traktatens artikkel 30. Det bør understrekes at dersom tekniske regler som ikke overholder forholdsmessighetsprinsippet, anvendes på den aktuelle motorvognen, er dette i strid med fellesskapsretten, som under alle omstendigheter går foran nasjonal lovgivning.

3.4. Teknisk kontroll av brukte kjøretøyer

Målet med den tekniske kontrollen er å kontrollere at **motorvognen faktisk er i god stand på registreringstidspunktet**. Dersom en motorvogn har vært brukt på offentlig vei siden forrige tekniske kontroll, kan dette imidlertid være en begrunnelse for å foreta ny teknisk kontroll ved registrering i en annen medlemsstat.

I henhold til Domstolens rettspraksis⁽¹⁾ kan medlemsstatene derfor kreve at **motorvogner som tidligere er registrert i den samme eller en annen medlemsstat, gjennomgår teknisk kontroll før registrering**, forutsatt at denne kontrollen er obligatorisk ved enhver overdragelse av eiendomsretten til alle lignende motorvogner og ved enhver endring av vognkortets innehaver, uansett om motorvognen ble registrert i den samme eller i en annen medlemsstat. Den tekniske kontrollen før registrering må oppfylle minst de samme saksbehandlingskravene som godkjenningen av en motorvogns tekniske egenskaper, det vil si:

- a) Den må bygge på **objektive kriterier som ikke innebærer forskjellsbehandling, og som er kjent på forhånd**, slik at de nasjonale myndigheters skjønnsutøvelse avgrenses og ikke brukes vilkårlig.
- b) Den tekniske kontrollen **kan ikke innebære gjentakelse av kontroller** som allerede er foretatt innenfor rammen av en annen framgangsmåte, enten i samme medlemsstat eller en annen medlemsstat. Når et kjøretøy har gjennomgått en teknisk kontroll i en medlemsstat, skal alle andre medlemsstater, i henhold til prinsippet om likeverdighet og gjensidig anerkjennelse fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i rådsdirektiv 96/96/EF⁽²⁾, anerkjenne det sertifikatet som ble utstedt i den forbindelse, uten at dette hindrer dem i å kreve eventuelle ytterligere kontroller som vanligvis foretas ved registrering på deres territorium, forutsatt at disse kontrollene ikke allerede omfattes av nevnte sertifikat⁽³⁾.
- c) Kommisjonen mener at framgangsmåten for teknisk kontroll må være lett tilgjengelig og kunne gjennomføres innen rimelig tid. Å begrense den tekniske kontrollen av importerte kjøretøyer til bestemte og særlig utpekte kontrollstasjoner kan utgjøre en hindring for handelen mellom medlemsstatene.

3.5. Registrering av motorvogner

Ved å registrere motorvognen gir medlemsstaten tillatelse til at den tas i bruk i veitrafikk, som omfatter identifikasjon av motorvognen og tildeling av et registreringsnummer.

3.5.1. Første registrering av motorvogner

For nye EF-typegodkjente motorvogner som er kjøpt i en annen medlemsstat, må registreringsmedlemsstaten, i tillegg til særskilte personopplysninger om den personen eller organisasjonen som søker registrering under harmonisert fellesskapskode C⁽⁴⁾, be om **EFsamsvarssertifikatet**⁽⁵⁾.

For kjøretøyer som ikke er EF-typegodkjent, kan medlemsstatene be om at de relevante nasjonale typegodkjenningene eller nasjonale individuelle godkjenningsdokumentene framlegges (se nr. 3.3.2).

⁽¹⁾ Domstolens dom av 12. juni 1986, Bernhard Schloh mot Auto contrôle technique SPRL, sak C50/85, samling 1986, s. I-01855, premiss 14–16, sak C-451/99, premiss 62–64.

⁽²⁾ EFT L 46 av 17.2.1997, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003/EF (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Sak C-451/99.

⁽⁴⁾ Som fastsatt i vedlegg I og II til direktiv 1999/37/EF.

⁽⁵⁾ Artikkel 7 nr. 1 i direktiv 70/156/EØF.

Kommisjonen mener at medlemsstatene ved registrering har rett til å kontrollere om merverdiavgiften er betalt korrekt.

Når en forhandler i en annen medlemsstat selger en motorvogn, er vedkommende forpliktet til å utstede en faktura. Når det gjelder merverdiavgift, er det to muligheter:

- a) Motorvognen er «ny», dvs. levering skjer innen seks måneder etter at den ble tatt i bruk for første gang, eller motorvognen har kjørt høyst 6 000 kilometer. Merverdiavgift skal betales i den medlemsstaten som motorvognen transporteres til, i samsvar med artikkel 2 i rådsdirektiv 2006/112/EF av 28. november 2006 om det felles merverdiavgiftssystem⁽¹⁾ (merverdiavgiftsdirektivet). Levering av nye transportmidler er fritatt i den opprinnelsesmedlemsstaten der forhandleren er etablert (artikkel 138 nr. 2 bokstav a) i merverdiavgiftsdirektivet). I henhold til denne bestemmelsen må det, for at nevnte fritak skal innvilges, godtgjøres at det nye transportmiddelet er sendt eller transportert til kunden av selgeren eller kunden eller for deres regning, til et bestemmelsessted utenfor opprinnelsesmedlemsstaten, men innenfor Fellesskapet.
- b) Motorvognen er ikke «ny»: Når en privatperson reiser til en annen medlemsstat for å kjøpe motorvognen og selv bringer den tilbake (eller sørger for at den blir brakt tilbake), kjøper vedkommende den til den merverdiavgiftssatsen som gjelder på utsalgsstedet, hvilket innebærer beskatning i henhold til opprinnelsesstatsprinsippet. Merverdiavgiften skal betales i den medlemsstaten der forhandleren er etablert. Dersom bilforhandleren har kjøpt bilen fra den første kjøperen, som ikke trakk fra merverdiavgiften som inngikk i innkjøpsprisen for motorvognen, får den særlige ordningen for brukte varer (fortjenestemarginordningen) anvendelse (artikkel 312 og følgende i merverdiavgiftsdirektivet).

Når en privatperson selger sin motorvogn, kan den med hensyn til merverdiavgift være

- a) «ny» (se definisjonen av ny motorvogn i bokstav a) over). I så fall skal merverdiavgiften betales i den medlemsstaten som motorvognen transporteres til (artikkel 2 i merverdiavgiftsdirektivet). For å unngå dobbeltbeskatning har den privatpersonen som har solgt den «nye» bilen, rett til å trekke fra eller få tilbakebetalt den merverdiavgift som inngår i innkjøpsprisen i opprinnelsesmedlemsstaten, men høyst det beløp vedkommende skulle ha betalt i merverdiavgift dersom leveringen var avgiftspliktig i opprinnelsesstaten (artikkel 172 i merverdiavgiftsdirektivet),
- b) ikke «ny»: Transaksjonen omfattes ikke av merverdiavgift. Merverdiavgift skal ikke betales.

Kommisjonen mener at nasjonale myndigheter ved registrering også kan kreve **bevis på at motorvognen er forsikret**.

3.5.2. Motorvogner som tidligere er registrert i en annen medlemsstat

For motorvogner som tidligere har vært registrert i en annen medlemsstat, kan registreringsmedlemsstaten bare be om at følgende dokumenter framlegges:

- a) **Originalen eller en kopi av det ikke-harmoniserte vognkortet utstedt i en annen medlemsstat:** Mange kjøretøyer registrert før 2004 har fortsatt det ikke-harmoniserte vognkortet. Det er ikke noe krav i fellesskapsretten om at originalen eller en kopi av et slikt vognkort som er utstedt i en annen medlemsstat, framlegges for de nasjonale registreringsmyndigheter i bestemmelsesmedlemsstaten. Kommisjonen mener imidlertid at det i nasjonal lovgivning kan stilles krav om at kjøperen framlegger en kopi av det vognkortet som er utstedt i opprinnelsesmedlemsstaten, før motorvognen registreres, for å unngå at den administrative kontrollen gjennomføres to ganger, eller for å redusere kjøretøykriminaliteten.
- b) **Det harmoniserte vognkortet:** Det harmoniserte vognkortet som er utstedt av en medlemsstat, må anerkjennes av de andre medlemsstatene før ny registrering av kjøretøyet i en annen medlemsstat⁽²⁾. Kjøperen av en motorvogn som har det harmoniserte vognkortet, mottar alltid del I av det tidligere vognkortet og mottar del II dersom denne er utstedt. Del I og del II (dersom denne er utstedt) av det tidligere vognkortet må framlegges for registreringsmyndighetene i bestemmelsesmedlemsstaten, slik at disse myndighetene kan tilbakekalle denne eller disse delene av det gamle vognkortet. De må innen to måneder underrette myndighetene i den medlemsstaten som utstedte vognkortet, om at det er tilbakekalt. De må dessuten returnere det vognkortet de har tilbakekalt, til nevnte myndigheter dersom disse anmoder om det innen seks måneder etter tilbakekallingen. Dersom vognkortet består av

⁽¹⁾ EUT L 347 av 11.12.2006, s. 1. Direktivet sist endret ved vedtak 2007/133/EF (EUT L 57 av 24.2.2007, s. 12).

⁽²⁾ Artikkel 4 i direktiv 1999/37/EF.

del I og del II⁽¹⁾, og del II mangler, kan vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der det er anmodet om ny registrering, i unntakstilfeller beslutte å registrere kjøretøyet på nytt, men bare etter å ha mottatt skriftlig eller elektronisk bekreftelse fra vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der kjøretøyet tidligere var registrert, på at søkeren har rett til å registrere kjøretøyet på nytt i en annen medlemsstat⁽²⁾.

c) EF-samsvarssertifikat eller nasjonalt samsvarssertifikat:

- De nasjonale myndigheter kan ikke kreve et EF-samsvarssertifikat for kjøretøyer som tidligere er registrert i en annen medlemsstat, dersom kjøretøyets tidligere vognkort er helt i samsvar med formatet i direktiv 1999/37/EF. I henhold til artikkel 4 i direktivet skal et vognkort utstedt av en annen medlemsstat anerkjennes av de andre medlemsstatene før motorvognen kan registreres på nytt i disse statene.
- De nasjonale myndigheter kan imidlertid kreve et EF-samsvarssertifikat for kjøretøyer som tidligere er registrert i en annen medlemsstat, når de ikke kan identifisere motorvognen med tilstrekkelig nøyaktighet ved hjelp av det ikke-harmoniserte vognkortet fra den andre medlemsstaten.
- Dersom motorvognen mangler EF-samsvarssertifikat, kan de nasjonale myndigheter kreve et nasjonalt samsvarssertifikat.

d) Bevis på at merverdiavgift er betalt, dersom kjøretøyet er nytt i merverdiavgiftssammenheng (se nr. 3.5.1).

e) Forsikringsbevis.

f) **En attest for teknisk kontroll** er obligatorisk ved all ny registrering av motorvogner som tidligere har vært registrert i samme eller en annen medlemsstat.

4. INNFØRSEL AV EN MOTORVOGN TIL EN ANNEN MEDLEMSSTAT

En motorvogn kan selvfølgelig plasseres på en tilhenger eller en lastebil og transporteres til en annen medlemsstat. Mange motorvogner kjøres imidlertid til bestemmelsesmedlemsstaten.

Hovedregelen i de fleste medlemsstater er at en motorvogn ikke kan kjøres på offentlig vei uten synlig registreringsnummer. Det vanligste er at motorvognen kjøres med opprinnelsesstatens eller bestemmelsesstatens kjennemerker.

Kjøretøyet må dessuten ha gyldig ansvarsforsikring⁽³⁾, og førerne bør ha med seg det «grønne kortet», det vil si det internasjonale forsikringsbeviset⁽⁴⁾, når de bruker kjøretøyet. Etter at den multilaterale avtalen⁽⁵⁾ er underskrevet av alle medlemsstatene (samt Andorra, Kroatia, Liechtenstein, Norge og Sveits), anses kjøretøyets kjennemerker som et bevis på at kjøretøyet er forsikret. Det betyr at motorvogner med kjennemerker fra en av disse statene kan kjøre fritt i hele området uten at den lovpliktige ansvarsforsikringen

⁽¹⁾ I henhold til betraktning 7 i direktiv 1999/37/EF benytter medlemsstatene et vognkort som består av en enkelt del eller to særskilte deler, og «begge ordninger bør fortsatt være i bruk». I henhold til artikkel 3 nr. 1 i direktivet skal derfor vognkortet bestå av enten en enkelt del i samsvar med vedlegg I eller av to deler i samsvar med vedlegg I og II. Henvisningen til del II gjelder bare medlemsstater som bruker ordningen med vognkort som består av to særskilte deler (del I og del II).

⁽²⁾ Artikkel 5 nr. 2 i direktiv 1999/37/EF.

⁽³⁾ Rådsdirektiv 72/166/EØF av 24. april 1972 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om ansvarsforsikring for motorvogn og kontroll med at forsikringsplikten overholdes, med endringer (EFT L 103 av 2.5.1972, s. 1). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/14/EF (EUT L 149 av 11.6.2005, s. 14).

⁽⁴⁾ Alle førere kan få et grønt kort av det forsikringsselskapet som har utstedt hans eller hennes obligatoriske ansvarsforsikring. Ordningen med grønt kort ble innført i 1953 under ledelse av De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa og administreres av Byråenes råd. Det grønne kortet attesterer at føreren har minst den lovpliktige ansvarsforsikringen med den minstedekning som kreves i henhold til lovgivningen i de landene som besøkes (flere opplysninger finnes på <http://www.cobx.org/public/NXhomeEng-Public.htm>).

⁽⁵⁾ Avtale mellom de nasjonale forsikringsbyråer i medlemsstatene i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde og andre assosierte stater, som ble underskrevet 30. mai 2002 og er nevnt i vedlegget til kommisjonsvedtak 2003/564/EF av 28. juli 2003 om anvendelse av rådsdirektiv 72/166/EØF med hensyn til kontroll av ansvarsforsikring for motorvogn (EUT L 192 av 31.7.2003, s. 23).

kontrolleres ved grensene. Det er to måter å kjøre en motorvogn lovlig til bestemmelsesmedlemsstaten på: motorvognen har enten prøvekjennemerke eller midlertidig kjennemerke.

4.1. Motorvogn med prøvekjennemerker

Det finnes særskilte registreringsordninger for næringsdrivende i de fleste medlemsstater, for at forhandlere skal kunne kjøre motorvogner på offentlig vei i et svært kort tidsrom uten å måtte registrere dem formelt. Disse registreringsordningene er forbeholdt motorvogner som eies av produsenter, monteringsforetak, distributører og forhandlere.

De fleste medlemsstater utsteder i denne forbindelse ikke noe egentlig vognkort der motorvognen identifiseres. De utsteder en annen type dokument som viser forbindelsen mellom kjennemerkene og innehaveren, og/eller de krever at innehaveren fører en dagbok over all kjøring med kjennemerkene.

I artikkel 35 nr. 1 bokstav a) i Wien-konvensjonen om veitrafikk⁽¹⁾ er det fastsatt at avtalepartene ikke kan forby ferdse med motorvogner som er registrert av en annen avtalepart, forutsatt at føreren medbringer vognkort. Avtalepartene må dessuten anerkjenne vognkort som andre avtaleparter har utstedt i samsvar med konvensjonen. Konvensjonen inneholder imidlertid ingen bestemmelser som pålegger eller tillater avtalepartene å forby fri bevegelse for kjøretøyer som ikke er i samsvar med konvensjonen.

Det frie varebyttet innenfor Fellesskapet⁽²⁾ innebærer at ferdse innenfor Fellesskapet med motorvogner med prøvekjennemerker som er utstedt i en annen medlemsstat, omfattes av EF-traktaten⁽³⁾, særlig artikkel 28. Eventuelle hindringer må være berettiget i henhold til EF-traktatens artikkel 30 eller et av de tvingende hensyn som godtas av Domstolen.

Prinsippet om at hver enkelt medlemsstat skal treffe alle hensiktsmessige tiltak for å sikre at motorvogner som normalt er hjemmehørende på dens territorium, har ansvarsforsikring, gjelder normalt også for kjøretøyer med prøvekjennemerker. Hvilke skader som dekkes, samt forsikringsvilkårene fastsettes på grunnlag av disse tiltakene. Medlemsstatene kan imidlertid unnta kjøretøyer med prøvekjennemerker fra denne forpliktelsen (dvs. fravike ovennevnte bestemmelse) dersom disse kjennemerkene er oppført på en liste som den berørte medlemsstat har utarbeidet og sendt til de andre medlemsstatene og til Kommisjonen. I så fall har de andre medlemsstatene rett til å kreve at kjøretøyet bruker er i besittelse av et gyldig grønt kort eller inngår en grenseforsikringsavtale som oppfyller vilkårene i den berørte medlemsstaten⁽⁴⁾. I henhold til en ny endring av direktiv 72/166/EØF innført ved femte direktiv om motorvognforsikring, 2005/14/EF⁽⁵⁾, skal imidlertid kjøretøyer som er unntatt fra forsikringsplikten fordi de har et særskilt kjennemerke, behandles på samme måte som uforsikrede kjøretøyer. Skadelidte ved ulykker som skyldes slike kjøretøyer, kan søke erstatning hos erstatningsorganet i den staten der ulykken inntraff. Dette organet skal i sin tur kunne kreve erstatning fra garantifondet i den stat der kjøretøyet normalt er hjemmehørende.

4.2. Motorvogn med midlertidige kjennemerker

Mange medlemsstater har innført en ordning med midlertidig registrering, slik at motorvognen kan kjøres i et kort tidsrom før den blir endelig registrert eller forlater staten. Den midlertidige registreringen foretas vanligvis i motorvognens opprinnelsesmedlemsstat. Kommisjonen mener imidlertid at det alminnelige prinsipp om fritt varebytte og direktivet om registreringsdokumenter for kjøretøyer innebærer at opprinnelsesmedlemsstaten også bør godta at midlertidige kjennemerker og vognkort som er utstedt av bestemmelsesmedlemsstaten, brukes på dens territorium.

⁽¹⁾ De forente nasjoners europeiske økonomiske kommisjon, 8. november 1968, med endringer.

⁽²⁾ Premiss 18 i Domstolens dom av 23. oktober 2003, Administration des douanes et droits indirects mot Rioglass SA og Transremar SL, sak C-115/02, samling 2003, s. I-12705, premiss 18.

⁽³⁾ Se Domstolens dom av 2. oktober 2003, straffesak mot Marco Grilli, sak C-12/02, samling 2003, s. I-11585.

⁽⁴⁾ Artikkel 4 bokstav b) i direktiv 72/166/EØF.

⁽⁵⁾ Artikkel 1 nr. 3 bokstav b). Skal gjennomføres av medlemsstatene senest 11. juni 2007.

Ved midlertidig registrering kan medlemsstatene

- utstede et **midlertidig vognkort som ikke eller bare i liten grad avviker fra formatet fastsatt i direktiv 1999/37/EF**. I så fall må de andre medlemsstatene anerkjenne det midlertidige vognkortet som en medlemsstat har utstedt for å identifisere kjøretøyet i internasjonal trafikk, forutsatt at føreren medbringer del I av vognkortet i henhold til direktivets artikkel 5 nr. 1⁽¹⁾, eller
- utstede et **midlertidig vognkort som avviker i vesentlig grad fra formatet fastsatt i direktiv 1999/37/EF**. I så fall må de andre medlemsstatene i prinsippet anerkjenne vognkortet i samsvar med EF-traktatens artikkel 28 og 30.

Den frie bevegelsen for motorvogner med midlertidige kjennemerker og midlertidig vognkort kan bare innskrenkes av hensyn til trafikksikkerheten (f.eks. førerens kjøreevne, førerens overholdelse av de lokale trafikreglene eller motorvognens tekniske stand), når det er begrunnet mistanke om at kjøretøyet er stjålet, eller når tilsynsmyndighetene har begrunnet tvil om vognkortets gyldighet.

Motorvognførere anbefales dessuten å medbringe det «grønne kortet», som attesterer at de har ansvarsforsikring med minst den dekningen som er lovpliktig i den staten de besøker. Under reisen og inntil kjøretøyet blir endelig registrert i bestemmelsesmedlemsstaten, må det være dekket av en forsikring utstedt av et forsikringsselskap som har tillatelse til å utøve virksomhet i kjøretøyet opprinnelsesstat. I en ny bestemmelse⁽²⁾ som medlemsstatene må ha innarbeidet senest 11. juni 2007, er det imidlertid fastsatt at, når et kjøretøy sendes fra en medlemsstat til en annen, skal den medlemsstaten der risikoen foreligger, anses som bestemmelsesmedlemsstaten i 30 dager fra det tidspunkt kjøperen aksepterer leveringen, selv om kjøretøyet ikke er formelt registrert i bestemmelsesmedlemsstaten. Dette gir kjøperen av kjøretøyet mulighet til å tegne forsikring i sin bostedsstat selv om kjøretøyet fortsatt har utenlandske kjennemerker (midlertidige kjennemerker fra opprinnelsesstaten). I praksis betyr dette at forsikringen bør tegnes i bestemmelsesstaten. Slik forsikring kan tilbys av forsikringsselskaper som er etablert i bestemmelsesmedlemsstaten, eller som er etablert i en annen medlemsstat og yter tjenester i bestemmelsesmedlemsstaten på grunnlag av adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen.

5. KLAGEADGANG

Alle beslutninger som treffes av nasjonale myndigheter om å nekte typegodkjenning eller registrering av en motorvogn, må meddeles den berørte part, med opplysning om den klageadgang som foreligger i henhold til gjeldende lovgivning i vedkommende medlemsstat, og om fristene for å fremme slik klage⁽³⁾.

Utover den formelle nasjonale klageadgangen som er tilgjengelig for den personen som søker om registrering, kan borgere og foretak søke å få løst problemer i forbindelse med godkjenning eller registrering av kjøretøyer gjennom SOLVIT-nettet⁽⁴⁾. Bruk av SOLVIT-systemet er gratis.

Det er også mulig å henvende seg direkte til Kommisjonen og inngi klage mot en medlemsstat. Dersom Kommisjonen finner at en medlemsstat har unnlatt å oppfylle sine forpliktelser etter EF-traktaten, kan den innlede traktatbruddsbehandling mot medlemsstaten i henhold til EF-traktatens artikkel 226.

⁽¹⁾ Direktiv 1999/37/EF får også anvendelse på midlertidige vognkort, som skal anerkjennes av medlemsstatene i henhold til direktivets artikkel 1 nr. 2 bokstav b) og artikkel 4.

⁽²⁾ Ny artikkel 4a innsatt i rådsdirektiv 90/232/EØF (EFT L 129 av 19.5.1990, s. 33) om ansvarsforsikring for motorvogn ved direktiv 2005/14/EF.

⁽³⁾ Artikkel 12 i direktiv 70/156/EØF.

⁽⁴⁾ <http://europa.eu.int/solvit/>

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2008/2/EF

2014/EØS/6/07

av 15. januar 2008

om synsfelt og vindusviskere for jordbruks- og skogbrukstraktorer med hjul(*)

(Kodifisert utgave)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité(1),

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(2) og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådskonklusjonen 74/347/EØF av 25. juni 1974 om
tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om synsfelt
og vindusviskere for jordbruks- og skogbrukstraktorer
med hjul(2) er blitt vesentlig endret flere ganger(3).
Av klarhets- og fornuftshensyn bør nevnte direktiv
kodifiseres.
- 2) Direktiv 74/347/EØF er et av særkonklusivene etter
den framgangsmåte for EF-typegodkjenning som ble
fastsatt ved rådskonklusjonen 74/150/EØF, som er erstattet
av europaparlaments- og rådskonklusjonen 2003/37/EF av
26. mai 2003 om typegodkjenning av jordbruks- eller
skogbrukstraktorer, deres tilhengere og utskiftbare
trukne maskiner, samt deres systemer, deler og tekniske
enheter(4), og der det fastsettes tekniske krav som
gjelder konstruksjonen og produksjonen av jordbruks- og
skogbrukstraktorer med hjul når det gjelder synsfelt og
vindusviskere. Disse tekniske kravene gjelder tilnærming

av medlemsstatenes lovgivning slik at framgangsmåten
for EF-typegodkjenning fastsatt i direktiv 2003/37/
EF kan anvendes på alle traktortyper. Bestemmelsene
fastsatt i direktiv 2003/37/EF om jordbruks- og
skogbrukstraktorer, deres tilhengere og utbyttable trukne
maskiner samt deres systemer, deler og tekniske enheter,
får dermed anvendelse på dette direktiv.

- 3) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes
forpliktelser som gjelder fristene for innarbeiding i
nasjonal lovgivning og anvendelse av direktivene angitt i
del B i vedlegg II —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

1. Med «jordbruks- eller skogbrukstraktor» menes enhver
motorvogn med hjul eller belter som har minst to aksler, hvis
hovedfunksjon ligger i dens trekkeevne, og som er særskilt
konstruert for å trekke, skyve, bære eller drive visse redskaper,
maskiner eller tilhengere beregnet til bruk i jordbruk eller
skogbruk. Den kan utstyres for å transportere personer eller
last.
2. Dette direktiv får anvendelse bare på traktorer definert i
nr. 1 som er utstyrt med luftfylte dekk og som har en høyeste
konstruksjonshastighet på mellom 6 og 40 km/t.

Artikkel 2

Medlemsstatene kan ikke, av grunner som gjelder
vindusviskere, nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal
typegodkjenning for en traktor, dersom disse oppfyller kravene
fastsatt i vedlegg I.

Artikkel 3

Ingen medlemsstat kan nekte å registrere eller forby salg,
ibruktaking eller bruk av traktorer med begrunnelse i
vindusviskerne, dersom disse oppfyller kravene fastsatt i
vedlegg I.

Artikkel 4

De endringene som er nødvendige for å tilpasse kravene
i vedlegg I til den tekniske utvikling, skal vedtas etter
framgangsmåten nevnt i artikkel 20 nr. 2 i direktiv 2003/37/EF.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 24 av 29.1.2008, s. 30, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 97/2008 av 26. september 2008
om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende
nr. 70, 20.11.2008, s. 5.

(1) EUT C 161 av 13.7.2007, s. 35.

(2) Europaparlamentsuttalelse av 19. juni 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT)
og rådsbeslutning av 17. desember 2007.

(3) EFT L 191 av 15.7.1974, s. 5. Direktivet sist endret ved europaparlaments-
og rådskonklusjonen 97/54/EF (EFT L 277 av 10.10.1997, s. 24).

(4) Se del A i vedlegg II.

(5) EUT L 171 av 9.7.2003, s. 1. Direktivet sist endret ved rådskonklusjonen
2006/96/EF (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 81).

Artikkel 5

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 6

Direktiv 74/347/EØF, som endret ved direktivene oppført i vedlegg II del A, oppheves, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse av de direktiver som angis i vedlegg II del B.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 7

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Det får anvendelse fra 1. mai 2008.

Artikkel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 15. januar 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann

VEDLEGG I

SYNSFELT

DEFINISJONER OG KRAV

1. DEFINISJONER

1.1. **Synsfelt**

Med «synsfelt» menes alle retninger traktorføreren har oversikt over framover og til siden.

1.2. **Referansepunkt**

Med «referansepunkt» menes den ved sedvane fastsatte posisjon for traktorførerenes øyne i et tenkt punkt. Referansepunktet befinner seg på et plan parallelt med traktorens medialplan i lengderetningen som går midt gjennom setet, 700 mm vertikalt over dette planets skjæringslinje og setets overflate og 270 mm i retning ryggstøtten fra det vertikale plan som tangerer den fremre kanten på setets overflate og er vinkelrett på traktorens medialplan i lengderetningen (figur 1). Referansepunktet som bestemmes på denne måten, gjelder for et tomt sete innstilt i den midtstilling som er fastsatt av traktorprodusenten.

1.3. **Synsfelt på 180 grader**

Med «synsfelt på 180 grader» menes den halvsirkel som tegnes av en radius på 12 m omkring et punkt som befinner seg vertikalt under referansepunktet på det horisontale veiplanet, slik at halvsirkelbuen, sett i kjøreretningen, er foran traktoren, og diameteren som avgrenser halvsirkelen, er vinkelrett i forhold til traktorens lengdeakse (figur 2).

1.4. **Dødsone**

Med «dødsone» menes kordene til de sektorer innenfor synsfeltet på 180 grader som ikke kan ses på grunn av traktorens konstruksjonsdeler, for eksempel takstolper, luftinntaks- eller eksosrør og frontrutens ramme.

1.5. **Synssektor**

Med «synssektor» menes den delen av synsfeltet som avgrenses

1.5.1. oppover

av et horisontalt plan som går gjennom referansepunktet, og

1.5.2. på veiplanet

av sonen som ligger utenfor synsfeltet på 180 grader og danner fortsettelsen på dette synsfeltets sektor, som har en korde på 9,5 m som er vinkelrett på planet parallelt med traktorens medianplan i lengderetningen, går midt gjennom førersetet og deles i to av dette planet.

1.6. **Vindusviskerfelt**

Med «vindusviskerfelt» menes det området på frontrutens utside som vindusviskerne visker av.

2. KRAV

2.1. **Allment**

Traktoren skal vært bygd og utstyrt på en slik måte at føreren ved ferdsel på vei og ved bruk innen jordbruk og skogbruk har et tilstrekkelig synsfelt under alle alminnelige forhold ved bruk på vei og ved arbeid på jordet og i skogen. Synsfeltet anses for å være tilstrekkelig når føreren så langt mulig kan se en del av hvert forhjul og når kravene nedenfor er oppfylt.

2.2. Kontroll av synsfeltet**2.2.1. Framgangsmåte for å fastsette dødsoner**

- 2.2.1.1. Traktoren plasseres på en horisontal flate som vist i figur 2. To lyskildepunkter, f.eks. 2 × 150 W, 12 V, plasseres 65 mm fra hverandre og symmetrisk i forhold til referansepunktet på en horisontal støtte som går gjennom referansepunktet. Støtten skal kunne dreies i sitt midtpunkt rundt en vertikal akse som går gjennom referansepunktet. Ved måling av dødsonene skal støtten være innstilt slik at linjen mellom de to lyskildene er vinkelrett på linjen mellom den delen som hindrer utsyn og referansepunktet.

Skyggene (kjerneskyggen) som kastes i synsfeltet på 180 grader av den delen som hindrer utsyn når de to lyskildene slås vekselvis eller samtidig av og på, skal måles dødsonen i samsvar med nr. 1.4 (figur 3).

- 2.2.1.2. Dødsonene skal ikke være større enn 700 mm.

- 2.2.1.3. Dødsoner som skyldes tilstøtende konstruksjonsdeler med en bredde på over 80 mm, skal plasseres slik at det er en avstand på minst 2 200 mm mellom midtpunktene av to dødsoner, målt som en korde innenfor synsfeltet på 180 grader.

- 2.2.1.4. Det skal ikke være flere enn seks dødsoner innenfor synsfeltet på 180 grader, og ikke flere enn to innenfor synssektoren definert i nr. 1.5.

- 2.2.1.5. Utenfor synssektoren kan likevel dødsoner på mellom 700 mm og 1 500 mm tillates, dersom det er umulig å endre eller flytte de delene som forårsaker dødsonene: det tillates ikke mer enn to slike dødsoner på hver side, den ene skal ikke være større enn 700 mm, den andre ikke større enn 1 500 mm, eller to slike dødsoner er som hver ikke skal være større enn 1 200 mm.

- 2.2.1.6. Det kan ses bort fra dødsoner som skyldes typegodkjente speil, dersom speilene er utformet slik at de ikke kan monteres på annen måte.

2.2.2. Matematisk fastsettelse av dødsoner ved syn på begge øynene:

- 2.2.2.1. Som et alternativ til framgangsmåten fastsatt i nr. 2.2.1 kan det bestemmes matematisk om de enkelte dødsoner er innenfor det tillatte grensene. Kravene i nr. 2.2.1.2–2.2.1.6 skal gjelde for dødsonenes størrelse, fordeling og antall.

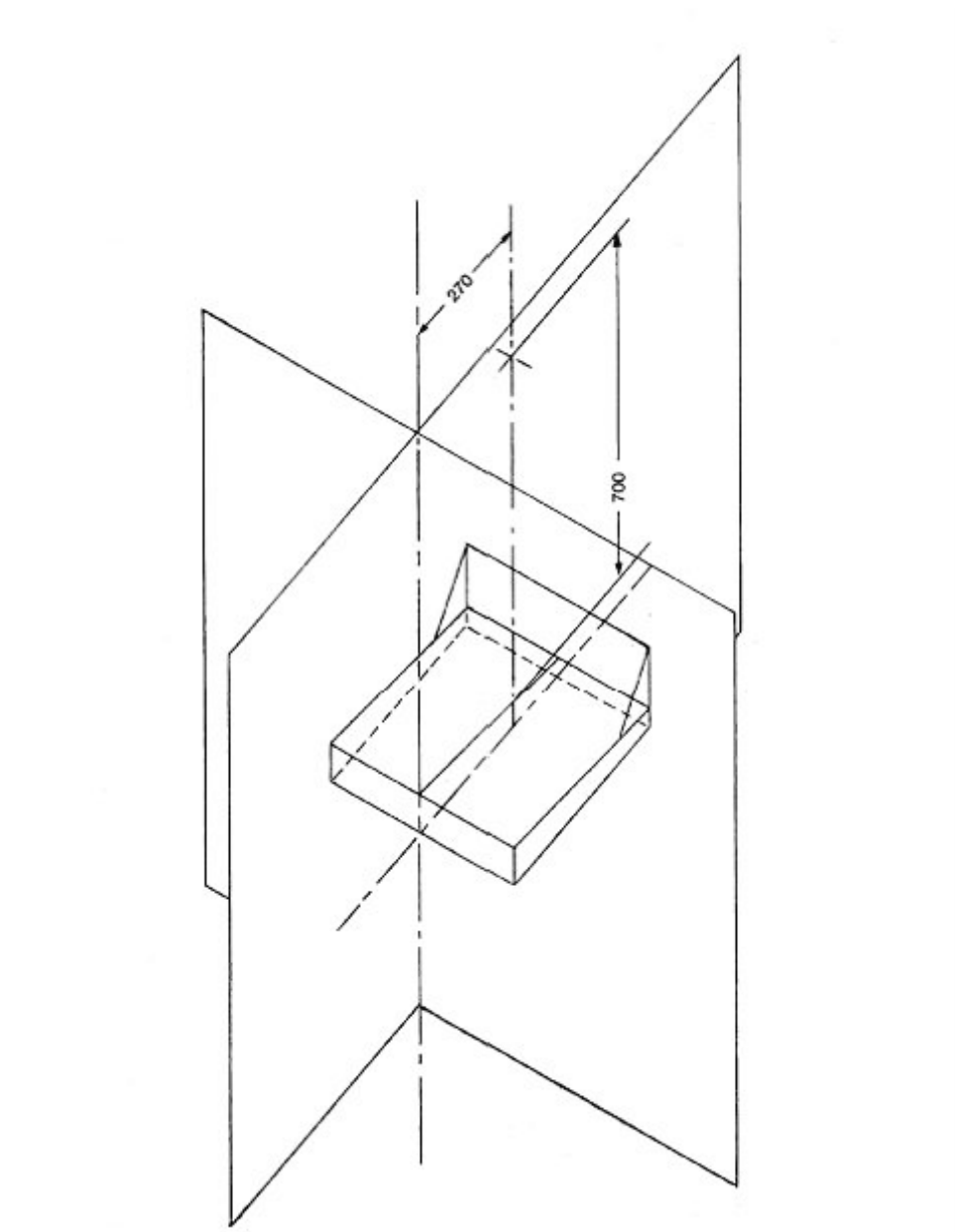
- 2.2.2.2. syn på begge øynene og en øyeavstand på 65 mm beregnes dødsonen, uttrykt i millimeter, ved følgende formel:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

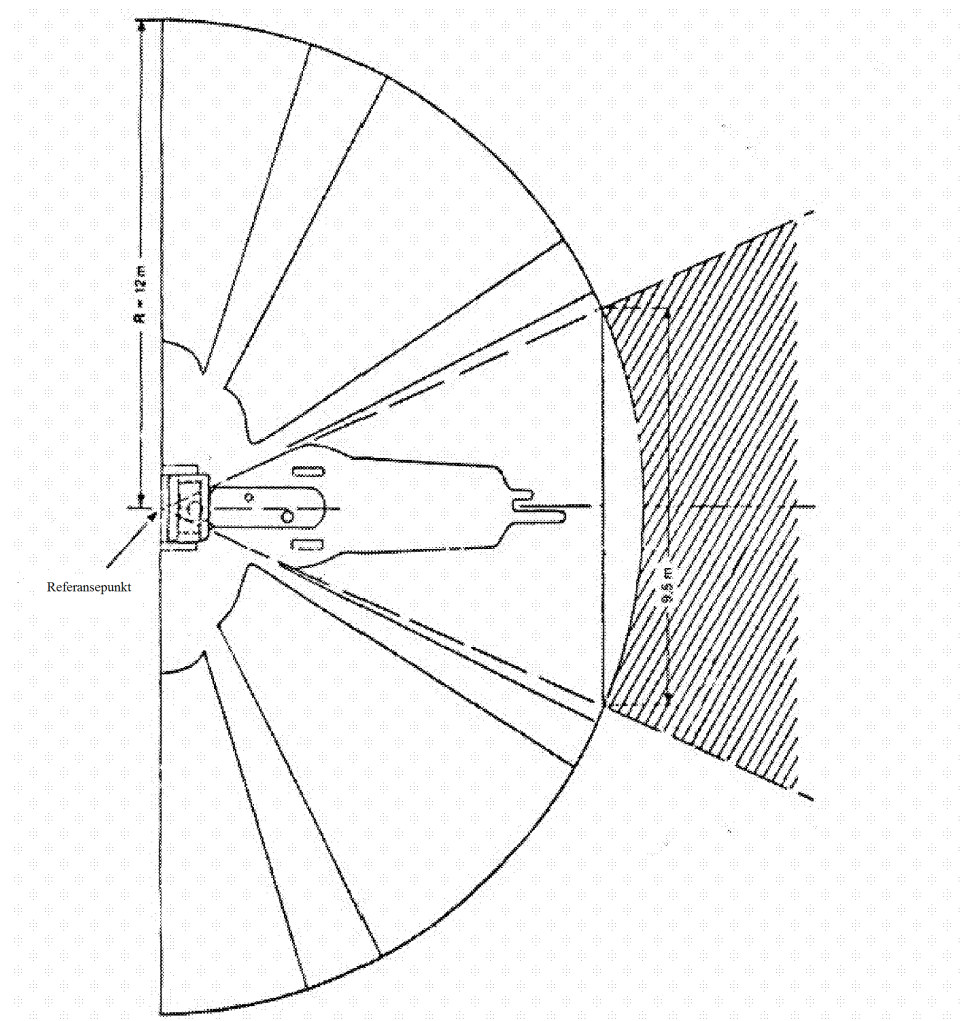
der:

- a er avstanden i millimeter mellom den del som hindrer utsyn og referansepunktet målt langs den synlige radius som knytter sammen referansepunktet, midten av den del som hindrer utsyn og omkretsen til synsfeltet på 180 grader, og
- b er bredden i millimeter på den del som hindrer utsyn. målt horisontalt og vinkelrett på den synlige radius.

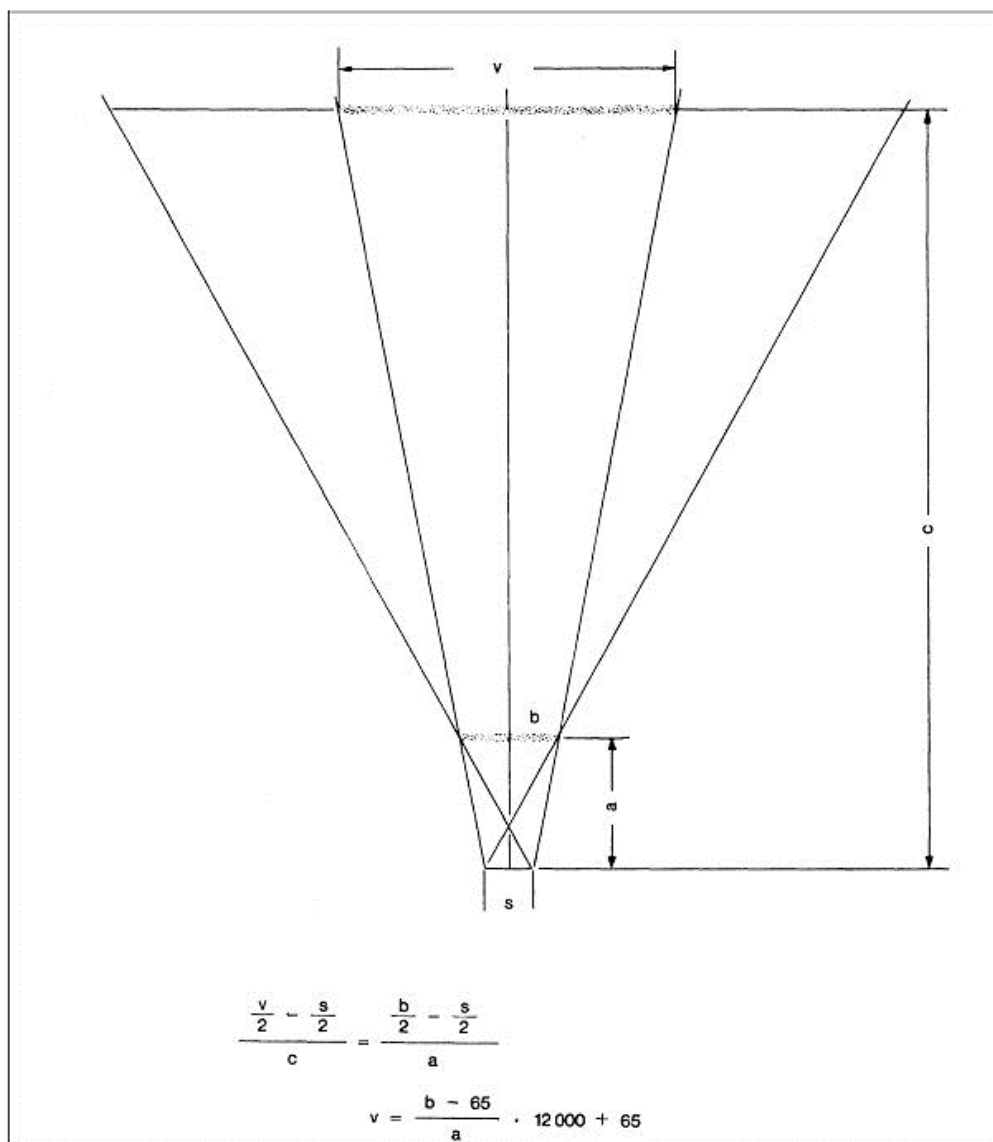
- 2.3. Prøvmingsmetodene nevnt i nr. 2.2 kan erstattes av andre tilsvarende prøvmingsmetoder.
- 2.4. **Frontrutens gjennomsluktige område**
- Ved fastsettelse av synssektorens dødsoner kan dødsonene som skyldes frontrutens ramme og andre hindringer i henhold til bestemmelsene i nr. 2.2.1.4 anses som én sone, forutsatt at avstanden mellom dødsonens ytterpunkter ikke er større enn 700 mm.
- 2.5. **Vindusviskere**
- 2.5.1. Traktorer som er utstyrt med frontrute, skal også være utstyrt med motordrevne vindusviskere. Vindusviskerfeltet skal sikre uhindret sikt framover som tilsvarer en korde på minst 8 m i synsfeltet på 180 grader innenfor synssektoren.
- 2.5.2. Viskehastigheten skal være minst 20 sykluser per minutt.

Figur 1

Figur 2

Figur 3

VEDLEGG II

DEL A

Opphevet direktiv med endringer (nevnt i artikkel 6)

Rådsdirektiv 74/347/EØF
(EFT L 191 av 15.7.1974, s. 5)

Kommisjonsdirektiv 79/1073/EØF
(EFT L 331 av 27.12.1979, s. 20)

Rådsdirektiv 82/890/EØF
(EFT L 378 av 31.12.1982, s. 45)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/54/EF
(EFT L 277 av 10.10.1997, s. 24)

Bare når det gjelder henvisninger til direktiv
74/347/EØF i artikkel 1 nr. 1 i

Bare når det gjelder henvisninger til direktiv
74/347/EØF i artikkel 1 første strekpunkt

DEL B

Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse (nevnt i artikkel 6)

Direktiv	Frist for innarbeiding	Anvendelsesdato
74/347/EØF	2. januar 1976(*)	
79/1073/EØF	30. april 1980	
82/890/EØF	22. juni 1984	
97/54/EF	22. september 1998	23. september 1998

(*) I samsvar med artikkel 3a, innsatt ved artikkel 1 nr. 2 i direktiv 79/1073/EØF:

- «1. Fra og med 1. mai 1980 kan ikke medlemsstatene, av grunner som gjelder traktorers synsfelt,
 - nekte å gi EØF-typegodkjenning for en traktortype, å utstede dokumentet nevnt i artikkel 10 nr. 1 siste strekpunkt i direktiv 74/150/EØF eller å gi nasjonal typegodkjenning,
 - eller forby ibruktaking av traktorer,
 dersom synsfeltet på denne traktortypen eller disse traktortypene er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.
2. Fra og med 1. oktober 1980 kan medlemsstatene
 - ikke lenger utstede dokumentet nevnt i artikkel 10 nr. 1 siste strekpunkt i direktiv 74/150/EØF for en traktortype med et synsfelt som ikke er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv,
 - kunne nekte å gi nasjonal typegodkjenning for en traktortype dersom synsfeltet ikke er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.
3. Fra og med 1. januar 1983 kan medlemsstatene forby ibruktaking av traktorer dersom synsfeltet ikke er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.»

VEDLEGG III

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 74/347/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1–3	Artikkel 1–3
Artikkel 3a	Tabellfotnote(*) vedlegg II
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5 nr. 1	—
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 5
—	Artikkel 6 og 7
Artikkel 6	Artikkel 8
Vedlegg	Vedlegg I
Vedlegg nr. 1–2.3	Vedlegg 1 nr. 1–2.3
Vedlegg nr. 2.4	—
Vedlegg nr. 2.5	Vedlegg I nr. 2.4
Vedlegg nr. 2.6	Vedlegg I nr. 2,5
Vedlegg figur 1–3	Vedlegg I figur 1–3
—	Vedlegg II
—	Vedlegg III

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 109/2008

2014/EØS/6/08

av 15. januar 2008

om endring av forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité(1),

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(2) og

ut fra følgende betraktninger:

1) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 1924/2006⁽³⁾ fastsettes regler for bruk av påstander
ved merking og presentasjon av samt reklame for
næringsmidler.

2) Helsepåstander er forbudt med mindre de oppfyller
de allmenne og særlige kravene fastsatt i forordning
(EF) nr. 1924/2006, og med mindre de er oppført på
felleskapslistene over godkjente helsepåstander. Det
gjensstår å fastsette listene over helsepåstander i samsvar
med framgangsmåtene angitt i nevnte forordning. Disse
listene var derfor ikke trådt i kraft 1. juli 2007, datoen
nevnte forordning fikk anvendelse.

3) I forordning (EF) nr. 1924/2006 er det derfor fastsatt
visse overgangstiltak for andre helsepåstander enn de
som viser til redusert sykdomsrisiko og barns utvikling
og helse.

4) For helsepåstander som viser til redusert sykdomsrisiko,
var det ikke behov for overgangstiltak. Ettersom påstander
om forebygging, behandling og helbredelse av en sykdom
forbys ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/
EF av 20. mars 2000 om tilnærming av medlemsstatenes
lovgivning om merking og presentasjon av samt
reklamer for næringsmidler⁽⁴⁾ og en ny kategori av
påstander som viser til redusert sykdomsrisiko ble innført
ved forordning (EF) nr. 1924/2006, burde produkter
som er forsynt med slike påstander ikke finnes på
felleskapsmarkedet.

5) Den kategori av påstander som viser til barns utvikling og
helse, ble tilføyd på et svært sent tidspunkt i arbeidet med
å vedta forordning (EF) nr. 1924/2006, uten at det ble
fastsatt overgangstiltak. Produkter med slike påstander
finnes imidlertid allerede på fellesskapsmarkedet.

6) For å unngå markedsforstyrrelser bør derfor påstander som
viser til barns helse og utvikling omfattes av de samme
overgangstiltakene som de øvrige helsepåstandene.

7) Forordning (EF) nr. 1924/2006 bør derfor endres —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 1924/2006 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 14 nr. 1 skal lyde:

«1. Uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1
bokstav b) i direktiv 2000/13/EF kan følgende påstander
benyttes dersom de er godkjent etter framgangsmåten
fastsatt i artikkel 15, 16, 17 og 19 i denne forordning,
med henblikk på oppføring på en fellesskapsliste over
slike tillatte påstander sammen med alle de nødvendige
vilkårene for bruk av påstandene:

a) påstander om redusert sykdomsrisiko,

b) påstander om barns utvikling og helse.»

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 39 av 13.2.2008, s. 14, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 98/2008 av 26. september 2008
om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder,
prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende
nr. 70, 20.11.2008, s. 7.

(1) Uttalelse avgitt 26. september 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

(2) Europaparlamentsuttalelse av 12. desember 2007 (ennå ikke offentliggjort i
EUT) og rådsbeslutning av 11. januar 2008.

(3) EUT L 404 av 30.12.2006, s. 9. Rettet i EUT L 12 av 18.1.2007, s. 3.

(4) EFT L 109 av 6.5.2000, s. 29. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv
2007/68/EF (EUT L 310 av 28.11.2007, s. 11).

2. I artikkel 28 nr. 6 skal innledende punktum lyde:

«For andre helsepåstander enn dem nevnt i artikkel 13 nr. 1 bokstav a) og artikkel 14 nr. 1 bokstav a), som er brukt i samsvar med nasjonale bestemmelser før den dag denne forordning trer i kraft, skal følgende gjelde:».

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 15. januar 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/17/EF

2014/EØS/6/09

av 19. februar 2008

om endring av visse vedlegg til rådsdirektiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF med hensyn til grenseverdier for restmengder av acefat, acetamiprid, acibenzolar-s-metyl, aldrin, benalaksyl, benomyl, karbendazim, klormekvat, klortalonil, klorpyrifos, klorfentezin, cyflutrin, cypermetrin, cyromazin, dieldrin, dimetoat, ditiokarbamater, esfenvalerat, famoksadon, fenheksamid, fenitrotrion, fenvalerat, glyfosat, indoksakarb, lambdacyhalotrin, mepanipirim, metalaksyl-m, metidation, metoksyfenozid, pymetrozin, pyraklostrobin, pyrimetanil, spiroksamin, tiakloprid, tiofanatmetyl og trifloksystrobin(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

ut fra følgende betraktninger:

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 86/362/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i korn(1), særlig artikkel 10,

under henvisning til rådsdirektiv 86/363/EØF av 24. juli 1986 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på og i næringsmidler av animalsk opprinnelse(2), særlig artikkel 10,

under henvisning til rådsdirektiv 90/642/EØF av 27. november 1990 om fastsettelse av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler på eller i visse produkter av vegetabilsk opprinnelse, herunder frukt og grønnsaker(3), særlig artikkel 7,

under henvisning til rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter(4), særlig artikkel 4 nr. 1 bokstav f), og

1) I henhold til direktiv 91/414/EØF er det medlemsstatenes ansvar å godkjenne plantefarmasøytiske produkter til bruk på bestemte avlinger. Slike godkjenninger må bygge på en vurdering av virkningene på menneskers og dyrs helse og på miljøet. Blant de faktorer som det må tas hensyn til i slike vurderinger, er den eksponeringen brukeren og andre personer som er til stede, utsettes for, virkningen på miljøet i jord, vann og luft samt virkningen på mennesker og dyr gjennom konsum av restmengder på behandlet avling.

2) Grenseverdiene for restmengder (MRL) gjenspeiler bruk av de minste mengdene med plantevernmidler som er nødvendige for å sikre et effektivt plantevern, brukt på en slik måte at restene blir så små som praktisk mulig, samtidig som de er toksikologisk akseptable, særlig når det gjelder forbrukernes beregnede inntak gjennom kosten.

3) Grenseverdiene for restmengder av plantevernmidler som omfattes av direktiv 90/642/EØF, 86/363/EØF og 86/362/EØF, skal vurderes løpende, og kan endres for å ta hensyn til nye eller endrede bruksområder. Kommisjonen er underrettet om nye eller endrede bruksområder som bør føre til endringer i grenseverdier for restmengder av acefat, acetamiprid, acibenzolar-s-metyl, aldrin, benalaksyl, benomyl, karbendazim, klormekvat, klortalonil, klorpyrifos, klorfentezin, cyflutrin, cypermetrin, cyromazin, dieldrin, dimetoat, ditiokarbamater, esfenvalerat, famoksadon, fenheksamid, fenitrotrion, fenvalerat, glyfosat, indoksakarb, lambdacyhalotrin, mepanipirim, metalaksyl-m, metidation, metoksyfenozid, pymetrozin, pyraklostrobin, pyrimetanil, spiroksamin, tiakloprid, tiofanatmetyl og trifloksystrobin.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 50 av 23.2.2008, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 98/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 7.

(1) EFT L 221 av 7.8.1986, s. 37. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/73/EF (EUT L 329 av 14.12.2007, s. 40).

(2) EFT L 221 av 7.8.1986, s. 43. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/57/EF (EUT L 243 av 18.9.2007, s. 61).

(3) EFT L 350 av 14.12.1990, s. 71. Direktivet sist endret ved direktiv 2007/73/EF.

(4) EFT L 230 av 19.8.1991, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/76/EF (EUT L 337 av 21.12.2007, s. 100).

- 4) Forbrukernes livslange eksponering for plantevernmidler nevnt i dette direktiv ved inntak av næringsmidler som kan inneholde rester av dem, er blitt undersøkt og vurdert etter de framgangsmåter og den praksis som benyttes i Fellesskapet, idet det er tatt hensyn til retningslinjene som er offentliggjort av Verdens helseorganisasjon⁽¹⁾. På grunnlag av de nevnte undersøkelser og vurderinger bør grenseverdiene for restmengder av de nevnte plantevernmidlene fastsettes på en måte som sikrer at det akseptable daglige inntaket ikke overskrides.
- 5) Det er fastsatt en akutt referansedose (ARfD) for acefat, acetamiprid, karbendazim, klormekvat, klortalonil, klorpyrifos, cyflutrin, cypermetrin, cyromazin, dieldrin, dimetoat, esfenvalerat, famoksadon, fenitrotrion, indoksakarb, lambdacyhalotrin, mepanipirim, metalaksyl-M, metidation, metoksyfenozid, pymetrozin, pyraklostrobin, tiaklopid og tiofanatmetyl. Forbrukernes livslange eksponering for disse plantevernmidlene gjennom næringsmidler som kan inneholde rester av dem, er blitt undersøkt og vurdert etter de framgangsmåter og den praksis som benyttes i Fellesskapet, idet det er tatt hensyn til retningslinjene som er utgitt av Verdens helseorganisasjon. Det er tatt hensyn til uttalelser fra Vitenskapskomiteen for planter, særlig råd og anbefalinger for vern av forbrukere som inntar næringsmidler behandlet med plantevernmidler⁽²⁾. På grunnlag av undersøkelsen av inntaket gjennom kosten bør grenseverdiene for restmengder av de nevnte plantevernmidlene fastsettes på en måte som sikrer at den akutte referansedosen ikke overskrides. For andre stoffer har en vurdering av tilgjengelige opplysninger vist at det ikke er nødvendig med akutte referansedoser, og at det derfor ikke er behov for en kortsiktig vurdering.
- 6) Grenseverdiene for restmengder bør fastsettes til bestemmelsesgrensen i de tilfeller der godkjent bruk av plantefarmasøytiske produkter ikke fører til påviselige rester av plantevernmidler på eller i næringsmiddelet, eller der det ikke finnes noen godkjente bruksområder, eller der bruk som er godkjent i medlemsstatene, ikke er blitt underbygd med nødvendige data, eller der bruk i tredjestater som fører til rester på eller i næringsmidler som kan bringes i omsetning på fellesskapsmarkedet, ikke er blitt underbygd med nødvendige data.
- 7) Fastsettelse eller endring av midlertidige grenseverdier for restmengder på fellesskapsplan er ikke til hinder for at
- medlemsstatene kan fastsette midlertidige grenseverdier for restmengder for acetamiprid, acibenzolar-s-metyl, famoksadon, fenamifos, glyfosat, indoksakarb, mepanipirim, metoksyfenozid, pyraklostrobin, tiaklopid og trifloksystrobin i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i direktiv 91/414/EØF og vedlegg VI til nevnte direktiv. Fire år anses som en tilstrekkelig lang periode for å godkjenne bruk av disse stoffene på ytterligere bruksområder. Fellesskapets midlertidige grenseverdier for restmengder bør deretter bli endelige.
- 8) Grenseverdiene fastsatt i vedleggene til direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF bør derfor endres for å sørge for at bruken av de berørte plantevernmidlene overvåkes og kontrolleres, og for å verne forbrukerne. Dersom grenseverdier for restmengder allerede er definert i vedleggene til de nevnte direktiver, bør de endres. Dersom grenseverdier for restmengder hittil ikke er blitt definert, bør de fastsettes for første gang.
- 9) Fellesskapets handelspartnere har gjennom Verdens handelsorganisasjon, når det har vært nødvendig, blitt rådspurt, og det er blitt tatt hensyn deres merknader til disse verdiene.
- 10) Direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF bør derfor endres.
- 11) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Direktiv 86/362/EØF endres i samsvar med vedlegg I til dette direktiv.

Artikkel 2

Direktiv 86/363/EØF endres i samsvar med vedlegg II til dette direktiv.

Artikkel 3

Direktiv 90/642/EØF endres i samsvar med vedlegg III til dette direktiv.

⁽¹⁾ «Guidelines for predicting dietary intake of pesticide residues (revised)», utarbeidet av GEMS/Food Programme i samarbeid med Codex-komiteen for rester av plantevernmidler, offentliggjort av Verdens helseorganisasjon, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽²⁾ Uttalelse om spørsmål som gjelder endring av vedleggene til rådsdirektiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF (uttalelse fra Vitenskapskomiteen for planter, 14. juli 1998); Uttalelse om varierende restmengder av plantevernmidler i frukt og grønnsaker (uttalelse fra Vitenskapskomiteen for planter 14. juli 1998) http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_ppp_en.html.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal innen 14. september 2008 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 15. september 2008.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 5

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 19. februar 2008.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

I del A i vedlegg II til direktiv 86/362/EØF innsettes følgende rad for fenitroton, og radene for cypermetrin, famoksadon, mepanipirim, metidation og tiakloprid skal lyde:

Rester av plantevernmidler	Grenseverdier i mg/kg
«Cypermetrin, herunder andre blandinger av bestanddeler (summen av isomerer)	2 hvete, bygg, havre, rug, rughvete 0,01 (*) andre
Famoksadon	0,2 havre 0,02 (*) andre
Fenitroton	0,5 (t) hvete, bygg, havre, rughvete 0,05 (*) andre
Mepanipirim og dets metabolitt (2-anilin-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylpyrimidin) uttrykt som mepanipirim	0,01 (*) (p) korn
Metidation	0,1 mais, 0,2 sorghum, 0,02 (*) andre
Tiakloprid	0,1 hvete, 1 bygg, havre, 0,05 (p) andre»

(t) Midlertidig grenseverdi for restmengder fram til 1. juni 2009. Dersom denne grenseverdien ikke blir erstattet ved et direktiv eller en forordning innen denne dato, får den aktuelle bestemmelsesgrensen anvendelse.»

VEDLEGG II

I del B i vedlegg II til direktiv 86/363/EØF erstattes raden for glyfosat med følgende:

	Grenseverdier i mg/kg (ppm)		
Rester av plantevern-midler	For kjøtt, herunder fett, bearbeidet kjøtt, slakteavfall og animalsk fett oppført i vedlegg I under -posisjon ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	For melk og melkeprodukter oppført i vedlegg I under posisjon 0401, 0402, 0405 00 og 0406	For ferske egg uten skall, for fugleegg og eggeplommer oppført i vedlegg I under posisjon 0407 00 og 0408
«Glyfosat	2 (p) nyre fra storfe 0,2 (p) lever fra storfe 0,5 (p) nyre fra svin 0,1 (p) nyre fra fjørfe 0,05 (*) (p) andre	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)

(*) Angir bestemmelsesgrensen.

(p) Angir midlertidig grenseverdi for rester av plantevernmidler i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i direktiv 91/414/EØF.»

I del A i vedlegg II til direktiv 90/642/EØF erstattes kolonnene for acefat, acetamidrid, acibenzolal-S-metyl, aldrin, benalaksyl, benomyl, karbendazim, klormekvat, klortalonil, klorpyrifos, klofentezin, cyflutrin, cyromazin, dieldrin, dimetoat, ditiokarbamater, esfenvalerat, famoksadon, fenheksadon, fenheksamid, fenvalerat, indoksakarb, lambdaeyhalotrin, mepanipirim, metalaksyl-m, metidation, metoksyfenozid, pymetrozin, pyraklostrobin, pyrimetamil, spiroksamin, tiaklopid, tiofanatmetyl og trifloksystrobin med følgende:

[illegible]

[illegible]

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acetat	Acetamidrid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
Kastanjer										
Kokosnøtter										
Hasselbøtter			0,1 (*) (p)							
Macadamianøtter										
Pekannøtter										
Pinjekjerner										
Pistasienøtter										
Valnøtter										
Andre			0,02 (*) (p)							
(iii) KJERNEFRUKT		0,1 (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)	0,2		0,5	1	0,5
Epler										
Pærer							0,2 (t)			
Kveder										
Andre							0,05 (*)			
(iv) STEINFRUKT			0,02 (*) (p)		0,05 (*)		0,05 (*)			
Aprikoser		0,1 (p)				0,2			1	
Kirsebær		0,2 (p)				0,5		0,3		
Ferskener (herunder nektariner og andre hybrider)		0,1 (p)				0,2		0,2	1	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin (cyflutrin herunder andre blandinger av isomerbestanddeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ^{(1),(2)}	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambda-cyhalotrin (F)	Mepanipyrim og dets metabolitt (2-anilin-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylpyrimidin), uttrykt som mepanipyrim
Kastanjer										
Kosnøtter										
Hasseløtter										
Macadamianøtter										
Pekannøtter										
Pinjekjerner										
Pistasienøtter										
Valnøtter				0,1 (mz)						
Andre				0,05 (*)		0,05 (*) (p)	0,05		0,1	0,01 (*)
(iii) KJERNEFRUKT	0,2		0,02 (*)	5 (ma, mz, me, pr, t, z)	0,02 (*)					
Epler								0,5 (p)		
Pærer										
Kveder										
Andre								0,3 (p)		
(iv) STEINFRUKT					0,02 (*)					0,01 (*) (p)
Aprikoser	0,3			2 (mz, t)		5 (p)	0,1	0,3 (p)	0,2	
Kirsebær	0,2		1	2 (mz, me, pr, t, z)		5 (p)			0,1	
Ferskener (herunder nektariner og andre hybrider)	0,3			2 (mz, t)		5 (p)	0,1	0,3 (p)	0,2	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metaketyl og metaketyl-m (metaketyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter metaketyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenezid (F)	Pymetrozin	Pyraklostrobin	Pyrimetanol	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
Kastanjer										
Kokosnøtter										
Hassel nøtter										
Macadamianøtter										
Pekannøtter										
Pinjekjerner										
Pistasienøtter					1 (p)	0,2 (p)				
Valnøtter										
Andre					0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)				
(iii) KJERNEFRUKT	1	0,05	2	0,02 (*)	0,3 (p)	5 (p)	0,05 (*)	0,5 (p)	0,3 (p)	0,5
Epler										
Pærer										
Kveder										
Andre										
(iv) STEINFRUKT	0,05 (*)						0,05 (*)			
Aprikoser			0,3	0,05	0,2 (p)	3 (p)		1 (p)	0,3 (p)	2
Kirsebær		0,2			0,3 (p)			1 (p)	0,3 (p)	0,3
Ferskener (herunder nektariner og andre hybrider)			0,3	0,05	0,2 (p)	10 (p)		1 (p)	0,3 (p)	2

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Accefat	Acetamidrid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
Plommer		0,02 (p)				0,5		0,2		0,2
Andre		0,01 (*) (p)				0,1 (*)			0,01 (*)	0,02 (*)
(v) BÆR OG SMÅFRUKTER		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)				0,05 (*)			
(a) Bord- og vindruer					0,2			0,5		
Borddruer						0,3			1	0,02 (*)
Vindruer						0,5			3	1
(b) Jordbær (ikke ville)					0,05 (*)	0,1 (*)		0,2	3	2
(c) Bær fra halvbusker (ikke ville)					0,05 (*)	0,1 (*)			0,01 (*)	
Bjørnebær								0,5		3
Blåbær										
Loganbær										
Bringebær								0,5		3
Andre								0,05 (*)		0,3
(d) Andre småfrukter og bær (ikke ville)					0,05 (*)	0,1 (*)				
Blåbær										
Tranebær									2	
Solbær, hvitrips og rødrips								1	10	0,5
Stikkelsbær								1	10	
Andre								0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin (cyflutrin herunder andre blandinger av isomerbestanddeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambdaacyhalotrin (F)	Mepanipyrim og dets metabollitt (2-anilin-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylpyrimidin), uttrykt som mepanipyrim
Plommer	0,2			2 (mz, me, t, z)		1 (p)			0,1	
Andre	0,02 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,1	
(v) BÆR OG SMÅFRUKTER			0,02 (*)							
(a) Bord- og vindruer	0,3			5 (ma, mz, me, pr, t)	2	5 (p)	0,1	2 (p)	0,2	3 (p)
Borddruer										
Vindruer										
(b) Jordbær (ikke ville)	0,02 (*)			10 (t)	0,02 (*)	5 (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,5	2 (p)
(c) Bær fra halvbusker (ikke ville)	0,02 (*)			0,05 (*)	0,02 (*)	10 (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)		0,01 (*) (p)
Bjørnebær										
Blåbær										
Loganbær										
Bringebær									0,2	
Andre									0,02 (*)	
(d) Andre småfrukter og bær (ikke ville)	0,02 (*)			5 (mz)	0,02 (*)	5 (p)	0,02 (*)			0,01 (*) (p)
Blåbær										
Tranebær										
Solbær, hvitrips og rødrips								1 (p)	0,1	
Stikkelsbær								1 (p)	0,1	
Andre								0,02 (*) (p)	0,02 (*)	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metaksyl og metaksyl-m (metaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter metaksyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenozid (F)	Pymetrozin	Pyraklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
Plommer		0,2			0,2 (p)	3 (p)		0,2 (p)	0,1 (p)	0,3
Andre		0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)
(v) BÆR OG SMÅFRUKTER										
(a) Bord- og vindruer		0,02 (*)	1	0,02 (*)		5 (p)	1	5 (p)	0,02 (*) (p)	
Borddruer	2		1		1 (p)					0,1 (*)
Vindruer	1		1		2 (p)					3
(b) Jordbær (ikke ville)	0,5	0,02 (*)	0,02 (*)	0,5	0,5 (p)	5 (p)	0,05 (*)	0,5 (p)	0,5 (*)	0,1 (*)
(c) Bær fra halvbusker (ikke ville)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)				0,05 (*)	0,02 (*) (p)		0,1 (*)
Bjørnebær				3	1 (p)	10 (p)			3 (p)	
Blåbær										
Loganbær										
Bringebær				3	1 (p)	10 (p)			3 (p)	
Andre				0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)			1 (p)	
(d) Andre småfrukter og bær (ikke ville)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)			5 (p)	0,05 (*)		1 (p)	0,1 (*)
Blåbær										
Tranebær										
Solbær, hvitrips og rødrips				0,1	2 (p)			1 (p)		
Stikkelsbær								1 (p)		
Andre				0,02 (*)	0,5 (p)			0,02 (*) (p)		

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acefat	Acetamiprid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim uttrykt som karbendazim)	Klornekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
(e) Viltvoksende bær og frukter					0,05 (*)	0,1 (*)		0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
(vi) DIVERSE		0,01 (*) (p)			0,05 (*)					
Avokadoer										
Bananer			0,1 (p)					3	0,2	2
Dadler										
Fikener										
Kiwier								2		
Kumquat										
Litchi										
Mango			0,5 (p)			0,5				
Olivene (bordoliven)							0,1 (*)			
Olivene (oljeekstraksjon)							0,1 (*)			
Papaya						0,2			20	
Pasjonsfrukt										
Ananas										
Granatepler										
Andre			0,02 (*) (p)			0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin, cyflutrin, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ^{(1),(2)}	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambdaacyhalotrin (F)	Mepanipyrin og dets metabolitt (2-amlin-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylpyrimidin), uttrykt som mepanipyrin
(e) Viltvoksende bær og frukter				0,05 (*)		0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,2	0,01 (*) (p)
(vi) DIVERSE	0,02 (*)				0,02 (*)		0,02 (p)			0,01 (*) (p)
Avokadoer										
Banane				2 (mz, me)				0,2 (p)	0,1	
Dadler										
Fikener										
Kiwier						10 (p)				
Kumquat										
Litchi										
Mango				2 (mz)					0,1	
Olvener (bordoliven)			2	5 (mz, pr)					0,5	
Olvener (oljeekstraksjon)			2	5 (mz, pr)					0,5	
Papaya				7 (mz)						
Pasjonsfrukt										
Ananas										
Granatepler										
Andre			0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*)	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metlaksyl og metlaksyl-m (metlaksyl, herunder andre beslektede isomerblandinger som omfatter metlaksyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksifenozyd (F)	Pymetrozin	Pyraklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
(e) Viltvoksende bær og frukter		0,02 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)
(vi) DIVERSE	0,05 (*)			0,02 (*)						
Avokadoer										
Bananer						0,1 (*)	3	0,05 (p)		
Dadler										
Fikener										
Kiwier			1							
Kumquat										
Litchi										
Mango					0,05 (p)			0,5 (p)		1
Oliven (bordoliven)		1						0,3 (p)		
Oliven (oljeekstraksjon)								0,3 (p)		
Papaya					0,05 (p)			1 (p)	0,5 (p)	1
Pasjonsfrukt										
Ananas		0,05								
Granatepler										
Andre		0,02 (*)	0,02 (*)		0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acefat	Acetamiprid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter benalaksyl-M (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
2. Grønnsaker, friske eller rå, fryste eller tørkede	0,02 (*)									
(i) ROT- OG ROTKNOLL-VEKSTER		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)			0,02 (*)
Rødbeter										
Gulrøtter								0,1	1	
Kassava										
Knollselleri									1	
Pepperrot										
Jordkokk										
Pastinakk				0,02 (h)						
Rotpersille										
Reddiker								0,2		
Havrerot										
Søtpoteter										
Kålrot										
Neper										
Jams										
Andre				0,01 (*)				0,05 (*)	0,01 (*)	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin (cyflutrin, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat, uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ^{(1),(2)}	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambdacyhalotrin (F)	Mepanipyrim og dets metabolitt (2-anilin-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylpyrimidin), uttrykt som mepanipyrim
2. Grønnsaker, friske eller rå, frysede eller tørkede										
(i) ROT- OG ROTKNOLL-VEKSTER	0,02 (*)				0,02 (*)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)			0,01 (*) (p)
Rødbeter				0,5 (mz)						
Gulrøtter		1		0,2 (mz)						
Kassava										
Knollselleri			0,1	0,3 (ma, me, pr, t)					0,1	
Pepperrot				0,2 (mz)						
Jordskokk										
Pastinakk				0,2 (mz)						
Rotpersille				0,2 (mz)						
Reddiker								0,2 (p)	0,1	
Havrerot				0,2 (mz)						
Søtpoteter										
Kålrot										
Neper										
Jams										
Andre		0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)				0,02 (*) (p)	0,02 (*)	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metalaktyl og metalaktyl-m (metalaktyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter metalaktyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenozid (F)	Pymetrozin	Pyriaklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
2. Grønnsaker, friske eller rå, frysede eller tørkede							0,05 (*)			
(i) ROT- OG ROTKNOLL-VEKSTER		0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)						0,1 (*)
Rødbeter										
Gulrøtter	0,1				0,1 (p)	1 (p)		0,05 (p)		
Kassava										
Knollselleri									0,1 (*)	
Pepperrot	0,1				0,3 (p)					
Jordskokk										
Pastinakk	0,1				0,3 (p)					
Rotpersille					0,1 (p)					
Reddiker	0,1				0,2 (p)					
Havrerot					0,1 (p)					
Søtpoteter										
Kålrot										
Neper										
Jams										
Andre	0,05 (*)				0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)		

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acefat	Acetamidrid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
(ii) LØK		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,01 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)			0,02 (*)
Hvitløk									0,5	
Kepaløk					0,2			0,2	0,5	
Sjalottløk									0,5	
Pipeløk									10	
Andre					0,05 (*)			0,05 (*)	0,01 (*)	
(iii) FRUKTBÆRENDE GRØNNSAKER							0,05 (*)			
(a) Sotviefamilien				0,01 (*)				0,5	2	
Tomater		0,1 (p)	1 (p)		0,5	0,5				0,3
Paprika		0,3 (p)			0,2					
Eggfrukter		0,1 (p)			0,5	0,5				
Okra						2				
Andre		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)	0,1 (*)				0,02 (*)
(b) Gresskarfamilien — spiselig skall		0,3 (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)	0,1 (*)		0,05 (*)		0,02 (*)
Slangeagurker					0,05 (*)				1	
Sylteagurker									5	
Mandelgresskar				0,05						
Andre				0,02 (h)					0,01 (*)	
(b) Gresskarfamilien — uspiselig skall		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,03 (h)		0,1 (*)		0,05 (*)	1	
Meloner					0,1					0,1
Gresskar										
Vannmeloner					0,1					
Andre					0,05 (*)					0,02 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin (cyflutrin, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ^{(1),(2)}	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambdacyhalotrin (F)	Mepaniprim og dets metabollitt (2-anilin-4-6-metylpyrimidin), uttrykt som mepaniprim
(ii) LØK	0,02 (*)	0,05 (*)			0,02 (*)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)		0,01 (*) (p)
Hvitløk				0,1 (mz)						
Kepaløk				1 (ma, mz)						
Sjalottløk				1 (ma, mz)						
Pipeløk			2	1 (mz)					0,05	
Andre				0,05 (*)					0,02 (*)	
(iii) FRUKTBÆRENDE GRØNNSAKER			0,02 (*)							
(a) Søtveifamilien		1								
Tomater	0,05			3 (mz, me, pr)	1	1 (p)	0,05	0,5 (p)	0,1	1 (p)
Paprika	0,3			5 (mz, pr)		2 (p)		0,3 (p)	0,1	
Eggfrukter	0,1			3 (mz, me)	1	1 (p)	0,02 (*)	0,5 (p)	0,5	1 (p)
Okra				0,5 (mz)					0,1	
Andre	0,02 (*)			0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*)	0,01 (*) (p)
(b) Gresskarfamilien — spiselig skall		1		2 (mz, pr)	0,2	1 (p)	0,02 (*)	0,2 (p)	0,1	0,01 (*) (p)
Slangeagurker	0,1									
Sylteagurker										
Mandelgresskar										
Andre	0,02 (*)									
(b) Gresskarfamilien — uspiselig skall	0,02 (*)			1 (mz, pr)		0,05 (*) (p)	0,02 (p)	0,1 (p)	0,05	0,01 (*) (p)
Meloner		0,3			0,3					
Gresskar										
Vannmeloner		0,3								
Andre		0,05 (*)			0,02 (*)					

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metalaktyl og metalaktyl-m (metalaktyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter metalaktyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenozyd (F)	Pymetrozin	Pyraklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
(ii) LØK			0,02 (*)	0,02 (*)				0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)
Hvitløk	0,5				0,2 (p)					
Kepaløk	0,5	0,1			0,2	0,1 (p)				
Sjalottløk	0,5				0,2 (p)					
Pipeløk	0,2									
Andre	0,05 (*)	0,02 (*)			0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)				
(iii) FRUKTBÆRENDE GRØNNSAKER										
(a) Søtveifamilien										
Tomater	0,2	0,1	2	0,5	0,2 (p)	1 (p)		0,5 (p)	0,5 (p)	2
Paprika	0,5		1	1	0,5 (p)	2 (p)		0,3 (p)	1 (p)	
Eggfrukter			0,5	0,5	0,2 (p)	1 (p)			0,5 (p)	2
Okra				1						1
Andre	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)
(b) Gresskarfamilien — spiselig skall			0,02 (*)	0,5	0,02 (*) (p)	1 (p)		0,2 (p)	0,3 (p)	0,1 (*)
Slangeagurker	0,5	0,05								
Sylteagurker										
Mandelgresskar										
Andre	0,05 (*)	0,02 (*)								
(b) Gresskarfamilien — uspiselig skall		0,02 (*)	0,02 (*)	0,2	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)				0,3
Meloner	0,2							0,3 (p)	0,2 (p)	
Gresskar								0,2 (p)		
Vannmeloner	0,2							0,2	0,2 (p)	
Andre	0,05 (*)							0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acefat	Acetamidrid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim, uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
(d) Sukkermals		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)	0,1 (*)		0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
(iv) KÅLGRØNNSAKER			0,02 (*) (p)	0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)			0,02 (*)
(a) Blomsterkål		0,01 (*)				0,1 (*)		0,05 (*)	3	
Brokkoli (herunder calabrese)										
Blomkål										
Andre										
(b) Hodekål										
Rosenkål		0,05				0,5			3	
Hvitkål								1	3	
Andre		0,01 (*)				0,1 (*)		0,05 (*)	0,01 (*)	
(c) Bladkål		0,01 (*)				0,1 (*)			0,01 (*)	
Kinakål								0,5		
Grønnskål										
Andre								0,05 (*)		
(d) Knutekål		0,01 (*)				0,1 (*)		0,05 (*)	0,01 (*)	
(v) BLADGRØNNSAKER OG FRISKE URTER				0,01 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,02 (*)
(a) Salat og lignende			0,02 (*) (p)						0,01 (*)	
Karse										
Vårsalat		5								

[illegible]

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metakalsyl og metakalsyl-m (metakalsyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter metakalsyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenozyd (F)	Pymetrozin	Pyriaklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
(d) Sukkermais	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,1 (*)	0,1 (*)
(iv) KÅL			0,02 (*)			0,05 (*) (p)				
(a) Blomsterkål	0,2	0,02 (*)		0,02 (*)	0,1 (p)				0,1 (*)	0,1 (*)
Brokkoli (herunder calabrese)								0,05 (p)		
Blomkål								0,05 (p)		
Andre								0,02 (*) (p)		
(b) Hodekål		0,1						0,2 (p)		
Rosenkål					0,2 (p)				0,05 (p)	1
Hvitkål	1			0,05	0,2 (p)				0,2 (p)	
Andre	0,05 (*)			0,02 (*)	0,02 (*) (p)				0,02 (*) (p)	0,1 (*)
(c) Bladkål		0,02 (*)		0,2	0,02 (*) (p)			0,02 (*) (p)	1 (p)	0,1 (*)
Kinakål										
Grønnskål	0,2									
Andre	0,05 (*)									
(d) Knutekål	0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)			0,02 (*) (p)	0,05 (p)	0,1 (*)
(v) BLADGRØNNSAKER OG FRISKE URTER		0,02 (*)	0,02 (*)					0,02 (*) (p)		0,1 (*)
(a) Salat og lignende				2						
Karse	0,05 (*)									
Vårsalat	0,2				10 (p)					

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acefat	Acetamidrid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddelene som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim, uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
Salat		5			0,5					
Bredbladet endiv		5								
Salatsennep		5								
Blader og stengler av kål		5								
Andre		0,01 (*) (p)			0,05 (*)					
(b) Spinat og lignende		0,01 (*) (p)			0,05 (*)				0,01 (*)	
Spinat			0,3 (p)							
Bladbete										
Andre			0,02 (*) (p)							
(c) Brønnkarse		0,01(*) (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)				0,01 (*)	
(d) Salatsikori		0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)		0,05 (*)				0,01 (*)	
(e) Urter			0,3 (p)		0,05 (*)				5	
Kjørvel										
Gressløk										
Persille		5								
Snittselleri										
Andre		0,01 (*) (p)								

[illegible]

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin (cyflutrin, herunder andre blandinger av isomerbe-standdeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ^{(1),(2)}	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambdaæthylotrin (F)	Mepanipyrim og dets metabolitt (2-anilin-4-(2-hydroksypropyl)-6-metylpiprimidin), uttrykt som mepanipyrim
(vi) BELGFRUKTER (friske)	0,05				0,02 (*)			0,02 (*) (p)		0,01 (*) (p)
Bønner (med belg)		5		1 (mz)		2 (p)			0,2	
Bønner (uten belg)				0,1 (mz)						
Erter (med belg)		5	1	1 (ma, mz)			0,1		0,2	
Erter (uten belg)				0,1 (mz)					0,2	
Andre		0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*) (p)	0,02 (*)		0,02 (*)	
(vii) STENGELGRØNNSAKER (friske)	0,02 (*)		0,02 (*)			0,05 (*) (p)	0,02 (*)			0,01 (*) (p)
Asparges				0,5 (mz)						
Kardon										
Hageselleri		2						2 (p)	0,3	
Fennikel									0,3	
Artisjokk		2						0,1 (p)		
Purre				3 (ma, mz)	2				0,3	
Rabarbra				0,5 (mz)						
Andre		0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (p)	
(viii) SOPP	0,02 (*)		0,02 (*)	0,05 (*)		0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)		0,01 (*) (p)
(a) Dyrket sopp		5							0,02 (*)	
(b) Viltvoksende sopp		0,05 (*)					0,02 (*)		0,5	
3. Tørkede belgfrukter	0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)		0,02 (*)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*)	0,01 (*) (p)
Bønner				0,1 (mz)						
Linser										
Erter				0,1 (mz)						

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metakksyl og metakksyl-m (metakksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler som omfatter metakksyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenozid (F)	Pymetrozin	Pyraklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakloprid (F)	Tiofanatmetyl
(vi) BELGFRUKTER (friske)	0,05 (*)				0,02 (*) (p)					0,1 (*)
Bønner (med belg)			0,2	2		2 (p)		0,5 (p)	1 (p)	
Bønner (uten belg)										
Erter (med belg)		0,1								
Erter (uten belg)						0,2 (p)			0,2 (p)	
Andre		0,02 (*)	0,02 (*)	1		0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	
(vii) STENGELGRØNN- SAKER (friske)		0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)						0,1 (*)
Asparagus										
Kardon										
Hageselleri									0,3 (p)	
Fennikel										
Artisjokk										
Purre	0,2				0,5 (p)	1 (p)		0,2 (p)		
Rabarbra										
Andre	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	
(viii) SOPP	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)		0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)
(a) Dyrket sopp										
(b) Viltvoksende sopp										
3. Tørkede belgfrukter	0,05 (*)		0,02 (*)	0,02 (*)	0,3 (p)	0,5 (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)	0,1 (*)
Bønner										
Linser										
Erter		0,1								

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Acefat	Acetamiprid	Acibenzolar-s-metyl	Aldrin og dieldrin (aldrin og dieldrin sammen uttrykt som dieldrin) (F)	Benalaksyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddelene som omfatter benalaksyl-m (summen av isomerer)	Karbendazim og benomyl (summen av benomyl og karbendazim, uttrykt som karbendazim)	Klormekvat	Klorpyrifos	Klortalonil	Klofentezin
Lupiner										
Andre										
4. Oljeholdige frø			0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*)			0,05 (*)		0,05 (*)
Linfrø							7			
Jordnøtter									0,05	
Valmuefrø										
Sesamfrø										
Solsikkefrø										
Rapsfrø							7			
Soyabønner	0,3					0,2				
Sennepsfrø										
Bomullsfø		0,02 (p)								
Hampefrø										
Gresskarfrø				(m)						
Andre	0,05 (*)	0,01 (*) (p)				0,1 (*)	0,1 (*)		0,01 (*)	
5. Poteter	0,02 (*)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
Tidligpoteter										
Matpoteter										
6. Te (tørkede blader og stilker, gjærede og ugjærede, av Camellia sinensis)	0,05 (*)	0,1 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,10 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
7. Humle (tørket), herunder humle i form av pelletter og ikke-konsentrert pulver	0,05 (*)	0,1 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,10 (*)	50	0,05 (*)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Cyflutrin (cyflutrin, herunder andre blandinger av isomerbestanddeler (summen av isomerer)) (F)	Cyromazin	Dimetoat (summen av dimetoat og ometoat, uttrykt som dimetoat)	Ditiokarbamater, uttrykt som CS ₂ , herunder maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiram og ziram ^{(1),(2)}	Famoksadon	Fenheksamid	Fenvalerat og esfenvalerat (summen av RR- og SS-isomerer) (F)	Indoksakarb (summen av S- og R-isomerer)	Lambda-cyhalotrin (F)	Mepanipyrim og dets metabolitt (2-anilin-4-(2-hydrokyspropyl)-6-metylpyrimidin), uttrykt som mepanipyrim
Lupiner										
Andre				0,05 (*)						
4. Oljeholdige frø		0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,1 (*) (p)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*) (p)
Linfrø										
Jordnøtter										
Valmuefrø										
Sesamfrø										
Solsikkefrø										
Rapsfrø	0,05			0,5 (ma, mz)						
Soyabønner								0,5 (p)		
Sennepsfrø										
Bomullsfø										
Hampefrø										
Gresskarfrø										
Andre				0,1 (*)				0,05 (*) (p)		
5. Poteter	0,02 (*)	1	0,02 (*)	0,3 (ma, mz, me, pr)	0,02 (*)	0,05 (*) (p)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*)	0,01 (*) (p)
Tidligpoteter										
Matpoteter										
6. Te (tørkede blader og stilker, gjærede og ugjærede, av Camellia sinensis)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,1 (*) (p)	0,05 (*)	0,05 (*) (p)	1	0,02 (*) (p)
7. Humle (tørket), herunder humle i form av pelletter og ikke-konsentrert pulver	20	0,05 (*)	0,05 (*)	25 (pr)	0,05 (*)	0,1 (*) (p)	0,05 (*)	0,05 (*) (p)	10	0,02 (*) (p)

Grupper av og eksempler på enkeltprodukter som grenseverdiene for restmengder gjelder for	Metakalsyl og metakalsyl-m (metakalsyl, herunder andre blandinger av isomerbestanddelene som omfatter metakalsyl-m (summen av isomerer))	Metidation	Metoksyfenozyd (F)	Pymetrozin	Pyraklostrobin	Pyrimetamil	Spiroksamin	Trifloksystrobin	Tiakklopid (F)	Tiofanatmetyl
Lupiner										
Andre		0,02 (*)								
4. Oljeholdige frø					0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,05 (*)	0,05 (*) (p)		
Linfrø	0,1 (*)									
Jordnøtter										
Valmuefrø										
Sesamfrø										
Solsikkefrø		0,5								
Rapsfrø		0,1							0,3 (p)	
Soyabønner			2							0,3
Sennepsfrø									0,2(p)	
Bomullsfrø		1	2	0,05						
Hampefrø		0,1								
Gresskarfrø										
Andre		0,02 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)				0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,1 (*)
5. Poteter	0,05 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*)	0,02 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,1 (*)
Tidligpoteter										
Matpoteter										
6. Te (tørkede blader og stilk, gjærede og ugjærede, av Camellia sinensis)	0,1 (*)	0,5	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,1 (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,1 (*)
7. Humle (tørket), herunder humle i form av pelletter og ikke-konsentrert pulver	10	5	0,05 (*)	15	10 (p)	0,1 (*) (p)	0,1 (*)	30 (p)	0,1	0,1 (*)»

(*) Angir bestemmelsesgrensen.

(1) Grenseverdiene for restmengder som uttrykkes som CS₂, kan utledes fra forskjellige ditiokarbanmater og er derfor ikke tilstrekkelige som parameter for god landbrukspraksis. Disse grenseverdiene bør derfor ikke legges til grunn for en vurdering av om prinsippene for god landbrukspraksis er oppfylt.

(2) Kilden til restmengden er angitt i parentes (ma: maneb, mz: mankeb, me: mankeb, pr: propineb, t: tiram, z: ziram).

(F) Fettløselig.

(h) Basert på bakgrunnsnivåer som følge av tidligere bruk av aldrin og dieldrin.

(m) Overvåkingsdata viser at nivået opp til 0,02 mg/kg av dieldrin kan påvises i gresskarfrø som brukes til ekstraksjon av olje.

(p) Angir midlertidig grenseverdi for rester av plantevernmidler i samsvar med artikkel 4 nr. 1 bokstav f) i direktiv 91/414/EØF.

(t) Midlertidig grenseverdi for restmengder på 0,2 mg/kg utløper 31. juli 2009.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 61/2008

2014/EØS/6/10

av 24. januar 2008

om endring av vedlegg II til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, med omsyn til dinoproston(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 2377/90 av 26. juni 1990 om en framgangsmåte i Fellesskapet for fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽¹⁾, særleg artikkel 3,

med tilvising til fråsegner frå Det europeiske lækjemiddelkontoret, som er gjevne av Utvalet for veterinærpreparat, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Alle farmakologisk verksame stoff som vert nytta i Fellesskapet i veterinærpreparat som skal tilførast dyr som er meinte for næringsmiddelproduksjon, skal vurderast i samsvar med forordning (EØF) nr. 2377/90.
- 2) Stoffa dinoprosttrometamin og dinoprost er førde opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90 i kategorien organiske sambindingar, for alle pattedyrartar. Utvalet for veterinærpreparat (CVMP) er vorte oppmoda om å undersøkje om vurderingane og konklusjonane med omsyn til dinoprosttrometamin og dinoprost òg skal gjelde for dinoproston. Ut frå den strukturelle likskapen mellom dinoproston og dinoprost, og det at dinoproston snøgt vert metabolisert til dinoprost, meiner Utvalet for veterinærpreparat at dei tryggleiksvurderingane som er gjorde for dinoprosttrometamin og dinoprost, òg skal gjelde for dinoproston. Følgjeleg har Utvalet for

veterinærpreparat slått fast at det ikkje er naudsynt å fastsetje grenseverdier for restmengder av dette stoffet. Som følgje av konklusjonane til Utvalet for veterinærpreparat bør dinoproston først opp i vedlegg II i kategorien organiske sambindingar, for alle pattedyrartar.

- 3) Forordning (EØF) nr. 2377/90 bør difor endrast.
- 4) Det bør fastsetjast ein tilstrekkeleg lang frist for denne forordninga tek til å gjelde, slik at medlemsstatane, for å ta omsyn til føresegnene i denne forordninga, får høve til å gjere dei tilpassingane som i lys av føresegnene i denne forordninga kan vere naudsynte i løyva til å bringe i omsetning dei aktuelle veterinærpreparata som er gjevne i medhald av europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater⁽²⁾.
- 5) Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for veterinærpreparat —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90/EF vert endra i samsvar med vedlegget til denne forordninga.

Artikkel 2

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunngjort i Tidend for Den europeiske unionen.

Ho skal nyttast frå 25. mars 2008.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfærd i Brussel, 24. januar 2008.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 22 av 25.1.2008, s. 8, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 99/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 9.

⁽¹⁾ TEF L 224 av 18.8.1990, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1353/2007 (TEU L 303 av 21.11.2007, s. 6).

⁽²⁾ TEF L 311 av 28.11.2001, s. 1. Direktivet sist endra ved direktiv 2004/28/EF (TEU L 136 av 30.4.2004, s. 58).

VEDLEGG

Følgjande stoff er ført opp i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2377/90 (Liste over stoff utan fastsette grenseverdier for restmengder):

2. Organiske forbindelser

Dinoproston	Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart
	Alle pattedyrarter	

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1238/2007**2014/EØS/6/11****av 23. oktober 2007****om fastsettelse av regler for kvalifikasjonene til medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå, om endring av direktiv 1999/45/EF og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 793/93 og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94 samt rådsdirektiv 76/769/EØF og kommisjonsdirektiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF(1), særlig artikkel 76 nr. 1 bokstav h) og artikkel 89, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 1907/2006 gis Det europeiske kjemikaliebyrå (heretter kalt «Byrået») myndighet til å treffe individuelle beslutninger om registrering av kjemikalier, og det etableres en klageinstans, som Byråets individuelle beslutninger kan klages inn for.
- 2) Ved artikkel 89 i forordning (EF) nr. 1907/2006 gis Kommisjonen myndighet til å fastsette nærmere regler for hvilke kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av klageinstansen.
- 3) Klageinstansens leder bør ha anerkjent erfaring innen fellesskapsrett.

- 4) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 133 i forordning (EF) nr. 1907/2006 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Kvalifikasjonene til medlemmene av klageinstansen**

1. Klageinstansen skal bestå av medlemmer med tekniske og juridiske kvalifikasjoner. Lederen skal ha juridiske kvalifikasjoner.
2. Medlemmene med tekniske kvalifikasjoner og deres stedfortredere skal ha universitetseksamen eller tilsvarende kvalifikasjoner, og skal ha utstrakt yrkeserfaring innen risikovurdering, eksponeringsvurdering eller risikohåndtering med hensyn til kjemiske stoffers risiko for menneskers helse eller miljøet, eller på tilknyttede områder.
3. Medlemmene med juridiske kvalifikasjoner og deres stedfortredere skal være juridiske kandidater og ha anerkjent erfaring innen fellesskapsrett.

*Artikkel 2***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den dag den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. oktober 2007.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 280 av 24.10.2007, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 100/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 10.

(1) EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1, rettet ved EUT L 136 av 29.5.2007, s. 3.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1354/2007

2014/EØS/6/12

av 15. november 2007

om tilpasning av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) som følge av Bulgarias og Romanias tiltredelse(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

i omsetning i Bulgaria og Romania før tiltredelsen til Den europeiske union på samme vilkår som de stoffer som framstilles eller bringes i omsetning i andre medlemsstater —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

under henvisning til tiltredelsesakten av 2005, særlig artikkel 56, og

Artikkel 1

ut fra følgende betraktninger:

Artikkel 3 nr. 20 bokstav b) og c) skal lyde:

- 1) I henhold til artikkel 56 i tiltredelsesakten av 2005 skal Rådet vedta de nødvendige rettsakter dersom det på grunn av tiltredelsen er nødvendig å tilpasse rettsakter som er vedtatt av organene før tiltredelsen, og de nødvendige tilpasninger ikke er fastsatt i tiltredelsesakten eller dens vedlegg, med mindre den opprinnelige rettsakten er vedtatt av Kommisjonen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 av 18. desember 2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) og om opprettelse av et europeisk kjemikaliebyrå⁽¹⁾ ble vedtatt før Bulgarias og Romanias tiltredelse til Den europeiske union, og krever tilpasning som følge av denne tiltredelsen.
- 3) Definisjonen av innfasingsstoffer bør derfor endres slik at den omfatter stoffer som ble framstilt eller brakt

- «b) det ble framstilt i Fellesskapet eller i de stater som tiltrådte Den europeiske union 1. januar 1995, 1. mai 2004 eller 1. januar 2007, minst én gang i løpet av femten år før denne forordnings ikrafttredelse, men ikke brakt i omsetning av framstilleren eller importøren, forutsatt at framstilleren eller importøren kan dokumentere dette,
- c) det ble brakt i omsetning i Fellesskapet eller i de stater som tiltrådte Den europeiske union 1. januar 1995, 1. mai 2004 eller 1. januar 2007, før denne forordnings ikrafttredelse, av framstilleren eller importøren, og er ansett som meldt i samsvar med artikkel 8 nr. 1 første strekpunkt i direktiv 67/548/EØF, men oppfyller ikke definisjonen av en polymer i henhold til denne forordning, forutsatt at framstilleren eller importøren kan dokumentere dette,».

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 304 av 22.11.2007, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 100/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 10.

(1) EUT L 396 av 30.12.2006, s. 1, rettet i EUT L 136 av 29.5.2007, s. 3.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 15. november 2007.

For Rådet

M. de Lurdes RODRIGUES

Formann

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1775/2005

2014/EØS/6/13

av 28. september 2005

om vilkår for tilgang til overføringsnett for naturgass(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNIONEN HAR —

at de gjennomføres fullt ut i alle medlemsstater, og for å
gi en minstegaranti for like vilkår for markedsadgang i
praksis.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 95, og

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(2) og

ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/55/EF av 26.
juni 2003 om felles regler for det indre marked for
naturgass⁽³⁾ er et viktig ledd i gjennomføringen av et indre
marked for gass. Det må nå foretas strukturendringer i
rammereglene for å fjerne de gjenværende hindringene
for gjennomføringen av det indre marked, særlig
med hensyn til handel med gass. Det er behov for
ytterligere tekniske forskrifter, særlig med hensyn
til tilgangstjenester for tredjemann, prinsippene for
ordninger for kapasitetstildeling, framgangsmåter for
håndtering av overbelastning og krav om oversikt.

2) Erfaringen fra gjennomføringen og overvåkingen av en
første pakke med retningslinjer for god praksis, vedtatt
av Det europeiske forum for regulering av naturgass
(heretter kalt «Forumet») i 2002, viser at de regler som er
fastsatt i retningslinjene, må gis rettsvirkning for å sikre

3) En annen pakke med felles regler med tittelen «annen
pakke med retningslinjer for god praksis» ble vedtatt
på Forumets møte 24.-25. september 2003, og formålet
med denne forordning er å fastsette, på grunnlag av disse
retningslinjene, grunnleggende prinsipper og regler for
nettilgang og tilgangstjenester for tredjemann, håndtering
av overbelastning, oversikt, utjevning og handel med
kapasitetsrettigheter.

4) Artikkel 15 i direktiv 2003/55/EF gir mulighet for at et
kombinert overførings- og distribusjonsnett drives av en
og samme operatør. Bestemmelsene i denne forordning
krever derfor ingen endring i oppbyggingen av nasjonale
overførings- og distribusjonsnett som er i samsvar med
de relevante bestemmelser i direktiv 2003/55/EF, særlig
artikkel 15.

5) Høytrykksgassrørledninger som forbinder lokale
distributører med gassnettet, og som ikke hovedsakelig
brukes i forbindelse med lokal distribusjon, omfattes av
denne forordnings virkeområde.

6) Det må fastsettes kriterier for fastsettelsen av tariffen for
nettilgang som sikrer at tariffene fullt ut er i samsvar med
prinsippet om likebehandling, oppfyller behovene til et
velfungerende indre marked, tar fullt hensyn til behovet
for nettets funksjonsdyktighet og gjenspeiler de faktiske
kostnader, i den grad slike kostnader tilsvarer kostnadene
til en effektiv og strukturelt sammenlignbar nettoperatør
og er oversiktlige, samtidig som de gir en rimelig
avkastning på investeringene, og idet det eventuelt tas

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 289 av 3.11.2005, s. 1, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 101/2008 av 26. september 2008
om endring av EØS-avtalens vedlegg IV (Energi), se EØS-tillegget til *Den
europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 12.

⁽¹⁾ EUT C 241 av 28.9.2004, s. 31.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 20. april 2004 (EUT C 104 E av 30.4.2004,
s. 306), Rådets felles holdning av 12. november 2004 (EUT C 25 E av
1.2.2005, s. 44), Europaparlamentets holdning av 8. mars 2005 (ennå ikke
offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 12. juli 2005.

⁽³⁾ EUT L 176 av 15.7.2003, s. 57.

hensyn til reguleringsmyndighetenes sammenlignende analyser av tariffer.

- 7) Ved beregning av tariffer for nettilgang er det viktig å ta hensyn til de faktiske kostnader, i den grad disse kostnadene tilsvarer kostnadene til en effektiv og strukturelt sammenlignbar nettoperatør og er oversiktlige, samt til behovet for en rimelig avkastning på investeringene og til å stimulere til bygging av ny infrastruktur. I denne sammenheng, og særlig dersom det er effektiv konkurranse mellom gassrørledninger, er det viktig å ta hensyn til reguleringsmyndighetenes sammenlignende analyser av tariffer.
- 8) Bruk av markedsbaserte ordninger, for eksempel auksjoner, for å fastsette tariffer, må være forenlig med bestemmelsene i direktiv 2003/55/EF.
- 9) En felles minste pakke med tilgangstjenester for tredjemann er nødvendig for i praksis å opprette en felles minstestandard for tilgang i hele Fellesskapet, for å sikre at tilgangstjenestene for tredjemann er tilstrekkelig forenlige, og for å gjøre det mulig å utnytte fordelene ved et velfungerende indre marked for gass.
- 10) Henvisninger til harmoniserte overføringsavtaler i forbindelse med tilgang, som sikrer likebehandling, til nett som innehas av operatører av overføringsnett, innebærer ikke at vilkårene i overføringsavtalen til en bestemt operatør av overføringsnett i en medlemsstat skal være de samme som vilkårene i overføringsavtalen til en annen operatør av overføringsnett i samme medlemsstat eller i en annen medlemsstat, med mindre det er fastsatt minstekrav som alle overføringsavtaler skal oppfylle.
- 11) Håndtering av avtalebetinget overbelastning av nettene er et viktig spørsmål i gjennomføringen av det indre marked for gass. Det må utarbeides felles regler som etter prinsippet om at utnyttet kapasitet går tapt, skaper balanse mellom behovet for å frigjøre utnyttet kapasitet og kapasitetsinnehavernes rett til å utnytte kapasiteten når det er nødvendig, samtidig som kapasitetens likviditet forbedres.
- 12) Selv om fysisk overbelastning av nettene på det nåværende tidspunkt sjelden utgjør et problem i Fellesskapet, kan det bli et problem i framtiden. Det er derfor viktig å fastsette grunnprinsippene for tildeling av kapasitet ved slik overbelastning av nettene.
- 13) For at nettbrukerne skal få effektiv tilgang til gassnettene trenger de opplysninger, særlig om tekniske krav og tilgjengelig kapasitet, som gjør dem i stand til å utnytte

forretningsmulighetene i det indre marked. Det er behov for felles minstestandarder for slike krav om oversikt. Slike opplysninger kan offentliggjøres på ulike måter, herunder elektronisk.

- 14) Oversiktlige utjevningssystemer for gass som sikrer likebehandling og drives av operatører av overføringsnett, er viktige ordninger, særlig for nykommere på markedet, som kan ha vanskeligere for å utjevne sin samlede salgsporfølje enn selskaper som allerede er etablert i det berørte markedet. Det må derfor fastsettes regler for å sikre at operatører av overføringsnett benytter slike ordninger på en måte som er forenlig med, oversiktlige og effektive vilkår, som sikrer likebehandling, for tilgang til nettet.
- 15) Handel med primære kapasitetsrettigheter er et viktig ledd i utviklingen av et konkurransemarked og for å skape likviditet. Ved denne forordning bør det derfor fastsettes grunnleggende regler for dette.
- 16) Det må sikres at foretak som erverver kapasitetsrettigheter, kan selge dem til andre foretak med tillatelse, for å sikre et tilstrekkelig likviditetsnivå i kapasitetsmarkedet. Denne framgangsmåte er imidlertid ikke til hinder for et system der kapasitet som er utnyttet i en gitt periode, som fastsettes på nasjonalt plan, igjen gjøres tilgjengelig i markedet som fast kapasitet.
- 17) Nasjonale reguleringsmyndigheter bør sikre overholdelse av reglene i denne forordning og de retningslinjer som fastsettes i henhold til den.
- 18) I retningslinjene vedlagt denne forordning er det fastsatt særskilte detaljerte gjennomføringstiltak på grunnlag av det annet sett av retningslinjer for god praksis. Disse tiltakene bli eventuelt bli videreutviklet med tiden, idet det tas hensyn til forskjellene mellom nasjonale gassnett.
- 19) Før Kommisjonen foreslår å endre retningslinjene i vedlegget til denne forordning, bør den rådspørre alle parter som er berørt av retningslinjene, representert ved deres yrkesorganisasjoner, og alle medlemsstater i Forumet, og bør be om bidrag fra Gruppen av europeiske reguleringsmyndigheter for elektrisk kraft og gass.
- 20) Medlemsstatene og vedkommende nasjonale myndigheter bør pålegges å gi relevante opplysninger til Kommisjonen. Kommisjonen bør behandle slike opplysninger fortrolig.

21) Denne forordning og de retningslinjer som vedtas i samsvar med den, berører ikke anvendelsen av Fellesskapets konkurranseregler.

22) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.

23) Ettersom målene for denne forordning, som er å fastsette rettferdige regler for vilkårene for tilgang til overføringsnettene for naturgass, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Formålet med denne forordning er å fastsette regler, som sikrer likebehandling, for vilkårene for tilgang til overføringsnett for naturgass, idet det tas hensyn til de nasjonale og regionale markedenes særtrekk, med henblikk på å sikre at det indre marked for gass fungerer på en tilfredsstillende måte.

Dette formålet skal omfatte fastsettelse av harmoniserte prinsipper for tariffer for tilgang til nettet, eller metodene for beregning av dem, opprettelse av tilgangstjenester for tredjemann og harmoniserte prinsipper for kapasitetstildeling og håndtering av overbelastning, fastsettelse av krav om oversiktighet, regler og avgifter for utjevning samt fremming av handel med kapasitet.

2. Medlemsstatene kan opprette en enhet eller et organ i samsvar med direktiv 2003/55/EF for det formål å utføre en eller flere av de funksjoner som vanligvis tildeles operatøren av overføringsnett, som skal være underlagt kravene i denne forordning.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:

1. «overføring» transport av naturgass gjennom et annet nett, som hovedsakelig består av høytrykksgassrørledninger, enn et oppstrømsgassrørledningsnett og den del av høytrykksgassrørledningene som hovedsakelig brukes til lokal distribusjon av naturgass, med sikte på levering til kunder, med unntak av forsyning,
2. «overføringsavtale» en avtale som operatøren av overføringsnett har inngått med en nettbruker med sikte på å drive overføring,
3. «kapasitet» den største gassmengde, uttrykt i normalkubikkmeter per tidsenhet eller som energienhet per tidsenhet, som nettbrukeren har rett til i henhold til bestemmelsene i overføringsavtalen,
4. «utnyttet kapasitet» fast kapasitet som en nettbruker har anskaffet i henhold til en overføringsavtale, men som brukeren ikke har spesifisert innen fristen fastsatt i avtalen,
5. «håndtering av overbelastning» håndtering av den kapasitetsportefølje som tilbys av operatøren av overføringsnett, med sikte på at den tekniske kapasiteten utnyttes best mulig og i størst mulig grad, og at framtidige overbelastnings- og metningspunkter oppdages i tide,
6. «sekundærmarked» markedet for den kapasiteten som handles på andre måter enn i primærmarkedet,
7. «spesifisering» forhåndsmelding fra nettbrukeren til operatøren av overføringsnett om den faktiske gassmengden som brukeren ønsker å tilføre nettet eller ta ut av nettet,
8. «ny spesifisering» etterfølgende melding om korrigert spesifisering,
9. «nettets funksjonsdyktighet» den tilstand der naturgassens trykk og kvalitet i et overføringsnett, herunder nødvendige overføringsanlegg, forblir innenfor de nedre og øvre grenser som er fastsatt av operatøren av overføringsnett, slik at overføringen av naturgass er sikret fra et teknisk synspunkt,
10. «utjevningsperiode» den periode da hver nettbruker må utjevne uttaket av en mengde naturgass, uttrykt i energienheter, ved å tilføre overføringsnett samme mengde naturgass, i samsvar med overføringsavtalen eller reglene for nettilgang,

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

11. «nettbruker» en kunde eller potensiell kunde av en operatør av overføringsnett samt operatørene av overføringsnettene selv, i den grad det er nødvendig for dem å utføre sine funksjoner i forbindelse med overføring,
 12. «avbrytbare tjenester» tjenester som operatøren av overføringsnettet tilbyr i tilknytning til avbrytbar kapasitet,
 13. «avbrytbar kapasitet» gassoverføringskapasitet som operatøren av overføringsnettet kan avbryte i henhold til vilkårene i overføringsavtalen,
 14. «langsiktige tjenester» tjenester som operatøren av overføringsnettet tilbyr med en varighet på minst ett år,
 15. «kortsiktige tjenester» tjenester som operatøren av overføringsnettet tilbyr med en varighet på mindre enn ett år,
 16. «fast kapasitet» gassoverføringskapasitet som i henhold til avtale er garantert som uavbrytbar av operatøren av overføringsnettet,
 17. «faste tjenester» tjenester som operatøren av overføringsnettet tilbyr i tilknytning til fast kapasitet,
 18. «teknisk kapasitet» den største faste kapasiteten som operatøren av overføringsnettet kan tilby nettbrukerne, idet det tas hensyn til nettets funksjonsdyktighet og driftskravene til overføringsnettet,
 19. «avtalt kapasitet» kapasitet som operatøren av overføringsnettet har tildelt en nettbruker i henhold til en overføringsavtale,
 20. «tilgjengelig kapasitet» den del av den tekniske kapasiteten som ikke er tildelt, og som fortsatt er tilgjengelig for nettet på det aktuelle tidspunktet,
 21. «avtalebetinget overbelastning» en situasjon der etterspørselen etter fast kapasitet overstiger den tekniske kapasiteten,
 22. «primærmarked» markedet for den kapasiteten som operatøren av overføringsnettet handler direkte med,
 23. «fysisk overbelastning» en situasjon der etterspørselen etter faktiske leveranser overstiger den tekniske kapasiteten på et gitt tidspunkt,
2. Definisjonene i artikkel 2 i direktiv 2003/55/EF som er relevante for anvendelsen av denne forordning, kommer også

til anvendelse, med unntak av definisjonen av overføring i nr. 3 i nevnte artikkel.

Artikkel 3

Tariffer for nettilgang

1. De tariffer, eller metodene som brukes for å beregne dem, som anvendes av operatørene av overføringsnett og er godkjent av reguleringsmyndighetene i henhold til artikkel 25 nr. 2 i direktiv 2003/55/EF samt de tariffer som er offentliggjort i henhold til artikkel 18 nr. 1 i samme direktiv, skal være oversiktlige, ta hensyn til behovet for nettets funksjonsdyktighet og forbedring av denne og gjenspeile de faktiske kostnader, i den grad slike kostnader tilsvarer kostnadene til en effektiv og strukturelt sammenlignbar nettoperatør og er oversiktlige, samtidig som de gir en rimelig avkastning på investeringene, og idet det eventuelt tas hensyn til reguleringsmyndighetenes sammenlignende analyser av tariffer. Tariffene, eller metodene som brukes for å beregne dem, skal anvendes på en måte som sikrer likebehandling.

Medlemsstatene kan beslutte at tariffene også kan fastsettes gjennom markedsbaserte ordninger, for eksempel auksjoner, forutsatt at slike ordninger og inntektene fra disse er godkjent av reguleringsmyndighetene.

Tariffene, eller metodene som brukes for å beregne dem, skal bidra til effektiv handel med gass samt konkurranse, samtidig som krysssubsidiering mellom nettbrukere unngås, og stimulere til investeringer og opprettholde eller skape samvirkningsevne for overføringsnettene.

2. Tariffene for tilgang til nett skal ikke begrense likviditeten i markedet eller forstyrre handelen over landegrensene mellom forskjellige overføringsnett. Dersom forskjeller i tariffstruktur eller utjevningsordninger hindrer handelen mellom overføringsnett, skal operatørene av overføringsnettene, uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 25 nr. 2 i direktiv 2003/55/EF, i nært samarbeid med vedkommende nasjonale myndigheter aktivt arbeide for tilnærming mellom tariffstruktur og prinsippene for avgiftsinnkreving, herunder i forbindelse med utjevning.

Artikkel 4

Tilgangstjenester for tredjemann

1. Operatørene av overføringsnett skal
 - a) sikre at de tilbyr tjenester på et grunnlag som sikrer likebehandling til alle nettbrukere. Særlig dersom en operatør av overføringsnett tilbyr samme tjenester

til forskjellige kunder, skal operatøren gjøre dette på samme avtalevilkår, enten ved bruk av harmoniserte overføringsavtaler eller felles nettreger som er godkjent av vedkommende myndighet i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 i direktiv 2003/55/EF,

- b) tilby både faste og avbrytbare tilgangstjenester for tredjemann. Prisen på avbrytbar kapasitet skal gjenspeile sannsynligheten for avbrudd,
- c) tilby nettbrukerne både langsiktige og kortsiktige tjenester.

2. Overføringsavtaler som inngås med en annen startdato enn standarden eller med kortere varighet enn en standardoverføringsavtale med ett års varighet, skal ikke føre til vilkårlig høyere eller lavere tariffen som ikke gjenspeiler tjenestens markedsverdi, i samsvar med prinsippene fastsatt i artikkel 3 nr. 1.

3. Tilgangstjenester for tredjemann kan eventuelt tildeles under forutsetning av at nettbrukerne gir egnede garantier med hensyn til sin betalingsdyktighet. Slike garantier skal ikke utgjøre utilbørlige hindringer for nyetablering, og skal sikre likebehandling samt være oversiktlige og rimelige.

Artikkel 5

Prinsipper for ordninger for kapasitetstildeling og framgangsmåter for håndtering av overbelastning

1. Den største kapasiteten på alle relevante punkter nevnt i artikkel 6 nr. 3 skal stilles til rådighet for markedsdeltakere, idet det tas hensyn til nettets funksjonsdyktighet og effektiv nettdrift.

2. Operatørene av overføringsnett skal gjennomføre og offentliggjøre oversiktlige ordninger for kapasitetstildeling som sikrer likebehandling, som skal

- a) gi egnede økonomiske signaler til effektiv og størst mulig utnyttelse av den tekniske kapasiteten og fremme investeringer i ny infrastruktur,
- b) være forenlig med markedsordningene, herunder spotmarkeder og handelssentre, og samtidig være fleksible og kunne tilpasses endringer i markedsvilkårene,
- c) være forenlig med medlemsstatenes ordninger for nettilgang.

3. Når operatører av overføringsnett inngår nye overføringsavtaler eller reforhandler eksisterende overføringsavtaler, skal det i disse avtalene tas hensyn til følgende prinsipper:

- a) ved avtalebetinget overbelastning skal operatøren av overføringsnettet tilby utnyttet kapasitet på primærmarkedet minst med én dags varsel og som avbrytbar kapasitet,
- b) nettbrukere som ønsker å videregjøre eller leie ut bruksretten til utnyttet avtalt kapasitet på sekundærmarkedet, skal ha rett til dette. Medlemsstatene kan kreve at nettbrukerne underretter operatøren av overføringsnettet om dette eller informerer vedkommende.

4. Når kapasitet som er omfattet av eksisterende overføringsavtaler, forblir utnyttet, og det oppstår avtalebetinget overbelastning, skal operatørene av overføringsnett anvende nr. 3, med mindre dette bryter med kravene i de eksisterende overføringsavtalene. Dersom dette tiltaket bryter med de eksisterende overføringsavtalene, skal operatørene av overføringsnett, etter samråd med vedkommende myndigheter, anmode nettbrukeren om tillatelse til å utnytte den utnyttede kapasiteten på sekundærmarkedet i samsvar med nr. 3.

5. Ved fysisk overbelastning skal operatøren av overføringsnettet, eller eventuelt reguleringsmyndighetene, anvende oversiktlige ordninger for kapasitetstildeling som sikrer likebehandling.

Artikkel 6

Krav om oversikt

1. Operatørene av overføringsnett skal offentliggjøre detaljerte opplysninger om de tjenester de tilbyr og vilkårene som gjelder for disse samt de tekniske opplysninger som er nødvendige for at nettbrukerne skal få effektiv nettilgang.

2. For å sikre oversiktlige og objektive tariffen som sikrer likebehandling, og for å fremme effektiv bruk av gassnettet, skal operatørene av overføringsnett eller vedkommende nasjonale myndigheter offentliggjøre rimelige og tilstrekkelig detaljerte opplysninger om tariffenes bakgrunn, beregningsmetode og struktur.

3. For de tjenester som tilbys, skal hver operatør av overføringsnett regelmessig, løpende og på en brukervennlig, standardisert måte offentliggjøre tallfestede opplysninger om teknisk, avtalt og tilgjengelig kapasitet for alle relevante punkter, herunder tilførsels- og uttakspunkter.

4. Vedkommende myndigheter skal, etter samråd med nettbrukerne, godkjenne hvilke relevante punkter i et overføringsnett som det skal offentliggjøres opplysninger om.

5. Dersom en operatør av overføringsnett anser at alle de påkrevde opplysningene av fortrolighetsårsaker ikke kan offentliggjøres, skal operatøren søke vedkommende myndigheter om tillatelse til å begrense offentliggjøringen med hensyn til vedkommende punkt eller punkter.

Vedkommende myndigheter skal gi eller nekte slik tillatelse i hvert enkelt tilfelle, idet det særlig tas hensyn til behovet for å respektere rettmessige krav om fortrolighet for forretningsopplysninger og målet om å skape et konkurransebasert indre marked for gass. Dersom det gis tillatelse, skal den tilgjengelige kapasiteten offentliggjøres uten angivelse av de tallverdier som ville skade fortroligheten.

Det skal ikke gis slik tillatelse som er omhandlet i dette nummer dersom tre eller flere nettbrukere har avtalt kapasitet på samme punkt.

6. Operatørene av overføringsnett skal alltid framlegge opplysningene som kreves i henhold til denne forordning, på en meningsfull, tydelig kvantifiserbar og lett tilgjengelig måte som sikrer likebehandling.

Artikkel 7

Regler om og avgifter for utjevning

1. Utjevningsreglene skal utformes på en rimelig og oversiktlig måte som sikrer likebehandling, og være basert på objektive kriterier. Utjevningsreglene skal gjenspeile reelle nettbehov, idet det tas hensyn til de ressurser som operatøren av overføringsnett har til rådighet.

2. Dersom utjevningsordningene ikke er markedsbasert, skal toleransenivåene utformes på en måte som enten gjenspeiler sesongvariasjoner, eller som fører til et høyere toleransenivå enn det som følger av sesongvariasjoner, og som gjenspeiler overføringsnettets faktiske tekniske kapasitet. Toleransenivåene skal gjenspeile reelle nettbehov, idet det tas hensyn til de ressurser som operatøren av overføringsnett har til rådighet.

3. Utjevningsavgiftene skal, så langt det er mulig, gjenspeile kostnadene og samtidig stimulere nettbrukerne tilstrekkelig til å utjevne sin tilførsel og sitt uttak av gass. De skal hindre

krysssubsidiering mellom nettbrukerne, og skal ikke hindre nyinntrederes adgang til markedet.

Beregningsmetoden for utjevningsgebyrene og de endelige tariffene skal offentliggjøres av vedkommende myndigheter eller av operatøren av overføringsnett.

4. Operatører av overføringsnett kan pålegge nettbrukere sanksjoner dersom de ikke utjevner sin tilførsel til og sitt uttak fra overføringsnett i samsvar med utjevningsreglene nevnt i nr. 1.

5. Sanksjoner som overstiger de faktiske utjevningskostnadene, i den grad slike kostnader tilsvarer kostnadene til en effektiv og strukturelt sammenlignbar nettoperatør og er oversiktlige, skal tas i betraktning ved beregningen av tariffen på en måte som ikke minsker interessen for utjevning, og skal godkjennes av vedkommende myndigheter.

6. For at nettbrukerne skal kunne treffe korrigerende tiltak i tide skal operatørene av overføringsnettene gi tilstrekkelige, rettidige og pålitelige elektroniske opplysninger om nettbrukernes utjevningssituasjon. Nivået på de opplysninger som gis skal gjenspeile nivået på de opplysninger som operatøren av overføringsnett har til rådighet. Dersom det kreves avgifter for å gi slike opplysninger, skal de godkjennes av vedkommende myndigheter og offentliggjøres av operatøren av overføringsnett.

7. Medlemsstatene skal sikre at operatørene av overføringsnett bestreber seg på å harmonisere utjevningsordningene og forenkle utjevningsavgiftenes struktur og nivåer for å fremme handelen med gass.

Artikkel 8

Handel med kapasitetsrettigheter

Hver operatør av overføringsnett skal treffe rimelige tiltak for å muliggjøre fri handel med kapasitetsrettigheter og lette slik handel. Hver slik operatør skal utarbeide harmoniserte overføringsavtaler og framgangsmåter på primærmarkedet for å lette sekundærhandel med kapasitet og anerkjenne overdragelse av primære kapasitetsrettigheter som er meldt av nettbrukerne. De harmoniserte overføringsavtalene og framgangsmåtene skal meldes til reguleringsmyndighetene.

*Artikkel 9***Retningslinjer**

1. Eventuelle retningslinjer for å sikre det minstemål av harmonisering som kreves for å oppnå formålet med denne forordning, skal angi
 - a) nærmere opplysninger om tilgangstjenester for tredjemann, herunder disse tjenestenes art og varighet samt andre krav til tjenestene, i samsvar med artikkel 4,
 - b) nærmere opplysninger om prinsippene som ligger til grunn for ordningene for kapasitetstildeling og anvendelsen av framgangsmåter for håndtering av eventuell avtalebetinget overbelastning, i samsvar med artikkel 5,
 - c) nærmere opplysninger om hvilke tekniske opplysninger som er nødvendige for at nettbrukerne skal få effektiv tilgang til nettet, og fastsettelse av alle punkter som er relevante for oppfyllelse av kravene om oversiktighet, herunder de opplysninger som skal offentliggjøres på alle relevante punkter samt tidsplanen for offentliggjøring av disse opplysningene, i samsvar med artikkel 6.
2. Retningslinjer for punktene angitt i nr. 1 er fastsatt i vedlegget. De kan endres av Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 14 nr. 2.
3. Anvendelse og endring av retningslinjer som vedtas i henhold til denne forordning, skal gjenspeile forskjellene mellom nasjonale gassnett, og krever derfor ikke ensartede detaljerte vilkår for tredjemanns tilgang på fellesskapsplan. Retningslinjene kan imidlertid fastsette minstekrav som skal oppfylles for å oppnå oversiktlige vilkår for nettilgang som sikrer likebehandling og er nødvendige for et indre marked for gass, og som deretter kan anvendes idet det tas hensyn til forskjellene mellom nasjonale gassnett.

*Artikkel 10***Reguleringsmyndigheter**

Når medlemsstatenes reguleringsmyndigheter, som er utpekt i henhold til artikkel 25 i direktiv 2003/55/EF, utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal de sikre overholdelse av denne forordning og de retningslinjer som vedtas i henhold til artikkel 9 i denne forordning.

Dersom det er relevant, skal de samarbeide med hverandre og med Kommisjonen.

*Artikkel 11***Formidling av opplysninger**

Medlemsstatene og reguleringsmyndighetene skal på anmodning gi Kommisjonen alle opplysninger som er nødvendige for formålene i artikkel 9.

Kommisjonen skal fastsette en rimelig frist for å gi opplysningene, idet det tas hensyn til hvor sammensatte de påkrevde opplysningene er, og hvor raskt det er behov for dem.

*Artikkel 12***Medlemsstatenes rett til å treffe mer detaljerte tiltak**

Denne forordning skal ikke berøre medlemsstatens rett til å opprettholde eller innføre tiltak som inneholder mer detaljerte bestemmelser enn dem som er fastsatt i denne forordning og i retningslinjene nevnt i artikkel 9.

*Artikkel 13***Sanksjoner**

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved brudd på bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal innen 1. juli 2006 underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene og umiddelbart underrette den om eventuelle senere endringer.
2. Sanksjonene fastsatt i henhold til nr. 1 skal ikke være av strafferettslig art.

*Artikkel 14***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 30 i direktiv 2003/55/EF.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

*Artikkel 15***Kommisjonens rapport**

Kommisjonen skal overvåke gjennomføringen av denne forordning. I sin rapport i henhold til artikkel 31 nr. 3 i direktiv 2003/55/EF skal Kommisjonen også redegjøre for de erfaringer som er gjort ved anvendelsen av denne forordning. Rapporten skal særlig redegjøre for i hvilken grad forordningen har vært vellykket når det gjelder å sikre vilkår som gjenspeiler kostnadene og som sikrer likebehandling, for tilgang til overføringsnett for gass som bidrar til valgfrihet for kundene, et velfungerende indre marked og langsiktig forsyningssikkerhet. Om nødvendig skal rapporten følges av egnede forslag og/eller anbefalinger.

*Artikkel 16***Unntak**

Denne forordning får ikke anvendelse på

- a) overføringsnett for naturgass som er beliggende i medlemsstatene i tidsrommet for unntakene innvilget i henhold til artikkel 28 i direktiv 2003/55/EF. Medlemsstater som er innrømmet unntak i henhold til artikkel 28 i direktiv 2003/55/EF, kan søke Kommisjonen om midlertidig unntak fra anvendelsen av denne forordning for et tidsrom på opptil to år fra utløpsdatoen for unntakene nevnt i denne bokstav,
- b) forbindelsesledninger mellom medlemsstater og betydelige kapasitetsøkninger i eksisterende infrastrukturer og endringer av slike infrastrukturer som

muliggjør utvikling av nye kilder for gassforsyning i henhold til artikkel 22 nr. 1 og 2 i direktiv 2003/55/EF, som er unntatt fra bestemmelsene i artikkel 18, 19, 20 og artikkel 25 nr. 2-4 i nevnte direktiv, så lenge de er unntatt fra bestemmelsene nevnt i denne bokstav,

- c) overføringsnett for naturgass som det er innrømmet unntak for i henhold til artikkel 27 i direktiv 2003/55/EF.

*Artikkel 17***Ikraftttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2006, med unntak av artikkel 9 nr. 2 annet punktum, som får anvendelse fra 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 28. september 2005.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

D. ALEXANDER

Formann

VEDLEGG

RETNINGSLINJER FOR

1. **Tilgangstjenester for tredjemann,**
 2. **Prinsipper for ordninger for kapasitetstildeling, framgangsmåter for håndtering av overbelastning samt anvendelsen av dem ved avtalebetinget overbelastning, og**
 3. **Fastsettelse av de tekniske opplysninger som er nødvendige for at nettbrukerne skal få effektiv tilgang til nettet, fastsettelse av alle punkter som er relevante for kravene om oversikt, hvilke opplysninger som skal offentliggjøres på alle relevante punkter, og tidsplanen for offentliggjøring.**
-
1. **Tilgangstjenester for tredjemann**
 - 1) Operatørene av overføringsnett skal tilby faste og avbrytbare tjenester med en varighet på minst en dag.
 - 2) Harmoniserte overføringsavtaler og felles nettrekler skal utformes slik at de letter handelen med og ny utnyttelse av kapasitet som det er inngått avtale med nettbrukerne om, uten å hindre overdragelse av kapasitet.
 - 3) Operatørene av overføringsnett skal utarbeide nettrekler og harmoniserte avtaler etter behørig samråd med nettbrukerne.
 - 4) Operatørene av overføringsnett skal innføre standardiserte framgangsmåter for spesifisering og ny spesifisering. De skal utvikle informasjonssystemer og elektroniske kommunikasjonsmidler for å gi nettbrukerne egnede data, og for å forenkle transaksjoner som spesifisering, inngåelse av avtaler om kapasitet og overdragelse av kapasitetsrettigheter mellom nettbrukere.
 - 5) Operatørene av overføringsnett skal harmonisere formaliserte framgangsmåter for anmodning og svarfrister i samsvar med beste bransjepraksis, med det formål å gjøre svarfristene så korte som mulig. De skal innen 1. juli 2006 og etter samråd med de berørte nettbrukerne innføre direktekomplete systemer for bestilling og bekreftelse av kapasitet samt framgangsmåter for spesifisering og ny spesifisering.
 - 6) Operatørene av overføringsnett skal ikke kreve noen særlig avgift av nettbrukerne for anmodninger om opplysninger og transaksjoner i tilknytning til deres overføringsavtaler, og som gjennomføres i samsvar med standardregler og framgangsmåter.
 - 7) For anmodninger om opplysninger som medfører ekstraordinære eller urimelig høye kostnader, for eksempel fordi det er nødvendig med forundersøkelser, kan det kreves særlige avgifter, forutsatt at avgiftene kan begrunnes på behørig måte.
 - 8) Operatørene av overføringsnett skal samarbeide med andre operatører av overføringsnett om å samordne vedlikeholdet av deres respektive nett for mest mulig å redusere avbrudd i overføringstjenestene til nettbrukerne og til operatørene av overføringsnett i andre områder, og for å sikre dem de samme fordeler med hensyn til forsyningssikkerhet, herunder i tilknytning til transit.
 - 9) Operatørene av overføringsnett skal minst en gang per år, på et forhåndsfastsatt tidspunkt, offentliggjøre alle planlagte vedlikeholdsperioder som kan påvirke nettbrukernes rettigheter i henhold til overføringsavtaler samt tilsvarende driftsopplysninger, med tilstrekkelig forvarsel. Dette skal omfatte rask offentliggjøring, som sikrer likebehandling, av eventuelle endringer av planlagte vedlikeholdsperioder og melding om ikke-planlagt vedlikehold, så snart disse opplysningene blir tilgjengelige for operatøren av overføringsnettet. I

vedlikeholdsperiodene skal operatørene av overføringsnett regelmessig offentliggjøre ajourførte nærmere opplysninger om vedlikeholdet og dets forventede varighet og virkninger.

- 10) Operatørene av overføringsnett skal hver dag føre logg over det pågående vedlikeholdet og de avbrudd i gasstrømmen som er oppstått, og på anmodning stille denne til rådighet for vedkommende myndighet. Opplysningene skal også på anmodning stilles til rådighet for dem som påvirkes av avbruddene.

2. Prinsipper for ordninger for kapasitetstildeling, framgangsmåter for håndtering av overbelastning samt anvendelsen av dem ved avtalebetinget overbelastning

2.1. Prinsipper for ordninger for kapasitetstildeling og framgangsmåter for håndtering av overbelastning

- 1) Ordninger for kapasitetstildeling og framgangsmåter for håndtering av overbelastning skal lette utviklingen av konkurranse og likvid handel med kapasitet, og skal være forenlige med markedsordningene, herunder spotmarkeder og handelssentre. De skal være fleksible og kunne tilpasses endringer i markedsvilkårene.
- 2) Disse ordningene og framgangsmåtene skal ta hensyn til det berørte nettets funksjonsdyktighet og til forsyningssikkerheten.
- 3) Disse ordningene og framgangsmåtene skal verken hindre nyinntredere i markedet eller utgjøre utilbørlige hindringer for nyetablering. De skal ikke hindre markedsdeltakere, herunder nyinntredere i markedet og selskaper med liten markedsandel, i å konkurrere effektivt.
- 4) Disse ordningene og framgangsmåtene skal gi egnede økonomiske signaler med henblikk på effektiv og høyest mulig utnyttelse av den tekniske kapasiteten og fremme investeringer i ny infrastruktur.
- 5) Nettbrukerne skal underrettes om forhold som kan påvirke tilgjengeligheten av avtalt kapasitet. Opplysninger som gjelder avbrudd, skal gjenspeile nivået på de opplysninger operatøren av overføringsnettet har til rådighet.
- 6) Dersom det blir vanskelig å oppfylle avtalebaserte leveringsforpliktelser av årsaker forbundet med nettets funksjonsdyktighet, skal operatørene av overføringsnett underrette nettbrukerne og umiddelbart søke en løsning som sikrer likebehandling.

Operatørene av overføringsnett skal rådspørre nettbrukerne om framgangsmåtene før de iverksetter dem, og komme overens om dem med reguleringsmyndigheten.

2.2. Framgangsmåter for håndtering av avtalebetinget overbelastning ved avtalebetinget overbelastning

- 1) Dersom avtalt kapasitet ikke utnyttes, skal operatørene av overføringsnett stille denne kapasiteten til rådighet på primærmarkedet som avbrytbar kapasitet gjennom avtaler av forskjellig varighet, med mindre den berørte nettbrukeren tilbyr denne kapasiteten på sekundærmarkedet til en rimelig pris.
- 2) Inntektene fra avbrytbar kapasitet som er overdratt, skal deles etter regler som fastsettes eller godkjennes av vedkommende reguleringsmyndighet. Disse reglene skal være forenlige med kravet om effektiv bruk av nettet.

- 3) Vedkommende reguleringsmyndigheter kan fastsette en rimelig pris for overdratt kapasitet, idet de tar hensyn til de rådende omstendigheter.
- 4) Når det er hensiktsmessig, skal operatørene av overføringsnett i rimelig grad bestrebe seg på å tilby i alle fall deler av den uutnyttede kapasiteten på markedet som fast kapasitet.
3. **Fastsettelse av de tekniske opplysninger som er nødvendige for at nettbrukerne skal få effektiv tilgang til nettet, fastsettelse av alle punkter som er relevante for kravene om oversikt, hvilke opplysninger som skal offentliggjøres på alle relevante punkter, og tidsplanen for offentliggjøring av disse opplysningene**

3.1. *Fastsettelse av de tekniske opplysninger som er nødvendige for at nettbrukerne skal få effektiv tilgang til nettet*

Operatørene av overføringsnett skal offentliggjøre minst følgende opplysninger om sine nett og sine tjenester:

- a) en detaljert og fullstendig beskrivelse av de forskjellige tjenestene som tilbys samt de tilhørende avgiftene,
- b) de forskjellige typer av overføringsavtaler som finnes for disse tjenestene, og eventuelt nettreglene og/eller standardvilkårene som fastsetter alle nettbrukeres rettigheter og forpliktelser, herunder harmoniserte overføringsavtaler og andre relevante dokumenter,
- c) de harmoniserte framgangsmåter som anvendes ved bruk av overføringsnettet, herunder definisjon av sentrale begreper,
- d) bestemmelser om kapasitetstildeling, håndtering av overbelastning og framgangsmåter for å motvirke hamstring og å lette ny utnyttelse,
- e) de regler for handel med kapasitet på sekundærmarkedet som gjelder overfor operatørene av overføringsnett,
- f) dersom det er relevant, den fleksibilitet og de toleransegrenser som uten særlige avgifter inngår i overføringstjenesten og andre tjenester samt den fleksibilitet som tilbys utover dette, med tilhørende avgifter,
- g) en detaljert beskrivelse av gassnettet til operatøren av overføringsnettet, med angivelse av alle relevante punkter som kopler dette nettet sammen med nettene til andre operatører av overføringsnett og/eller med gassinfrastruktur, for eksempel anlegg for flytende naturgass (LNG), og infrastruktur som er nødvendig for å levere tilleggstjenester som definert i artikkel 2 nr. 14 i direktiv 2003/55/EF,
- h) opplysninger om gasskvalitet og krav til trykk,
- i) reglene for tilkoping til nettet som drives av operatøren av overføringsnett,
- j) rettidige opplysninger om foreslåtte og/eller faktiske endringer av tjenestene eller vilkårene, herunder opplysningene angitt i bokstav a)-i).

3.2. *Fastsettelse av alle punkter som er relevante for kravene om oversikt*

De relevante punktene skal minst omfatte

- a) alle tilførselspunkter til et nett som drives av en operatør av overføringsnett,
- b) de viktigste uttakspunktene og uttakssonene som dekker minst 50 % av den samlede uttakskapasiteten i nettet til en gitt operatør av overføringsnett, herunder alle uttakspunkter eller uttakssoner som dekker mer enn 2 % av nettets samlede uttakskapasitet,
- c) alle punkter som forbinder operatørens overføringsnett med nettene til andre operatører av overføringsnett,
- d) alle punkter som forbinder nettet til operatøren av overføringsnett med en LNG-terminal,
- e) alle vesentlige punkter i nettet til en gitt operatør av overføringsnett, herunder forbindelsespunkter til handelssentre for gass. Alle punkter der det erfaringsmessig sannsynligvis vil oppstå fysisk overbelastning, anses som vesentlige,
- f) alle punkter som forbinder nettet til en gitt operatør av overføringsnett med infrastruktur som er nødvendig for å levere tilleggstjenester som definert i artikkel 2 nr. 14 i direktiv 2003/55/EF.

3.3. *Opplysninger som skal offentliggjøres ved alle relevante punkter, og tidsplanen for offentliggjøring av disse opplysningene*

- 1) Ved alle relevante punkter skal operatørene av overføringsnett regelmessig og løpende offentliggjøre følgende opplysninger på Internett om kapasitetssituasjonen fra dag til dag, på en brukervennlig og standardisert måte:
 - a) den største tekniske kapasiteten for strømmer i begge retninger,
 - b) den samlede avtalte og avbrytbare kapasiteten,
 - c) den tilgjengelige kapasiteten.
- 2) For alle relevante punkter skal operatørene av overføringsnett offentliggjøre den tilgjengelige kapasiteten minst 18 måneder framover og ajourføre disse opplysningene minst en gang per måned, eller oftere dersom nye opplysninger blir tilgjengelige.
- 3) Operatørene av overføringsnett skal daglig offentliggjøre ajourførte opplysninger om tilgjengeligheten av kortsiktige tjenester (for påfølgende dag og påfølgende uke), basert blant annet på spesifiseringer, gjeldende avtaleforpliktelser og regelmessige langsiktige prognoser for tilgjengelig årskapasitet opptil ti år framover for alle relevante punkter.
- 4) Operatørene av overføringsnett skal løpende offentliggjøre historiske største og minste verdier for månedlig kapasitetsutnyttelse og årlige gjennomsnittlige strømmer på alle relevante punkter for de siste tre årene.
- 5) Operatørene av overføringsnett skal føre en daglig logg over de faktiske samlede strømmene for minst tre måneder.

- 6) Operatører av overføringsnett skal på en effektiv måte føre register over alle kapasitetsavtaler og alle andre relevante opplysninger når det gjelder beregning av og levering av tilgang til tilgjengelig kapasitet, og vedkommende nasjonale myndigheter skal ha tilgang til disse registrene for å kunne utføre sine oppgaver.
 - 7) Operatørene av overføringsnett skal stille til rådighet brukervennlige midler for beregning av tariffen for tilgjengelige tjenester og for direktekoplet kontroll av tilgjengelig kapasitet.
 - 8) Dersom operatørene av overføringsnett ikke kan offentliggjøre opplysninger i samsvar med nr. 1, 3 og 7, skal de rådspørre vedkommende nasjonale myndigheter og utarbeide en handlingsplan for gjennomføring snarest mulig og innen 31. desember 2006.
-

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 647/2005

2014/EØS/6/14

av 13. april 2005

om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet og (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 42 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité(1),

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(2) og

ut fra følgende betraktninger:

2) For å ta hensyn til utviklingen i rettspraksis bør man trekke konklusjoner av dommene, særlig i saken Johann Franz Duchon mot Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten⁽⁵⁾ og i saken Office national de l'emploi mot Calogero Spataro⁽⁶⁾.

3) Dommene i saken Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter samt Ghislain Leclere og Alina Deaconescu mot Caisse nationale des prestations familiales⁽⁷⁾ om klassifiseringen av særlige ikke-avgiftsbaserte kontantytelser, krever av hensyn til rettsikkerheten at de to kumulative kriteriene som skal oppfylles, presiseres slik at disse ytelsene kan oppføres i vedlegg IIa til forordning (EØF) nr. 1408/71. På dette grunnlag bør vedlegget revideres, idet det tas hensyn til endringer i medlemsstatenes lovgivning som berører denne typen ytelser, som er gjenstand for særlig samordning som følge av deres sammensatte natur. Det er dessuten viktig å presisere hvilke overgangsbestemmelser som gjelder for den ytelse som var gjenstand for dommen i Jauch-saken, for å beskytte mottakernes rettigheter.

1) Det bør foretas visse endringer i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽³⁾ og (EØF) nr. 574/72⁽⁴⁾ for å ta hensyn til De europeiske fellesskaps domstols seneste rettspraksis, med tanke på å lette anvendelsen av nevnte forordninger og å gjenspeile endringer i trygdellovgivningen i medlemsstatene.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 117 av 4.5.2005, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 15.

(1) EUT C 80 av 30.3.2004, s. 118.

(2) Europaparlamentsuttalelse av 11. mars 2004 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 15. november 2004 (EUT C 38 E av 15.2.2005, s. 21) og Europaparlamentets holdning av 8. mars 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

(3) EFT L 149 av 5.7.1971, s. 2. Forordningen ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 av 30.1.1997, s. 1), sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 631/2004 (EUT L 100 av 6.4.2004, s. 1) og opphevet med virkning fra datoen for gjennomføringsforordningens ikrafttredelse ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 (EUT L 166 av 30.4.2004, s. 1).

(4) EFT L 74 av 27.3.1972, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 631/2004.

4) På grunnlag av den rettspraksis som gjelder forholdet mellom forordning (EØF) nr. 1408/71 og bestemmelsene i de bilaterale avtalene om trygd, er det nødvendig å revidere vedlegg III til nevnte forordning. Postene i del A i vedlegg III er berettiget bare i to tilfeller: når de er mer fordelaktige for vandrearbeidere⁽⁸⁾ eller når de gjelder særlige og ekstraordinære situasjoner, vanligvis av historisk art. Det bør dessuten ikke tillates poster i

(5) Dom i sak C-290/00 [2002] ECR I-3567.

(6) Dom i sak C-170/95 [1996] ECR I-2921.

(7) Dom i sak C-215/99 [2001] ECR I-1901 og sak C-43/99 [2001] ECR I-4265.

(8) EF-domstolen har nevnt prinsippet om gunstigste behandling i dom i sak C-227/89 [1991] ECR I-323, sak C-475/93 [1995] ECR I-3813, sak C-75/99 [2000] ECR I-9399 og sak C-277/99 [2002] ECR I-1261.

del B unntatt når ekstraordinære og objektive situasjoner berettiger et unntak fra artikkel 3 nr. 1 i nevnte forordning og fra traktatens artikkel 12, 39 og 42⁽¹⁾.

- 5) For å lette anvendelsen av forordning (EØF) nr. 1408/71 bør det fastsettes visse bestemmelser som dels gjelder tjenestemenn og personer som behandles som slike, og dels gjelder personer som tilhører besetningen på skip eller fly eller utfører landtransport i et foretak som utfører internasjonal transport av passasjerer eller gods med jernbane, på vei, i luften eller på innlands vannvei, og det bør også angis nærmere regler for bestemmelse av det gjennomsnittsbetrag som skal tas i betraktning i forbindelse med artikkel 23 i nevnte forordning.
- 6) Revisjonen av vedlegg IIa til forordning (EØF) nr. 1408/71 vil føre til at noen av de eksisterende postene utgår, og at visse nye poster tilføyes, idet det tas hensyn til endringer i visse medlemsstaters lovgivning. I sistnevnte tilfelle må disse medlemsstatene vurdere om det er behov for overgangsordninger eller bilaterale løsninger for å ta hensyn til situasjoner der personers ervervede rettigheter kan påvirkes som følge av dette —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EØF) nr. 1408/71 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 3 gjøres følgende endringer:
- a) i nr. 1 utgår «som er bosatt på en medlemsstats territorium»,
- b) i nr. 3 utgår ordene «og bestemmelser i avtaler inngått i henhold til artikkel 8 nr. 1».

2. Artikkel 4 nr. 2a skal lyde:

«2a. Denne artikkel får anvendelse på særlige ikke-avgiftsbaserte kontantytelser i henhold til lovgivning som på grunn av sitt personlige omfang, mål og/eller vilkår for rett til ytelser har trekk fra både trygdelovgivningen nevnt i nr. 1 og fra sosialhjelp.

Med «særlige ikke-avgiftsbaserte kontantytelser» menes ytelser

- a) som har til formål enten
- i) å supplere, erstatte eller gi tillegg til dekning av risiko som omfattes av de deler av trygden som er nevnt i nr. 1, og som sikrer vedkommende en minsteinntekt

til livsopphold i lys av de økonomiske og sosiale forholdene i den berørte medlemsstaten,

eller

- ii) utelukkende å sikre særlig vern for funksjonshemmede personer, noe som er nært knyttet til vedkommendes sosiale forhold i den berørte medlemsstaten,

og

- b) utelukkende finansieres ved pliktig skatt til dekning av generelle offentlige utgifter, og vilkårene for å tilstå og beregne ytelser ikke er avhengig av avgiftsbetaling fra mottakerens side. Ytelser som gis som tillegg til en avgiftsbasert yttelse, skal imidlertid ikke anses som avgiftsbaserte ytelser bare av denne grunn,

og

- c) som er oppført i vedlegg IIa.»

3. Artikkel 7 nr. 2 bokstav c) skal lyde:

«c) visse bestemmelser i trygdeavtalene som medlemsstatene har inngått før denne forordnings anvendelsesdato, forutsatt at de er gunstigere for mottakerne, eller dersom de er en følge av konkrete historiske omstendigheter og har tidsbegrenset virkning, og forutsatt at de er oppført i vedlegg III.»

4. Artikkel 9a skal lyde:

«Artikkel 9a

Forlengelse av referanseperioden

Dersom anerkjennelse av rett til ytelser i henhold til en medlemsstats lovgivning forutsetter at det i et nærmere fastsatt tidsrom før trygdetilfellet inntreffer (referanseperiode) er tilbaketrukket en minste trygdetid, og dersom det er bestemt at tidsrom i løpet av hvilke det er gitt ytelser i henhold til denne medlemsstats lovgivning, eller tidsrom med omsorg for barn på denne medlemsstats territorium, skal forlenge denne referanseperioden, skal tidsrom i løpet av hvilke det er gitt alders- eller uførepensjon eller ytelser ved sykdom, arbeidsløshet, yrkesskade eller yrkessykdom i henhold til en annen medlemsstats lovgivning, og tidsrom med omsorg for barn på en annen medlemsstats territorium, også forlenge nevnte referanseperiode.»

⁽¹⁾ Dom i sak C-214/94 [1996] ECR I-2253, sak C-308/93 [1996] ECR I-2097 og sak C-55/00 [2002] ECR I-413.

5. Artikkel 10a nr. 1 skal lyde:

«1. Bestemmelsene i artikkel 10 og avdeling III får ikke anvendelse på de særlige, ikke-avgiftsbaserte kontantytelsene nevnt i artikkel 4 nr. 2a. Personer som omfattes av denne forordning, kan motta disse ytelsene utelukkende på territoriet til den medlemsstat der de er bosatt, i henhold til denne statens lovgivning, i den utstrekning ytelsene er oppført i vedlegg IIa. Ytelsene skal gis av institusjonen på bostedet, for dennes regning.»

6. I artikkel 23 skal nytt nr. 2a lyde:

«2a. Bestemmelsene i nr. 1 og 2 får anvendelse også i de tilfeller der lovgivningen som anvendes av den kompetente institusjon, har bestemmelse om en bestemt referanseperiode, og denne perioden helt eller delvis eventuelt tilsvarer de tidsrom som er tilbakelagt av vedkommende person i henhold til lovgivningen i en eller flere medlemsstater.»

7. Artikkel 35 nr. 2 oppheves.

8. Artikkel 69 nr. 4 oppheves.

9. Ny artikkel 95f og 95g skal lyde:

«Artikkel 95f

Overgangsbestemmelser som gjelder vedlegg II del I i avsnitt «D. TYSKLAND» og «R. ØSTERRIKE».

1. Vedlegg II del I i avsnitt «D. TYSKLAND» og «R. ØSTERRIKE» som endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 647/2005 av 13. april 2005 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet og (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71(*), gir ikke rett til ytelser for tidsrommet før 1. januar 2005.

2. Enhver trygdetid og eventuelt enhver ansettelsestid, tidsrom med selvstendig virksomhet eller botid som er tilbakelagt etter en medlemsstats lovgivning før 1. januar 2005, skal medregnes ved fastsettelse av rett til ytelser etter bestemmelsene i denne forordning.

3. Med forbehold for bestemmelsene i nr. 1 skal en rettighet opptjenes etter denne forordning selv om den gjelder et trygdetilfelle som er inntruffet før 1. januar 2005.

4. Enhver ytelse som på grunn av vedkommendes statsborgerskap eller bosted ikke har vært fastsatt, eller som har vært suspendert, skal etter anmodning fra vedkommende fastsettes eller utbetales fra 1. januar 2005, med mindre tidligere fastsatte rettigheter har ført til en engangsutbetaling.

5. Rettigheter for personer som har fått pensjon fastsatt før 1. januar 2005, kan etter anmodning fra vedkommende vurderes på nytt etter at det er tatt hensyn til forordningens

bestemmelser. Denne bestemmelse får også anvendelse på de øvrige ytelser omhandlet i artikkel 78.

6. Dersom anmodningen omhandlet i nr. 4 eller 5 er framsatt innen to år etter 1. januar 2005, skal rettigheter etter denne forordning være opptjent med virkning fra denne dag, uten at bestemmelsene i lovgivningen i noen medlemsstat om tap eller foreldelse av rettigheter kan gjøres gjeldende overfor vedkommende.

7. Dersom anmodningen omhandlet i nr. 4 eller 5 er framsatt etter utløpet av et tidsrom på to år etter 1. januar 2005, skal rettigheter som ikke er tapt eller foreldet, opptjenes fra det tidspunkt anmodningen ble framsatt, med mindre gunstigere bestemmelser gjelder i en medlemsstats lovgivning.

Artikkel 95g

Overgangsbestemmelser om opphevingen av posten om østerrikske pleiestønad i vedlegg IIa (Pflegegeld).

For søknader om helsetjenesteytelser etter østerriksk forbundslov (Bundespflegegeldgesetz) framsatt innen 8. mars 2001 på grunnlag av artikkel 10a nr. 3 i denne forordning, får denne bestemmelse anvendelse så lenge mottakeren av helsetjenesteytelsen fortsatt er bosatt i Østerrike etter 8. mars 2001.»

(*) EUT L 117 av 4.5.2005, s. 1.»

10. Vedlegg II, IIa, III, IV og VI endres i samsvar med vedlegg I til denne forordning.

Artikkel 2

I forordning (EØF) nr. 574/72 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 4 nr. 11 oppheves.

2. Ny artikkel 10c skal lyde:

«Artikkel 10c

Formaliteter fastsatt for anvendelsen av artikkel 13 nr. 2 bokstav d) i forordningen på tjenestemenn og personer som behandles som slike.

Ved anvendelsen av artikkel 13 nr. 2 bokstav d) skal institusjonen som er utpekt av den kompetente myndighet i den medlemsstat hvis lovgivning får anvendelse, utstede en attest som bekrefter at tjenestemannen eller en person som anses som en slik, er omfattet av dens lovgivning.»

3. I artikkel 12a gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«Regler for personer nevnt i forordningens artikkel 14 nr. 2 og 3, artikkel 14a nr. 2 til 4 og artikkel 14c som vanligvis utfører lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet på territoriet til to eller flere medlemsstater.»

b) innledende punktum skal lyde:

«Ved anvendelsen av bestemmelsene i forordningenes artikkel 14 nr. 2 og 3, 14a nr. 2 til 4 og artikkel 14c i forordningen skal følgende regler gjelde:»

c) nytt nr. 1a skal lyde:

«1a. Dersom en person som i henhold til artikkel 14 nr. 2 bokstav a) i forordningen tilhører besetningen på skip eller fly eller utfører landtransport i et foretak som utfører internasjonal transport, omfattes av lovgivningen i den medlemsstat der foretaket har forretningskontor eller forretningssted, filial eller fast representasjon der personen er ansatt, eller der personen er bosatt og hovedsakelig arbeider, skal institusjonen som er utpekt av den kompetente myndighet i vedkommende

medlemsstat, utstede en attest som bekrefter at vedkommende person er omfattet av dens lovgivning.»

4. Artikkel 32a oppheves.

5. Vedleggene endres i samsvar med vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 1 nr. 9, når det gjelder artikkel 95f i forordning (EØF) nr. 1408/71, vedlegg I nr. 1 bokstav a) og nr. 1 bokstav b) og vedlegg II nr. 2 og 4 får anvendelse fra 1. januar 2005.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 13. april 2005.

For Europaparlamentet

J. P. BORELL FONTELLES

President

For Rådet

N. SCHMIT

Formann

VEDLEGG I

I vedleggene til forordning (EØF) nr. 1408/71 gjøres følgende endringer:

1. I vedlegg II gjøres følgende endringer:

- a) i del I i avsnitt «D. TYSKLAND» skal teksten lyde: «Får ikke anvendelse»,
 - b) i del I i avsnitt «R. ØSTERRIKE» skal teksten lyde: «Får ikke anvendelse»,
 - c) I del II gjøres følgende endringer:
 - i) i avsnitt «G. SPANIA» skal «Ingen» erstattes med følgende:
«Fødselspenger (engangskontantytelser fra og med det tredje barnet betales ut i forbindelse med fødselen og engangskontantytelser i forbindelse med flerbarnsfødsel).»
 - ii) i avsnitt «H. FRANKRIKE» skal teksten lyde:
«Stønad ved fødsel eller adopsjon (prestation d'accueil du jeune enfant).»
 - iii) i avsnitt «W. FINLAND» skal teksten lyde:
«Pakke ved svangerskap og fødsel, engangsutbetaling ved svangerskap og fødsel og bistand i form av et engangsbeløp for å kompensere for kostnadene ved internasjonal adopsjon i henhold til lov om ytelser ved svangerskap og fødsel.»
 - d) i del III i avsnitt «D. TYSKLAND» oppheves bokstav b).
2. Vedlegg IIa erstattes med følgende tekst, som omfatter postene fastsatt i tiltredelsesakten av 2003, uten endringer:

*«VEDLEGG IIa***Særlige ikke-avgiftsbaserte kontantytelser***Artikkel 10a***A. BELGIA**

- a) Inntektserstatningsstønad (lov av 27. februar 1987).
- b) Garantert inntekt til eldre (lov av 22. mars 2001).

B. TSJEKKIA

Sosiale ytelser (lov om offentlige trygdeorganer nr. 117/1995 Sb.).

C. DANMARK

Bostøtte til pensjonister (lov om individuell boligstøtte, konsolidert ved lov nr. 204 av 29. mars 1995).

D. TYSKLAND

Grunnleggende minsteinntekt for eldre og personer med redusert inntektsevne i henhold til kapittel 4 i bok XII i Sozialgesetzbuch.

E. ESTLAND

- a) Uførestønad for voksne (lov om sosialstønad til uføre av 27. januar 1999).
- b) Statlige ytelser ved arbeidsløshet (lov om sosial stønad for arbeidsløse av 1. oktober 2000).

F. HELLAS

Særlige ytelser til eldre (lov nr. 1296/82).

G. SPANIA

- a) Garantert minsteinntekt (lov nr. 13/82 av 7. april 1982).
- b) Kontantytelser til eldre og uføre som er arbeidsudyktige (kongelig dekret nr. 2620/81 av 24. juli 1981).
- c) Ikke-avgiftspliktig uførepensjon og pensjon ved arbeidsopphør som fastsatt i artikkel 38 nr. 1 i den konsoliderte utgaven av den alminnelige loven om sosial trygghet, godkjent ved kongelig dekret nr. 1/1994 av 20. juni 1994.
- d) Ytelser til fremme av mobilitet og til kompensasjon av transportkostnader (lov nr. 13/1982 av 7. april 1982).

H. FRANKRIKE

- a) Tilleggsytelser fra det særlige invaliditetsfondet og solidaritetsfondet for eldre (lov av 30. juni 1952, kodifisert i bok VIII i trygdeloven).
- b) Ytelser til voksne uføre (lov av 30. juni 1952, kodifisert i bok VIII i trygdeloven).
- c) Særlig yttelse (lov av 10. juli 1952, kodifisert i bok VIII i trygdeloven).

I. IRLAND

- a) Støtte ved arbeidsløshet (lov om trygd og velferd av 1993 (konsolidert) tredje del kapittel 2).
- b) Alderspensjon (ikke-avgiftspliktig) (lov om trygd og velferd av 1993 (konsolidert) tredje del kapittel 4).
- c) Etterlattepensjon (ikke-avgiftspliktig) (lov om trygd og velferd av 1993 (konsolidert) tredje del kapittel 6, som endret ved del V i lov om trygd og velferd av 1997).
- d) Ytelser til uføre (lov om trygd og velferd av 1996 del IV).
- e) Transportstønad (lov om helse av 1970 artikkel 61).
- f) Stønad til blinde (lov om trygd og velferd av 1993 (konsolidert) tredje del kapittel 5).

J. ITALIA

- a) Sosialpensjon til ubemidlede statsborgere (lov nr. 153 av 30. april 1969).
- b) Pensjoner og ytelser til sivile uføre og funksjonshemmede (lov nr. 118 av 30. mars 1974, nr. 18 av 11. februar 1980 og nr. 508 av 23. november 1988).
- c) Pensjoner og ytelser til døvstumme (lov nr. 381 av 26. mai 1970 og nr. 508 av 23. november 1988).
- d) Pensjoner og ytelser til sivile blinde (lov nr. 382 av 27. mai 1970 og nr. 508 av 23. november 1988).
- e) Tillegg til minstepensjonen (lov nr. 218 av 4. april 1952, nr. 638 av 11. november 1983 og nr. 407 av 29. desember 1990).
- f) Tillegg til uførestønad (lov nr. 222 av 12. juni 1984).
- g) Sosiale ytelser (lov nr. 335 av 8. august 1995).
- h) Forhøyet sosialtilskudd (artikkel 1 nr. 1 og 12 i lov nr. 544 av 29. desember 1988, med senere endringer).

K. KYPROS

- a) Sosialpensjon (lov om sosialpensjon av 1995 (lov 25(I)/95), med endringer).
- b) Ytelser til svært bevegelseshemmede personer (ministerrådets beslutning nr. 38210 av 16. oktober 1992, 41370 av 1. august 1994, 46183 av 11. juni 1997 og 53675 av 16. mai 2001).
- c) Særlig yttelse til blinde (lov om særlige ytelser av 1996 (lov 77(I)/96), med endringer).

L. LATVIA

- a) Statlig sosialforsikringsstønad (lov om statlige sosialstønader av 26. oktober 1995).
- b) Ytelser som kompensasjon for transportutgifter for funksjonshemmede med begrenset bevegelighet (lov om statlige sosialstønader av 26. oktober 1995).»

M. LITAUEN

- a) Sosialpensjon (lov av 1994 om sosialpensjon).
- b) Særlig transportgodtgjøring for funksjonshemmede med mobilitetsproblemer (lov av 2000 om transportgodtgjøring, artikkel 7).

N. LUXEMBOURG

Inntektsstøtte for alvorlig funksjonshemmede (artikkel 1 nr. 2 i lov av 12. september 2003), med unntak for personer som er anerkjent som funksjonshemmede arbeidstakere og ansatt på det åpne arbeidsmarkedet eller i et vernet miljø.

O. UNGARN

- a) Livrente ved uførhet (ministerrådets dekret nr. 83/1987 (XII 27) om livrente ved uførhet).
- b) Ikke-avgiftspliktige pensjonsytelser (lov III av 1993 om trygdeadministrasjon og trygdeytelser).
- c) Transportstønad (regjeringsdekret nr. 164/1995 (XII 27) om transportytelser for personer med alvorlig fysisk funksjonshemming).

P. MALTA

- a) Tilleggsstønad (del 73 i trygdeloven (kap. 318) 1987).
- b) Alderspensjon (trygdeloven (kap. 318) 1987).

Q. NEDERLAND

- a) Lov om uførhetsstøtte til unge funksjonshemmede av 24. april 1997 (Wajong).
- b) Lov om tilleggsytelser av 6. november 1986 (TW).

R. ØSTERRIKE

Kompensasjonstillegg (forbundslov av 9. september 1955 om alminnelig trygdeordning — forbundslov av 11. oktober 1978 om trygdeordning for selvstendig næringsdrivende i handelssektoren — GSVG og forbundslov av 11. oktober 1978 om trygdeordning for gårdbrukere — BSVG).

S. POLEN

Sosialpensjon (lov av 29. november 1990 om sosialpensjon).

T. PORTUGAL

- a) Ikke-avgiftsbasert statlig alderspensjon og uførepensjon (lovdekret nr. 464/80 av 13. oktober 1980).
- b) Ikke-avgiftsbasert enkepensjon (forordning nr. 52/81 av 11. november 1981).

U. SLOVENIA

- a) Statlig pensjon (lov om pensjons- og uføreforsikring av 23. desember 1999).
- b) Inntektsstøtte for pensjonister (lov om pensjons- og uføreforsikring av 23. desember 1999).
- c) Underholdsbidrag (lov om pensjons- og uføreforsikring av 23. desember 1999).

V. SLOVAKIA

Justering av pensjoner som utgjør eneste inntektskilde (lov nr. 100/1988 Zb.).

W. FINLAND

- a) Ytelser til uføre (lov om ytelser til uføre, 124/88).
- b) Barneomsorgsstønad (lov om barneomsorgsstønad, 444/69).
- c) Bostøtte til pensjonister (lov om bostøtte til pensjonister, 591/78).
- d) Arbeidsmarkedsstønad (lov om ytelser ved arbeidsløshet (1290/2002)).
- e) Særlig støtte til innvandrere (lov om særlig støtte til innvandrere (1192/2002)).

X. SVERIGE

- a) Bostøtte til personer som mottar en pensjon (lov 2001: 761).
- b) Økonomisk støtte til eldre (lov 2001: 853).
- c) Stønad ved uforhet og ytelser til pleie av funksjonshemmede barn (lov 1998: 703).

Y. DET FORENTE KONGERIKE

- a) Statlig pensjonstillegg (lov om statlig pensjonstillegg av 2002).
- b) Inntektsbasert støtte til arbeidssøkende (Jobseekers Act 1995, 28. juni 1995, paragraf 1, 2) d) ii) og 3, og Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995, 18. oktober 1995, artikkel 3 2) d) ii) og artikkel 5).
- c) Inntektsstøtte (lov av 25. juli 1986 om trygd, paragraf 20 til 22 og paragraf 23, og forordning (Nord-Irland) av 5. november 1986 om trygd, artikkel 21 til 24).
- d) Stønad til livsopphold for uføre (lov av 27. juni 1991 om stønad til livsopphold for uføre og om arbeidsstønad til uføre, paragraf 1 og forordning (Nord-Irland) av 24. juli 1991 om stønad til livsopphold for uføre og arbeidsstønad til uføre, artikkel 3).
- e) Hjelpestønad (lov av 20. mars 1975 om trygd paragraf 35 og lov (Nord-Irland) av 20. mars 1975 om trygd paragraf 35).
- f) Pleiestønad (lov av 20. mars 1975 om trygd paragraf 37, og lov (Nord-Irland) av 20. mars 1975 om trygd, paragraf 37).

3. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

- a) følgende avsnitt tilføyes i begynnelsen av vedlegget under «Alminnelige merknader»:

«3. Idet det tas hensyn til bestemmelsene i artikkel 6 i denne forordning, er det viktig å merke seg at bestemmelsene i bilaterale avtaler som ikke omfattes av denne forordnings virkeområde, og som fortsatt er i kraft mellom medlemsstatene, ikke er oppført i dette vedlegg, blant annet bestemmelser om sammenlegging av trygdetid som er tilbakelagt i en tredjestat.»

- b) i del A oppheves følgende numre:

2, nr. 3 bokstav b), nr. 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 69, nr. 71 bokstav a) og c), nr. 73 bokstav a) og b), nr. 74, 75, nr. 83 bokstav a), (b), (c), (d), (e), (f) og (g), nr. 85, 88, 89, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 184, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 299 og 300.

- c) del A nr. 3 bokstav a) (Belgia — Tyskland) skal lyde:

«Artikkel 3 og 4 i sluttprotokollen av 7. desember 1957 til den generelle avtalen av samme dag i den form den har i tilleggsprotokollen av 10. november 1960 (beregning av trygdetid tilbakelagt i visse grenseområder før, under og etter annen verdenskrig)».

- d) del A nr. 67 (Danmark — Finland) skal lyde:

«Artikkel 10 i nordisk konvensjon om trygd av 15. juni 1992 om dekning av merutgifter til reise ved sykdom under opphold i en annen nordisk stat som nødvendiggjør en dyrere hjemreise til bostedsstaten».

- e) del A nr. 68 (Danmark — Sverige) skal lyde:

«Artikkel 10 i nordisk konvensjon om trygd av 15. juni 1992 om dekning av merutgifter til reise ved sykdom under opphold i en annen nordisk stat som nødvendiggjør en dyrere hjemreise til bostedsstaten».

- f) del A nr. 71 bokstav b) (Tyskland — Hellas) skal lyde:

«Artikkel 8 nr. 1, nr. 2 bokstav b) og nr. 3 og artikkel 9 til 11 samt kapittel I og IV, i den utstrekning de gjelder disse artiklene, i avtalen om arbeidsløshetsstrygd av 31. mai 1961 samt merknad til protokoll av 14. juni 1980 (beregning av trygdetid for ytelser ved arbeidsløshet ved endring av bosted fra en stat til en annen)».

- g) del A nr. 72 (Tyskland — Spania) skal lyde:

«Artikkel 45 nr. 2 i trygdeavtalen av 4. desember 1973 (representasjon av diplomatiske og konsulære myndigheter).»

- h) i del A nr. 73 (Tyskland — Frankrike) skal bokstav c), d), e) og f) lyde:

«a) tilleggsavtale nr. 4 av 10. juli 1950 til den generelle avtalen av samme dato, som fastsatt i tilleggsavtale nr. 2 av 18. juni 1955 (beregning av trygdetid tilbakelagt mellom 1. juli 1940 og 30. juni 1950),

b) Avdeling I i tilleggsavtale nr. 2 (beregning av trygdetid tilbakelagt før 8. mai 1945),

c) Nr. 6, 7 og 8 i den generelle protokoll av 10. juli 1950 til den generelle avtalen av samme dag (administrative ordninger),

d) Avdeling II, III og IV i avtalen av 20. desember 1963 (trygd i Saarland).»

- i) i del A nr. 79 (Tyskland — Luxembourg) skal teksten lyde:

«Artikkel 4, 5, 6 og 7 i traktaten av 11. juli 1959 (beregning av trygdetid tilbakelagt mellom september 1940 og juni 1946)».

- j) i del A nr. 83 (Tyskland — Østerrike) skal bokstav h) og i) lyde:

«Artikkel 1 nr. 5 og artikkel 8 i avtalen om arbeidsløshetsstrygd av 19. juli 1978 og artikkel 10 i sluttprotokollen til denne avtale (tilståelse av ytelser ved arbeidsløshet til grensearbeidere av den medlemsstat der de tidligere var ansatt) gjelder fortsatt for personer som 1. januar 2005 eller før denne dato var ansatt som grensearbeidere, og som ble arbeidsløse før 1. januar 2011».

- k) i del A nr. 90 (Tyskland — Det forente kongerike) skal bokstav a), b) og c) lyde:

«a) Artikkel 7 nr. 5 og 6 i avtalen om trygd av 20. april 1960 (lovgivningen får anvendelse på sivilt ansatte i de militære styrker).

b) Artikkel 5 nr. 5 og 6 i avtalen om arbeidsløshetsstrygd av 20. april 1960 (lovgivningen får anvendelse på sivilt ansatte i de militære styrker).

- l) i del A nr. 142 (Spania — Portugal) skal teksten lyde:

«Artikkel 22 i den generelle avtalen av 11. juni 1969 (eksport av ytelser ved arbeidsløshet)».

- m) i del A nr. 180 (Irland — Det forente kongerike) skal teksten lyde:

«Artikkel 8 i avtalen av 14. september 1971 om trygd (om overføring og beregning av visse ytelser ved uførhet)».

- n) i del A skal nr. 267 (Nederland — Portugal) lyde:

«Artikkel 31 i avtalen av 19. juli 1979 (eksport av ytelser ved arbeidsløshet)».

- o) i del A skal nr. 298 (Finland — Sverige) lyde:

«Artikkel 10 i nordisk konvensjon om trygd av 15. juni 1992 om dekning av merutgifter til reise ved sykdom under opphold i en annen nordisk stat som nødvendiggjør en dyrere hjemreise til bostedsstaten».

- p) i del B oppheves følgende poster:

2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300,

4. i vedlegg IV avsnitt B gjøres følgende endringer:

a) avsnitt «D. TYSKLAND» skal lyde:

«Alderstrygd for gårdbrukere (Alterssicherung der Landwirte).»

b) avsnitt «J. ITALIA» skal lyde:

«Pensjonstrygdeordninger for (Assicurazione pensioni per):

- leger (medici)
- farmasøyter (farmacisti)
- veterinærer (veterinari)
- sykepleiere, hjelpepleiere og barnepleiere (infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia)
- psykologer (psicologi)
- ingeniører og arkitekter (ingegneri ed architetti)
- landmålere (geometri)
- advokater (avvocati)
- økonomer (dottori commercialisti)
- revisorer og økonomiske rådgivere (ragionieri e periti commerciali)
- arbeidskonsulenter (consulenti del lavoro)
- notarer (notai)
- ansatte i tollvesenet (spedizionieri doganali)
- biologer (biologi)
- landbruksteknikere og landbrukskonsulenter (agrotecnici e periti agrari)
- salgsrepresentanter (agenti e rappresentanti di commercio)
- journalister (giornalisti)
- sakkyndige i industrien (periti industriali)
- aktuarer, kjemikere, agronomer, forstkandidater, geologer (attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi).»

c) avsnitt «R. ØSTERRIKE» skal lyde:

«Pensjonsordninger for liberale yrkers pensjonskasser».

5. I vedlegg VI gjøres følgende endringer:

a) i avsnitt «C. DANMARK» oppheves nr. 6 bokstav b),

b) i avsnitt «C. DANMARK» tilføyes følgende:

«11. Den midlertidige ytelsen til arbeidsløse personer som er omfattet av ordningen med fleksibelt arbeid (ledighedsydelse) (lov nr. 455 av 10. juni 1997), omfattes av avdeling III kapittel 6 (ytelser ved arbeidsløshet). Når det gjelder arbeidsløse personer som reiser til en annen medlemsstat, får artikkel 69 og 71 i denne forordning anvendelse når denne medlemsstat har lignende sysselsettingsordninger for samme personkategori.»

c) i avsnitt «D. TYSKLAND» oppheves nr. 3, 11 og 17, og følgende tilføyes:

«24. Ved beregning av det teoretiske beløpet i henhold til artikkel 46 nr. 2 bokstav a) i denne forordning, i pensjonsordninger for frie yrker, skal den kompetente institusjon for hvert forsikringsår som er tilbakelagt i henhold til en annen medlemsstats lovgivning, som grunnlag anvende den gjennomsnittlige årlige pensjonsrett som er ervervet i medlemsperioden av den kompetente institusjon gjennom innbetalte avgifter.

25. Forordningens artikkel 79a får tilsvarende anvendelse for beregningen av barnepensjon og økninger eller tillegg for barn fra pensjonsordninger for frie yrker.»

- d) I avsnitt «H. FRANKRIKE» skal nr. 7 lyde:
- «Uten hensyn til artikkel 73 og 74 i denne forordning skal boligtilskudd og tillegg til omsorg for barn etter foreldrenes valg (prestation d'accueil du jeune enfant) tildeles bare berørte personer og deres familiemedlemmer bosatt på fransk territorium.»
- e) i avsnitt «I. IRLAND» oppheves nr. 11,
- f) i avsnitt «R. ØSTERRIKE » tilføyes følgende:
- «8. Ved beregning av det teoretiske beløpet i henhold til artikkel 46 nr. 2 bokstav a) i denne forordning når det gjelder ytelser eller delytelser i pensjonsordninger for frie yrker (Kammern der Freien Berufe), som utelukkende finansieres ved en fondsbasert ordning eller som er basert på et pensjonskontosystem, skal den kompetente institusjon ta hensyn til, for hver trygdemåned som er tilbakelagt i henhold til en annen medlemsstats lovgivning, kapitalen i forhold til den kapital som faktisk er opptjent i den aktuelle pensjonsordningen, eller som anses å være opptjent i pensjonskontosystemet, samt antallet trygdemåneder i den aktuelle pensjonsordningen.
9. Forordningens artikkel 79a får tilsvarende anvendelse for beregningen av barnepensjon og økninger eller tillegg for barn fra pensjonsordninger for frie yrker (Kammern der Freien Berufe).»
- g) i avsnitt «Y. I «DET FORENTE KONGERIKE» gjøres følgende endringer:
- i) nr. 2 bokstav b) i) og ii) skal lyde:
- «i) en ektefelle eller en tidligere ektefelle, når et krav er fremmet av
- en gift kvinne eller
 - en person hvis ekteskap har opphørt på en annen måte enn ektefellens død,
- eller
- ii) en tidligere ektefelle, når et krav er fremmet av
- en enkemann som umiddelbart før oppnådd pensjonsalder ikke har rett til tilskudd til etterlatt ektefelle med barn, eller
 - en enke som umiddelbart før oppnådd pensjonsalder ikke har rett til bidrag for enker med barn, tilskudd til etterlatt ektefelle med barn eller etterlattepensjon, og som bare har krav på en aldersrelatert enkepensjon beregnet i henhold til artikkel 46 nr. 2 i forordningen, og i den forbindelse forstås «aldersrelatert enkepensjon» som en enkepensjon som utbetales proporsjonelt redusert i samsvar med paragraf 39 nr. 4 i loven om trygdeavgifter og –tilskudd (Social Security Contributions and Benefits Act 1992).»
- ii) nr. 22 oppheves.
-

VEDLEGG II

I vedleggene til forordning (EØF) nr. 574/72 gjøres følgende endringer:

1. i vedlegg 2 avsnitt «X. SVERIGE» skal nr. 2 lyde:
«2. For ytelser ved arbeidsløshet: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (det svenske organet for arbeidsløshetsstrygd).»
 2. i vedlegg 4 i avsnitt «D. TYSKLAND» tilføyes følgende:
«9. Pensjonsordninger for frie yrker:
Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen (arbeidsgruppen for yrkesbaserte pensjonsordninger), Köln.»
 3. i vedlegg 10 i avsnitt «C. DANMARK» skal nr. 1 første strekpunkt lyde:
«1. Ved anvendelse av gjennomføringsforordningens artikkel 10c, artikkel 11 nr. 1, 11a nr. 1, artikkel 12a, artikkel 13 nr. 2 og 3 og 14 nr. 1, 2 og 3: Den Sociale Sikringsstyrelse (trygdeadministrasjonen), København.»
 4. i vedlegg 10 i avsnitt «R. ØSTERRIKE» skal nr. 1 lyde:
«1. Ved anvendelse av forordningens artikkel 14 nr. 1 bokstav b), 14a nr. 1 bokstav b) og artikkel 17:
Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (forbundsministeren for sosial trygghet, generasjonsspørsmål og forbrukervern) i forståelse med den respektive offentlige forvaltning med hensyn til særlige ordninger for tjenestemenn, og i forståelse med den respektive pensjonsinstitusjon med hensyn til pensjonsordninger for foreninger for frie yrker (Kammern der Freien Berufe).»
 5. Artikkel 11 oppheves.
-

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 629/2006

2014/EØS/6/15

av 5. april 2006

om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 om regler for gjennomføring av forordning (EØF) nr. 1408/71(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 42 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité(1),

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(2) og

ut fra følgende betraktninger:

2) For å ta hensyn til endringer i lovgivningen i visse medlemsstater, særlig i de nye medlemsstatene siden slutføringen av tiltredelsesforhandlingene, må det gjøres endringer i vedleggene til forordning (EØF) nr. 1408/71.

3) Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 bør derfor endres.

4) Av hensyn til rettssikkerheten og for å beskytte de berørte personers berettigede forventninger, er det nødvendig å fastsette at visse bestemmelser som endrer vedlegg III til forordning (EØF) nr. 1408/71, gjelder med tilbakevirkende kraft fra 1. mai 2004.

5) Traktaten gir ingen andre fullmakter enn dem som er gitt i artikkel 308, til å treffe hensiktsmessige tiltak på trygdeområdet for andre personer enn arbeidstakere —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

1) Ved ikrafttredelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 631/2004 av 31. mars 2004 om endring av rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 og rådsforordning (EØF) nr. 574/72 med hensyn til sidestilling av rettigheter og forenkling av framgangsmåter⁽³⁾, ble framgangsmåtene for å få tilgang til naturalytelser ved sykdom under et midlertidig opphold i en annen medlemsstat forenklet. Det er hensiktsmessig å utvide de forenklede framgangsmåtene til å omfatte bestemmelsene om ytelse ved yrkesskade og yrkessykdom i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽⁴⁾ og (EØF) nr. 574/72⁽⁵⁾.

Artikkel 1

Vedlegg I, II, IIa, III, IV og VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

I forordning (EØF) nr. 574/72 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 60 oppheves nr. 5 og 6.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 114 av 27.4.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 102/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 15.

(¹) EUT C 24 av 31.1.2006, s. 25.

(²) Europaparlamentsuttalelse av 15. november 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 10. mars 2006.

(³) EUT L 100 av 6.4.2004, s. 1.

(⁴) EFT L 149 av 5.7.1971, s. 2. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 647/2005 (EUT L 117 av 4.5.2005, s. 1).

(⁵) EFT L 74 av 27.3.1972, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 207/2006 (EUT L 36 av 8.2.2006, s. 3).

2. Artikkel 62 skal lyde:

*«Artikkel 62***Naturalytelser ved opphold i en annen medlemsstat enn den kompetente stat**

1. For å motta naturalytelser i henhold til forordningens artikkel 55 nr. 1 bokstav a) i) skal arbeidstakeren eller den selvstendig næringsdrivende framlegge for helsetjenesteyteren et dokument utstedt av den kompetente institusjon som bekrefter at vedkommende har rett til naturalytelser. Dokumentet skal utferdiges i samsvar med artikkel 2. Dersom den berørte ikke kan framlegge et slikt dokument, skal vedkommende henvende seg til institusjonen på oppholdsstedet, som skal anmode den kompetente institusjon om en bekreftelse som godtgjør at vedkommende har rett til naturalytelsene.

For helsetjenesteyteren skal et dokument som er utstedt av den kompetente institusjon om rett til ytelse i henhold til forordningens artikkel 55 nr. 1 bokstav a) i), i hvert enkelt tilfelle ha samme virkning som et nasjonalt dokument som bekrefter rettighetene til de personer som er trygdet i institusjonen på oppholdsstedet.

2. Gjennomføringsforordningens artikkel 60 nr. 9 får tilsvarende anvendelse.»

3. Artikkel 63 nr. 2 skal lyde:

«2. Gjennomføringsforordningens artikkel 60 nr. 9 får tilsvarende anvendelse.»

4. I artikkel 66 nr. 1 endres «i artikkel 20 og 21» til «i artikkel 21».

5. I artikkel 93 nr. 1 utgår «22b», og «34a eller 34b» endres til «eller 34a».

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Nr. 5 bokstav a) ii)-ix) og bokstav b) ii) og iv) i vedlegget får anvendelse fra 1. mai 2004.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 5. april 2006.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

H. WINKLER

Formann

VEDLEGG

I vedleggene til forordning (EØF) nr. 1408/71 gjøres følgende endringer:

1. I vedlegg I del II skal avsnitt «V. SLOVAKIA» lyde:

«V. SLOVAKIA

Ved fastsettelse av rett til naturalytelser i henhold til bestemmelsene i kapittel 1 i avdeling III i forordningen, menes med «familiemedlem» ektefelle og/eller et forsørget barn i henhold til lov om barnetrygd.»

2. I vedlegg II del I skal avsnitt «H. FRANKRIKE» lyde:

«H. FRANKRIKE

1. Ordninger for tilleggsytelser for selvstendige næringsdrivende innen håndverk, industri, handel eller frie yrker, tilleggsordninger for alderstrygd for selvstendige næringsdrivende innen frie yrker, tilleggsforsikringsordninger for selvstendige næringsdrivende innen frie yrker ved uførhet og dødsfall samt tilleggsordninger for alderstrygd for allmennpraktiserende leger og medisinsk hjelpepersonale, i henhold til artikkel L.615-20, L.644-1, L.644-2, L.645-1 og L.723-14 i trygdeloven.

2. Ordninger for tilleggsforsikring ved sykdom og svangerskap og fødsel for selvstendig næringsdrivende innenfor landbruk, omhandlet i artikkel L.727-1 i lov om landbruket.»

3. I vedlegg II del II gjøres følgende endringer:

- a) Avsnitt «E. ESTLAND» skal lyde:

«E. ESTLAND

- a) Fødselspenger,
b) adopsjonsstønad.»

- b) Avsnitt «L. LATVIA» skal lyde:

«L. LATVIA

- a) Fødselspenger,
b) adopsjonsstønad.»

- c) Punkt «S. POLEN» skal lyde:

«S. POLEN

Fødselstillegg (lov av 28. november 2003 om familieytelser).»

4. I vedlegg IIa gjøres følgende endringer:

a) I avsnitt «D. TYSKLAND» endres «Ingen» til:

«Ytelser til dekning av levekostnader i henhold til grunngarantien for arbeidssøkere med mindre, med hensyn til disse ytelser, kravene for rett til et midlertidig tillegg som omfatter bekreftelse på mottak av ytelser ved arbeidsløshet (artikkel 24 nr. 1 i Sozialgesetzbuch II) er oppfylt.»

b) Punkt «L. LATVIA» skal lyde:

«L. LATVIA

a) Statlig sosialforsikringsstønad (lov om statlige sosialstønader av 1. januar 2003).

b) Ytelser som kompensasjon for transportutgifter for funksjonshemmede med bevegelseshemming (lov om statlige sosialstønader av 1. januar 2003).»

c) punkt «S. POLEN» skal lyde:

«S. POLEN

Sosialpensjon (lov av 27. juni 2003 om sosialpensjon).»

d) punkt «V. SLOVAKIA» skal lyde:

«V. SLOVAKIA

Justering av pensjoner som utgjør eneste inntektskilde, som er foretatt før 1. januar 2004.»

5. I vedlegg III gjøres følgende endringer:

a) I del A gjøres følgende endringer:

i) følgende numre oppheves:

1, 4, 10, 11, 12, 14, 15, 18, 20, 21, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 49, 55, 56, 57, 59, 60, 63, 65, 66, 70, 76, 77, 78, 81, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 115, 116, 117, 119, 120, 123, 125, 126, 133, 134, 135, 137, 138, 141, 143, 144, 150, 151, 152, 154, 155, 158, 160, 161, 166, 167, 168, 170, 171, 174, 176, 177, 181, 182, 183, 185, 186, 189, 192, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 239, 241, 246, 247, 249, 250, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 266, 268, 269, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297.

ii) det gjøres følgende endringer i nummereringen:

BELGIA — TYSKLAND, fra «3» til «1»,

TSJEKKIA — TYSKLAND, fra «26» til «2»,

TSJEKKIA — KYPROS, fra «33» til «3»,

TSJEKKIA — LUXEMBOURG, fra «36» til «4»,

TSJEKKIA — ØSTERRIKE, fra «40» til «5»,

TSJEKKIA — SLOVAKIA, fra «44» til «6»,

DANMARK — FINLAND, fra «67» til «7»,

DANMARK — SVERIGE, fra «68» til «8»,

TYSKLAND — HELLAS, fra «71» til «9»,

TYSKLAND — SPANIA, fra «72» til «10»,

TYSKLAND — FRANKRIKE, fra «73» til «11»,

TYSKLAND — LUXEMBOURG, fra «79» til «12»,

TYSKLAND — UNGARN, fra «80» til «13»,

TYSKLAND — NEDERLAND, fra «82» til «14»,

TYSKLAND — ØSTERRIKE, fra «83» til «15»,

TYSKLAND — POLEN, fra «84» til «16»,

TYSKLAND — SLOVENIA, fra «86» til «17»,

TYSKLAND — SLOVAKIA, fra «87» til «18»,

TYSKLAND — DET FORENTE KONGERIKE, fra «90» til «19»,

SPANIA — PORTUGAL, fra «142» til «20»,

IRLAND — DET FORENTE KONGERIKE, fra «180» til «21»,

ITALIA — SLOVENIA, fra «191» til «22»,

LUXEMBOURG — SLOVAKIA, fra «242» til «23»,

UNGARN — ØSTERRIKE, fra «248» til «24»,

UNGARN — SLOVENIA, fra «251» til «25»,

NEDERLAND — PORTUGAL, fra «267» til «26»,

ØSTERRIKE — POLEN, fra «273» til «27»,

ØSTERRIKE — SLOVENIA, fra «275» til «28»,

ØSTERRIKE — SLOVAKIA, fra «276» til «29»,

PORTUGAL — DET FORENTE KONGERIKE, fra «290» til «30»,

FINLAND — SVERIGE, fra «298» til «31»,

iii) i nr. «2. TSJEKKIA — TYSKLAND» endres «Ingen avtale» til:

«Artikkel 39 nr. 1 bokstav b) og c) i avtale om trygd av 27. juli 2001,
nr. 14 i sluttprotokollen til avtale om trygd av 27. juli 2001.»

iv) i nr. «3. TSJEKKIA — KYPROS» endres «Ingen avtale» til:

«Artikkel 32 nr. 4 i avtale om trygd av 19. januar 1999.»

v) i nr. «4. TSJEKKIA — LUXEMBOURG» endres «Ingen» til:

«Artikkel 52 nr. 8 i avtale av 17. november 2000.»

vi) i nr. «6. skal TSJEKKIA– SLOVAKIA» lyde:

«6. TSJEKKIA — SLOVAKIA

Artikkel 12, 20 og 33 i avtale om trygd av 29. oktober 1992.»

vii) i nr. «18. TYSKLAND — SLOVAKIA» endres «Ingen avtale» til:

«Artikkel 29 nr. 1, 2 og 3 i avtale av 12. september 2002; nr. 9 i sluttprotokollen til avtale av 12. september 2002.»

viii) i nr. «23. LUXEMBOURG — SLOVAKIA» endres «Ingen avtale» til:

«Artikkel 50 nr. 5 i traktat om trygd av 23. mai 2002.»

ix) i nr. «29. ØSTERRIKE — SLOVAKIA» endres «Ingen avtale» til:

«Artikkel 34 nr. 3 i avtale om trygd av 21. desember 2001.»

b) I del B gjøres følgende endringer:

i) følgende numre oppheves:

1, 4, 10, 11, 12, 14, 15, 18, 20, 21, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 55, 56, 57, 59, 60, 63, 65, 66, 70, 76, 77, 78, 81, 84, 87, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 115, 116, 117, 119, 120, 123, 125, 126, 133, 134, 135, 137, 138, 141, 143, 144, 150, 151, 152, 154, 155, 158, 160, 161, 166, 167, 168, 170, 171, 174, 176, 177, 181, 182, 183, 185, 186, 189, 192, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 239, 241, 242, 246, 247, 249, 250, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 266, 268, 269, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297.

ii) det gjøres følgende endringer i nummereringen:

TSJEKKIA — KYPROS, fra «33» til «1»,

TSJEKKIA — ØSTERRIKE, fra «40» til «2»,

TYSKLAND — UNGARN, fra «80» til «3»,

TYSKLAND — SLOVENIA, fra «86» til «4»,

ITALIA — SLOVENIA, fra «191» til «5»,

UNGARN — ØSTERRIKE, fra «248» til «6»,

UNGARN — SLOVENIA, fra «251» til «7»,

ØSTERRIKE — POLEN, fra «273» til «8»,

ØSTERRIKE — SLOVENIA, fra «275» til «9»,

ØSTERRIKE — SLOVAKIA, fra «276» til «10»,

iii) i nr. «1. TSJEKKIA — KYPROS» endres «Ingen» til:

«Artikkel 32 nr. 4 i avtale om trygd av 19. januar 1999.»

iv) i nr. «10. ØSTERRIKE — SLOVAKIA» endres «Ingen avtale» til:

«Artikkel 34 nr. 3 i avtale om trygd av 21. desember 2001.»

6. I vedlegg IV gjøres følgende endringer:

a) I del A gjøres følgende endringer:

i) i punkt «B. TSJEKKIA» endres «Ingen» til:

«Full uførepensjon for personer hvis totale uførhet oppstod før de fylte 18 år, og som ikke var trygdet i det påkrevde tidsrommet (avsnitt 42 i lov om personforsikring nr. 155/1995 Coll.).»

ii) i punkt «X. SVERIGE» endres «Ingen» til:

«Lovgivningen om inntektsavhengige ytelser ved langvarig arbeidsudyktighet (kapittel 8 i nåværende versjon av lov om generell forsikring (1962: 381)).»

b) I del C gjøres følgende endringer:

i) punkt «B. TSJEKKIA» skal lyde:

«B. TSJEKKIA

Pensjon ved (full og delvis) uførhet samt etterlattepensjon (enkepensjon, enkemannspensjon og barnepensjon) hvis beløp ikke bygger på den alderspensjon som avdøde ville ha vært berettiget til ved dødsfallet.»

ii) i punkt «E. ESTLAND» endres «Ingen» til:

«Alle søknader om uføre-, alders- og etterlattepensjon der

– trygdetid i Estland er tilbakelagt til og med 31. desember 1998,

– søkerens individuelle trygdeavgifter, som er betalt i henhold til estisk lovgivning, svarer til minst den gjennomsnittlige trygdeavgift for det gjeldende trygdeår.»

c) i del D skal nr. 2 bokstav g) lyde:

«g) slovakisk uførepensjon og herav avledet etterlattepensjon.»

7. I vedlegg VI avsnitt «Q. NEDERLAND» gjøres følgende endringer:

a) nr. 4 bokstav b) skal lyde:

«b) Dersom vedkommende person i henhold til bokstav a) har rett til en nederlandsk ytelse ved uførhet, skal ytelsene nevnt i artikkel 46 nr. 2 i forordningen beregnes

i) i samsvar med bestemmelsene fastsatt i WAO dersom vedkommende, før arbeidsudyktigheten inntraff, sist har vært i arbeid som arbeidstaker i henhold til forordningens artikkel 1 bokstav a),

ii) i samsvar med bestemmelsene fastsatt i lov om trygd ved arbeidsudyktighet for selvstendig næringsdrivende (WAZ) dersom vedkommende, før arbeidsudyktigheten inntraff, sist har vært i annet arbeid enn som arbeidstaker i henhold til forordningens artikkel 1 bokstav a),

b) nr. 7 skal lyde:

«7. Ved anvendelse av forordningens avdeling II skal en person som anses som arbeidstaker i henhold til lov av 1964 om inntektsskatt, og som på dette grunnlag omfattes av sosialforsikringen, anses å være i lønnet arbeid.»

BESLUTNING nr. 207**2014/EØS/6/16****av 7. april 2006**

**om fortolkning av artikkel 76 og 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71
og artikkel 10 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 når det gjelder
sammenfall av rett til familieytelser eller barnetrygd**

(2006/442/EF)(*)

DE EUROPEISKE FELLESSKAPS ADMINISTRATIVE KOMMISSJON FOR TRYGD FOR
VANDREARBEIDERE HAR —

under henvisning til artikkel 81 bokstav a) i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 av 14. juni 1971 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet⁽¹⁾, som pålegger den å behandle alle administrative spørsmål som oppstår i forbindelse med forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til artikkel 76 og artikkel 79 nr. 3 i nevnte forordning og artikkel 10 nr. 1 i rådsforordning (EØF) nr. 574/72⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er nødvendig å klarlegge hva som menes med familieytelser eller barnetrygd som kan kreves utbetalt som følge av «inntektsgivende arbeid» eller «på grunnlag av inntektsgivende arbeid» i artikkel 76 og artikkel 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71.
- 2) Dersom to forskjellige personer skal utbetales familieytelser for samme tidsrom og for samme familiemedlem i henhold til en medlemsstats lovgivning samt lovgivningen i den stat på hvis territorium familiemedlemmene er bosatt, skal retten til familieytelser eller barnetrygd i henhold til førstnevnte medlemsstats lovgivning suspenderes, i henhold til artikkel 76 i forordning (EØF) nr. 1408/71, opptil det beløp som er fastsatt i lovgivningen i sistnevnte stat, dersom slike ytelser skal utbetales «som følge av inntektsgivende arbeid» i henhold til lovgivningen i denne stat. Artikkel 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 inneholder en tilsvarende bestemmelse om ytelser til pensjonister og barn som har mistet en av eller begge foreldrene.
- 3) I artikkel 76 og 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 skilles det ikke mellom familieytelser og barnetrygd som utbetales som følge av lønnet arbeid eller selvstendig næringsvirksomhet.
- 4) I henhold til lovgivningen i visse medlemsstater skal dessuten perioder når faktisk yrkesvirksomhet suspenderes eller avbrytes som følge av ferie, arbeidsløshet, midlertidig arbeidsudyktighet, streik eller lockout, anses enten som perioder med yrkesvirksomhet med opptjent rett til familieytelser eller barnetrygd, eller som tidsrom uten yrkesvirksomhet som enten i seg selv eller som følge av tidligere yrkesvirksomhet fører til utbetaling av familieytelser eller barnetrygd.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 175 av 29.6.2006, s. 83, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 103/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 18.

⁽¹⁾ EFT L 149 av 5.7.1971, s. 2. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 629/2006 (EUT L 114 av 27.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 74 av 27.3.1972, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 629/2006.

- 5) For å unngå uklare eller ulike fortolkninger er det viktig å definere hva som menes med «som følge av inntektsgivende arbeid».
- 6) Det er også viktig å klarlegge hva som menes med «yrkesvirksomhet» som nevnt i artikkel 10 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72.
- 7) Dersom det for samme tidsrom og samme familiemedlem skal utbetales familieytelser eller barnetrygd til to personer i henhold til en medlemsstats lovgivning samt i henhold til lovgivningen i en annen medlemsstat, i henhold til hvilken opptjeningen av rett til ytelser ikke er betinget av vilkår som gjelder forsikring, lønnet arbeid eller selvstendig næringsvirksomhet, skal retten til barnetrygd eller familieytelser i henhold til lovgivningen i førstnevnte medlemsstat suspenderes, i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav b) i) i forordning (EØF) nr. 574/72, opptil det ytelsesbeløp som er fastsatt dersom det utøves inntektsgivende arbeid i sistnevnte stat. Artikkel 10 nr. 1 bokstav b) ii) i forordning (EØF) nr. 574/72 inneholder en tilsvarende bestemmelse når det gjelder ytelser til pensjonister og barn som har mistet en av eller begge foreldrene.
- 8) Ved tilfeller av sammenfall av rett til familieytelser eller barnetrygd har artikkel 10 nr. 1 til formål å gi utøvelse av yrkesvirksomhet i en medlemsstat der retten til familieytelser eller barnetrygd ikke opptjenes ved slik yrkesvirksomhet, samme virkning som i de medlemsstater der utøvelse av slik yrkesvirksomhet gir rett til slike ytelser. Artikkel 76 og artikkel 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikkel 10 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 bør fortolkes på samme måte.
- 9) I en sak der en persons status som arbeidstaker ble suspendert fordi vedkommende tok ulønnet permisjon i forbindelse med fødsel og etterfølgende omsorg, henviste De europeiske fellesskaps domstol til artikkel 73 i forordning (EØF) nr. 1408/71 sammenholdt med artikkel 13 nr. 2 bokstav a) i samme forordning⁽¹⁾. Slik ulønnet permisjon bør derfor anses som utøvelse av yrkesvirksomhet i henhold til artikkel 76 og artikkel 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikkel 10 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72. I denne forbindelse gjentok Domstolen at de ovennevnte bestemmelser får anvendelse bare så lenge vedkommende person har status som arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende i henhold til artikkel 1 bokstav a) i forordning (EØF) nr. 1408/71, noe som betyr at vedkommende person skal være dekket av minst én trygdedel. Dette utelukker personer som tar ulønnet permisjon, og som ikke omfattes av en trygdeordning i vedkommende medlemsstat.
- 10) Fordi det finnes så mange forskjellige ordninger for ulønnet permisjon i medlemsstatene, og fordi nasjonal lovgivning endres fortløpende, er det ikke mulig å utarbeide en uttømmende liste over de tilfeller der en person i permisjon anses å utøve yrkesvirksomhet. Det er derfor ikke hensiktsmessig å fastsette alle tilfeller der slik ulønnet permisjon likestilles med yrkesvirksomhet, og de tilfeller der den nødvendige nære tilknytningen til lønnet virksomhet ikke finnes.

Denne beslutning er truffet på de vilkår som er fastsatt i artikkel 80 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

1. Ved anvendelsen av artikkel 76 og artikkel 79 nr. 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71 skal familieytelser og barnetrygd anses som ytelser som skal utbetales «på grunnlag av eller som følge av utøvelse av yrkesvirksomhet», særlig

- a) ved faktisk utøvelse av yrkesvirksomhet, enten det er lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet, og

⁽¹⁾ Dom av 7. juni 2005 i sak C-543/03, «Dodl og Oberhollenzer/Tiroler Gebietskrankenkasse».

- b) i tidsrom når slik yrkesvirksomhet er suspendert
 - i) som følge av sykdom, svangerskap og fødsel, arbeidsulykke, yrkessykdom eller arbeidsløshet, så lenge lønninger eller ytelser, unntatt pensjoner, utbetales for disse trygdetilfellene, eller
 - ii) under betalt ferie, streik eller lockout, eller
 - iii) under ulønnet permisjon med henblikk på omsorg for barn, såfremt denne permisjonen anses som likestilt med slik yrkesvirksomhet i samsvar med relevant lovgivning.
- 2. Ved anvendelsen av artikkel 10 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 skal følgende anses som «yrkesvirksomhet»:
 - a) faktisk utøvelse av yrkesvirksomhet, enten det er lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet, og
 - b) suspensjon av slik yrkesvirksomhet
 - i) som følge av sykdom, svangerskap og fødsel, arbeidsulykke, yrkessykdom eller arbeidsløshet, så lenge lønninger eller ytelser, unntatt pensjoner, utbetales for disse trygdetilfellene, eller
 - ii) under betalt ferie, streik eller lockout, eller
 - iii) under ulønnet permisjon med henblikk på omsorg for barn, såfremt denne permisjonen anses som likestilt med slik yrkesvirksomhet i samsvar med relevant lovgivning.
- 3. Denne beslutning erstatter beslutning nr. 119 av 24. februar 1983. Den trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

President for Den administrative kommisjon

Bernhard SPIEGEL

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 715/2008**2014/EØS/6/17****av 24. juli 2008****om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 om opprettelse av fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 av 14. desember 2005 om opprettelse av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper underlagt driftsforbud i Fellesskapet og om informasjon til lufttransportpassasjerer om identiteten til utførende luftfartsselskaper, og om oppheving av artikkel 9 i direktiv 2004/36/EF(1), særlig artikkel 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Fellesskapslisten over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet, omhandlet i kapittel II i forordning (EF) nr. 2111/2005, ble opprettet ved kommisjonsforordning (EF) nr. 474/2006 av 22. mars 2006⁽²⁾.
- 2) I samsvar med artikkel 4 nr. 2 i forordning (EF) nr. 2111/2005 og artikkel 2 i kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 av 22. mars 2006 om fastsettelse av gjennomføringsregler for fellesskapslisten omhandlet i kapittel II i forordning (EF) nr. 2111/2005 over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Fellesskapet⁽³⁾ har en medlemsstat anmodet om ajourføring av fellesskapslisten.
- 3) I samsvar med artikkel 4 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2111/2005 har visse medlemsstater oversendt Kommisjonen opplysninger som er relevante for ajourføringen av fellesskapslisten. Relevante opplysninger er også oversendt av tredjestater. På grunnlag av dette bør fellesskapslisten ajourføres.
- 4) Kommisjonen har underrettet alle berørte luftfartsselskaper enten direkte eller, dersom det ikke har vært praktisk mulig, gjennom tilsynsmyndighetene,

om de vesentlige fakta og årsaker som ville bli lagt til grunn for en beslutning om å pålegge dem driftsforbud i Fellesskapet eller endre vilkårene i et driftsforbud for et luftfartsselskap som er oppført på fellesskapslisten.

- 5) Kommisjonen har gitt de berørte luftfartsselskapene mulighet til å gjennomgå dokumenter framlagt av medlemsstatene, framlegge skriftlige merknader og innen ti virkedager gi en muntlig redegjørelse for Kommisjonen og Flysikkerhetskomiteen opprettet ved rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽⁴⁾.
- 6) Kommisjonen, og i særskilte tilfeller enkelte medlemsstater, har rådført seg med myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn med de berørte luftfartsselskapene.
- 7) Forordning (EF) nr. 474/2006 bør derfor endres.

Mahan Air

- 8) I samsvar med betraktning 41 i kommisjonsforordning nr. 331/2008 og på invitasjon fra luftfartsselskapet Mahan Air foretok en gruppe europeiske sakkyndige en inspeksjonsreise til Den islamske republikk Iran 16.–20. juni 2008 med henblikk på å kontrollere om de tidligere avdekkede sikkerhetsmanglene er utbedret. Rapporten viser at luftfartsselskapet har gjort store framskritt etter at det ble oppført på fellesskapslisten, og bekreftet at luftfartsselskapet har gjennomført de korrigerende tiltak som var nødvendige for å utbedre alle sikkerhetsmanglene som førte til forbudet.
- 9) Rapporten viser også at visse andre mangler fortsatt kan påvirke den kontinuerlige luftdyktigheten for deler av luftfartsselskapets flåte, med unntak av to luftfartøyer av typen Airbus A-310, som er registrert i Frankrike (F-OJHH og F-OJHI). En rekke løpende tiltak, som for eksempel innføring av ny programvare, samt utnevnelsen av en ny teknisk sjef og en ny kvalitetsansvarlig, har som formål å hindre at slike avvik oppstår i framtiden. Kommisjonen tok også til etterretning at luftfartsselskapet har til hensikt å trafikere Fellesskapet med bare de to luftfartøylene som er registrert i Frankrike.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 197 av 25.7.2008, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 104/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 70, 20.11.2008, s. 19.

(1) EUT L 344 av 27.12.2005, s. 15.

(2) EUT L 84 av 23.3.2006, s. 14. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 331/2008 (EUT L 102 av 12.4.2008, s. 3).

(3) EUT L 84 av 23.3.2006, s. 8.

(4) EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 8/2008 (EUT L 10 av 12.1.2008, s. 1).

- 10) På grunnlag av de felles kriterier er vurderingen at Mahan Air har truffet alle de tiltak som er nødvendige for å oppfylle de gjeldende sikkerhetsstandarter, og derfor bør fjernes fra vedlegg A. Kommisjonen vil fortsette å overvåke luftfartsselskapets ytelse nøye. Medlemsstatene vil sørge for systematisk kontroll med den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av luftfartøyer fra dette luftfartsselskapet i henhold til kommisjonsforordning (EF) nr. 351/2008 av 16. april 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/36/EF med hensyn til prioritering av inspeksjoner på bakken av luftfartøyer som benytter lufthavner i Fellesskapet⁽¹⁾.

Luftfartsselskaper fra Republikken Gabon

- 11) Det foreligger bevis på alvorlige sikkerhetsmangler hos visse luftfartsselskaper som er sertifisert i Gabon. ICAO utførte i 2007 et verdensomspennende kontrollprogram for tilsyn med sikkerhet (USOAP) og rapporterte et stort antall alvorlige mangler når det gjelder Gabons sivile luftfartsmyndighets evne til å utøve sitt tilsynsansvar med hensyn til luftfartssikkerhet. Mer enn 93 % av ICAO-standardene var ikke gjennomført da ICAO-kontrollen ble avsluttet.
- 12) Det foreligger bevis på gjentatte alvorlige sikkerhetsmangler hos visse luftfartsselskaper som er sertifisert i Gabon og utfører flyginger til Fellesskapet. Manglene er påvist ved inspeksjoner på bakken som vedkommende myndigheter i Frankrike har utført innenfor rammen av SAFA-programmet⁽²⁾.
- 13) Det forente kongerike har meddelt Kommisjonen at de 4. april 2008, på bakgrunn av resultatene av ICAO-kontrollen, har avslått å gi Gabon Airlines Cargos flåte driftstillatelse idet det tas hensyn til felles kriterier, i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2111/2005. På bakgrunn av at ICAO står tvil om Republikken Gabons evne til å utøve tilstrekkelig sikkerhetstilsyn med de luftfartsselskaper som har lisens i staten, har Det forente kongerike 7. april 2008 framlagt en anmodning om å ajourføre fellesskapslisten i samsvar med artikkel 4 nr. 2 i forordning (EF) nr. 2111/2005 og artikkel 6 i forordning (EF) nr. 473/2006 med henblikk

på å pålegge alle luftfartsselskaper som er sertifisert av vedkommende myndigheter i Republikken Gabon, et driftsforbud.

- 14) På bakgrunn av resultatene av ICAO-kontrollen og Det forente kongerikes anmodning har Kommisjonen bedt vedkommende myndigheter i Gabon redegjøre for tiltakene de har iverksatt for å utbedre manglene ICAO og medlemsstater har konstatert. Vedkommende myndigheter i Gabon reagerte umiddelbart på disse betenkeligheter og uttrykte vilje til å treffe alle nødvendige tiltak for så snart som mulig å gjennomføre de gjeldende ICAO-standardene og sørge for at disse overholdes. Vedkommende myndigheter i Gabon framla i tillegg bevis for Kommisjonen på vedtakelsen av en ny lovgivning for sivil luftfart i mai 2008 og utviklingen av særlige driftsbestemmelser for luftdyktighet og drift, og opplyste at det var besluttet å opprette en uavhengig sivil luftfartsmyndighet (ANAC), og at dette skulle offentliggjøres i juli 2008. Disse viktige tiltakene, som Republikken Gabon raskt og effektivt har truffet, danner grunnlag for et helt nytt system for sivil luftfart som vil kunne være på plass i desember 2008. Vedkommende myndigheter i Gabon har også underrettet Kommisjonen og Flysikkerhetskomiteen om at det er inngått en avtale med ICAO fra juli 2008 og ett år framover for å bistå Gabon i utviklingen av landets nye tilsynsordning for sivil luftfart.
- 15) Republikken Gabon underrettet Kommisjonen og Flysikkerhetskomiteen om at det er truffet en rekke umiddelbare tiltak for overgangsperioden, dvs. fram til ANAC blir fullstendig operativt og luftfartsselskapene er sertifisert på nytt i henhold til den nye lovgivningsmessige og institusjonelle rammen: Gabon Airlines Cargos godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) ble tilbakekalt 13. juni 2008; det er innført begrensninger for virksomheten til de luftfartsselskaper fra Gabon som trafikkerer Fellesskapet, for å hindre dem i å bruke luftfartøyer som er registrert utenfor Republikken Gabon; og det skal utføres obligatoriske inspeksjoner før avgang av alle luftfartøyer som flyr fra lufthavner i Gabon til Fellesskapet, der de som konstateres ikke å være i tilfredsstillende stand, pålegges flygeforbud fram til sikkerhetsmanglene er utbedret.
- 16) En gjennomgåelse av godkjenningssertifikatene for luftfartsselskapene Solenta Aviation Gabon, Sky Gabon, Nouvelle Air Affaires Gabon, SCD Aviation, Nationale et Régionale Transport, Air Services SA og Air Tourist (Allegiance) som Kommisjonen har gjennomført, viser at det er grunn til bekymring når det gjelder driftsspesifikasjonene. Dette gjelder særlig driftsområdene, som tillater drift i hele verden, til tross for at vedkommende myndighet i Gabon bekrefter at disse er begrenset til Gabon og/eller underregionen. Dessuten virker driften å være begrenset til visuellflygeregler

⁽¹⁾ EUT L 109 av 19.4.2008, s. 7.

⁽²⁾ DGAC/F-2007-1595, DGAC/F-2007-1950, DGAC/F-2007-2291, DGAC/F-2008-176, DGAC/F-2008-405, DGAC/F-2008-44.

(VFR), noe som er utilstrekkelig for sikker drift i Europa. Vedkommende myndigheter i Gabon har gitt uttrykk for at de har til hensikt å avklare situasjonen raskt. I påvente av at sikkerhetssituasjonen i Republikken Gabon gjennomgås på Flysikkerhetskomiteens neste møte, og etter at luftfartsselskapene er sertifisert på nytt i samsvar med ICAO-standardene, anser Kommisjonen at de bør pålegges et driftsforbud og derfor oppføres i vedlegg A på grunnlag av de felles kriterier.

- 17) På bakgrunn av resultatene av inspeksjoner på bakken som er utført ved lufthavner i Fellesskapet innenfor rammen av SAFA-programmet, samt at vedkommende myndigheter i Gabon har forpliktet seg til å kontakte eksterne inspektører for systematisk å utføre inspeksjoner på bakken før internasjonale flyavganger til Fellesskapet, og den gabonske regjeringens vedtak om å forby slike flyginger dersom det avdekkes sikkerhetsmangler, anser Kommisjonen at flyginger til Fellesskapet foretatt av de to gjenværende luftfartsselskapene, Gabon Airlines og Afrijet, bør tillates under forutsetning av at driften blir strengt begrenset til det nåværende nivå og med de luftfartøyer som benyttes i dag. På grunnlag av de felles kriterier bør de derfor oppføres i vedlegg B.
- 18) Kommisjonen vil fortsette å overvåke disse to luftfartsselskaperes ytelser nøye. Medlemsstatene vil systematisk kontrollere den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av disse luftfartsselskaperes luftfartøyer i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008. Kommisjonen har til hensikt i samarbeid med medlemsstatene å kontrollere at de annonserte tiltakene gjennomføres på en tilfredsstillende måte, ved å avlegge besøk på stedet på et passende tidspunkt.

Luftfartsselskaper fra Republikken Kirgisistan

- 19) Myndighetene i Republikken Kirgisistan har underrettet Kommisjonen om at de har utstedt godkjenningssertifikater til følgende luftfartsselskaper: Valor Air og Artik Avia. Ettersom de ovennevnte myndighetene har vist manglende evne til å føre tilstrekkelig sikkerhetstilsyn, bør disse to luftfartsselskapene også oppføres i vedlegg A.
- 20) Myndighetene i Republikken Kirgisistan har framlagt dokumentasjon for Kommisjonen som viser at de har trukket tilbake godkjenningssertifikatet til følgende

luftfartsselskaper: Botir Avia, Intal Avia, Air Central Asia. Ettersom disse luftfartsselskapene følgerlig har innstilt sin virksomhet, bør de fjernes fra vedlegg A.

Cubana de Aviación SA

- 21) I samsvar med betraktning 24 i forordning nr. 331/2008 har vedkommende myndigheter i Republikken Cuba 19. juni 2008 underrettet Kommisjonen om at EGPWS er installert i luftfartøyer av typen Ilyushin IL-62 med registreringsmerke CU-T1284 og CU-T1280 fra Cubana de Aviación. Luftfartøyet av typen IL-62 med registreringsmerke CU-T1283 er tatt ut av drift ettersom det hadde nådd slutten av sin levetid. Videre har vedkommende myndigheter i Republikken Cuba underrettet Kommisjonen om at de har kontrollert at alle tidligere avdekkede sikkerhetsmangler faktisk er utbedret av luftfartsselskapet.
- 22) Kommisjonen har vurdert disse opplysningene og anser at tiltakene er hensiktsmessige for å utbedre alle tidligere påviste sikkerhetsmangler ved luftfartøyer som Cubana de Aviación utfører flyginger til Fellesskapet med. Medlemsstatene vil systematisk kontrollere den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av dette luftfartsselskapets luftfartøyer i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008.

Iran Air

- 23) Det foreligger bevis på at Iran National Airlines («Iran Air»), som utfører flyginger til Fellesskapet, ikke overholder særskilte sikkerhetsstandarder fastsatt ved Chicago-konvensjonen. Disse manglene er påvist ved inspeksjoner på bakken som Østerrike, Frankrike, Tyskland, Italia, Nederland, Sverige, Det forente kongerike og Sveits har utført innenfor rammen av SAFA-programmet⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ACG-2007-63, ACG-2007-90, ACG-2007-139, ACG-2008-58, ACG-2008-105, DGAC/F-2004-198, DGAC/F-2004-456, DGAC/F-2004-1218, DGAC/F-2005-194, DGAC/F-2005-523, DGAC/F-2005-1333, DGAC/F-2006-197, DGAC/F-2006-404, DGAC/F-2006-531, DGAC/F-2006-767, DGAC/F-2006-1696, DGAC/F-2007-185, DGAC/F-2007-575, DGAC/F-2007-1064, DGAC/F-2007-1802, DGAC/F-2007-2074, DGAC/F-2007-2254, DGAC/F-2007-2471, DGAC/F-2008-303, DGAC/F-2008-732, LBA/D-2004-42, LBA/D-2004-359, LBA/D-2004-780, LBA/D-2005-504, LBA/D-2005-521, LBA/D-2005-593, LBA/D-2006-234, LBA/D-2006-425, LBA/D-2007-463, LBA/D-2007-520, LBA/D-2007-536, LBA/D-2007-724, LBA/D-2008-209, LBA/D-2008-278, LBA/D-2008-441, ENAC-IT-2004-349, ENAC-IT-2005-85, ENAC-IT-2005-168, ENAC-IT-2005-349, ENAC-IT-2006-843, ENAC-IT-2007-387, ENAC-IT-2007-417, ENAC-IT-2007-572, ENAC-IT-2007-637, ENAC-IT-2008-104, CAA-NL-2004-91, CAA-NL-2004-92, CAA-NL-2005-15, CAA-NL-2005-36, CAA-NL-2005-117, CAA-NL-2007-190, CAA-NL-2008-43, SCAA-2005-32, SCAA-2005-57, SCAA-2007-60, CAA-UK-2004-24, CAA-UK-2004-150, CAA-UK-2004-158, CAA-UK-2004-208, CAA-UK-2005-34, CAA-UK-2008-76, CAA-UK-2008-100, FOCA-2005-308, FOCA-2007-494.

- 24) Luftfartsselskapet har framlagt en rekke korrigerende tiltak som er foreslått for vedkommende myndigheter i de ovennevnte medlemsstater samt en plan for korrigerende tiltak for på en systematisk måte å rette opp de mangler som berørte mange av luftfartsselskapets ansvarsområder. På invitasjon fra luftfartsselskapet og vedkommende myndigheter foretok en gruppe av europeiske sakkyndige en inspeksjonsreise til Den islamske republikk Iran 16.–20. juni 2008 med henblikk på å kontrollere om de tidligere avdekkede sikkerhetsmanglene er utbedret. Det framgår av rapporten at luftfartsselskapet i sin kvalitetssikringsavdeling har opprettet en enhet som skal følge opp og utbedre avdekkede sikkerhetsmangler samt analysere årsaken for å forhindre at de oppstår igjen.
- 25) På grunnlag av de felles kriteriene er vurderingen derfor at Iran Air fortløpende har truffet alle de tiltak som er nødvendig for å utbedre alle tidligere avdekkede sikkerhetsmangler i samsvar med relevante sikkerhetsstandarder. På det nåværende tidspunkt er det derfor ikke behov for ytterligere tiltak. Kommisjonen vil fortsette å overvåke luftfartsselskapets ytelse nøye. Medlemsstatene vil systematisk kontrollere den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av dette luftfartsselskapets luftfartøyer i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008.

Yemenia — Yemen Airways

- 26) Det foreligger bevis på at Yemenia — Yemen Airways, som utfører flyginger til Fellesskapet, ikke overholder særskilte sikkerhetsstandarder fastsatt ved Chicago-konvensjonen. Manglene er påvist ved inspeksjoner på bakken som vedkommende myndigheter i Frankrike, Tyskland og Italia har utført innenfor rammen av SAFA-programmet⁽¹⁾.
- 27) Yemenia har inngått en kontrakt med luftfartøyprodusenten Airbus, som innebærer at sistnevnte skal stille til rådighet teknisk sakkyndige og inspektører som skal gi opplæring til personalet (flygere og ingeniører) og overvåke luftfartsselskapets ytelse på to særlige områder: vedlikehold og teknikk, og teknisk drift av luftfartøyer. Airbus utførte en kontroll av luftfartsselskapet på disse to områdene i november og desember 2007, og la deretter fram en rekke korrigerende tiltak for å forbedre sikkerhetsytelsen samt systematisk å rette opp de

sikkerhetsmangler på disse områdene som ble oppdaget ved inspeksjoner på bakken. Det ble framlagt en plan for korrigerende tiltak 26. mai 2008.

- 28) Kommisjonen anser at planen for korrigerende tiltak ikke løser alle sikkerhetsproblemer som er oppdaget på en tilfredsstillende måte. Luftfartsselskapet har vist at det har en effektiv struktur og organisering som kan sikre at sikkerhetsstrategien følges, men det er visse områder med gjenstående problemer. På driftsområdet, særlig når det gjelder teorikurs og flygeropplæring, er det ikke tilfredsstillende dokumentert hvorvidt og hvordan de korrigerende tiltakene vil bli gjennomført, ettersom det ikke finnes opplysninger om de kvalifikasjoner og den opplæring som kreves av det aktuelle personale. På området vedlikehold og teknikk inneholder planen for tiltak en rekke ubesvarte spørsmål, f.eks. ETOPS, teknikk og teknisk dokumentasjon, som utgjør grunnleggende vilkår for sikker flytrafikk og for velfungerende vedlikehold. De ufullstendige svarene fra luftfartsselskapet gjør det umulig å foreta en omfattende vurdering av tiltaksplanen på dette området. Ytterligere dokumentasjon ble oversendt Kommisjonen 12. og 25. juni 2008. Denne dokumentasjonen inneholder en revidert plan for korrigerende tiltak etter ytterligere diskusjoner med Airbus. Den utfyllende dokumentasjonen for den reviderte planen for korrigerende tiltak ble framlagt for Kommisjonen 7. juli 2008.
- 29) For å avslutte Kommisjonens og medlemsstatenes vurdering av de detaljerte utfyllende opplysninger framlagt av Yemenia, vil Kommisjonen anmode selskapet om ytterligere klargjøringer med hensyn til revisjonen av planen om korrigerende tiltak, der det tas hensyn til diskusjonene mellom luftfartsselskapet og Airbus.
- 30) Kommisjonen anerkjenner den innsats Yemenia har gjort for å korrigere de påviste sikkerhetsmangler. De seneste inspeksjoner på bakken i Fellesskapet har dessuten ikke vist vesentlige mangler. Kommisjonen anser imidlertid at de korrigerende tiltak som er framlagt av Yemenia, må gjennomføres fullt ut og overvåkes nøye, samt at medlemsstatene systematisk bør kontrollere at de relevante sikkerhetsstandardene faktisk overholdes ved å prioritere inspeksjoner på bakken av dette luftfartsselskapets luftfartøyer i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008.
- 31) Kommisjonen anser derfor på det nåværende tidspunkt at luftfartsselskapet ikke bør oppføres i vedlegg A. Når vurderingen av den reviderte planen for korrigerende tiltak og utfyllende opplysninger er gjennomført, vil Kommisjonen treffe en beslutning om hensiktsmessige tiltak.

⁽¹⁾ DGAC/F-2005-270, DGAC/F-2005-471, DGAC/F-2005-1054, DGAC/F-2005-1291, DGAC/F-2006-60, DGAC/F-2006-601, DGAC/F-2006-716, DGAC/F-2006-1465, DGAC/F-2006-1760, DGAC/F-2006-2066, DGAC/F-2007-119, DGAC/F-2007-1002, DGAC/F-2007-1332, DGAC/F-2007-2066, DGAC/F-2008-478, DGAC/F-2008-1129, LBA/D-2006-47, LBA/D-2006-103, LBA/D-2006-157, LBA/D-2007-477, ENAC-IT-2005-51, ENAC-IT-2005-218, ENAC-IT-2005-648, ENAC-IT-2006-330, ENAC-IT-2008-126.

Luftfartsselskaper fra Kambodsja

- 32) Det foreligger bevis på alvorlige sikkerhetsmangler hos alle luftfartsselskaper som er sertifisert i Kambodsja. ICAO gjennomførte en kontroll av denne staten i november og desember 2007, og rapporterte om manglende overholdelse av et stort antall internasjonale standarder. ICAO underrettet alle avtaleparter om at det foreligger vesentlige sikkerhetsproblemer når det gjelder Kambodsjas sivile luftfartsmyndigheters evne til å utføre sitt tilsynsansvar med hensyn til luftfartssikkerhet.
- 33) Vedkommende myndigheter i Kambodsja har vist manglende evne til å gjennomføre og håndheve relevante ICAO-sikkerhetsstandarder. Kambodsja har bl.a. utstedt ni godkjenningssertifikater uten å ha innført en sertifiseringsordning for sine luftfartsselskaper. Det tekniske personalet og driftspersonalet ved det statlige byrået for sivil luftfart (State Secretariat of Civil Aviation, SSCA) var ikke involvert ved godkjenningen av søkere. SSCA kan ikke garantere at innehavere av godkjenningssertifikater overholder bestemmelsene i ICAOs vedlegg VI og gjeldende nasjonale krav. Dessuten var det umulig med sikkerhet å fastslå luftdyktighetsstatusen til luftfartøyer som er registrert i Kambodsja.
- 34) Kommisjonen har forhørt seg med vedkommende myndigheter i Kambodsja om hvilke tiltak de har gjennomført for å utbedre manglene som er påvist av ICAO. SSCA har vist vilje til å forbedre situasjonen, og har igangsatt en rekke vesentlige korrigerende tiltak, bl.a. opprettet et luftfartøyregister, avregistrert en betydelig del av flåten, midlertidig opphevet fire av ni godkjenningssertifikater samt offentliggjort en rekke regler som blir obligatoriske i november 2008. Kommisjonen anser at disse første korrigerende tiltakene er oppmuntrende, og at sikkerhetsproblemene påvist av ICAO kan løses så snart alle tiltakene gjennomføres fullt ut.
- 35) Kommisjonen oppfordrer SSCA til å treffe avgjørende tiltak for å løse sikkerhetsproblemene, særlig når det gjelder å sertifisere på nytt de luftfartsselskaper som i dag har lisens i Kambodsja, i fullt samsvar med ICAO-standardene. SSCA bør derfor før Flysikkerhetskomiteens neste møte i november 2008 framlegge alle relevante opplysninger om gjennomføringen av korrigerende tiltak til utbedring av sikkerhetsmanglene som er påvist av ICAO. Dersom dette ikke skjer, vil Kommisjonen se seg nødt til å vedta at alle luftfartsselskaper med lisens i Kambodsja oppføres i vedlegg A.

Luftfartsselskaper fra Sierra Leone

- 36) Vedkommende myndigheter i Sierra Leone har underrettet Kommisjonen om at de har truffet tiltak for å innlede avregistrering av alle luftfartøyer som er registrert i Sierra Leone, og har anmodet om at alle luftfartsselskaper som har lisens i Sierra Leone, fjernes fra vedlegg A. I tillegg underrettet de Kommisjonen om at luftfartsselskapet Bellview Airlines (SL) ikke lenger innehar et godkjenningssertifikat, og derfor bør fjernes fra vedlegg A.
- 37) Når det gjelder fjerning av alle luftfartsselskaper med lisens i Sierra Leone, herunder Bellview Airlines (SL), mener Kommisjonen at det ikke er berettiget at disse fjernes fra vedlegg A, ettersom det ikke foreligger bevis på at disse selskapene ikke lenger eksisterer. Disse luftfartsselskapene bør derfor fortsatt være oppført i vedlegg A.
- 38) Når det gjelder utkastet til planen for korrigerende tiltak som vedkommende myndigheter i Sierra Leone har sendt til ICAO, har Kommisjonen ikke mottatt bevis (relevant dokumentasjon) på at manglene med hensyn til sikkerhetstilsyn og tilknyttede standarder og anbefalt praksis for sivil luftfart vil bli utbedret innen de fastsatte fristene.

Luftfartsselskaper fra Republikken Indonesia

- 39) Kommisjonen mottok 16. mai en rapport fra vedkommende myndigheter i Indonesia om framskrittene med gjennomføringen av planen for korrigerende tiltak. Av de relevante dokumenter som Kommisjonen mottok 16. juni 2008, framgår det at de nasjonale myndigheter på det nåværende tidspunkt ikke er i stand til å sikre tilsynet med de luftfartsselskaper som de sertifiserer, særlig når det gjelder overvåking av luftfartsoperasjoner.
- 40) Kommisjonen har også 2. juni 2008 mottatt opplysninger fra vedkommende myndigheter i Indonesia om planlegging og gjennomføring av tilsynsvirksomhet for luftfartsselskapene Garuda Indonesia, Ekpres Transportasi Antar Benua, Airfast Indonesia og Mandala Airlines. Av de relevante dokumenter som Kommisjonen mottok 16. juni 2008, framgår det at tilsynet med disse luftfartsselskapenes luftfartsoperasjoner er utilstrekkelig.

- 41) Vedkommende myndigheter i Indonesia avgav 10. juli 2008 erklæringer til Flysikkerhetskomiteen om de korrigerende tiltak for å utbedre sikkerhetsmanglene påvist av ICAO. Erklæringene gjenspeilte de utfyllende opplysninger om gjennomføringen av planen for korrigerende tiltak som ble framlagt av Indonesia 1. juli 2008. Vedkommende myndigheter i Indonesia har gjort en betydelig innsats for å rette opp sikkerhetssituasjonen i landet ved å påbegynne gjennomføringen av en rekke omfattende korrigerende tiltak, som er pågående og som bør være fullført i løpet av de kommende måneder. Myndighetene bekreftet også at ICAO ennå ikke anser noen av de problemer som ble oppdaget i forbindelse med organisasjonens seneste kontroller i november 2000, april 2004 og februar 2007, for å være løst.
- 42) Luftfartsselskapet Garuda Indonesia framla 7. mai 2008 ytterligere opplysninger som Kommisjonen hadde bedt om under Flysikkerhetskomiteens utspørring av luftfartsselskapet 3. april 2008 om de korrigerende tiltak som er utført når det gjelder interne kontrollsystemer og installasjon av E-GPWS på B-737-flåten. Ut fra analysen av dokumentasjonen ser det ut til at Garuda Indonesia har gjennomført de nødvendige tiltak for å overholde ICAO-standardene. En viss uro gjenstår imidlertid når det gjelder luftfartsoperasjoner, etter to lignende hendelser som fant sted 9. og 28. mai 2008.
- 43) På grunnlag av de felles kriterier, og i lys av at ICAO hittil ikke anser at noen av de problemer som ble oppdaget i forbindelse med organisasjonens kontroller er løst, vurderes det derfor at vedkommende myndigheter i Indonesia på det nåværende tidspunkt ikke har klart å godtgjøre at de har utført sitt regulerings- og tilsynsansvar for alle de luftfartsselskaper de sertifiserer, i samsvar med ICAO-standardene. Ingen av de indonesiske luftfartsselskapene kan derfor på det nåværende tidspunkt strykes fra fellesskapslisten.
- 44) Kommisjonen vil samarbeide tett med ICAO for å vurdere de indonesiske vedkommende myndigheters evne til å gjennomføre og håndheve de internasjonale sikkerhetsstandardene. Kommisjonen har til hensikt å besøke Indonesia før noen av de nåværende tiltakene endres.
- 45) Luftfartsselskapene Airfast Indonesia, Garuda Indonesia og Mandala Airlines fremmet individuelle anmodninger om å få legge fram sine synspunkter muntlig for Flysikkerhetskomiteen, og selskapene fikk gi uttrykk for sine synspunkter 9. og 10. juli 2008.
- 46) Vedkommende myndigheter i Indonesia har underrettet Kommisjonen om at de har trukket tilbake godkjenningssertifikatet til luftfartsselskapet Adam Sky Connection Airlines. Ettersom dette luftfartsselskapet følgelig har innstilt sin virksomhet, bør det fjernes fra vedlegg A.
- 47) Vedkommende myndigheter i Indonesia har framlagt for Kommisjonen en ajourført liste over luftfartsselskaper som innehar et godkjenningssertifikat for luftfartsselskap. Luftfartsselskapene som på det nåværende tidspunkt er sertifisert i Indonesia, er følgende: Garuda Indonesia, Merpati Nusantara, Kartika Airlines, Mandala Airlines, Trigana Air Service, Metro Batavia, Pelita Air Service (AOC 121-008 og 135-001), Indonesia Air Asia, Lion Mentari Airlines, Wing Adabi Nusantara, Riau Airlines, Transwisata Prima Aviation, Tri MG Intra Airlines (AOC 121-018 og 135-037), Ekspres Transportasi Antar Benua, Manunggal Air Service, Megantara Airlines, Linus Airways, Indonesia Air Transport, Sriwijaya Air, Travel Ekspres Airlines, Republic Ekspres Airlines, Airfast Indonesia, Helizona, Sayap Garuda Indah, Survei Udara Penas, Travira Utama, Derazona Air Service, National Utility Helicopter, Deraya Air Taxi, Dirgantara Air Service, SMAC, Kura-Kura Aviation, Gatari Air Service, Intan Angkasa Air Service, Air Pacific Utama, Transwisata Prima Aviation, Asco Nusa Air, Atlas Deltasatya, Pura Wisata Baruna, Panarbangon Angkasa Semesta, ASI Pujiastuti, Aviastar Mandiri, Dabi Air Nusantara, Balai Kalibrasi Fasilitas Penerbangan, Sampurna Air Nusantara og Eastindo. Fellesskapslisten bør derfor ajourføres og nevnte luftfartsselskaper oppføres i vedlegg A.
- 48) Vedkommende myndigheter i Indonesia har dessuten underrettet Kommisjonen om at godkjenningssertifikatene for luftfartsselskapene Helizona, Dirgantara Air Service, Kura-Kura Aviation, Asco Nusa Air og Tri MG Intra Airlines er midlertidig opphevet. Ettersom disse tiltakene er midlertidige, anser Kommisjonen at det ikke er berettiget å stryke disse luftfartsselskapene fra vedlegg A.

Luftfartsselskaper fra Republikken Filippinene

- 49) Det amerikanske samferdselsdepartementets føderale luftfartsmyndighet (FAA) har senket Filippinenes sikkerhetsstatus i sitt IASA-program fordi landet ikke oppfyller de internasjonale sikkerhetsstandardene fastsatt av Organisasjonen for internasjonal sivil luftfart (ICAO). Luftfartsselskaper fra Republikken Filippinene kan derfor bare fortsette sin virksomhet på det nåværende nivå under forsterket FAA-tilsyn. Slike luftfartsselskaper har ikke tillatelse til å utvide eller endre sine tjenester i USA.

- 50) ICAO har meddelt at de i november 2008 vil utføre en omfattende inspeksjon av Republikken Filippinene Air Transportation Office innenfor rammen av det verdensomspennende kontrollprogram for tilsyn med sikkerhet (USOAP).
- 51) Kommisjonen har innledet samråd med vedkommende myndigheter i Filippinene, og gitt uttrykk for sine bekymringer om sikkerheten i forbindelse med driften av luftfartsselskaper som har lisens i landet. Filippinene har angitt at en ny lov om den sivile luftfartsmyndigheten er vedtatt i mars 2008, og at vedkommende myndighet er i ferd med å omstruktureres til et fullt uavhengig byrå, som innledet sin virksomhet 7. juli 2008. Det er imidlertid ennå ikke framlagt en detaljert plan for korrigerende tiltak.
- 52) Kommisjonen anser at et vedtak om eventuell oppføring på fellesskapslisten av alle luftfartsselskaper som er sertifisert i Republikken Filippinene, bør utsettes til resultatene fra ICAO-kontrollen foreligger. I mellomtiden vil Kommisjonen og medlemsstatene fortsette å overvåke disse luftfartsselskaperes ytelse nøye.

Luftfartsselskaper fra Den russiske føderasjon

- 53) Etter at forordning (EF) nr. 331/2008 ble vedtatt, mottok Kommisjonen og enkelte medlemsstater 21.–23. april 2008 redegjørelser fra de 13 russiske luftfartsselskaper som er pålagt driftsbegrensninger i henhold til et vedtak fra vedkommende myndigheter i Den russiske føderasjon. Dokumentene som ble framlagt av disse luftfartsselskapene, og redegjørelsen fra myndigheten med tilsynsansvar, gjorde det mulig å avklare disse luftfartsselskaperes sikkerhetssituasjon og deres overholdelse av ICAO-standardene som får anvendelse på internasjonal virksomhet. Utspørringene gjorde det også mulig å fastslå at en rekke luftfartøyer, ifølge dokumenter framlagt av luftfartsmyndighetene i Den russiske føderasjon, ikke er utstyrt til å utføre internasjonale flyginger i henhold til ICAO-standardene, ettersom de bl.a. mangler det nødvendige TAWS/E-GPWS-utstyr. Myndighetene påtok seg å treffe de nødvendige tiltak i henhold til russisk lovgivning for å forby at disse luftfartøyene flyr inn i, innenfor eller ut av Fellesskapets samt Islands, Norges og Sveits' luftrom, og å revidere de berørte luftfartsselskaperes godkjenningssertifikater og driftsspesifikasjoner i henhold til dette. Et revidert godkjenningssertifikat sammen med fullstendige driftsspesifikasjoner vil bli meddelt Kommisjonen før noen av disse luftfartøyene kan trafikere Fellesskapets luftrom. Vedkommende myndigheter i Den russiske føderasjon gjorde 25. april 2008 et vedtak som trådte i kraft 26. april 2008.
- 54) I henhold til nevnte beslutning har følgende luftfartøyer ikke tillatelser til å foreta flyginger til, i eller fra Fellesskapet:

- a) Aircompany Yakutia: Tupolev TU-154: RA-85007 og RA-85790; Antonov AN-140: RA-41250; AN-24RV: RA-46496, RA-46665, RA-47304, RA-47352, RA-47353, RA-47360; AN-26: RA-26660,
- b) Gazpromavia: Tupolev TU-154M: RA-85625 og RA-85774; Yakovlev Yak-40: RA-87511, RA-88186 og RA-88300; Yak-40K: RA-21505 og RA-98109; Yak-42D: RA-42437; alle (22) helikoptre av typen Kamov Ka-26 (registreringsnummer ukjent); alle (49) helikoptre av typen Mi-8 (registreringsnummer ukjent); alle (11) helikoptre av typen Mi-171 (registreringsnummer ukjent); alle (8) helikoptre av typen Mi-2 (registreringsnummer ukjent); alle (1) helikoptre av typen EC-120B (registreringsnummer ukjent),
- c) Kavminvodyavia: Tupolev TU-154B: RA-85307, RA-85494 og RA-85457,
- d) Krasnoyarsky Airlines: Tupolev TU-154B: RA-85505 og RA-85529, TU-154M: RA-85672, RA-85678, RA-85682, RA-85683, RA-85694, RA-85759, RA-85801, RA-85817 og RA-85821, Ilyushin IL-86: RA-86121, RA-86122, RA-86137 og RA-86145, Kuban Airlines: Yakovlev Yak-42: RA-42331, RA-42336, RA-42350, RA-42526, RA-42538 og RA-42541,
- e) Orenburg Airlines: Tupolev TU-154B: RA-85602; alle TU-134 (registreringsnummer ukjent); alle Antonov An-24 (registreringsnummer ukjent); alle An-2 (registreringsnummer ukjent); alle helikoptre av typen Mi-2 (registreringsnummer ukjent); alle helikoptre av typen Mi-8 (registreringsnummer ukjent)⁽¹⁾,
- f) Siberia Airlines: Tupolev TU-154M: RA-85613, RA-85619, RA-85622, RA-85690 og RA-85618,
- g) Tatarstan Airlines: Yakovlev Yak-42D: RA-42347, RA-42374, RA-42433; Yak-40: RA-88287; alle Tupolev TU-134A, herunder RA-65065, RA-65102, RA-65691, RA-65970 og RA-65973; alle Antonov AN-24RV, herunder RA-46625 og RA-47818,

⁽¹⁾ Vedkommende myndigheter i Den russiske føderasjon underrettet Kommisjonen 6. juni 2008 om at det var blitt installert EGPWS-utstyr i følgende luftfartøyer fra luftfartsselskapet Orenburg Airlines: Tupolev TU-154B med registreringsnummer RA-85603 og RA-85604. De framla også de endrede driftsspesifikasjonene for luftfartsselskapets godkjenningssertifikat.

h) Ural Airlines: Tupolev TU-154B: RA-85319, RA-85337, RA-85357, RA-85375, RA-85374, RA-85432 og RA-85508⁽¹⁾;

i) UTAir: Tupolev TU-154M: RA-85727, RA-85733, RA-85755, RA-85788, RA-85789, RA-85796, RA-85803, RA-85806, RA-85820, RA-85681 og RA-85685, TU-154B: RA-85504, RA-85550, RA-85557; alle (29) TU-134: RA-65005, RA-65024, RA-65033, RA-65055, RA-65127, RA-65143, RA-65148, RA-65560, RA-65565, RA-65572, RA-65575, RA-65607, RA-65608, RA-65609, RA-65611, RA-65613, RA-65616, RA-65618, RA-65620, RA-65622, RA-65728, RA-65755, RA-65777, RA-65780, RA-65793, RA-65901, RA-65902, RA-65916 og RA-65977; alle (1) TU-134B: RA-65716; alle (4) Antonov AN-24B: RA-46267, RA-46388, RA-47289 og RA-47847; alle (3) AN-24 RV: RA-46509, RA-46519 og RA-47800; alle (10) Yakovlev Yak-40: RA-87292, RA-87348, RA-87907, RA-87941, RA-87997, RA-88209, RA-88210, RA-88227, RA-88244 og RA-88280; alle helikoptre av typen Mil-26: (registreringsnummer ukjent); helikoptre av typen Mil-10: (registreringsnummer ukjent); helikoptre av typen Mil-8 (registreringsnummer ukjent); helikoptre av typen AS-355 (registreringsnummer ukjent); helikoptre av typen BO-105 (registreringsnummer ukjent),

j) Rossija (STC Russia): Tupolev TU-134: RA-65093, RA-65109, RA-65113, RA-65553, RA-65555, RA-65759, RA-65904, RA-65905, RA-65911, RA-65912, RA-65921, RA-65979 og RA-65994; TU-214: RA-64504, RA-64505; Ilyushin IL-18: RA-75454 og RA-75464; Yakovlev Yak-40: RA-87203, RA-87968, RA-87969, RA-87971, RA-87972 og RA-88200.

55) For luftfartsselskapene Airlines 400 JSC og Atlant Soyuz ble det ikke identifisert noen slike luftfartøyer.

56) Vedkommende myndigheter i Den russiske føderasjon og Kommisjonen er villige til å videreføre sitt nære samarbeid, og å utveksle alle nødvendige opplysninger om sine luftfartsselskapers sikkerhet. Medlemsstatene

vil systematisk kontrollere den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av disse luftfartsselskaperens luftfartøyer i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008.

Luftfartsselskaper fra Ukraina

Ukraine Cargo Airways

57) Som nevnt i betraktning 18 i forordning nr. 331/2008, framla luftfartsselskapet Ukraine Cargo Airways 1. april 2008 en revidert plan for korrigerende tiltak som gjenspeilte de endringer vedkommende myndigheter i Ukraina anmodet om etter en revisjon av selskapet. Kommisjonen anmodet 11. april 2008 vedkommende myndigheter i Ukraina om innen 10. mai 2008 å framlegge opplysninger som beviser at gjennomføringen av den reviderte planen for korrigerende tiltak er effektiv.

58) Vedkommende myndigheter i Ukraina underrettet 19. juni 2008 Kommisjonen om at de ikke er i stand til å bekrefte at luftfartsselskapet Ukraine Cargo Airways har gjennomført de korrigerende tiltak. De tilføyde dessuten at de anså enkelte av de korrigerende tiltakene som utilstrekkelige. Myndighetene framla 27. juni underlagsdokumentasjon for Kommisjonen, der det framgikk at luftfartsselskapet hadde gjort «betydelige framskritt med å forbedre flåtens tekniske tilstand og selskapets dokumentasjon, strategier og framgangsmåter, samt opplæringen av besetningen», men at «tiden og andre omstendigheter, herunder forsinkelser forårsaket av vedlikeholdsorganisasjoner, begrenser luftfartsselskapets mulighet til å fullføre alt arbeid på alle luftfartøyer og forbedre opplæringen av flybesetningen». Vedkommende myndigheter i Ukraina bekreftet at de er villige til å fortsette det omfattende tilsynet med Ukraine Cargo Airways, og framlegge for Flysikkerhetskomiteen det fullstendige vedtak om hvorvidt Ukraine Cargo Airways gjennomfører planen for korrigerende tiltak på en egnet måte. Vedkommende myndigheter i Ukraina oversendte 8. juli Kommisjonen sitt vedtak om å oppheve driftsbegrensningene på visse av Ukraine Cargo Airways' luftfartøyer, ettersom det er bekreftet at luftfartsselskapet har gjennomført planen for korrigerende tiltak.

59) Vedkommende myndigheter i Ukraina og Ukraine Cargo Airways avgav 10. juli 2008 erklæringer til Flysikkerhetskomiteen der det framgår at inspeksjoner på bakken av 15 av luftfartsselskapets luftfartøyer avdekket at planen for korrigerende tiltak bare var gjennomført på seks luftfartøyer som tilfredsstilte ICAO-standardene, og myndighetene hadde vedtatt å oppheve eventuelle begrensninger de tidligere hadde innført for disse luftfartøyene. Ifølge disse myndighetene hadde det dessuten blitt konstatert at de nødvendige tiltak for å sikre gjennomføring av ICAO-standardene ikke var gjennomført for de ni gjenværende luftfartøyene, og at disse derfor fortsatt var omfattet av driftsbegrensninger i Ukraina.

⁽¹⁾ Vedkommende myndigheter i Den russiske føderasjon underrettet Kommisjonen 6. juni 2008 om at det var blitt installert EGPWS-utstyr i følgende luftfartøyer fra luftfartsselskapet Ural Airlines: Ilyushin IL-86 med registreringsnummer RA-86078, RA-86093, RA-86114 og RA-86120. De framla også de endrede driftsspesifikasjonene for luftfartsselskapets godkjenningssertifikat.

- 60) Kommissjonen anerkjenner at luftfartsselskapet har vist sin vilje til å treffe korrigerende tiltak for å utbedre sikkerhetsmanglene som berørte hele flåten. På grunnlag av dokumentasjonen av resultatene fra de kontroller som vedkommende myndigheter i Ukraina hittil har gjennomført, og de erklæringer disse myndighetene har avgitt til Flysikkerhetskomiteen, anser Kommissjonen at luftfartsselskapet ikke har gjennomført planen til fulle, ettersom kontrollen utført av vedkommende myndigheter i Ukraina viser at de korrigerende tiltak som hittil er gjennomført, ikke har vært tilstrekkelig hensiktsmessige og effektive. Kommissjonen er fortsatt bekymret over at luftfartsselskapet bare var i stand til å sørge for at en del av flåten oppfylte sikkerhetsstandardene, mens det ifølge planen skulle innføre et flåteforvaltningssystem som skulle sikre at alle tiltakene i like stor grad omfattet alle dets luftfartøyer. På grunnlag av de felles kriterier kan luftfartsselskapet derfor ikke fjernes fra vedlegg A på det nåværende tidspunkt.

Generelt sikkerhetstilsyn for luftfartsselskaper fra Ukraina

- 61) I samsvar med betraktning 21 i forordning nr. 331/2008 oppfordret Kommissjonen 11. april 2008 vedkommende myndigheter i Ukraina til innen 10. mai 2008 å framlegge en plan for tiltak som skal forbedre utøvelsen av sikkerhetstilsynet med luftfartsselskaper de har tilsyn med og luftfartøyer som er registrert i Ukraina. I forbindelse med det samråd som 22. mai 2008 ble holdt med vedkommende myndigheter i Ukraina i henhold til artikkel 3 i forordning (EF) nr. 473/2006, gjentok Kommissjonen sin anmodning om slike opplysninger. Vedkommende myndigheter i Ukraina oversendte en slik plan 31. mai 2008. I denne planen fokuseres det på: lovgivning i forbindelse med utarbeiding, gjennomføring og håndheving av presis, bindende og klart identifiserbar sikkerhetslovgivning og standarder benyttet i Ukraina for godkjenning av tilsyn med organisasjoner, luftfartøyer og personale; den statlige luftfartsmyndighetens ressurser, herunder personalets kvalifikasjoner og opplæring for å sikre at personalets antall, kvalifikasjoner og erfaring, herunder utdanning og videreutdanning, er tilstrekkelig til å håndtere arbeidsmengden i forbindelse med sikkerhetstilsyn med luftfartsselskaper, luftfartøyer og personale i Ukraina; og til slutt tilsyn med luftfartøyenes kontinuerlige luftdyktighet og vedlikehold, der det fastsettes hvordan vedkommende myndigheter i Ukraina sikrer at den kontinuerlige luftdyktigheten for de luftfartøyer som de har ansvar for regelverksbasert tilsyn med, er sikret, og at luftfartøyer vedlikeholdes i samsvar med godkjente vedlikeholdsprogrammer, som gjennomgås regelmessig.
- 62) Vedkommende myndigheter i Ukraina framla også dokumentasjon på lovgivningsmessige tiltak som får anvendelse fram til det nye luftfartsregelverket, som også berører sikkerhetsaspekter, vedtas.
- 63) Kommissjonen anser at den framlagte tiltaksplanen inneholder tiltak med sikte på å forbedre og styrke

utøvelsen av sikkerhetstilsyn i Ukraina. Det er imidlertid ikke mulig å vurdere hvor effektiv denne planen er på det nåværende tidspunkt, ettersom tidsplanen for korrigerende tiltak strekker seg til 2011, mens størsteparten av tiltakene som berører tilsyn med kontinuerlig luftdyktighet og vedlikehold, skal være gjennomført innen utgangen av 2008.

- 64) På denne bakgrunn anser Kommissjonen at den løpende gjennomføringen av denne planen må overvåkes nøye. Vedkommende myndigheter i Ukraina må legge fram en framdriftsrapport hver tredje måned. Kommissjonen har følgelig til hensikt å avlegge vedkommende myndighet i Ukraina et besøk for å kontrollere hvor effektiv gjennomføringen er av de tiltak som skal være gjennomført innen utgangen av 2008. Medlemsstatene vil videre systematisk kontrollere den faktiske overholdelsen av de relevante sikkerhetsstandardene gjennom å prioritere inspeksjoner på bakken av luftfartsselskaper som har lisens fra Ukraina, i henhold til forordning (EF) nr. 351/2008.

Alminnelige betraktninger om øvrige luftfartsselskaper i vedlegg A og B

- 65) Til tross for uttrykkelige anmodninger fra Kommissjonen har det så langt ikke kommet inn noen bevis på den fullstendige gjennomføringen av egnede utbedringstiltak hos de andre luftfartsselskapene som er oppført på fellesskapslisten som ble ajourført 16. april 2008, eller hos myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn med disse luftfartsselskapene. På grunnlag av de felles kriterier er vurderingen derfor at disse luftfartsselskapene fortsatt bør være underlagt henholdsvis driftsforbud (vedlegg A) eller driftsbegrensninger (vedlegg B).
- 66) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Flysikkerhetskomiteen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 474/2006 gjøres følgende endringer:

1. Vedlegg A erstattes med vedlegg A til denne forordning.
2. Vedlegg B erstattes med vedlegg B til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 24. juli 2008.

For Kommisjonen

Antonio TAJANI

Visepresident

VEDLEGG A

LISTE OVER LUFTFARTSSELSKAPER SOM ER UNDERLAGT ET FULLSTENDIG DRIFTSFORBUD I
FELLESSKAPET⁽¹⁾

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
AIR KORYO	Ukjent	KOR	Den demokratiske folkerepublikk Korea
AIR WEST CO. LTD	004/A	AWZ	Sudan
ARIANA AFGHAN AIRLINES	009	AFG	Afghanistan
SILVERBACK CARGO FREIGHTERS	Ukjent	VRB	Rwanda
TAAG ANGOLA AIRLINES	001	DTA	Angola
UKRAINE CARGO AIRWAYS	145	UKS	Ukraina
UKRAINIAN MEDITERRANEAN AIRLINES	164	UKM	Ukraina
VOLARE AVIATION ENTREPRISE	143	VRE	Ukraina
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Den demokratiske republikk Kongo, herunder		—	Den demokratiske republikk Kongo
AFRICA ONE	409/CAB/MIN/TC/0114/2006	CFR	Den demokratiske republikk Kongo
AFRICAN AIR SERVICES COMMUTER SPRL	409/CAB/MIN/TC/0005/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIGLE AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0042/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR BENI	409/CAB/MIN/TC/0019/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR BOYOMA	409/CAB/MIN/TC/0049/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR INFINI	409/CAB/MIN/TC/006/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR KASAI	409/CAB/MIN/TC/0118/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR NAVETTE	409/CAB/MIN/TC/015/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
AIR TROPIQUES S.P.R.L.	409/CAB/MIN/TC/0107/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BEL GLOB AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0073/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BLUE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0109/2006	BUL	Den demokratiske republikk Kongo
BRAVO AIR CONGO	409/CAB/MIN/TC/0090/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BUSINESS AVIATION S.P.R.L.	409/CAB/MIN/TC/0117/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
BUTEMBO AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0056/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
CARGO BULL AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0106/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
CETRACA AVIATION SERVICE	409/CAB/MIN/TC/037/2005	CER	Den demokratiske republikk Kongo
CHC STELLAVIA	409/CAB/MIN/TC/0050/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
COMAIR	409/CAB/MIN/TC/0057/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo

⁽¹⁾ Luftfartsselskaper oppført i vedlegg A kan få tillatelse til å utøve trafikkrettigheter ved å leie et luftfartøy med besetning («wet-lease») fra et luftfartsselskap som ikke er underlagt driftsforbud, forutsatt at det oppfyller gjeldende sikkerhetsstandarder.

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
COMPAGNIE AFRICAINE D'AVIATION (CAA)	409/CAB/MIN/TC/0111/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
DOREN AIR CONGO	409/CAB/MIN/TC/0054/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
EL SAM AIRLIFT	409/CAB/MIN/TC/0002/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
ESPACE AVIATION SERVICE	409/CAB/MIN/TC/0003/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
FILAIR	409/CAB/MIN/TC/0008/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
FREE AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0047/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GALAXY INCORPORATION	409/CAB/MIN/TC/0078/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GOMA EXPRESS	409/CAB/MIN/TC/0051/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GOMAIR	409/CAB/MIN/TC/0023/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
GREAT LAKE BUSINESS COMPANY	409/CAB/MIN/TC/0048/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
HEWA BORA AIRWAYS (HBA)	409/CAB/MIN/TC/0108/2006	ALX	Den demokratiske republikk Kongo
I.T.A.B. — INTERNATIONAL TRANS AIR BUSINESS	409/CAB/MIN/TC/0022/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
KATANGA AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0088/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
KIVU AIR	409/CAB/MIN/TC/0044/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
LIGNES AÉRIENNES CONGOLAISES	Ministerens underskrift (forskrift 78/205)	LCG	Den demokratiske republikk Kongo
MALU AVIATION	409/CAB/MIN/TC/0113/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
MALILA AIRLIFT	409/CAB/MIN/TC/0112/2006	MLC	Den demokratiske republikk Kongo
MANGO AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0007/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
PIVA AIRLINES	409/CAB/MIN/TC/0001/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
RWAKABIKA BUSHI EXPRESS	409/CAB/MIN/TC/0052/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SAFARI LOGISTICS SPRL	409/CAB/MIN/TC/0076/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SAFE AIR COMPANY	409/CAB/MIN/TC/0004/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SERVICES AIR	409/CAB/MIN/TC/0115/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
SUN AIR SERVICES	409/CAB/MIN/TC/0077/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TEMBO AIR SERVICES	409/CAB/MIN/TC/0089/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
THOM'S AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0009/2007	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TMK AIR COMMUTER	409/CAB/MIN/TC/020/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TRACEP CONGO	409/CAB/MIN/TC/0055/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TRANS AIR CARGO SERVICE	409/CAB/MIN/TC/0110/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
TRANSPORTS AERIENS CONGOLAIS (TRACO)	409/CAB/MIN/TC/0105/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
VIRUNGA AIR CHARTER	409/CAB/MIN/TC/018/2005	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo
WIMBI DIRA AIRWAYS	409/CAB/MIN/TC/0116/2006	WDA	Den demokratiske republikk Kongo
ZAABU INTERNATIONAL	409/CAB/MIN/TC/0046/2006	Ukjent	Den demokratiske republikk Kongo

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Ekvatorial-Guinea, herunder			Ekvatorial-Guinea
CRONOS AIRLINES	Ukjent	Ukjent	Ekvatorial-Guinea
CEIBA INTERCONTINENTAL	Ukjent	CEL	Ekvatorial-Guinea
EUROGUINEANA DE AVIACION Y TRANSPORTES	2006/001/MTTCT/DGAC/SOPS	EUG	Ekvatorial-Guinea
GENERAL WORK AVIACION	002/ANAC	n/a	Ekvatorial-Guinea
GETRA — GUINEA ECUATORIAL DE TRANSPORTES AEREOS	739	GET	Ekvatorial-Guinea
GUINEA AIRWAYS	738	n/a	Ekvatorial-Guinea
UTAGE — UNION DE TRANSPORT AEREO DE GUINEA ECUATORIAL	737	UTG	Ekvatorial-Guinea
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Swaziland, herunder			Indonesia
AIR PACIFIC UTAMA	135-020	Ukjent	Indonesia
AIRFAST INDONESIA	135-002	AFE	Indonesia
ASCO NUSA AIR TRANSPORT	135-022	Ukjent	Indonesia
ASI PUDJIASTUTI	135-028	Ukjent	Indonesia
ATLAS DELTASATYA	135-023	Ukjent	Indonesia
AVIASTAR MANDIRI	135-029	Ukjent	Indonesia
BALAI KALIBRASI FASITAS PENERBANGAN	135-031	Ukjent	Indonesia
DABI AIR NUSANTARA	135-030	Ukjent	Indonesia
DERAYA AIR TAXI	135-013	DRY	Indonesia
DERAZONA AIR SERVICE	135-010	Ukjent	Indonesia
DIRGANTARA AIR SERVICE	135-014	DIR	Indonesia
EASTINDO	135-038	Ukjent	Indonesia
EKSPRES TRANSPORTASI ANTAR BENUA	135-032	Ukjent	Indonesia
GARUDA INDONESIA	121-001	GIA	Indonesia
GATARI AIR SERVICE	135-018	GHS	Indonesia
HELIZONA	135-003	Ukjent	Indonesia
INDONESIA AIR ASIA	121-009	AWQ	Indonesia
INDONESIA AIR TRANSPORT	135-017	IDA	Indonesia
INTAN ANGKASA AIR SERVICE	135-019	Ukjent	Indonesia
KARTIKA AIRLINES	121-003	KAE	Indonesia
KURA-KURA AVIATION	135-016	Ukjent	Indonesia
LION MENTARI AIRLINES	121-010	LNI	Indonesia

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
LINUS AIRWAYS	121-029	Ukjent	Indonesia
MANDALA AIRLINES	121-005	MDL	Indonesia
MANUNGGAL AIR SERVICE	121-020	Ukjent	Indonesia
MEGANTARA AIRLINES	121-025	Ukjent	Indonesia
MERPATI NUSANTARA	121-002	MNA	Indonesia
METRO BATAVIA	121-007	BTV	Indonesia
NATIONAL UTILITY HELICOPTER	135-011	Ukjent	Indonesia
PELITA AIR SERVICE	121-008	PAS	Indonesia
PELITA AIR SERVICE	135-001	PAS	Indonesia
PENERBANGAN ANGKASA SEMESTA	135-026	Ukjent	Indonesia
PURA WISATA BARUNA	135-025	Ukjent	Indonesia
REPUBLIC EXPRES AIRLINES	121-040	RPH	Indonesia
RIAU AIRLINES	121-017	RIU	Indonesia
SAMPURNA AIR NUSANTARA	135-036	Ukjent	Indonesia
SAYAP GARUDA INDAH	135-004	Ukjent	Indonesia
SMAC	135-015	SMC	Indonesia
SRIWIJAYA AIR	121-035	SJY	Indonesia
SURVEI UDARA PENAS	135-006	Ukjent	Indonesia
TRANSWISATA PRIMA AVIATION	135-021	Ukjent	Indonesia
TRAVEL EXPRES AIRLINES	121-038	XAR	Indonesia
TRAVIRA UTAMA	135-009	Ukjent	Indonesia
TRI MG INTRA AIRLINES	121-018	TMG	Indonesia
TRI MG INTRA AIRLINES	135-037	TMG	Indonesia
TRIGANA AIR SERVICE	121-006	TGN	Indonesia
WING ABADI NUSANTARA	121-012	WON	Indonesia
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Republikken Kirgisistan, herunder		—	Kirgisistan
AIR MANAS	17	MBB	Kirgisistan
ARTIK AVIA	13	ART	Kirgisistan
ASIA ALPHA AIRWAYS	32	SAL	Kirgisistan
AVIA TRAFFIC COMPANY	23	AVJ	Kirgisistan
BISTAIR-FEZ BISHKEK	08	BSC	Kirgisistan
CLICK AIRWAYS	11	CGK	Kirgisistan
DAMES	20	DAM	Kirgisistan

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
EASTOK AVIA	15	Ukjent	Kirgisistan
ESEN AIR	2	ESD	Kirgisistan
GOLDEN RULE AIRLINES	22	GRS	Kirgisistan
ITEK AIR	04	IKA	Kirgisistan
KYRGYZ TRANS AVIA	31	KTC	Kirgisistan
KYRGYZSTAN	03	LYN	Kirgisistan
KYRGYZSTAN AIRLINES	01	KGA	Kirgisistan
MAX AVIA	33	MAI	Kirgisistan
OHS AVIA	09	OSH	Kirgisistan
S GROUP AVIATION	6	Ukjent	Kirgisistan
SKY GATE INTERNATIONAL AVIATION	14	SGD	Kirgisistan
SKY WAY AIR	21	SAB	Kirgisistan
TENIR AIRLINES	26	TEB	Kirgisistan
TRAST AERO	05	TSJ	Kirgisistan
VALOR AIR	07	Ukjent	Kirgisistan
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Liberia		—	Liberia
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Gabon, med unntak av Gabon Airlines og Afrijet, herunder			Gabon
AIR SERVICES SA	0002/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
AIR TOURIST (ALLEGIANCE)	0026/MTACCMDH/SGACC/DTA	NIL	Gabon
NATIONALE ET REGIONALE TRANSPORT (NATIONALE)	0020/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
NOUVELLE AIR AFFAIRES GABON (SN2AG)	0045/MTACCMDH/SGACC/DTA	NVS	Gabon
SCD AVIATION	0022/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
SKY GABON	0043/MTACCMDH/SGACC/DTA	SKG	Gabon
SOLENTA AVIATION GABON	0023/MTACCMDH/SGACC/DTA	Ukjent	Gabon
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Sierra Leone, herunder	—	—	Sierra Leone
AIR RUM, LTD	Ukjent	RUM	Sierra Leone
BELLVIEW AIRLINES (S/L) LTD	Ukjent	BVU	Sierra Leone

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC) eller lisens	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat
DESTINY AIR SERVICES, LTD	Ukjent	DTY	Sierra Leone
HEAVYLIFT CARGO	Ukjent	Ukjent	Sierra Leone
ORANGE AIR SIERRA LEONE LTD	Ukjent	ORJ	Sierra Leone
PARAMOUNT AIRLINES, LTD	Ukjent	PRR	Sierra Leone
SEVEN FOUR EIGHT AIR SERVICES LTD	Ukjent	SVT	Sierra Leone
TEEBAH AIRWAYS	Ukjent	Ukjent	Sierra Leone
Alle luftfartsselskaper sertifisert av myndighetene som har ansvar for regelverksbasert tilsyn i Swaziland, herunder	—	—	Swaziland
AERO AFRICA (PTY) LTD	Ukjent	RFC	Swaziland
JET AFRICA SWAZILAND	Ukjent	OSW	Swaziland
ROYAL SWAZI NATIONAL AIRWAYS CORPORATION	Ukjent	RSN	Swaziland
SCAN AIR CHARTER, LTD	Ukjent	Ukjent	Swaziland
SWAZI EXPRESS AIRWAYS	Ukjent	SWX	Swaziland
SWAZILAND AIRLINK	Ukjent	SZL	Swaziland

VEDLEGG B

LISTE OVER LUFTFARTSSELSKAPER SOM ER UNDERLAGT DRIFTSBEGRENSNINGER I FELLESSKAPET⁽¹⁾

Luftfartsselskapets navn som rettssubjekt som angitt i selskapets AOC (samt handelsnavn, dersom det avviker)	Nummer på godkjenningssertifikat for luftfartsselskap (AOC)	Luftfartsselskapets ICAO-kode	Selskapets hjemstat	Type luftfartøy	Registreringsmerke og eventuelt serienummer	Registreringsstat
AFRIJET ⁽¹⁾	0027/MTAC/ SGACC/DTA		Gabon	Hele flåten med unntak av: 2 luftfartøyer av typen Falcon 50; 1 luftfartøy av typen Falcon 900	Hele flåten med unntak av: TR-LGV, TR-LGY, TR-AFJ	Gabon
AIR BANGLADESH	17	BGD	Bangladesh	B747-269B	S2-ADT	Bangladesh
AIR SERVICE COMORES	06-819/TA-15/ DGACM	KMD	Komorene	Hele flåten med unntak av: LET 410 UVP	Hele flåten med unntak av: D6-CAM (851336)	Komorene
GABON AIRLINES ⁽²⁾	0040/MTAC/ SGACC/DTA	GBK	Gabon	Hele flåten med unntak av: 1 luftfartøy av typen Boeing B-767-200	Hele flåten med unntak av: TR-LHP	Republikken Gabon

⁽¹⁾ Afrijet har bare tillatelse til å bruke det angitte luftfartøyet i sin nåværende virksomhet i Det europeiske fellesskap.

⁽²⁾ Gabon Airlines har bare tillatelse til å bruke det angitte luftfartøyet i sin nåværende virksomhet i Det europeiske fellesskap.

⁽¹⁾ Luftfartsselskaper oppført i vedlegg B kan få tillatelse til å utøve trafikkrettigheter ved å leie et luftfartøy med besetning («wet-lease») fra et luftfartsselskap som ikke er underlagt driftsforbud, forutsatt at det oppfyller gjeldende sikkerhetsstandarder.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv 2007/30/EF

2014/EØS/6/18

av 20. juni 2007

om endring av rådsdirektiv 89/391/EØF, dets særdirektiver og rådsdirektiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF med sikte på å forenkle og rasjonalisere rapportene om den praktiske gjennomføringen(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 137 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité(1),

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(2) og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Medlemsstatenes utarbeiding av rapporter om den praktiske gjennomføringen som skal danne grunnlag for Kommisjonens periodiske rapporter om gjennomføringen av fellesskapsbestemmelser om arbeidstakernes helse og sikkerhet, er fastsatt i rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen(2) og i henhold til artikkel 16 nr. 1 i nevnte direktiv, i særdirektivene, nærmere bestemt rådsdirektiv 89/654/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse på arbeidsplassen(3), rådsdirektiv 89/655/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeidstakernes bruk av arbeidsutstyr i arbeidet(4), rådsdirektiv 89/656/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet

og helse i forbindelse med arbeidstakernes bruk av personlig verneutstyr i arbeidet(5), rådsdirektiv 90/269/EØF av 29. mai 1990 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med manuell håndtering av tunge gjenstander som særlig kan føre til ryggskader hos arbeidstakerne(6), rådsdirektiv 90/270/EØF av 29. mai 1990 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeid med dataskjermutstyr(8), rådsdirektiv 92/57/EØF av 24. juni 1992 om gjennomføring av minimumskrav til sikkerhet og helse på midlertidige eller mobile byggeplasser(9), rådsdirektiv 92/58/EØF av 24. juni 1992 om minimumskrav til sikkerhets- og/eller helseskiltning på arbeidsplassen(10), rådsdirektiv 92/85/EØF av 19. oktober 1992 om iverksetting av tiltak som forbedrer helse og sikkerhet på arbeidsplassen for gravide arbeidstakere og arbeidstakere som nylig har født eller som ammer(11), rådsdirektiv 92/91/EØF av 3. november 1992 om minimumskrav med sikte på å forbedre vernet av arbeidstakernes sikkerhet og helse i borsingsrelatert utvinningsindustri(12), rådsdirektiv 92/104/EØF av 3. desember 1992 om minimumskrav med sikte på å forbedre vernet av arbeidstakernes sikkerhet og helse i utvinningsindustri i dagbrudd eller under jord(13), rådsdirektiv 93/103/EF av 23. november 1993 om minimumskrav til sikkerhet og helse ved arbeid om bord på fiskefartøyer(14), rådsdirektiv 98/24/EF av 7. april 1998 om vern av helsa og tryggleiken til arbeidstakere mot risiko i samband med kjemiske agensar på arbeidsplassen(15), europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/92/EF av 16. desember 1999 om minimumskrav for å bedre vernet av sikkerheten og helsen til arbeidstakere som kan utsettes for fare gjennom eksplosive atmosfærer(16), europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/44/EF av 25. juni 2002 om minstekrav til helse og tryggleik med omsyn til eksponering av arbeidstakere for risikoar i samband med fysiske agensar (vibrasjon)(17), europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/10/EF av 6. februar 2003 om minstekrav til helse og sikkerhet med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (støy)(18), europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/40/EF

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 165 av 27.6.2007, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 105/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og trygghet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 20.

(1) Uttalelse avgitt 17. januar 2006.

(2) Europaparlamentsuttalelse av 26. april 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 30. mai 2007.

(3) EFT L 183 av 29.6.1989, s. 1. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

(4) EFT L 393 av 30.12.1989, s. 1.

(5) EFT L 393 av 30.12.1989, s. 13. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/45/EF (EFT L 195 av 19.7.2001, s. 46).

(6) EFT L 393 av 30.12.1989, s. 18.

(7) EFT L 156 av 21.6.1990, s. 9.

(8) EFT L 156 av 21.6.1990, s. 14.

(9) EFT L 245 av 26.8.1992, s. 6.

(10) EFT L 245 av 26.8.1992, s. 23.

(11) EFT L 348 av 28.11.1992, s. 1.

(12) EFT L 348 av 28.11.1992, s. 9.

(13) EFT L 404 av 31.12.1992, s. 10.

(14) EFT L 307 av 13.12.1993, s. 1.

(15) EFT L 131 av 5.5.1998, s. 11.

(16) EFT L 23 av 28.1.2000, s. 57.

(17) EFT L 177 av 6.7.2002, s. 13.

(18) EUT L 42 av 15.2.2003, s. 38.

av 29. april 2004 om minstekrav til helse og sikkerhet med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (elektromagnetiske felt)⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/25/EF av 5. april 2006 om minstekrav til sikkerhet og helse med hensyn til eksponering av arbeidstakere for risikoer i forbindelse med fysiske agenser (kunstig optisk stråling)⁽²⁾.

- 2) Det er også fastsatt bestemmelser om en gjennomføringsrapport i rådsdirektiv 91/383/EØF av 25. juni 1991 om utfylling av de tiltak som forbedrer sikkerheten og helsen på arbeidsplassen for arbeidstakere som har et tidsbegrenset eller midlertidig arbeidsforhold⁽³⁾, rådsdirektiv 92/29/EØF av 31. mars 1992 om minimumskrav til helse og sikkerhet for bedre medisinsk behandling om bord på fartøyer⁽⁴⁾ og rådsdirektiv 94/33/EF av 22. juni 1994 om vern av unge personer på arbeidsplassen⁽⁵⁾.
- 3) Bestemmelsene om utarbeiding av rapporter i særdirrektivene i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF og i direktiv 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF samsvarer verken med hensyn til hyppighet eller innhold.
- 4) Medlemsstatenes forpliktelse til å framlegge en rapport om den praktiske gjennomføringen og Kommisjonens forpliktelse til å utarbeide en rapport på grunnlag av de nasjonale rapportene er et viktig ledd i regelverksprosessen som gjør det mulig å gjøre opp status og vurdere de ulike aspektene ved den praktiske gjennomføringen av direktivene. Denne forpliktelse bør derfor utvides til også å omfatte de direktiver som ikke fastsetter utarbeiding av gjennomføringsrapporter, nærmere bestemt europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/54/EF av 18. september 2000 om vern av arbeidstakerne mot fare ved å være utsatt for biologiske agenser på arbeidsplassen (sjuende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽⁶⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/37/EF av 29. april 2004 om vern av arbeidstakere mot risiko ved å være utsatt for kreftframkallende eller arvestoffskadelege stoff i arbeidet (sjette særdirrektiv i medhold av artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽⁷⁾ og rådsdirektiv 83/477/EØF av 19. september 1983 om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for asbest i arbeidet (annet særdirrektiv i henhold til artikkel 8 i direktiv 80/1107/EØF)⁽⁸⁾.

- 5) Det er derfor nødvendig å harmonisere bestemmelsene i direktiv 89/391/EF, særdirrektivene i henhold til artikkel 16 nr. 1 i nevnte direktiv samt direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF.

- 6) I henhold til kommisjonsmeldingen «Tilpasninger til endringer i arbeidslivet og samfunnet: en ny fellesskapsstrategi for helse og sikkerhet på arbeidsplassen 2002-2006» skal det framlegges forslag til regelverk som kan forenkle og rasjonalisere gjennomføringsrapportene. Dette området er også utpekt som prioritert i arbeidet med å forenkle Fellesskapets regelverk, som et ledd i initiativet for bedre regelverksutforming.

- 7) Prosessen bør forenkles ved å harmonisere hyppigheten av de rapporter om den praktiske gjennomføringen som skal framlegges for Kommisjonen, og ved krav om bare én samlet rapport om den praktiske gjennomføringen, som bør inneholde en generell del som gjelder alle direktivene og særskilte kapitler om det enkelte direktivs særlige aspekter. Disse bestemmelsene, særlig innsetting av ny artikkel 17a i direktiv 89/391/EØF, vil dessuten gjøre det mulig å la prosessen omfatte også gjennomføringen av særdirrektivene som i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF ikke fastsetter utarbeiding av rapporter, nærmere bestemt direktiv 2000/54/EF og 2004/37/EF, og framtidige særdirrektiver i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF.

- 8) Medlemsstatenes rapporter bør utarbeides og framlegges for Kommisjonen hvert femte år. Den første rapporten bør unntaksvis omfatte en lenger periode. Rapportene bør være enhetlig utformet slik at de blir enkle å bruke. Rapportene bør utarbeides på grunnlag av et spørreskjema utarbeidet av Kommisjonen etter samråd med Den rådgivende komité for helse og sikkerhet på arbeidsplassen, og inneholde relevante opplysninger om medlemsstatenes forebyggende tiltak, slik at Kommisjonen kan vurdere, på en hensiktsmessig måte, hvordan lovgivningen virker i praksis, idet den tar hensyn til alle relevante opplysninger fra Det europeiske kontor for helse og sikkerhet på arbeidsplassen og Den europeiske stiftelse for bedring av leve- og arbeidsvilkårene.

⁽¹⁾ EUT L 159 av 30.4.2004, s. 1. Rettet i EUT L 184 av 24.5.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 114 av 27.4.2006, s. 38.

⁽³⁾ EFT L 206 av 29.7.1991, s. 19.

⁽⁴⁾ EFT L 113 av 30.4.1992, s. 19. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ EFT L 216 av 20.8.1994, s. 12.

⁽⁶⁾ EFT L 262 av 17.10.2000, s. 21.

⁽⁷⁾ EUT L 158 av 30.4.2004, s. 50. Rettet i EUT L 229 av 29.6.2004, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT L 263 av 24.9.1983, s. 25. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/18/EF (EUT L 97 av 15.4.2003, s. 48).

- 9) I samsvar med traktatens artikkel 138 nr. 2 har Kommisjonen konsultert partene i arbeidslivet på fellesskapsplan om hvordan eventuelle fellesskapstiltak på dette området kan utformes.
- 10) Kommisjonen mente etter denne konsultasjonen at fellesskapstiltak var ønskelig og konsulterte på nytt partene i arbeidslivet på fellesskapsplan om innholdet i det planlagte forslaget i samsvar med traktatens artikkel 138 nr. 3.
- 11) Etter andre konsultasjonsfasen har partene i arbeidslivet ikke underrettet Kommisjonen om at de ønsker å iverksette framgangsmåten som kan føre til inngåelse av en avtale, som fastsatt i traktatens artikkel 138 nr. 4.
- 12) Medlemsstatene bør treffe de nødvendige tiltak for å innarbeide de endringer som er fastsatt i dette direktiv, som i lys av dette direktivs særlige art og såfremt det er hensiktsmessig, kan skje i form av forvaltningsmessige tiltak —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer i direktiv 89/391/EØF

I direktiv 89/391/EØF skal ny artikkel 17a lyde:

«Artikkel 17a

Gjennomføringsrapport

1. Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge for Kommisjonen en samlet rapport om den praktiske gjennomføringen av dette direktiv og dets særdirrektiver i henhold til artikkel 16 nr. 1, og angi synspunktene til partene i arbeidslivet. Rapporten skal inneholde en vurdering av forskjellige aspekter ved den praktiske gjennomføringen av de forskjellige direktivene samt gi opplysninger inndelt etter kjønn når det er hensiktsmessig, dersom disse er tilgjengelig.

2. Kommisjonen skal i samarbeid med Den rådgivende komité for helse og sikkerhet på arbeidsplassen fastsette både rapportens utforming og et spørreskjema med nærmere angivelse av dens innhold.

Rapporten skal inneholde en generell del som omfatter bestemmelsene i dette direktiv om de felles prinsipper og aspekter som får anvendelse på alle direktiver nevnt i nr. 1.

Den generelle delen skal suppleres med særskilte kapitler om gjennomføringen av de særlige aspektene i det enkelte direktiv, herunder særskilte indikatorer, dersom slike er tilgjengelige.

3. Kommisjonen skal oversende til medlemsstatene rapportens utforming sammen med det ovennevnte spørreskjemaet, med nærmere angivelse av innholdet minst seks måneder før utløpet av tidsrommet som rapporten omfatter. Rapporten skal oversendes Kommisjonen innen tolv måneder etter utløpet av femårsperioden som rapporten omfatter.

4. På grunnlag av disse rapportene skal Kommisjonen vurdere gjennomføringen av de berørte direktivene med hensyn til deres relevans samt forskning og ny vitenskapelig kunnskap på de ulike områdene. Kommisjonen skal innen 36 måneder etter utløpet av femårsperioden underrette Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Den rådgivende komité for helse og sikkerhet på arbeidsplassen om resultatene av vurderingen, og eventuelt om ethvert initiativ som har til formål å forbedre rammereglens virkemåte.

5. Den første rapporten skal dekke tidsrommet 2007-2012.»

Artikkel 2

Endringer i direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF

1. I direktiv 83/477/EØF skal ny artikkel 17a lyde:

«Artikkel 17a

Gjennomføringsrapport

Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge for Kommisjonen en rapport om den praktiske gjennomføringen av dette direktiv i form av et særskilt kapittel i den samlede rapport omhandlet i artikkel 17a nr. 1, 2 og 3 i direktiv 89/391/EØF, som skal danne grunnlag for Kommisjonens vurdering, i samsvar med artikkel 17a nr. 4 i nevnte direktiv.»

2. I direktiv 91/383/EØF skal ny artikkel 10a lyde:

«Artikkel 10a

Gjennomføringsrapport

Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge for Kommisjonen en rapport om den praktiske gjennomføringen av dette direktiv i form av et særskilt kapittel i den samlede rapport omhandlet i artikkel 17a nr. 1, 2 og 3 i direktiv 89/391/EØF, som skal danne grunnlag for Kommisjonens vurdering, i samsvar med artikkel 17a nr. 4 i nevnte direktiv.»

3. I direktiv 92/29/EØF skal ny artikkel 9a lyde:

«Artikkel 9a

Gjennomføringsrapport

Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge for Kommisjonen en rapport om den praktiske gjennomføringen av dette direktiv i form av et særskilt kapittel i den samlede rapport omhandlet i artikkel 17a nr. 1, 2 og 3 i direktiv 89/391/EØF, som skal danne grunnlag for Kommisjonens vurdering, i samsvar med artikkel 17a nr. 4 i nevnte direktiv.»

4. I direktiv 94/33/EF skal ny artikkel 17a lyde:

«Artikkel 17a

Gjennomføringsrapport

Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge for Kommisjonen en rapport om den praktiske gjennomføringen av dette direktiv i form av et særskilt kapittel i den samlede rapport omhandlet i artikkel 17a nr. 1, 2 og 3 i direktiv 89/391/EØF, som skal danne grunnlag for Kommisjonens vurdering, i samsvar med artikkel 17a nr. 4 i nevnte direktiv.»

Artikkel 3

Oppheving

Følgende bestemmelser oppheves fra 27. juni 2007:

1. Artikkel 18 nr. 3 og 4 i direktiv 89/391/EØF,
2. Artikkel 10 nr. 3 og 4 i direktiv 89/654/EØF,
3. Artikkel 10 nr. 3 og 4 i direktiv 89/655/EØF,
4. Artikkel 10 nr. 3 og 4 i direktiv 89/656/EØF,
5. Artikkel 9 nr. 3 og 4 i direktiv 90/269/EØF,
6. Artikkel 11 nr. 3 og 4 i direktiv 90/270/EØF,
7. Artikkel 10 nr. 3 og 4 i direktiv 91/383/EØF,
8. Artikkel 9 nr. 3 og 4 i direktiv 92/29/EØF,
9. Artikkel 14 nr. 4 og 5 i direktiv 92/57/EØF,

10. Artikkel 11 nr. 4 og 5 i direktiv 92/58/EØF,
11. Artikkel 14 nr. 4, 5 og 6 i direktiv 92/85/EØF,
12. Artikkel 12 nr. 4 i direktiv 92/91/EØF,
13. Artikkel 13 nr. 4 i direktiv 92/104/EØF,
14. Artikkel 13 nr. 3 og 4 i direktiv 93/103/EF,
15. Artikkel 17 nr. 4 og 5 i direktiv 94/33/EF,
16. Artikkel 15 i direktiv 98/24/EF,
17. Artikkel 13 nr. 3 i direktiv 1999/92/EF,
18. Artikkel 13 i direktiv 2002/44/EF,
19. Artikkel 16 i direktiv 2003/10/EF,
20. Artikkel 12 i direktiv 2004/40/EF,
21. Artikkel 12 i direktiv 2006/25/EF.

Artikkel 4

Gjennomføring

Medlemsstatene skal innen 31. desember 2012 vedta de tiltak som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

Artikkel 5

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 20. juni 2007.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

G. GLOSER

Formann

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/6/19

av 17. mars 2008

om endring av vedtak 2005/338/EF med sikte på lenging av det tidsrommet som miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasstenester, skal gjelde for

[meldt under nummeret K(2008) 1128]

(2008/276/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESKAPA
HAR —

- 3) Av omsyn til dei ulike fasane av revisjonsprosessen bør tidsrommet som miljøkriteria skal gjelde for, lengjast med 18 månader.

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

- 4) Vedtak 2005/338/EF bør difor endrast.

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 av 17. juli 2000 om ei revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke⁽¹⁾, særleg artikkel 6 nr. 1 andre leddet,

- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

etter samråd med Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen og

ut frå desse synsmåttane:

GJORT DETTE VEDTAKET:

- 1) Miljøkriteria som er fastsette i kommisjonsvedtak 2005/338/EF av 14. april 2005 om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasstenester⁽²⁾, går ut 14. april 2008.

Artikkel 1

I vedtak 2005/338/EF skal artikkel 5 lyde:

- 2) I medhald av forordning (EF) nr. 1980/2000 er det i god tid vorte gjennomført ein revisjon av miljøkriteria og av dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll som vart innførde ved kommisjonsvedtak 2005/338/EF.

«Artikkel 5

Miljøkriteria for produktgruppa «campingplasstenester» og dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll skal gjelde fram til 31. oktober 2009.»

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 87 av 29.3.2008, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 106/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 22.

⁽¹⁾ TEF L 237 av 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ TEU L 108 av 29.4.2005, s. 67.

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 17. mars 2008.

For Kommisjonen

Stavros DIMAS

Medlem av Kommisjonen

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/6/20

av 26. mars 2008

om endring av vedtak 2001/405/EF med sikte på lenging av det tidsrommet som miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til mjukpapirprodukt, skal gjelde for

[meldt under nummeret K(2008) 1222]

(2008/277/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 av 17. juli 2000 om ei revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke(1), særleg artikkel 6 nr. 1 andre leddet,

etter samråd med Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen og

ut frå desse synsmåttane:

- 1) Definisjonen av produktgruppa og miljøkriteria som er fastsette i kommisjonsvedtak 2001/405/EF av 4. mai 2001 om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til mjukpapirprodukt(2), går ut 4. mai 2008.
- 2) I medhald av forordning (EF) nr. 1980/2000 er det i god tid vorte gjennomført ein revisjon av miljøkriteria og av dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll som vart innførte ved det nemnde vedtaket.
- 3) I lys av revisjonen av desse kriteria og krava bør det tidsrommet som miljøkriteria og krava i vedtak 2001/405/EF skal gjelde for, lengjast med tolv månader.
- 4) Ettersom den pliktige revisjonen i medhald av forordning (EF) nr. 1980/2000 berre gjeld miljøkriteria

og krava til vurdering og kontroll, bør vedtak 2001/405/EF halde fram med å gjelde.

- 5) Vedtak 2001/405/EF bør difor endrast.
- 6) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

I vedtak 2001/405/EF skal artikkel 3 lyde:

«Artikkel 3

Miljøkriteria for produktgruppa «mjukpapirprodukt» og dei tilhøyrande krava til vurdering og kontroll skal gjelde fram til 4. mai 2009.»

Artikkel 2

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel, 26. mars 2008.

For Kommisjonen

Stavros DIMAS

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 87 av 29.3.2008, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 106/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 22.

(1) TEF L 237 av 21.9.2000, s. 1.

(2) TEF L 142 av 29.5.2001, s. 10. Direktivet sist endra ved vedtak 2007/207/EF (TEU L 92 av 3.4.2007, s. 16).

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 177/2008**2014/EØS/6/21****av 20. februar 2008****om fastsettelse av en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 2186/93(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 285 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251(1) og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved rådsforordning (EØF) nr. 2186/93⁽²⁾ ble det innført en felles ramme for opprettelse av foretaksregistre for statistisk bruk med harmoniserte definisjoner, kjennetegn, virkeområder og framgangsmåter for ajourføring. For å fortsette utviklingen av foretaksregistre innenfor en harmonisert ramme bør en ny forordning vedtas.
- 2) Rådsforordning (EØF) nr. 696/93 om de statistiske enheter til observasjon og analyse av produksjonssystemet i Fellesskapet⁽³⁾ inneholder definisjoner av de statistiske enhetene som skal brukes. Det indre marked krever forbedret statistisk sammenlignbarhet for å oppfylle Fellesskapets krav. For å oppnå en slik forbedring bør felles definisjoner og beskrivelser vedtas for foretak og andre relevante statistiske enheter som skal omfattes.
- 3) Ved rådsforordning (EF, Euratom) nr. 58/97 av 20. desember 1996 om statistikk over foretaksstrukturer⁽⁴⁾ og rådsforordning (EF) nr. 1165/98 av 19. mai 1998 om konjunkturstatistikk⁽⁵⁾ ble det fastsatt en felles ramme for innsamling, utarbeiding, oversending og vurdering av fellesskapsstatistikk over strukturen, aktiviteten,

konkurrenseevnen og resultatene til foretakene i Fellesskapet. Foretaksregistre for statistisk bruk er en grunnleggende faktor i en slik felles ramme, og gjør det mulig å organisere og samordne statistiske undersøkelser ved å innføre et harmonisert utvalgsgrunnlag.

- 4) Foretaksregistre bidrar til å forene de motstridende kravene om på den ene siden å samle inn flere opplysninger om foretakene, og på den andre siden å lette deres administrative byrde, særlig ved å bruke eksisterende opplysninger i administrative og juridiske journaler, især når det gjelder svært små, små og mellomstore foretak som definert i kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003⁽⁶⁾.
- 5) Ved rådsforordning (EF) nr. 322/97 av 17. februar 1997 om fellesskapsstatistikker⁽⁷⁾ ble det fastsatt en ramme for opprettelse av et statistikkprogram for Fellesskapet, og det ble fastsatt en felles ramme for fortrolig behandling av statistiske opplysninger.
- 6) De særlige reglene for behandling av data innenfor rammen av Fellesskapets statistikkprogram berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁸⁾.

- 7) Foretaksregistre for statistisk bruk er hovedkilden til opplysninger om foretakenes demografi, fordi de registrerer etableringer og nedleggelser av foretak samt de strukturelle endringene i økonomien i form av konsentrasjon eller oppsplitting som følge av fusjon, overtakelse, oppstyking, deling og omstrukturering.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 61 av 5.3.2008, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 107/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 24.

⁽¹⁾ Europaparlamentsuttalelse av 1. juni 2006 (EUT C 298 E av 8.12.2006, s. 127), Rådets felles holdning av 21. mai 2007 (EUT C 193 E av 21.8.2007, s. 1) og europaparlamentets holdning av 25. oktober 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. januar 2008.

⁽²⁾ EFT L 196 av 5.8.1993, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 76 av 30.3.1993, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 14 av 17.1.1997, s. 1. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 (EUT L 393 av 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 162 av 5.6.1998, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1893/2006.

⁽⁶⁾ EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.

⁽⁷⁾ EFT L 52 av 22.2.1997, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁸⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

- 9) Offentlige foretak spiller en viktig rolle i medlemsstatenes nasjonaløkonomi. Kommisjonsdirektiv 80/723/EØF av 25. juni 1980 om innsyn i medlemsstatenes økonomiske forbindelser med offentlige foretak⁽¹⁾ omfatter særskilte kategorier av offentlige foretak. Offentlige foretak og offentlige selskaper bør derfor identifiseres i foretaksregistre, og dette kan skje gjennom den institusjonelle sektorinndelingen.
- 10) Opplysninger om kontrollkjeder mellom de juridiske enhetene er nødvendige for å definere foretaksgrupper, beskrive foretakene riktig, tegne en profil av store og komplekse enheter og undersøke konsentrasjonsnivået på bestemte markeder. Opplysninger om foretaksgrupper forbedrer kvaliteten på foretaksregistrene, og kan brukes for å redusere risikoen for avsløring av fortrolige opplysninger. Visse økonomiske opplysninger er ofte mer meningsfulle på gruppe- eller undergruppenivå enn på foretaksnivå, og de foreligger ofte bare på gruppe- eller undergruppenivå. Registrering av opplysninger om foretaksgrupper gjør det ved behov mulig å undersøke gruppen i stedet for foretakene i gruppen, noe som kan redusere svarbyrden betydelig. For å kunne registrere foretaksgrupper bør foretaksregistre harmoniseres ytterligere.
- 11) Den økte økonomiske globaliseringen stiller nye krav til den løpende produksjonen av forskjellige statistikker. Ved å registrere opplysninger fra multinasjonale foretaksgrupper utgjør foretaksregistre et grunnleggende verktøy for forbedring av mange statistikker som er knyttet til globalisering: internasjonal handel med varer og tjenester, betalingsbalanse, direkte investeringer i/fra utlandet, utenlandske datterselskaper, forskning, utvikling og nyskaping samt det internasjonale arbeidsmarkedet. De fleste av disse statistikkene omfatter hele økonomien, og krever derfor at foretaksregistre omfatter alle sektorer i økonomien.
- 12) I henhold til artikkel 3 nr. 2 i rådsforordning (Euratom, EØF) nr. 1588/90 av 11. juni 1990 om oversendelse av fortrolige statistiske opplysninger til De europeiske fellesskaps statistikkontor⁽²⁾ kan nasjonale regler for fortrolig behandling av statistiske opplysninger ikke påberopes for å hindre at fortrolige statistiske opplysninger oversendes fellesskapsmyndigheten (Eurostat) dersom en fellesskapsrettsakt fastsetter at slike opplysninger skal oversendes.
- 13) For å sikre at forpliktelsene fastsatt i denne forordning oppfylles kan medlemsstatenes institusjoner som har ansvar for innsamlingen av opplysningene, ha behov for tilgang til administrative opplysningskilder som registre som føres av skatte- og sosialmyndigheter, sentralbanker og andre offentlige institusjoner, samt andre databaser med opplysninger om transaksjoner og posisjoner over landegrensene når det er nødvendig for å utarbeide fellesskapsstatistikker.
- 14) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 av 12. januar 2005 om Fellesskapets statistikk for betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investering i/fra utlandet⁽³⁾ ble det fastsatt en felles ramme for innsamling, oversending og vurdering av relevant fellesskapsstatistikk.
- 15) De tiltak som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽⁴⁾.
- 16) Kommisjonen bør særlig ha myndighet til å treffe beslutninger om dekningen av de minste foretakene og innenlandske foretaksgrupper, ajourføre listen over registerkjennetegn i vedlegget, deres definisjoner og kontinuitetsregler, fastsette felles kvalitetsstandarter samt innholdet i og hyppigheten av kvalitetsrapportene, og vedta reglene for ajourføring av registre. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, skal de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 17) Forordning (EØF) nr. 2186/93 bør derfor oppheves.
- 18) Komiteen for statistikkprogrammet, nedsatt ved rådsbeslutning 89/382/EØF, Euratom⁽⁵⁾, er blitt rådspurt —
- VEDTATT DENNE FORORDNING:
- Artikkel 1*
- Formål**
- Ved denne forordning fastsettes en felles ramme for foretaksregistre for statistisk bruk i Fellesskapet.

⁽¹⁾ EFT L 195 av 29.7.1980, s. 35. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/81/EF (EUT L 312 av 29.11.2005, s. 47).

⁽²⁾ EFT L 151 av 15.6.1990, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EUT L 35 av 8.2.2005, s. 23. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 602/2006 (EUT L 106 av 19.4.2006, s. 10).

⁽⁴⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

⁽⁵⁾ EFT L 181 av 28.6.1989, s. 47.

Medlemsstatene skal opprette ett eller flere harmoniserte registre for statistisk bruk som et verktøy for å forberede og samordne undersøkelser, som en opplysningskilde for statistisk analyse av foretakspopulasjonen og dens demografi, for bruk av administrative opplysninger samt for kartlegging og opprettelse av statistiske enheter.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «juridisk enhet», «foretak», «lokal enhet» og «foretaksgruppe» det som er definert i vedlegget til forordning (EØF) nr. 696/93,
- b) «nasjonale myndigheter» det som er definert i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 322/97,
- c) «statistisk bruk» det som er beskrevet i artikkel 2 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 1588/90,
- d) «multinasjonal foretaksgruppe» en foretaksgruppe som har minst to foretak eller lokale enheter etablert i ulike stater,
- e) «trunkert foretaksgruppe» foretakene og de juridiske enhetene i en multinasjonal foretaksgruppe som er etablert i samme stat. Gruppen kan bestå av bare én enhet dersom de andre enhetene er etablert i en annen stat. Et foretak kan være den trunkerte foretaksgruppen eller en del av denne.

Artikkel 3

Virkeområde

1. I samsvar med definisjonene i artikkel 2 og med forbehold for begrensningene som er angitt i denne artikkel, skal registre bestå av
 - a) alle foretak som utøver økonomisk virksomhet som bidrar til bruttonasjonalproduktet (BNP), og deres lokale enheter,
 - b) de juridiske enhetene som disse foretakene består av,
 - c) trunkerte foretaksgrupper og multinasjonale foretaksgrupper, og
 - d) innenlandske foretaksgrupper.
2. Kravet i nr. 1 får imidlertid ikke anvendelse på husholdninger i den utstrekning varene og tjenestene de produserer er til eget konsum eller innebærer utleie av egen fast eiendom.

3. Lokale enheter som ikke er særlige rettssubjekter (filialer), og som er avhengige av utenlandske foretak og klassifiseres som selskapslignende foretak i samsvar med det europeiske nasjonalregnskapssystem av 1995 opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 2223/96 av 25. juni 1996 om det europeiske nasjonal- og regionalregnskapssystem i Fellesskapet(1) og De forente nasjoners nasjonalregnskapssystem av 1993, skal anses som foretak med hensyn til foretaksregistrene.

4. Foretaksgrupper kan identifiseres gjennom kontrollkjedene mellom deres juridiske enheter. For å beskrive foretaksgrupper skal definisjonen av kontroll fastsatt i nr. 2.26 i vedlegg A til forordning (EF) nr. 2223/96 anvendes.

5. Denne forordning får anvendelse bare på enheter som helt eller delvis utøver en økonomisk virksomhet. Enhver virksomhet som omfatter tilbud av varer og tjenester på et gitt marked, skal anses som en økonomisk virksomhet. I tillegg skal tjenester som ikke er markedsrettede, men som bidrar til BNP, og direkte og indirekte besittelse av aktive juridiske enheter anses som økonomisk virksomhet med hensyn til foretaksregistre. Bare i kombinasjon med økonomisk aktive juridiske enheter anses økonomisk inaktive juridiske enheter som del av et foretak.

6. Tiltak knyttet til endring av ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning med hensyn til i hvilken utstrekning foretak med mindre enn en halv ansatt, og innenlandske foretaksgrupper som er uten statistisk betydning for medlemsstatene, skal inngå i registrene, og definisjonen av enheter som tilsvarer enhetene som anvendes for landbruksstatistikk, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 16 nr. 3.

Artikkel 4

Datakilder

1. Medlemsstatene kan, samtidig som de oppfyller kvalitetsvilkårene nevnt i artikkel 6, samle inn de opplysningene som kreves i henhold til denne forordning, fra alle de kilder som de anser som relevante. Nasjonale myndigheter har tillatelse til å hente inn fra sitt kompetanseområde og for statistisk bruk, opplysninger som omfattes av denne forordning og finnes i administrative og juridiske journaler.
2. Dersom opplysningene som kreves, ikke kan innsamles til en rimelig kostnad, kan nasjonale myndigheter bruke statistiske beregningsmetoder, forutsatt at det tas hensyn til behovet for nøyaktighet og kvalitet.

Artikkel 5

Registerkjennetegn

1. Enhetene som oppføres i registrene, skal kjennetegnes ved et identitetsnummer og de beskrivende opplysningene som er angitt i vedlegget.

(1) EFT L 310 av 30.11.1996, s. 1. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1932/2007 (EUT L 324 av 10.12.2007, s. 1).

2. Tiltakene knyttet til ajourføring av listen over kjennetegn og definisjonen av kjennetegnene og kontinuitetsreglene med sikte på å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 16 nr. 3.

Artikkel 6

Kvalitetsstandarder og rapporter

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre kvaliteten på foretaksregistre.
2. Medlemsstatene skal på anmodning fra Kommisjonen (Eurostat) framlegge en rapport om kvaliteten på foretaksregistre (heretter kalt «kvalitetsrapporter»).
3. Tiltakene knyttet til felles kvalitetsstandarder samt innholdet og hyppigheten av kvalitetsrapporten, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 16 nr. 3, samtidig som det tas hensyn til kostnadene for å samle inn opplysningene.
4. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen (Eurostat) om større metodologiske endringer eller andre endringer som kan påvirke kvaliteten på foretaksregistre straks de blir kjent, og senest seks måneder etter at en slik endring trer i kraft.
5. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av denne forordning, særlig med hensyn til kostnadene for statistikksystemet, foretakenes byrde samt fordelene.

Artikkel 7

Håndbok

Kommisjonen skal offentliggjøre en håndbok med veiledende retningslinjer for foretaksregistre. Håndboken skal ajourføres i nært samarbeid med medlemsstatene.

Artikkel 8

Tidsangivelse og hyppighet

1. Opplysninger som oppføres i og fjernes fra registrene, skal ajourføres minst én gang per år.
2. Ajourføringshyppigheten skal avhenge av type enhet, variabel, enhetens størrelse og kilden som vanligvis brukes til ajourføringen.
3. Tiltakene knyttet til reglene for ajourføring med sikte på å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 16 nr. 3.
4. Medlemsstatene skal hvert år ta en kopi som gjenspeiler registrenes tilstand ved årets utgang, og de skal beholde kopien i minst 30 år for analyseformål.

Artikkel 9

Oversending av rapporter

1. Medlemsstatene skal foreta statistisk analyse av registrene og oversende opplysningene til Kommisjonen (Eurostat), i et format og etter en framgangsmåte definert av Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 16 nr. 2.
2. Medlemsstatene skal på anmodning oversende Kommisjonen (Eurostat) alle relevante opplysninger om gjennomføringen av denne forordning i medlemsstatene.

Artikkel 10

Utteksling av fortrolige opplysninger mellom medlemsstater

Utteksling av fortrolige opplysninger kan skje, utelukkende for statistisk bruk, mellom vedkommende nasjonale myndigheter i ulike medlemsstater i samsvar med nasjonal lovgivning dersom utvekslingen skjer for å sikre kvaliteten på opplysningene om multinasjonale foretaksgrupper i Den europeiske union. Nasjonale sentralbanker kan ta del i utvekslingen i samsvar med nasjonal lovgivning.

Artikkel 11

Utteksling av fortrolige opplysninger mellom Kommisjonen (Eurostat) og medlemsstater

1. Nasjonale myndigheter skal oversende Kommisjonen (Eurostat) opplysninger om multinasjonale foretaksgrupper og de foretak som inngår i dem, som definert i vedlegget, for å gi informasjon, utelukkende for statistisk bruk, om multinasjonale grupper i Den europeiske union.
2. For å sikre en ensartet registrering av opplysninger, utelukkende for statistisk bruk, skal Kommisjonen (Eurostat) oversende vedkommende nasjonale myndigheter i hver medlemsstat opplysninger om en multinasjonal foretaksgruppe, herunder de enheter som inngår i den, når minst én av gruppens juridiske enheter finnes på denne medlemsstatens territorium.
3. For å sikre at opplysninger som oversendes i henhold til denne artikkel, anvendes utelukkende for statistisk bruk, skal formatet, sikkerhets- og fortrolighetstiltak samt framgangsmåten for oversending av opplysninger om de enkelte enheter til Kommisjonen (Eurostat) og for oversending av opplysninger om de multinasjonale foretaksgruppene til vedkommende nasjonale myndigheter, vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 16 nr. 2.

Artikkel 12

Utteksling av fortrolige opplysninger mellom Kommisjonen (Eurostat) og sentralbanker

1. For formålene i denne forordning kan utveksling av fortrolige opplysninger finne sted, utelukkende for statistisk bruk, mellom Kommisjonen (Eurostat) og nasjonale sentralbanker, og mellom Kommisjonen (Eurostat) og Den

europeske sentralbank, dersom utvekslingen skjer for å sikre kvaliteten på opplysninger om multinasjonale foretaksgrupper i Den europeiske union, og dersom utvekslingen er uttrykkelig tillatt av vedkommende nasjonale myndighet.

2. For å sikre at opplysninger som oversendes i henhold til denne artikkel, anvendes utelukkende for statistisk bruk, skal formatet, sikkerhets- og fortrolighetstiltak samt framgangsmåten for oversending av opplysninger om de multinasjonale foretaksgruppene til de nasjonale sentralbankene, vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 16 nr. 2.

Artikkel 13

Fortrolighet og tilgang til identifiserbare opplysninger

1. Når Kommisjonen (Eurostat), nasjonale myndigheter, nasjonale sentralbanker og Den europeiske sentralbank mottar fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 10, 11 og 12, skal de behandle opplysningene fortrolig i samsvar med forordning (EF) nr. 322/97.

2. For formålene i denne forordning, og uten hensyn til artikkel 14 i forordning (EF) nr. 322/97, kan fortrolige opplysninger oversendes mellom nasjonale myndigheter og Kommisjonen (Eurostat) i den utstrekning oversendingen er nødvendig for utarbeiding av spesifikke fellesskapsstatistikker. All annen oversending krever uttrykkelig tillatelse fra den nasjonale myndighet som har samlet inn dataene.

Artikkel 14

Overgangsperiode og unntak

Når foretaksregistre krever en omfattende gjennomgåelse, kan Kommisjonen på anmodning fra en medlemsstat gjøre et unntak for en overgangsperiode som varer høyst fram til 25. mars 2010.

For landbruk, skogbruk og fiskeri, offentlig forvaltning og forsvar samt trykdeordninger underlagt offentlig forvaltning, og for foretaksgruppers tilleggskjennetegn, kan Kommisjonen på anmodning fra en medlemsstat gjøre et unntak for en overgangsperiode som varer høyst fram til 25. mars 2013.

Artikkel 15

Gjennomføringstiltak

1. Følgende tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, herunder ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 16 nr. 3:

- a) dekningen av de minste foretakene og innenlandske foretaksgrupper, som fastsatt i artikkel 3 nr. 6,
- b) ajourføring av listen over registerkjennetegn i vedlegget, deres definisjoner og kontinuitetsregler, som fastsatt i

artikkel 5, samtidig som det tas hensyn til prinsippet om at fordelene ved ajourføringen av listen må oppveie de tilknyttede kostnadene, samt prinsippet om at tilleggskostnadene for medlemsstater eller foretak må være rimelige,

- c) fastsettelsen av felles kvalitetsstandarder samt innholdet og hyppigheten av kvalitetsrapportene fastsatt i artikkel 6 nr. 3, og
- d) reglene for ajourføring av registre, som fastsatt i artikkel 8 nr. 3.

2. Tiltak knyttet til følgende skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 16 nr. 2:

- a) oversending av opplysninger framkommet ved statistisk analyse av registre, som fastsatt i artikkel 9,
- b) oversending av opplysninger om de enkelte enheter i multinasjonale foretaksgrupper mellom Kommisjonen (Eurostat) og medlemsstatene, som fastsatt i artikkel 11, og
- c) oversending av opplysninger om multinasjonale foretaksgrupper mellom Kommisjonen (Eurostat) og sentralbanker, som fastsatt i artikkel 12.

Artikkel 16

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for statistikkprogrammet.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det skal tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det skal tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 17

Oppheving

Forordning (EØF) nr. 2186/93 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 18

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 20. februar 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann

VEDLEGG

Foretaksregistrene skal inneholde følgende opplysninger om hver enhet. Det kreves ikke at opplysningene lagres separat for hver enhet dersom de kan utledes fra andre enheter.

Umerkede opplysninger er obligatoriske, opplysninger merket «betinget» er obligatoriske dersom de er tilgjengelige i medlemsstatene, og det anbefales å gi opplysninger merket «valgfritt».

1. JURIDISK ENHET			
IDENTIFIKASJONS- KJENNETEGN	1.1.		Identitetsnummer
	1.2a.		Navn
	1.2b.		Adresse (med postnummer), på mest mulig detaljert nivå
	1.2c.	Valgfritt	Telefon- og faksnummer, e-postadresse og opplysninger som muliggjør elektronisk innsamling av data
	1.3.		Registreringsnummer for merverdiavgift (mva-nummer) eller, i mangel av dette, et annet administrativt identitetsnummer
DEMOGRAFISKE KJENNETEGN	1.4.		Stiftelsesdato for juridiske personer, eller dato for offisiell godkjenning som markedsdeltaker for fysiske personer
	1.5.		Datoen da den juridiske enheten opphørte å være del av et foretak (som identifiseres i 3.3)
ØKONOMISKE KJENNETEGN/ STRATIFISERINGS- KJENNETEGN	1.6.		Juridisk form
TILKNYTNING TIL ANDRE REGISTRE			Henvisning til tilknyttede registre der den juridiske enheten er registrert og som inneholder opplysninger som egner seg for statistisk bruk
	1.7a.		Henvisning til registeret over markedsdeltakere innenfor Fellesskapet, opprettet i samsvar med forordning (EF) nr. 638/2004 ⁽¹⁾ , og henvisning til tollregister eller til registeret over markedsdeltakere utenfor Fellesskapet
	1.7b.	Valgfritt	Henvisning til regnskapsopplysninger (for enheter som skal offentliggjøre regnskaper), og henvisning til betalingsbalanseregister eller register over direkte investeringer i/fra utlandet samt henvisning til landbruksregisteret

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 638/2004 av 31. mars 2004 om fellesskapsstatistikk over varehandel mellom medlemsstatene (EUT L 102 av 7.4.2004, s. 1).

Tilleggskjennetegn for juridiske enheter som er del av foretak som tilhører en foretaksgruppe:

TILKNYTNING TIL FORETAKSGRUPPE	1.8.		Identitetsnummer for den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen (4.1) som enheten tilhører
	1.9.		Dato for tilknytning til den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	1.10.		Dato for utskilling fra den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen

KONTROLL AV ENHETER			De innenlandske kontrollkjedene kan registreres enten ovenfra og ned (1.11a) eller nedenfra og opp (1.11b). Bare det første nivået av direkte eller indirekte kontroll registreres for hver enhet (hele kontrollkjeden kan fastslås ved å kombinere disse)
	1.11a.		Identitetsnummer for innenlandsk(e) juridisk(e) enhet(er) som kontrolleres av den juridiske enheten
	1.11b.		Identitetsnummer for den innenlandske juridiske enheten som kontrollerer den juridiske enheten
	1.12a.		Registreringsstat og identitetsnummer eller navn og adresse for enhet(er) som ikke er innenlandsk(e), og som kontrolleres av den juridiske enheten
	1.12b.	Betinget	Mva-nummer for enhet(er) som ikke er innenlandsk(e), og som kontrolleres av den juridiske enheten
	1.13a.		Registreringsstat og identitetsnummer eller navn og adresse for enheten som ikke er innenlandsk, og som kontrollerer den juridiske enheten
	1.13b.	Betinget	Mva-nummer for enheten som ikke er innenlandsk, og som kontrollerer den juridiske enheten
EIERSKAPSFORHOLD		Betinget	Det innenlandske eierskapet kan registreres enten ovenfra og ned (1.14a) eller nedenfra og opp (1.14b). Registreringen av opplysningene og grensen som brukes for eierandeler, avhenger av at disse opplysningene er tilgjengelige fra administrative kilder. Den anbefalte grenseverdien for direkte eierskap er 10 % eller mer
	1.14a.	Betinget	a) Identitetsnummer og b) andeler (%) i innenlandsk(e) juridisk(e) enhet(er) som eies av den juridiske enheten
	1.14b.	Betinget	a) Identitetsnummer og b) andeler (%) i innenlandsk(e) juridisk(e) enhet(er) som eier den juridiske enheten
	1.15.	Betinget	a) Registreringsstat og b) identitetsnummer, eller navn, adresse og mva-nummer, og c) andeler (%) i juridisk(e) enhet(er) som ikke er innenlandsk(e), og som eies av den juridiske enheten
	1.16.	Betinget	a) Registreringsstat og b) identitetsnummer, eller navn, adresse og mva-nummer, og c) andeler (%) i juridisk(e) enhet(er) som ikke er innenlandsk(e), og som eier den juridiske enheten
2. LOKAL ENHET			
IDENTIFIKASJONS- KJENNETEGN	2.1.		Identitetsnummer
	2.2a.		Navn
	2.2b.		Adresse (med postnummer), på mest mulig detaljert nivå

DEMOGRAFISKE KJENNETEGN	2.2c.	Valgfritt	Telefon- og faksnummer, e-postadresse og opplysninger som muliggjør elektronisk innsamling av data
	2.3.		Identitetsnummer for foretaket (3.1) som den lokale enheten tilhører
	2.4.		Dato for oppstart av virksomheten
	2.5.		Dato for endelig opphør av virksomheten
ØKONOMISKE KJENNETEGN/ STRATIFISERINGS- KJENNETEGN	2.6.		NACE-kode på firesifret nivå for hovedvirksomhet
	2.7.	Betinget	Eventuell sekundær virksomhet på firesifret NACE-nivå. Dette punktet berører bare lokale enheter som inngår i undersøkelser
	2.8.	Valgfritt	Virksomhet utøvd i den lokale enheten som en sidevirksomhet av foretaket den tilhører (Ja/Nei)
	2.9.		Antall sysselsatte personer
	2.10a.		Antall lønnstakere
	2.10b.	Valgfritt	Antall lønnstakere i fulltidsekvivalenter
	2.11.		Kode for geografisk beliggenhet
TILKNYTNING TIL ANDRE REGISTRE	2.12.	Betinget	Henvisning til tilknyttede registre der den lokale enheten opptrer, og som inneholder opplysninger som egner seg for statistisk bruk (dersom slike tilknyttede registre finnes)

3. FORETAK

IDENTIFIKASJONS- KJENNETEGN	3.1.		Identitetsnummer
	3.2a.		Navn
	3.2b.	Valgfritt	Postadresse, e-postadresse og adresse til nettsted
	3.3.		Identitetsnummer for den/de juridiske enhet(ene) som foretaket består av
DEMOGRAFISKE KJENNETEGN	3.4.		Dato for oppstart av virksomheten
	3.5.		Dato for endelig opphør av virksomheten
ØKONOMISKE KJENNETEGN/ STRATIFISERINGS- KJENNETEGN	3.6.		NACE-kode på firesifret nivå for hovedvirksomhet
	3.7.	Betinget	Eventuell sekundær virksomhet på firesifret NACE-nivå. Dette punktet berører bare foretak som inngår i undersøkelser
	3.8.		Antall sysselsatte personer
	3.9a.		Antall lønnstakere
	3.9b.	Valgfritt	Antall lønnstakere i fulltidsekvivalenter
	3.10a.		Omsetning, unntatt omsetning omhandlet i 3.10b
	3.10b.	Valgfritt	Omsetning for landbruk, jakt og skogbruk, fiskeri, og offentlig forvaltning og forsvar, trygdeordninger underlagt offentlig forvaltning, privathusholdninger med sysselsatte personer samt internasjonale organisasjoner
	3.11.		Institusjonell sektor og undersektor i henhold til det europeiske nasjonalregnskapssystem

Tilleggskjennetegn for foretak som tilhører en foretaksgruppe:

TILKNYTNING TIL FORETAKSGRUPPE	3.12.	Identitetsnummer for den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen (4.1) som foretaket tilhører	
4. FORETAKSGRUPPE			
IDENTIFIKASJONS-KJENNETEGN	4.1.		Identitetsnummer for den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	4:2a.		Navn på den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	4.2b.	Valgfritt	Postadresse, e-postadresse og adresse til nettsted for hovedkontoret til den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	4.3.	Delvis betinget	Identitetsnummer for hovedkontoret til det innenlandske/trunkerte hovedforetaket (tilsvarer identitetsnummer for den juridiske enheten, som er hovedforetaket i den innenlandske foretaksgruppen) Betinget dersom kontrollenheten er en fysisk person som ikke er en markedsdeltaker; registrering avhenger av at disse opplysningene finnes i administrative kilder
	4.4.		Type foretaksgruppe: 1. innenlandsk foretaksgruppe, 2. innenlandsk kontrollert trunkert gruppe, 3. utenlandsk kontrollert trunkert gruppe,
DEMOGRAFISKE KJENNETEGN	4.5.		Dato for oppstart av den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	4.6.		Dato for opphør av den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
ØKONOMISKE KJENNETEGN/ STRATIFISERINGS-KJENNETEGN	4.7.		NACE-kode på to sifrenivå for hovedvirksomheten til den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	4.8.	Valgfritt	Sekundær virksomhet for den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen på to sifret NACE-nivå
	4.9.		Antall personer sysselsatt i den innenlandske/trunkerte foretaksgruppen
	4.10.	Valgfritt	Konsolidert omsetning

Tilleggskjennetegn for multinasjonale foretaksgrupper (type 2 og 3 i 4.4):

Registrering av variabel 4.11 og 4.12a er valgfri til oversendingen av opplysninger om multinasjonale grupper, som omhandlet i artikkel 11, har startet.

IDENTIFIKASJONS-KJENNETEGN	4.11.		Identitetsnummer for den verdensomspennende gruppen
	4.12a.		Navn på den verdensomspennende gruppen
	4.12b.	Valgfritt	Registreringsstat, postadresse, e-postadresse og adresse til nettsted for den verdensomspennende gruppen
	4.13a.		Identitetsnummer for hovedforetaket i den verdensomspennende gruppen dersom hovedforetaket er innenlandsk (tilsvarer identitetsnummeret for den juridiske enheten, som er hovedforetaket) Dersom hovedforetaket i den verdensomspennende gruppen ikke er innenlandsk, oppgis registreringsstaten.

	4.13b.	Valgfritt	Identitetsnummer eller navn og adresse for hovedforetaket i den verdensomspennende gruppen dersom hovedforetaket ikke er innenlandsk
ØKONOMISKE KJENNETEGN/ STRATIFISERINGS- KJENNETEGN	4.14.	Valgfritt	Antall sysselsatte personer på verdensbasis
	4.15.	Valgfritt	Konsolidert omsetning på verdensbasis
	4.16.	Valgfritt	Stat der beslutningssenteret for den verdensomspennende gruppen ligger
	4.17.	Valgfritt	Stat der foretak eller lokale enheter ligger

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 364/2008**2014/EØS/6/22****av 23. april 2008****om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 716/2007 med hensyn til det tekniske formatet for oversending av statistikk over utenlandske datterforetak og unntak som gis til medlemsstatene(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

Artikkel 1

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 716/2007 av 20. juni 2007 om fellesskapsstatistikker over utenlandske datterselskapers struktur og virksomhet(1), særlig artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og b), og

Det tekniske formatet nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 716/2007 for fellesmodulen for statistikk over utenlandske datterforetak i den innberettende stat skal være som fastsatt i vedlegg I til denne forordning.

ut fra følgende betraktninger:

Artikkel 2

1) I forordning (EF) nr. 716/2007 ble det fastsatt en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over utenlandske datterforetaks struktur og virksomhet.

Medlemsstatene skal anvende formatet nevnt i artikkel 1 for data som gjelder det første referanseåret nevnt i vedlegg I avsnitt 4 nr. 1 til forordning (EF) nr. 716/2007, og etterfølgende år.

2) Det er nødvendig å fastsette det tekniske formatet og framgangsmåten for oversending av statistikk over utenlandske datterforetak oppført i vedlegg I, II og III til forordning (EF) nr. 716/2007 for å sikre at det utarbeides data som er sammenlignbare og harmoniserte medlemsstatene imellom, redusere risikoen for at det oppstår feil under oversending av data, og for å sørge for å framskynde behandlingen av dataene og gjøre dem raskere tilgjengelige for brukerne. Det bør derfor fastsettes gjennomføringstiltak, utfylt av retningslinjene i Eurostats håndbok over anbefalinger om utarbeiding av statistikk over utenlandske datterforetak (Recommendations Manual on the Production of Foreign Affiliates Statistics), som revideres regelmessig.

Artikkel 3

Det tekniske formatet nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 716/2007 for fellesmodulen for statistikk over utenlandske datterforetak i utlandet skal være som fastsatt i vedlegg II til denne forordning.

3) Det er også nødvendig å gi unntak fra bestemmelsene i forordning (EF) nr. 716/2007, slik at medlemsstatene får anledning til å gjøre nødvendige tilpasninger av sine nasjonale statistikkssystemer. Dette gjelder særlig utviklingen av nye statistikkregistre og metoder for datainnsamling. Det særskilte problemet med statistikk over utenlandske datterforetak er at den statistiske enheten som analyseres, er en annen enn den innberettende enheten og ikke er hjemmehørende i medlemsstatene.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal anvende formatet nevnt i artikkel 3 for data som gjelder det første referanseåret nevnt i vedlegg II avsnitt 4 nr. 1 til forordning (EF) nr. 716/2007, og etterfølgende år.

4) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for statistikkprogrammet —

Artikkel 5

Dataene som skal framlegges i henhold til forordning (EF) nr. 716/2007, skal oversendes i elektronisk form fra vedkommende nasjonale myndigheter til Kommisjonen (Eurostat). Formatet for overføring skal være i samsvar med utvekslingsstandardene angitt av Kommisjonen (Eurostat). Data skal overføres eller lastes opp elektronisk til den sentrale dataportalen, som vedlikeholdes av Kommisjonen (Eurostat).

Medlemsstatene skal gjennomføre utvekslingsstandardene og retningslinjene som Kommisjonen (Eurostat) har angitt i samsvar med kravene i denne forordning.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 112 av 24.4.2008, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 108/2008 av 26. september 2008 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 70, 20.11.2008, s. 26.

(1) EUT L 171 av 29.6.2007, s. 17.

Artikkel 6

For hver datainnberetning skal medlemsstatene levere de nødvendige metadataene til Kommisjonen i elektronisk form og i henhold til strukturen angitt i den seneste utgaven av Eurostats håndbok over anbefalinger om utarbeiding av statistikk over utenlandske datterforetak (Eurostat Recommendations Manual on the Production of Foreign Affiliates Statistics).

Artikkel 7

Unntakene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 716/2007 skal være som angitt i vedlegg III til denne forordning.

Artikkel 8

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. april 2008.

For Kommisjonen

Joaquín ALMUNIA

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

TEKNISKE SPESIFIKASJONER FOR OVERFØRING AV STATISTIKK OVER UTENLANDSKE DATTERFORTAK I DEN INNBERETTENDE STAT

1. Innledning

En grunnleggende forutsetning for effektiv databehandling er at datapoststrukturene er standardiserte. Dette er nødvendig for å kunne framlegge data som er i samsvar med utvekslingsstandardene fastsatt av Kommisjonen (Eurostat).

Dataene sendes som et sett poster der de fleste feltene beskriver dataenes kjennetegn (stat, referanseår, økonomisk virksomhet, geografisk fordeling osv.). De enkelte dataene er et tall som kan knyttes til merker, og forklarende fotnoter som brukes for å legge til forklaringer til dataene, og som gir brukerne utfyllende opplysninger om for eksempel ekstreme endringer fra ett år til et annet. Hver dataserie oversendes i en separat fil.

Fortrolige data må sendes med den reelle verdien registrert i verdifeltet og et merke i posten, som angir dataenes fortrolige karakter. Medlemsstatene må legge fram alle aggregeringsnivåer for fordelingene som angitt i forordning (EF) nr. 716/2007. Dataene må i tillegg inneholde alle sekundære fortrolighetsmarkeringer i samsvar med de nasjonale fortrolighetsreglene.

Medlemsstatene må legge fram fullstendige sett for alle dataserier, herunder poster for alle data som kreves i henhold til forordning (EF) nr. 716/2007, og som ikke er tilgjengelige, det vil si at de ikke er samlet inn i medlemsstaten. Data for virksomhet/fenomener som ikke forekommer i medlemsstaten, bør markeres med null i posten (kode «0» i verdifeltet). Kode «0» i verdifeltet kan også brukes for virksomhet som forekommer, dersom dataene som foreligger for posten, har så lav verdi at resultatet av avrundingen blir null. Monetære data må uttrykkes i tusen nasjonale valutaenheter (tusen euro for stater i euroområdet). Stater som tilslutter seg euroområdet, skal rapportere monetære dataverdier i euro i stedet for i nasjonal valutaenhet fra og med det året de blir medlem.

2. Datasettidentifikator

Følgende datasettidentifikator skal brukes for rapportering av statistikk over utenlandske datterforetak i den innberettende stat:

For seriene 1G: SBSFATS_1GA1_A.

For seriene 1G2: SBSFATS_1GB1_A.

3. Datastruktur og definisjon av felter

Dette avsnittet gir en oversikt over datastrukturen, og definerer feltene, kodene og egenskapene som skal brukes. Kodene som skal brukes, oppgis i den seneste utgaven av Eurostats håndbok over anbefalinger om utarbeiding av statistikk over utenlandske datterforetak nevnt i artikkel 7 i forordning (EF) nr. 716/2007. Alle felter bør oversendes, selv om de er tomme. Fra venstre mot høyre er det følgende felter:

Felt nr.	Felt-ID (betegnelse)	Type og størrelse	Definisjon
1	Datasett-ID	AN2...3	Seriens alfanumeriske kode som angitt i avsnitt 3 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 716/2007, for eksempel 1G for serien 1G (geografisk fordeling på nivå 2-IN kombinert med fordeling etter virksomhet på nivå 3), 1G2 for serien 1G2 (geografisk fordeling på nivå 3 kombinert med næringsøkonomi).
2	Referanseår	N4	Firesifret tall for referanseåret, f.eks. 2007.
3	Territorial enhet	AN2	Tilsvarende koden for innberettende stat. Koden som skal brukes, er NUTSO.
4	Størrelsesklasse	N2	Kode for størrelsesklasse, f.eks. 30 for total.

Felt nr.	Felt-ID (betegnelse)	Type og størrelse	Definisjon
5	Økonomisk virksomhet	AN1...4	Alfanumeriske eller numeriske koder for posisjoner og standardaggregater i NACE i henhold til fordeling etter virksomhet, som angitt for fordeling etter virksomhet på nivå 3 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 716/2007. «BUS» for «Næringsøkonomi» er et eksempel på en standard virksomhetskode. Ikke-standardiserte aggregater bør angis i felt 14. Prikker i NACE-kodene bør utelates, f.eks. har bryting og utvinning kode C, produksjon av næringsmidler og drikkevarer har kode 15, hotellvirksomhet kode 551.
6	FATS-identifisering	N2	«30» for staten der den øverste institusjonelle kontrollenheten er hjemmehørende.
7	Staten der den øverste institusjonelle kontrollenheten er hjemmehørende	AN2	Landkode som tilsvarende staten der den øverste institusjonelle kontrollenheten er hjemmehørende. Koder angitt for den geografiske fordelingen på nivå 2-IN og 3 i forordning (EF) nr. 716/2007.
8	Kjennetegn	AN4...5	Kode for kjennetegn som fastsatt i avsnitt 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 716/2007.
9	Dataverdi	AN1...12	Numerisk verdi for dataene (negative verdier har foranstilt minustegn), uttrykt som heltall uten desimalplasser. «na» brukes dersom dataene ikke sendes fordi de ikke er tilgjengelige.
10	Kvalitetsmarkering	AN...1	R: reviderte data, P: foreløpige data, W: lav-kvalitetsdata som brukes for å beregne samlede tall i Fellesskapet, men som ikke kan spres på nasjonalt plan, E: beregnet verdi. En beskrivelse av revisjonen må samtidig legges ved.
11	Fortrolighetsmarkering	AN...1	A, B, C, D, F, H: angir at dataene er fortrolige samt årsaken til dette: A: For få foretak B: Ett foretak dominerer dataene C: To foretak dominerer dataene D: Sekundær fortrolighet for å beskytte data merket med A, B, C, F eller H F: Dataene er fortrolige iht. p%-regelen H: Data som ikke offentliggjøres på nasjonalt plan, ettersom de anses som følsomme opplysninger, eller for å beskytte data som ikke kreves i henhold til forordning (EF) nr. 716/2007 (manuelt behandlede fortrolige data).
12	Den største enhetens dominans/andel	N...3	En numerisk verdi mindre enn eller lik 100 som angir prosentvis dominans for ett eller to foretak som dominerer dataene og gjør dem fortrolige. Verdien avrundes til nærmeste heltall: f.eks. 90,3 til 90, 94,5 til 95. Dette feltet brukes bare når fortrolighetsmarkering B eller C er brukt i forrige felt. Det største foretakets andel bør angis i dette feltet dersom F er brukt i forrige felt.
13	Den nest største enhetens andel	N...3	En numerisk verdi mindre enn eller lik 100. Dette feltet skal brukes dersom fortrolighetsmarkering F er brukt i felt 11, og bør inneholde data om det nest største foretakets andel.

Felt nr.	Felt-ID (betegnelse)	Type og størrelse	Definisjon
14	Aggregering av NACE-koder	AN...40	Dette feltet skal brukes for ikke-standardisert aggregering av flere NACE-koder.
15	Enheter for dataverdier	AN3...4	Dette feltet kan brukes for å angi om ikke-standardiserte enheter har blitt brukt: Følgende koder bør brukes: UNIT: enheter for ikke-monetære data KEUR: tusen euro for monetære data for stater i euroområdet KNC: tusen nasjonale valutaenheter for stater som ikke er tilknyttet euroområdet.
16	Fotnote	AN...250	Eventuelle merknader om dataene som kan være metodeangivelse/utfyllende forklaringer som gir bedre forståelse av de framlagte dataene.

NB: AN = alfanumerisk (f.eks. AN...8 – alfanumerisk inntil åtte posisjoner, men feltet kan være tomt, AN1...8 – alfanumerisk med minst én posisjon og inntil åtte posisjoner, AN1 – alfanumerisk bare én posisjon,); N = numerisk (f.eks. N1 – numerisk bare ett siffer).

VEDLEGG II

TEKNISKE SPESIFIKASJONER FOR OVERFØRING AV STATISTIKK OVER DATTERFORETAK I UTlandet

1. Innledning

En grunnleggende forutsetning for effektiv databehandling er at datapoststrukturene er standardiserte. Dette er nødvendig for å kunne framlegge data som er i samsvar med utvekslingsstandardene fastsatt av Kommisjonen (Eurostat).

2. Datasettidentifikator

Følgende datasettidentifikator skal brukes for rapportering av statistikk over utenlandske datterforetak i utlandet:

DSI+BOP_FATS_A

3. Datastrukturer, kodelister og egenskaper

Dette avsnittet gir en oversikt over datastrukturene, kodelistene og egenskapene som skal brukes. De tilgjengelige verdiene for egenskapene oppgis i den seneste utgaven av Eurostats håndbok over anbefalinger om utarbeiding av statistikk over utenlandske datterforetak nevnt i artikkel 7 i forordning (EF) nr. 716/2007 og av Eurostats håndbok for betalingsbalanse (Balance of Payments Vademecum). Alle felter bør oversendes, selv om de er tomme.

Fra venstre mot høyre er det følgende felter:

Felt nr.	Felt-ID (navn)	Kodelistens eller begreps betegnelse	Type og størrelse	Definisjon
1	Hyppighet	CL_FREQ	AN1	Seriens hyppighet.
2	Referanseområde eller rapporterende enhet	CL_AREA_EE	AN2	Staten eller den geografiske/politiske gruppe av stater som det målte økonomiske fenomenet gjelder.
3	Justerings-indikator	CL_ADJUSTMENT	AN1	Angir om en justering for sesong og/eller antall arbeidsdager er blitt brukt, eller ikke.
4	Datatype	CL_DATA_TYPE_FATS	AN1	Beskriver datatypen.
5	Kodet post for statistikk over utenlandske datterforetak	CL_FATS_ITEM	AN3...8	Kodet post for kjennetegn for statistikk over utenlandske datterforetak.
6	Fordeling etter valuta	CL_CURR_BRKDOWN	AN1	Fordeling etter valuta for transaksjoner og posisjoner.
7	Motpartområde	CL_AREA_EE	AN2	Staten eller den geografiske/økonomiske gruppen av stater der referanseområdet eller den rapporterende enheten har opprettet datterforetaket.
8	Valutaenhet for serien	CL_SERIES_DENOM	AN1	Valutaenhet eller særlige trekkrettigheter.
9	Innenlandsk økonomisk virksomhet	CL_BOP_EC_ACTIV_R1	N4	NACE-koder og særlige aggregater for innenlandsk økonomisk virksomhet.
10	Utenlandsk økonomisk virksomhet	CL_BOP_EC_ACTIV_R1	N4	NACE-koder og særlige aggregater for utenlandsk økonomisk virksomhet.
11	Tidsrom	TIME_PERIOD	AN4...35	Referanseår

Felt nr.	Felt-ID (navn)	Kodelistens eller begrepets betegnelse	Type og størrelse	Definisjon
12	Kode for tidsformat	TIME_FORMAT	AN3	Betegner et enkelt tidsrom eller en tidsserie.
13	Observasjons-verdi	OBS_VALUE	AN...15	Numerisk verdi for dataene (negative verdier har foranstilt minustegn).
14	Observasjons-status	CL_OBS_STATUS	AN1	Opplysninger om kvaliteten av verdien, eller om en uvanlig eller manglende verdi.
15	Observasjonens fortrolighet	CL_OBS_CONF	AN1	Opplysninger om hvorvidt observasjonene kan offentliggjøres utenfor mottakerinstitusjonen, eller ikke. Dersom plassen er tom, angir det at dataene ikke er fortrolige.
16	Avsender	CL_ORGANISATION	AN3	Enheten som sender data.
17	Mottaker	CL_ORGANISATION	AN3	Enheten som mottar data.

NB: AN = alfanumerisk (f.eks. AN...8 – alfanumerisk inntil åtte posisjoner, men feltet kan være tomt, AN1...8 – alfanumerisk med minst én posisjon og inntil åtte posisjoner, AN1 – alfanumerisk bare én posisjon,); N = numerisk (f.eks. N1 – numerisk bare ett siffer).

VEDLEGG III

UNNTAK

Følgende tabell angir, for hver medlemsstat, overgangsperiodene og unntakene som er gitt i vedlegg I (modulen for statistikk over utenlandske datterforetak i den innberettende stat) og II (modulen for statistikk over utenlandske datterforetak i utlandet) til forordning (EF) nr. 716/2007. Dersom et unntak er påkrevd, gis det enten et fullstendig unntak når ingen opplysninger kan legges fram, eller et delvis unntak når visse bestemmelser ikke kan overholdes. For delvis unntak angis det i tabellene om bestemmelsene som ikke kan overholdes, gjelder oversending av resultatene (20 måneder) eller dekningsområde.

Medlemsstat	Modulen for statistikk over utenlandske datterforetak i den innberettende stat	Modulen for statistikk over utenlandske datterforetak i utlandet
Tyskland	Forlengelse av fristen for oversending av data til 26 måneder for referanseåret 2007 Unntak fra fordeling etter virksomhet: NACE Rev. 1.1 næring 67 og tilsvarende koder i NACE Rev. 2 for referanseårene 2007-2010	
Spania		Fullstendig unntak for referanseårene 2007-2008
Frankrike		Fullstendig unntak for referanseårene 2007-2008
Luxembourg	Fullstendig unntak for referanseårene 2007-2008	Fullstendig unntak for referanseårene 2007-2008
Malta	Forlengelse av fristen for oversending av data til 26 måneder for referanseårene 2007-2008	Forlengelse av fristen for oversending av data til 26 måneder for referanseårene 2007-2008
Polen		Fullstendig unntak for referanseåret 2007
Slovenia	Unntak fra fordeling etter virksomhet: NACE Rev. 1.1 næring 65 og 67 og tilsvarende koder i NACE Rev. 2 for referanseårene 2007-2010	
Det forente kongerike	Unntak fra fordeling etter virksomhet: NACE Rev. 1.1 næringshovedområde J for referanseåret 2007	Fullstendig unntak for referanseårene 2007-2008

KOMMISJONSVEDTAK**2014/EØS/6/23****av 12. desember 2007****om gjennomføring av informasjonssystemet for det indre marked (IMI) med hensyn til vern av personopplysninger***[meddelt under nummer K(2007) 6306]*

(2008/49/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

opprettelse av informasjonssystemet for det indre marked
som et prosjekt av felles interesse.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsavgjørd
2004/387/EF av 21. april 2004 om samverkande yting av
felleseuropeiske elektroniske offentlege tenester til offentlege
forvaltningar, foretak og borgarar (IDABC)(1), særleg artikkel 4,
og

ut fra følgende betraktninger:

1) 17. mars 2006 godkjente medlemsstatenes
representanter i Den rådgivende komité for det indre
marked⁽²⁾ den overordnede gjennomføringsplanen for
informasjonssystemet for det indre marked, heretter kalt
«IMI»; formålet med utviklingen av dette systemet er
å forbedre kommunikasjonen mellom medlemsstatenes
forvaltninger.

2) I vedtak KOM(2006) 3606 av 14. august 2006 om den
tredje revisjonen av arbeidsprogrammet for IDABC 2005-
2009 gjorde Kommisjonen et vedtak om finansiering og

3) Ytterligere finansiering ble besørget ved
kommisjonsbeslutning KOM(2007) 3514 av 25. juli
2007 om den fjerde revisjonen av arbeidsprogrammet for
IDABC.

4) Formålet med IMI er at det skal fungere som støtte for
regelverksakter på området for det indre marked, som
krever informasjonsutveksling mellom medlemsstatenes
forvaltninger, herunder europaparlaments- og rådsdirektiv
2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det
indre marked⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv
2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av
yrkeskvalifikasjoner⁽⁴⁾.

5) Ettersom vern av personopplysninger må sikres innenfor
IMI, er det nødvendig å utfylle beslutningen om å
opprette IMI i så henseende. Ettersom de ulike oppgavene
og funksjonene Kommisjonen og medlemsstatene
har i forbindelse med IMI innebærer forskjellige
ansvarsområder og forpliktelser med hensyn til regler
for vern av personopplysninger, er det nødvendig å
fastsette deres respektive funksjoner, ansvarsområder og
tilgangsrettigheter.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 13 av 16.1.2008, s. 18, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 109/2008 av 26. september 2008
om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege område
utanfor dei fire fridommene, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions
tidende* nr. 70, 20.11.2008, s. 28.

⁽¹⁾ EUT L 144 av 30.4.2004, rettet i EUT L 181 av 18.5.2004, s. 25.

⁽²⁾ Nedsatt ved kommisjonsbeslutning 93/72/EØF (EFT L 26 av 3.2.1993,
s. 18).

⁽³⁾ EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22. Direktivet sist endret ved
kommisjonsforordning (EF) nr. 1430/2007 (EUT L 320 av 6.12.2007, s. 3).

- 6) I uttalelsen fra artikkel 29 arbeidsgruppen om spørsmål som gjelder vern av personopplysninger i forbindelse med informasjonssystemet for det indre marked (IMI)⁽¹⁾, kreves det uttrykkelig et kommisjonsvedtak der IMIaktørenes rettigheter og forpliktelser fastsettes.
- 7) Den elektroniske informasjonsutvekslingen mellom medlemsstater bør være i samsvar med reglene for vern av personopplysninger i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽³⁾.
- 8) For å sikre oppfølgingsspørsmål mellom vedkommende myndigheter og med hensyn til situasjoner der den registrerte ønsker å overprøve et negativt forvaltningsvedtak som er gjort på grunnlag av en informasjonsutveksling, bør alle personopplysninger som utveksles mellom vedkommende myndigheter og behandles i IMI, oppbevares i seks måneder etter den formelle avslutningen av informasjonsutvekslingen. Etter seks månedersperioden bør alle personopplysninger slettes. En seks månedersperiode for oppbevaring av personopplysninger anses som hensiktsmessig fordi dette tilsvarer varigheten av administrative framgangsmåter fastsatt i Fellesskapets regelverk, og som informasjonsutvekslingen er basert på —

GJORT DETTE VEDTAK:

KAPITTEL 1

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Ved dette vedtak fastsettes funksjoner, rettigheter og forpliktelser for IMIaktørene og brukerne nevnt i artikkel 6 i forbindelse med kravene til vern av personopplysninger med hensyn til driften av informasjonssystemet for det indre marked, heretter kalt «IMI».

Artikkel 2

Datakvalitet

Medlemsstatenes vedkommende myndigheter skal bare utveksle og viderebehandle personopplysninger til de formålene som er

fastsatt i de relevante fellesskapsrettsakter, som er beskrevet i vedlegget og er grunnlaget for informasjonsutvekslingen, heretter kalt «relevante fellesskapsrettsakter».

Anmodninger om informasjon fra vedkommende myndigheter i én medlemsstat til vedkommende myndigheter i en annen og de svar som gis, skal være basert på de flerspråklige spørsmålene og opplysningsfeltene som er definert med henblikk på IMI og utarbeidet av Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene.

Artikkel 3

Behandlingsansvarlige

De ansvarsområdene som de behandlingsansvarlige er tildelt i henhold til artikkel 2 bokstav d) i direktiv 95/46/EF og artikkel 2 bokstav d) i forordning (EF) nr. 45/2001, skal utøves i fellesskap av IMIaktørene i henhold til artikkel 6 i samsvar med deres respektive ansvarsområder i IMI.

De behandlingsansvarlige skal sikre at den registrerte faktisk kan utøve sine rettigheter til informasjon, tilgang, retting og innvendinger i samsvar med gjeldende lovgivning om vern av personopplysninger. IMIaktørene skal utstede personvernerklæringer i passende form.

Artikkel 4

Oppbevaring av personopplysninger om de registrerte i forbindelse med informasjonsutveksling

Alle personopplysninger om de registrerte i forbindelse med informasjonsutvekslinger som foregår mellom vedkommende myndigheter og behandles i IMI, skal slettes seks måneder etter den formelle avslutningen av informasjonsutvekslingen, med mindre en vedkommende myndighet uttrykkelig anmoder Kommisjonen om sletting før utløpet av denne perioden.

Dersom en slik anmodning framsettes, skal Kommisjonen behandle den innen ti virkedager med forbehold om samtykke fra den andre involverte vedkommende myndigheten.

Artikkel 5

Oppbevaring av personopplysninger om IMIbrukere

Personopplysninger om IMIbrukere, som nevnt i artikkel 6, skal lagres i IMI så lenge de fortsatt er brukere av IMI, og skal slettes av vedkommende myndighet når de ikke lenger er brukere.

⁽¹⁾ Uttalelse 01911/07/EN, WP 140.

⁽²⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

Personopplysningene nevnt i første ledd skal omfatte IMIbrukernes fulle navn, epostadresse, telefonnummer og telefaksnummer på arbeid.

KAPITTEL 2

FUNKSJONER OG ANSVARSOMRÅDER I FORBINDELSE MED IMI

Artikkel 6

IMI-aktører og -brukere

1. Følgende skal være IMIaktører:
 - a) medlemsstatenes vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 7,
 - b) koordinatorene i samsvar med artikkel 8,
 - c) Kommisjonen.
2. Bare fysiske personer som arbeider under tilsyn av en vedkommende myndighet eller en koordinator, heretter kalt «IMIbrukere», kan benytte IMI i samsvar med artikkel 9.

Artikkel 7

Vedkommende myndigheter

Vedkommende myndigheter skal sikre at informasjonsutvekslingen i IMI foregår i henhold til formålene fastsatt i den relevante fellesskapsrettsakten, som er grunnlaget for informasjonsutvekslingen.

Artikkel 8

IMI-koordinatorer

1. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal IMIkoordinator for å sikre at IMI gjennomføres på nasjonalt plan.

Hver medlemsstat kan i tillegg utpeke én eller flere delegerte IMIkoordinatorer i henhold til sin interne administrative struktur for å utføre samordningsoppgavene for et bestemt lovgivningsområde, en administrativ avdeling eller en geografisk region.

2. Kommisjonen skal registrere de nasjonale IMIkoordinatorer i IMI og gi dem tilgang til IMI.

3. Dersom en medlemsstat utpeker en delegert IMIkoordinator i samsvar med nr. 1, skal den nasjonale IMIkoordinatoren registrere den delegerte IMIkoordinatoren i IMI og gi denne tilgang til IMI.

4. Koordinatorer skal registrere og autentisere registreringer av vedkommende myndigheter som har behov for tilgang til IMI, og sikre at det fungerer etter hensikten. De skal gi vedkommende myndigheter tilgang til de lovgivningsområdene der de har kompetanse.

5. Alle koordinatorene kan fungere som vedkommende myndigheter. I slike tilfeller har en koordinator de samme tilgangsrettighetene som en vedkommende myndighet.

Artikkel 9

Brukerroller i IMI

1. IMIbrukerne kan ha én eller flere av følgende roller: saksbehandler, fordelingsansvarlig, henvisningsansvarlig og lokal dataforvalter.

2. Hver IMIbruker skal tildeles et definert antall tilgangsrettigheter avhengig av deres brukerrolle som fastsatt i artikkel 12.

3. Alle IMIbrukere kan søke etter en bestemt vedkommende myndighet.

4. IMI-brukere som utpekes til saksbehandlere, kan delta i informasjonsutvekslinger på vedkommende myndighets vegne.

5. IMI-brukere som utpekes til fordelingsansvarlige i en vedkommende myndighet, kan tildele anmodninger om informasjon til én eller flere saksbehandlere i denne myndigheten.

IMI-brukere som utpekes til fordelingsansvarlige hos en koordinator, kan tildele anmodninger om informasjon til én eller flere henvisningsansvarlige i denne myndigheten.

6. IMI-brukere hos en koordinator kan utpekes som henvisningsansvarlige.

De kan godkjenne at en vedkommende myndighet sender ut anmodninger eller svar dersom en slik framgangsmåte for godkjenning er angitt som et krav fra koordinatorer, og de kan angi enighet eller uenighet når vedkommende myndighet som har framsatt en anmodning, ikke er fornøyd med det mottatte svaret.

7. IMI-brukerne som er utpekt til lokale dataforvaltere, kan utføre følgende oppgaver:

- a) ajourføre personopplysninger om IMI-brukere i deres egen myndighet,
- b) registrere ytterligere brukere for deres egen myndighet,
- c) endre brukerprofiler for brukere i deres egen myndighet.

Artikkel 10

Kommisjonen

1. Kommisjonen skal sikre tilgjengelighet til og vedlikehold av den IT-infrastrukturen som IMI skal kjøres på. Den skal tilby et flerspråklig system som fungerer på alle de offisielle språkene, og en sentral brukerstøtte for å bistå medlemsstatene i bruken av IMI.

2. Kommisjonen vil gjøre de spørsmålene og opplysningsfeltene som er nevnt i artikkel 2 annet ledd, offentlig tilgjengelig.

3. Kommisjonen kan delta i informasjonsutvekslinger bare i særlige tilfeller der relevante fellesskapsrettsakter inneholder bestemmelser om informasjon som skal utveksles mellom medlemsstater og Kommisjonen.

4. I tilfellene nevnt i nr. 3 skal Kommisjonen ha de samme tilgangsrettighetene som en vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 12.

KAPITTEL 3

TILGANGSRETTIGHETER TIL PERSONOPPLYSNINGER

Artikkel 11

Den registrerte

I dette kapittel menes med «den registrerte» bare den registrerte i forbindelse med en bestemt informasjonsutveksling, og skal ikke omfatte IMI-brukere.

Artikkel 12

Tilgangsrettigheter for IMI-brukere

1. Saksbehandlere i en vedkommende myndighet skal i forbindelse med en informasjonsutveksling ha tilgang bare til personopplysninger om

a) andres saksbehandlere i den samme vedkommende myndighet som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen,

b) saksbehandleren i den andre vedkommende myndigheten som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen,

c) de henvisningsansvarlige hos de koordinatorene som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen,

d) de registrerte i den aktuelle informasjonsutvekslingen. Saksbehandlere i vedkommende myndighet som svarer på anmodningen, skal ha tilgang til personopplysninger om de registrerte først når anmodningen er blitt godkjent av deres vedkommende myndighet.

2. Fordelingsansvarlige i en vedkommende myndighet skal ha tilgang bare til personopplysninger om

a) alle saksbehandlere i den samme vedkommende myndighet,

b) saksbehandleren i den andre vedkommende myndigheten som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen,

c) de henvisningsansvarlige hos de koordinatorene som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen.

De skal ikke ha tilgang til personopplysninger om de registrerte.

3. Fordelingsansvarlige hos en koordinator skal ha tilgang bare til personopplysninger om

a) alle henvisningsansvarlige hos den samme koordinatoren,

b) saksbehandlerne i vedkommende myndigheter som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen,

c) den henvisningsansvarlige hos den andre koordinatoren som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen.

De skal ikke ha tilgang til personopplysninger om de registrerte.

4. Henvisningsansvarlige skal ha tilgang bare til personopplysninger om

- a) de henvisningsansvarlige hos de koordinatorene som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen,
- b) saksbehandlerne i vedkommende myndigheter som er involvert i den aktuelle informasjonsutvekslingen.

De skal ikke ha tilgang til personopplysninger om de registrerte.

5. Lokale dataforvaltere i en vedkommende myndighet skal ha tilgang bare til personopplysninger om alle IMIbrukere i samme vedkommende myndighet.

De skal ikke ha tilgang til personopplysninger om de registrerte.

6. Lokale dataforvaltere hos en koordinator skal ha tilgang bare til personopplysninger om

- a) alle IMIbrukere hos den samme koordinatoren,
- b) alle lokale dataforvaltere i vedkommende myndigheter og hos de koordinatorene som de er koordinator for.

De skal ikke ha tilgang til personopplysninger om de registrerte.

7. Lokale dataforvaltere i Kommisjonen skal ha tilgang bare til personopplysninger om

- a) alle andre lokale dataforvaltere i Kommisjonen,
- b) alle lokale dataforvaltere hos de nasjonale IMIkoordinatorene.

Lokale dataforvaltere i Kommisjonen kan slette personopplysninger om de registrerte i samsvar med artikkel 4, men skal ikke kunne se dem.

KAPITTEL 4

SLUTTBESTEMMELSE

Artikkel 13

Adressater

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 12. desember 2007.

For Kommisjonen

Charlie McCREEVY

Medlem av Kommisjonen

*VEDLEGG***Relevante fellesskapsrettsakter nevnt i artikkel 2**

De relevante fellesskapsrettsakter som nevnes i artikkel 2 første ledd, er følgende:

1. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner⁽¹⁾ og
 2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked⁽²⁾.
-

⁽¹⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22. Direktivet endret ved rådsdirektiv 2006/100/EF (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 141).

⁽²⁾ EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.